

882
4

882.4

No. I b

PECK LIBRARY

v. 2

INDEXED

FREE ACADEMY

CONN.

~~882.4~~

AR46

~~191505, v. 2~~

BOOK 882.4.AR46 v.2 c.1
ARISTOPHANES # ARISTOPHANIS
COMOEDIAS

3 9153 00199371 8

ARISTOPHANES

ARISTOPHANIS

COMOEDIAS

EDIDIT

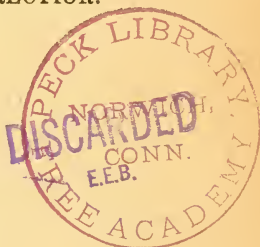
THEODORUS BERGK.

VOL. II.

CONTINENS

AVES LYSISTRATAM THESMOPHORIAZUSAS RANAS
ECCLESIAZUSAS PLUTUM.

EDITIO ALTERA CORRECTOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXII.

~~882.4~~

AM46

~~V. 2~~

πτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. Restitui ex schol. v. 35 et 45. Prius conieci ἀνεπτόμεσθ' ἐκ πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. — V. 45 ὅποι] ὅπου. — V. 63 λέγειν;] λέγειν. — V. 77 λαβῶν ἐγὼ τὸ τρύβλιον] ἐγὼ λαβῶν τὸ τρυβλίον. — V. 84 εἴνεκ'] οὔνεκ'. — V. 89 καταπεσῶν, fort. καταχεσῶν. — V. 97 ἦν] ἦ. — V. 108 τὸ γένος] τὸ γένος δ'. — V. 109 ἤλιαστά, fort. ἤλιαστά. — V. 118 ἐπέπτου] ἐπεπέτου. — V. 122 σίσυραν] σισύραν. — V. 142 ὠρχιπέδισας] ὠρχιπέδησας. — V. 150 Locus jam antiquitus corruptus, non dubito, quin poeta scripserit: ὀτιῆ νῆ τοὺς θεοὺς ὄρος οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸ Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. — V. 157 βαλλαντίου] βαλαντίον. — V. 181 ὅτι] ὀτιῆ. — V. 182 ἅπαντα διὰ τοῦτον, καλεῖται] ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται. — V. 216 σμίλακος] μίλακος. — V. 225 ΠΕΙ. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; ΕΤΕ. τί δαί; ΠΕΙ. οὔποψ.] ΠΕΙ. τί ἔστιν; ΕΤΕ. οὐ σιωπήσει; ΠΕΙ. τί δαί; ΕΤΕ. οὔποψ. — V. 227 fort. ἐποποποιὸ ποποποποιὸ ποποι. — V. 234 ὅσα τ' ἐν, fort. ἐν del. — V. 235 ἀδομένα] ἠδομένα. — V. 253 ἀθροίζομεν, fort. ἀθροῖζομεν. — V. 263 ΕΤΕΛ. Ὁρᾶς τιν' ὄρνιν; ΠΕΙΣ. μὰ τὸν] ΠΕΙΣ. Ὁρᾶς τιν' ὄρνιν; ΕΤΕΛ. μὰ τὸν. — V. 265 ΕΤΕΛ.] ΠΕΙΣ. — V. 266 ἐπῶξ] ἐπῶξε. — V. 268 ἀλλ' οὐν οὔτοσί] ἀλλὰ χούτοσί. — V. 284 ΠΕΙΣ. fort. ΕΤΕΛ. — V. 298 ἐκεινηῖ de Leutsch correxit, legebatur ἐκεινοσί. Ceterum personarum distributio hoc loco satis incerta. — V. 299 et 300 κηρύλος] κειρύλος. — V. 307 ΠΕΙ., vulgo continuantur haec Euelpidae. — V. 309 ΕΤΕ.] ΠΕΙ. — V. 330 παρ' ἡμῖν corruptum, Aristophanes scripserit πάρα νλοσ. — V. 336 πρὸς μὲν οὐν τὸν ὄρνιν ἡμῖν] πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν. — V. 337 τῶδε δοῦναι τὴν δίκην, fort. τῶδε νῦν δοῦναι δίκην. — V. 346 ἐπίβαλε] περίβαλε. Schol. legit παντᾶ γ' ἐπίβαλε, sed hiatus in cyclicis anapaestis habet satis excusationis. — V. 360 πρὸ σαντιοῦ] πρὸς αὐτόν. — V. 361 προσθοῦ] πρόσθον. — τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 364 μέλλειν] μένειν. — V. 368 ξυγγενέ] ξυγγενῆ. — V. 369 γὰρ τι] γὰρ τί. — V. 386 ἡμῖν] ἡμῖν. — V. 405 ἐπὶ cancellis sepsi. Simili modo interpolatus Eurip. Phoeniss. 415 πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχεσ vel ἔσχεθες. ubi scribendum τίν' ἐπίνοιαν; εἰπέ μοι. — V. 414 σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν, fort. σοὶ ξυνοικεῖν τε καὶ σοὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. — V. 415 λέγουσι δῆ] λέγουσι δὲ δῆ. — V. 424 ταῦτα cancellis sepsi. — V. 448 ΠΕΙΣ.] ΚΗΡΤΞ. — V. 454 ὅ τι μοι παρορᾶς, conieci ὅ τι μοὶ περ ὀρᾶς vel ὅ τι μοι προορᾶς. — V. 457 τοῦθ', ὃ δρᾶς, λέγ'] τοῦθ' ὀρᾶς· λέγ'. — V. 459 τοῦτο κοινὸν ἔσται, conicias ταῦτά κοιν' ἔσται, sed non opus est. — V. 460 πράγματι ἦκει, τὴν σὴν] πράγματι τὴν σὴν ἦκει. — ἀναπέσας, fort. ἀναδεύσας. — V. 462 εἰς μοι, conieci εἴ μοι. — V. 463 οὐ κωλύει, conieci τίς κωλύει, nunc malim σὺ μ' ἐκώλυες. — V. 464 ΕΤΕΛ.] ΧΟΡ. — V. 467 ΕΠ.] ΧΟΡ. — V. 470 ΕΠ. bis pro ΧΟΡ., ut jam per totam hanc scenam epops avium partes auscipiat et tueatur. — V. 477 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. vulgatam aliquis fortasse

ita defendat, ut deinde v. 479 Pisthetaero, v. 480 Epopi tribuat. — V. 480 ΕΠ., vulgo continuatur Euelpidi. — V. 481 ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἤρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιθες, κάβασίλεον, fort. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἤρχον κάβασίλεον τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιθες τῶν ἀνθρώπων. — V. 484 πρῶτον, fort. πρῶτος. — V. 488 ἴσχυσέ τε] ἴσχυέ τε. — V. 505 τότε γ' — V. 513 Λυσικράτην] Λυσικράτη. — V. 519 αὐτοί, fort. αὐτοῦ. — V. 525 fort. scrib. βάλλουσ' ἡμᾶς κἀν τοῖς ἱεροῖς, πᾶς τις ἐφ' ἡμῖν δ' ὄρνιθεντής κτλ. — V. 547 τὰ νεοττία] τὰ τε νοττία. — V. 567 θύη τι, λάρω ναστούς θύειν] θύη τις βούν, λάρω ναστούς, nisi forte θύης τι malis. — V. 576 Pisthetaero continuavi, vulgo praemittitur ΕΠΟΨ. — V. 577 ΕΠ. ἦν δ' οὖν ἡμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕΙΣ. τότε χρῆ] ΠΕΙΣ. ἦν δ' οὖν ἡμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρῆ. — V. 583 ἀπόλλων] ὁ γ' Ἀπόλλων. — V. 586 σὲ θεόν, σὲ βίον, fort. σὲ θεὸν σεμνόν. — V. 593 δώσουσι, fort. δείξουσι. — V. 600 αὐτοί] οὗτοι. — V. 634 ἴοις] ἴης. Ceterum totus locus ita corrigendus videtur:

ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος ὁμόφρονος λόγους
 δίκαιος, ἄδολος, ὅσιος ἐπὶ θεοῦς ἴοις,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνοδιά, μὴ πολὺν χρόνον
 θεοῦς ἐτι σκῆπτρα τὰμὰ τρίβειν.

Incerta autem loci restitutio, cum post v. 633 duo versus excidisse videantur. — V. 641 δέ τοι] δέ τε. — V. 644 fort. deleto Epopis nomine scrib. ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος, τῷδε δὲ Εὐελπίδης Κριῶθεν. — V. 663. 64 cum Beerio tribui Euelpidi, vulgo continuantur Pisthetaero. — V. 688 προσέχετε] πρόσχετε. — V. 671 κἀν] καὶ. — V. 677 ὀρνέων πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων, ξύντροφ'] ὀρνέων, πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ'. — V. 692 Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ. — V. 714 πεκτεῖν, fort. πεύκειν. — V. 717 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 727 αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει, μετρίῳ πνίγει. conjeci αὔραις ἤρος χειμῶνι, θέρει μετρίῳ πνίγει. — V. 729 ὑμῖν αὐτοῖς] ὑμῖν, αὐτοῖς. — V. 735 describendum erat hoc carmen (id quod etiam de aliis valet) per dimetros continuos, monometro locus tantum est ante paroemiacum v. 735: neque ejusmodi descriptio propterea rejicienda, quod sic γέλωτα v. 733 inter duos versiculos erit distribuendum, quod in continuo carmine nihil habet offensionis, vid. Vesp. 753. — V. 738 epiphonema hic et reliquis locis quomodo scribendum et ad numeros revocandum sit, satis incertum. — V. 740 νάπαισί τε καὶ] νάπαισι καὶ — V. 759 μάχεϊ] μάχει. — V. 764 Πεισίου] Πισίου. — V. 769 τοιάνδε] τοιάδε. Est dipodia anapaestica. — V. 771 πτεροῖσι κρέκοντες ἴαχον] πτεροῖς κρέκοντες ἴαχον. — V. 809 ΕΤΕΛ.] ΕΠ. — V. 812 Euelpidi continuavi, vulgo praemittitur ΕΠΟΨ. — V. 819 κειρίαν] κειρίαν γ'. — V. 819—823 Euelpidi tribui, vulgo v. 819 ΕΠ., v. 821 ΕΤΕΛ. — V. 820 γὰρ, fort. τόδ'. — V. 822 Θεαγένους] Θεογένους. — V. 823 καὶ λῶστον μὲν οὖν τὸ Φλέγρας πεδίον. Conjicio κάλλιστον μὲν

οὐν Φλέγρας πεδίων. Praeterea malim τὰ τ' Αἰσχίνου σθ' ἄπαντα. — V. 832 Euelpidi continuavi, vulgo tribuitur Pisthetaero. — V. 833 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. — V. 843 κήρνα, fort. κήρνε. — V. 851 ΙΕΡ.] ΧΟΡ. — V. 857 fort.

ἴτω ἴτω δὲ Πυθιάς βοὰ τῷ θεῷ,
συναδέτω δὲ Χαῖρις.

deleto vocabulo ᾠδάν. et similiter in antistr. v. 901:

τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδέν ἐστ' ἄλλο πλὴν
γένεια καὶ κέρατα.

— V. 866 Ἐστιούχῳ] ἐστιούχῳ. — V. 881 καὶ cancellis inclusi, vulgo καὶ ὄρουσι subdititia putantur. — V. 885 βασικᾶ] βάσκα. — V. 886 ἐρωδιῶ] ἐρωδιῶ. — V. 889 καλῶν. ἰοῦ ἰού.] καλῶν ἰοῦ ἰού. — V. 895 ΧΟΡ.] ΙΕΡ. — ΙΕΡ.] ΧΟΡ. — V. 920 πόσον] ποίου. — V. 937 τόδε cancellis sepsi. — V. 952 ἦλυθον. ἀλαλαί.] ἦλυθον ἀλαλάν. Sed praestare videtur ἀλαλαλαί. — V. 959 εὐφημία] ἴτω cum Beerio adjeci Pisthetaeri orationi, vulgo praemittitur ΙΕΡΕΤΣ. — V. 974 βυβλίον] βιβλίον et sic deinceps. — V. 975 ἐπιπλήσαι, fort. ἐνιπλήσαι. — V. 991 χρησμολογήσεις ἐκτρέχων, conjicio χρησμολεσχήσεις τρέχων. — V. 993 τίς] τίς δ'. — βουλήματος, fort. βουλεύματος. — V. 1009 ἀνθρώπος] ἀνθρώπος. — V. 1017 ἄν εἰ] ἄρ' εἰ. — V. 1025 Τελέου τι. ΠΕΙΣ. βούλει] Τελέου. ΠΕΙΣ. τί; βούλει. — V. 1037 κακὸν τὸ βυβλίον, conjeci κακὸν καταβύβλινον. — V. 1041 ψηφίσμασι, exspectaveras νομίσμασι. — V. 1043 οἰσίπερ] οἰσπερ. — V. 1053 καὶ γράφω σε μυρίας δραχμὰς aperte vitiosum est, conjicio καὶ γγράφω, ut de ἐγγραφή sit cogitandum. Haud dubie in ejusmodi titulis extremis scriptum fuit, quanta pecunia multandus esset, qui tabulam laesisset. — V. 1056. 57 Pisthetaero tribui cum Beerio, vulgo praefigitur ΙΕΡΕΤΣ. — V. 1064 ἄ] οἴ. — V. 1066 ἐφημένα] ἐφεζόμενα. — V. 1077 ζῶντ' ἀπαγάγη] ζῶντά γ' ἀγάγη. — V. 1090 ἀμπισχροῦνται] ἀμπισχοῦνται. — V. 1094 φύλλον κόλποις ἐνναίω] φύλλον ἐν κόλποις ναίω. Sed videtur poeta potius scripsisse εὐφύλλοις κόλποις ναίω. — V. 1107 βαλλαντίους] βαλαντίους. — V. 1113 προγορεῶνας] προγορεῶνας. — V. 1127 Θεαγένης] Θεογένης. — V. 1139 ἐπλιந்துροῦν] ἐπλιந்துροῦν. — V. 1142 ἐρωδιοί] ἐρωδιοί. — V. 1148 videtur versus excidisse. καὶ νῆ Δί' αἰ νῆται γε περιεξωσμένοι (ἐξωκοδόμου τὸ τεῖχος· οἱ δὲ . . .) ἐπλιந்துροῦν. — V. 1154 ἀπειρογάσαντ' ὄρουθες; ΑΓ. Α.] ἀπειρογάσαντ'; ΑΓ. Α. ὄρουθες. — V. 1187 παῖε, fort. πᾶς τις. — V. 1196 ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν, fort. ἄθρει δὲ πᾶς τις πάντα περὶ κύκλω σκοπῶν. — V. 1201 πέτει] ποτ' εἰ. Praeterea λέγειν σ' ἐχρήν malim pro λέγειν ἐχρήν. — V. 1212 πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; conjicio πῶς τοὺς κολοιάρχους παρήλθες; — V. 1221 ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙΣ. ἄρα γ'. vulgo omnia Pisthetaero tribuuntur legiturque ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. — V. 1226 ἄρχομεν, fort. ἄρξομεν. — V. 1250 ὄρουεις] ὄρουεις. — V. 1266 βροτῶν] βροτόν. — V. 1283 σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ', fort. σκυτάλιά τ'

ἐφόρου· νῦν δ'. — V. 1295 Θεαγένει] Θεογένει. — V. 1298 ἦκειν] ἦκεν. — V. 1315 et 6 Choro tribui, vulgo 1315 est Pisthetaeri, 1316 Chori. Praeterea ἐρ ὠ ν τ ε ς scripsi pro ἔρωτες. — V. 1320 Πόθος, ἀμβρόσια Χάριτες, fort. Πόθος, Ἀμβροσία, Χάριτες. — V. 1329 δειλός, conjeci δ ἦ λ ο ς. — V. 1338 ὕπαρ] ὑπέρ. — V. 1343 ἐγώ τοι] ἔγωγε. Praeterea versum cancellis sepsi. — V. 1356 πελαργιδεῖς] πελαργιδῆς. — V. 1362 σοί δ', fort. σοί τ'. — V. 1363 ἦν] ἦ. — V. 1376 ἐφέπων. plene hic distinxi. — V. 1389 ἀέρια καὶ σκοτεινά] ἀερίά τινα καὶ σκότια. — V. 1392 post ἀέρα plene distinxi, sed v. 1394 et 1396 comma posui. — V. 1407 Κερκοπίδα] Κερκοπίδα. — V. 1426 ὑπαί] ὑπό. — τι] τί. — V. 1427 ἴν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με. Fort. ἴν' οἱ λησταί με μὴ λυπῶσί τι. — V. 1437 νῦν τοι, fort. νυνί. — V. 1438 τοι] τοῖς. — V. 1496 τίς ὁ συγκαλυμμός;] τίς οὐγκαλυμμός; — V. 1506 ἀπὸ γὰρ μ' ὀλεῖς, ut Meineke conjecit. v. ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ'. — V. 1541 κωλακρέτην, fort. κωλακρέτην. — V. 1568 μεταβαλεῖς, fort. μεταβαλεῖ. — δεξιὰ] δεξιάν. — V. 1572 continuavi omnia Neptuno; vulgo ΤΡΙΒ. ἔξεις ἀτρέμας; ΠΟΣ. οἴμωξε κτλ. — V. 1579 μοι, fort. τις. — V. 1581. 1587. 1591 ΠΟΣ.] ΗΡΑ. At Neptunum verba facere decuit, atque ipsa oratio docet hunc deum oratoris munere fungi. — V. 1589 ΠΕΙ.] ΟΙΚ. — V. 1590 ΗΡΑ.] ΠΕΙ. — V. 1593 ὄμβριον, conjeci ὄμπιον. — V. 1601 διαλλαττώμεθα] f. διαλλαττοίμεθ' ἄν. — V. 1610 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 1620 μισητιά] μισητιάν. — V. 1624 ἀναρπάσας] ἀρπάσας. — V. 1641 τί δ'] τί. — V. 1681 βαδίξεν] βατίξεν. — V. 1724 ὦ φεῦ, fort. ὦ del. — V. 1735 ἐν, fort. del. — V. 1736 et 42 fort. prius ω delendum. — V. 1741 τῆς τ' εὐδαίμονος, fort. κευδαίμονος. — V. 1743 usque ad 1747 vulgo tribuuntur Pisthetaero, sed chori coryphaeus hos versus dicit. — V. 1757 ἐπί τε (vel ἴτ' ἐπί), vulgo ἐπί.

LYSISTRATA.

In Personarum Indice ΣΤΡΑΤΤΑΛΙΣ cancellis sepsi, et pariter deinde tria illa ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ. ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ, contra adjeci ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. cf. ad v. 1216.

Argum. I. τὰς μὲν ἑξωπίους ἐμπορίας καταλιπούσα ὀπίσω, fort. cum Dübnero τὰς μὲν ἔξω ἀπιούσας εἰς πατρίδας καταλ. — ἢ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, fort. ἢ δὲ ψευδοστομοῦσα συνεῖναι αὐτῷ ἐπαγγέλλεται μὲν. — ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας, fort. cum Dübnero καὶ τὰ περὶ τὰς γυναῖκας. — οἱ Ἀθηναῖοι cancellis sepsi, cum ex conjectura sit additum. — ἓνα χορὸν ἐν τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι, fort. ἀποτελοῦσιν. — Argum. II. v. 10 ἐξέρρησαν, fort. ἐξερράβδισαν.

V. 4 ἐντανθοῖ] ἐντανθί. — V. 10 ἀνδράσιν] ἀνδράσι. — V. 20 τᾶρ'] γὰρ. — V. 31 γὰρ, fort. τᾶρ'. — V. 38 ἀλλ'] ἄλλ'. — V. 43 ἐξανθισμένοι] ἐξηνθισμένοι. — V. 63 Θεαγένους] Θεογένους. — V. 66 αἰ δ' αὐθ', fort. αἰδὶ δ'. — V. 70 ἦκουσαν, fort.

σ' ἤκουσαν. — V. 74 εἵνεκα] οὔνεκα. — V. 81 μάλα γ' οἰῶ ναὶ τῷ σιῶ· γυμνάδδομαι γὰρ] μάλα γὰρ οἰῶ ναὶ σιῶ· γυμνάδδομαί γα. — V. 83 τὸ χρῆμ' ἔχεις τῶν τιθίων] τὸ χρῆμα τιθίων ἔχεις. — V. 92 ξυναλίαξε] ξυναλίαξε. — V. 95 ΜΤΡ.] ΑΤΣ. — V. 96 ΚΑΑ.] ΜΤΡΡ. — V. 102 ΜΤΡ.] ΚΑΑ. Scio quidem, quid huic mutationi adversari videatur, sed talia non curavit Aristophanes. — V. 103 Εὐκράτην] Εὐκράτη. — V. 104 ΚΑΑ.] ΑΤΣ. — V. 113 ἔγωγέ τ' ἄν] ἐγὼ δέ γ' ἄν. — V. 114 ἐκπιεῖν, fort. ἐμπιεῖν. — V. 116 δοῦναι ἄν] δοῦνᾶν. — παραμοῦσα, conjicio ἀρταμοῦσα, corruptela orta est ex v. 132. — V. 118 ἰδεῖν, fort. ἰδῆν. — V. 122 et 123 ΚΑΑ.] ΜΤΡΡ. — V. 124 ἡμῖν ἐστι] ἡμῖν ἐστι. — V. 126 τί μοι μνᾶτε, conjicio τί μοι μνᾶτε, cf. Pollux II. 90: τὸ δὲ συνάγειν τὰ χεῖλη μοιμύλλειν ἢ κωμωδία καὶ μοιμυλλᾶν φησί. ubi itidem μοιμυλλᾶν malim. Hoc loco fortasse aliquis praetulerit μοιμνᾶτε, cf. Hesych. Μοιμνᾶν, τὸ τὰ χεῖλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν. — V. 130 ἔγωγ' ἄν] ἐγὼ γάρ. — V. 141 ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν, fort. ἂν ἀνασώσαιμ' ἔτι. — V. 143 ὑπῶν ἐστ'] ἐσθ' ὑπῶν. — V. 152 στύοιτο δ'] στύοιτ' ἄν. — V. 153 προσίοιμεν, conjeci προσείμεθ'. — V. 155 πα] πο. — V. 156 γυμνᾶς παρανιδῶν] γυμνᾶς παρενιδῶν. — V. 162 fort. ἐὰν δὲ τύπτωσιν; ΑΤΣ. παρέχειν σε χρὴ κακῶς. — V. 167 ante hunc v. videtur versus unus vel duo excidisse, quos Callonice dicebat, ut hic versus Myrrhinae fuerit. — V. 169 et 180 παντᾶ] παντᾶ. — V. 171 πᾶ κά τις ἀμπίσειεν] πᾶ καὶ τις ἂν πείσειεν. — V. 173 οὐχ ἄς πόδας κ'] οὐχ ἄς σποδάς. — V. 176 καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀρόπολιν τήμερον mihi admodum suspectus est, videtur ab interpolatore additus. — V. 180 fort. παντᾶ γ' ἔχοι κα ταῦτα (vel τάδε γα), κατὰ λέγεις, καλῶς. — V. 193 hic haud dubie nonnulla intercederunt: itaque etiam personarum distributio incerta, ut pro ΚΑΑ. videatur ΑΤΣ, et proximo versu pro ΑΤΣ. potius ΜΤΡ. scribendum. — V. 198 ἐπαινῶ] ἐπαινῶ. — V. 199 κύλικά τις, fort. κύλικάς τις. — V. 201 fort. Myrrhinae est. — V. 207 ΜΤΡ.] ΑΤΣ. — V. 210 hic quoque intercidit versus, debebat enim Lysistrata nominatim designare mulierem, quae jusjurandum diceret. — V. 263 κατὰ τ'] κατὰ δ'. — V. 264 κλήθροισι τε καὶ μοχλοῖσιν] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισιν. — V. 277 ὄχεθ' ὄπλα] ὄχετο θῶπλα. Videtur poeta scripsisse: ὄχετο παρὰ θ' ὄπλα δ' οὐς ἐμοί, σμικρόν τ' ἔχων [πάνν] τριβώνιον, πινῶν, ῥυπῶν, ἄλεκτος i. e. ἀπαράλεκτος. — V. 282 ἀσπίδας] ἀσπίδων. — V. 285 τετραπτόλει] τετραπόλει. — V. 301 οὐ γὰρ ἄν ποθ'] οὐδὲ γὰρ ποθ'. — V. 316 πρῶτιστ'] πρῶτως. — V. 317 τῶν τ' ἐν πόλει, fort. τ' delendum. — V. 326 τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.] τόδε. μῶν ὑστερόπους βοηθῶ; — V. 341 πιμπραμένας, fort. μπιμπραμένας. — V. 350 et 51 Choro mulierum continuavi, legebatur ΣΤΡΑΤΤΑΛΙΣ. ἔασον ᾧ. ΧΟΡ. ΓΥΝ. τουτὶ κτλ. — V. 357 αὐτάς, fort. αὐταῖς. — V. 376 οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῆ λαμπάδι σταθεύσω. Fort. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ἰσθῆσω τῆ λαμπάδι σταθεύων. — V. 377 λουτρὸν γ']

λουτρον. — V. 380 ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἠλιάξεις, conjeci ἀλλ' οὐκ ἔφ' ἠ-
 λικ' ἄγξεις. — V. 381 ὠχελῶε] ὠχελῶε. — V. 384 ἀμβλαστάνης]
 ἀν βλαστάνης. — V. 439 et 447 ΓΤΝΗ Α.] ΣΤΡΑΤΩΛΙΣ. Ce-
 terum haec Mulier prima videtur non alia esse, quam Calonice,
 sicut Γυνή Β., quae loquitur inde a v. 735, non diversa a Myrrha,na,
 sed nolui quidquam novare. — V. 477 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ταῦτ'] οὐ
 γὰρ ἔστ' ἀνεκτὰ τὰδ'. — V. 480 μετ' ἐμοῦ] μετ' ἐμοῦ. — V. 486
 αὐτῶν, fort. αὐτὸς vel πάντων. — V. 491 εἴνεκα] οὔνεκα. — V. 501
 τὰν] τὰν. — εἴνεκα] οὔνεκα. — V. 505 ΓΤΝΗ Α.] ΑΤΣ. — V. 507
 fort. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πολέμου χρόνον ἐξηγεσθό-
 μεθ' ὑμῶν. — V. 509 καίτοι] κατ' οὐκ. — V. 514 δὲ σοι] δέ
 σοι. — V. 515 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ. — V. 517 * * ἕτερόν τι πονηρό-
 τερον] ἕτερόν τι πονηρότερον δήπου. — V. 524 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν
 τῇ χώρᾳ· μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἕτερός τις] οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ
 χώρᾳ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔσθ' ἕτερός τις. — V. 535 τουτογί] του-
 τον. — V. 542 μον καματηρός] καματηρός μου. Scribendum vi-
 detur οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος εἶλε καματηφόρος (vel etiam μ' εἶλε).
 — V. 546 ἐνι δὲ θράσος — ἐνι φιλόπολις] ἐνι θράσος — ἐνι δὲ
 φιλόπολις. — V. 553 ἐντήξῃ] ἐντέξῃ, nisi malis ἐνστάξῃ. — V. 554
 ἄν] ἐν — V. 556 et 561 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ. — V. 557 κὰν] καί.
 — V. 561 ἐπιππον] ἐφ' ἵππον. — V. 568 et 570 ἐντανθοῖ] ἐν-
 τανθί. — V. 575 ἐπὶ κλίνης] ἐπικλινεῖς. — V. 580 ἦ] ἦ. — V. 581
 ὀφείλῃ] ὀφείλει. — V. 589 ἦ γε] ἦε. — V. 592 εἴτε, expectaveram
 εἴσω vel εἴσθω. — V. 598 ἀλλ' ὅστις ἐτι στυδαί δυνάτης, fort.
 ἀλλ' ὅστις ἔτ' οὐ στυδαί δυνάτης; — V. 600 χωρίον] χορίον. —
 V. 604 ΑΤΣ.] ΓΤΝΗ Β. correxit Beer. — V. 616 πλειόνων καὶ μει-
 ζόνων] μειζόνων καὶ πλειόνων. — V. 634 αὐτὸ γὰρ μοι γίνεταί,
 fort. ὡδε γὰρ μοι γ. — V. 636 οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ'] οὐ γὰρ εἰσιόν-
 τας. — V. 657 τῶδε τὰψήκτω πατάξω γῶ] τῶδε γ' ἀψήκτω πα-
 τάξω τῶ. — V. 679 ἀφ' ἵππων] ἐφ' ἵππων. — V. 692 κακῶς ἐρεῖς,
 fort. κακῶς ἐρεῖς μ'. — V. 705 λαβῶν τις ὑμᾶς] ὑμᾶς λαβῶν τις.
 — V. 709 περιπατεῖν τ', fort. τ' delendum. — V. 722 αὐ cancellis
 sepsi, fort. praeterea τροχηλίαις scribendum. — V. 723 στρου-
 θου] στρουθου. — V. 725 χθῆς corruptum. — V. 735 ἀμοργίδος]
 ἀμοργιδος. — V. 736 καταλέλοιπ'] καταλέλοιπ'. — V. 739 ἀνέρο-
 χουμαι] ἀπέροχουμαι. — V. 740 ἄρξῃ, fort. ἄρξης. — V. 757 fort. σὺ
 δ' (vel σὺ δὲ τὰμφ.) ἀμφιδρομία τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς. — V.
 760 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ Δ. — V. 769. 773 et 778 ΓΤΝΗ Α.] ΧΟΡ.
 ΓΤΝ. — V. 777 ΑΤΣ. ὧ πάντες θεοὶ κτλ. Lysistratae tribuit
 Beer, vulgo chori orationi adhaerent. — V. 783 ἐτι παῖς ὦν. οὔτως
 ἦν] ἐτι παῖς ὦν, οὔτως· ἦν. — V. 797 praemittebatur ΓΕΡΩΝ,
 quod delevi. — V. 798. 800 ΧΟΡ. ΓΤΝ.] ΓΤΝΗ. — V. 799. 801
 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ. — V. 810 τὰ πρόσωπα] τὸ πρόσωπον. —
 V. 817 ὑμῶν, fort. ἡμῶν, id est ἡμῶν ὁμοίως. — V. 821 praemitte-
 batur ΓΤΝΗ, quod delevi. — V. 822. 824 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ.
 — V. 823. 824 ΧΟΡ. ΓΤΝ.] ΓΤΝΗ. — V. 833 ΜΤΡΡ.] ΓΤΝΗ Β.

— V. 836 *ΜΤΡΡ*. ὦ νῆ Δί' ἐστὶ δῆτα. *ΓΥΝΗ Α*. τίς κάστιν ποτε. vulgo totus versus tribuitur *ΓΥΝ. Α*. — V. 839 εἶη, fort. ἦδη. — V. 843 παραμένουσά γ' ἐνθάδὶ καὶ ξυσταθεύσω, fort. παραμένουσά τ' ἐνθάδὶ σοὶ ξυσταθεύσω. — V. 851 καλέσω γῶ] καλέσω τήν. — V. 863 fort. legendum: ἐγὼ δὲ τοῦθ', ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι. — V. 864 ταχύ νυν πάνν, fort. πέτου, et deinde cum Hermanno: ὡς οὐδεμίαν ἔγωγ' ἔχω βίον χάριν. — V. 866 αὐτῇ] αὐτῆ. — V. 871 μὴ κάλει, fort. μὴ κᾶλει. — V. 898 τὰ τῆς Ἀφροδίτης, fort. τὰ τῆς δ' Ἀφροδίτης. — V. 926 ἀλλ' οὐδὲ δέομαι ἔγωγε.] ἀλλ' οὐ δέομαι οὐδὲν ἔγωγε. — V. 928 Ἄλλ' ἦ] ἀλλ' ἦ. — V. 929 *ΜΤΡ*. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ἦδη πάντ' ἔχεις; *KIN*. ἅπαντα δῆτα· δεῦρο] *ΜΤΡ*. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. *KIN*. ἦδη πάντ' ἔχω. *ΜΤΡ*. ἅπαντα δῆτα; *KIN*. δεῦρο. — V. 933 σίσυραν] σισύραν. — V. 934 μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ'] μὰ Δί' οὐ δέομαι γῶγ'. — V. 944 Ῥόδιον, fort. ρόδιον. — V. 953 κάποδείρασ', fort. μοι ἀποδείρασ'. — V. 956 ταυτηνὶ] ταύτην. — V. 959 *ΧΟΡ. ΓΕΡ.*, fort. *ΧΟΡ. ΓΥΝ.*, ut is per ironiam haec loquatur. — V. 962 ποῖος γὰρ νέφρος ἄν] ποῖος δ' ἄν νέφρος. — V. 963 ψυχῇ, fort. ψοιά. — V. 964 ποῖος δ' ὄρρος] ποῖος ἄν ὄρρος. — V. 970 *ΧΟΡ. ΓΥΝ.*] *KINHΣΙΑΣ*. — V. 971 *KIN*. ποῖα γλυκερά; μιὰρὰ μιὰρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ. *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* ὦ Ζεῦ, εἴθ'] *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* ποῖα γλυκερά; μιὰρὰ μιὰρὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ, εἴθ'. — V. 980 γερωχία] γερωία. — V. 982 τίς δ' εἶ σύ; πότερ' ἀνθρώπος] σὺ δ' εἶ πότερον ἀνθρώπος. — V. 988 παλαιόρ] παλιόρ. — V. 989 ἀνθρώπος] ὄνθρωπος. — V. 992 Videntur temere duae scenae in unum conflatae et plures versus intercidisse, ut praeco primum cum Cinesia inde a v. 980, postea cum probulo sit collocutus. — V. 999 ἄμα] possis hic et similibus locis ἀμα conjicere. — V. 1005 πρίν χ'] πρίν. — V. 1013 παντᾶ] παντᾶ. — V. 1016 ξυνίεις, εἶτα] ξυνίεις εἶτα. — V. 1040 *ΧΟΡ. ΓΥΝ.*, vulgo haec choro senum continuantur. — V. 1043 *ΧΟΡ.*] *ΧΟΡ. ΓΥΝ.* — V. 1044 οὐδέν'] οὐδέν. — V. 1053 ὡς πλέω ἔστιν ἄχομεν βαλλάντια] πόλλ' ἔσω ἔστι κᾶχομεν βαλλάντια. — V. 1058 μηκέτ' ἀποδῶ, fort. μὴ κᾶποδῶ. — V. 1061 κάστιν ἔτ' ἔτνος] κᾶστιν ἔτνος. — V. 1072 et 1073, pariterque 1074 et 1075 Choro continuavi, legebatur bis *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* — V. 1076 τί δεῖ, fort. τί δῆ. — ὕμῃ] ὕμμε. — V. 1077 ἦκομες, fort. ἴκομες. — V. 1078. 1082. 1093 *ΧΟΡ.*] *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* — V. 1080 κα] κᾶν. — ὄπα] ὄπα. — V. 1081 et 1095 παντᾶ] παντᾶ. — V. 1082 καὶ μὴν ὀρῶ καὶ] καὶ μὴν ὀρῶ γε. — V. 1088 νόσω, fort. νόσος. — V. 1097 αἰσχρ' ἄν] αἰσχρά γ'. — V. 1098 δεινά κα πεπόνθεμες] δεινά τὰν ἐπεπόνθεμες. — V. 1099 εἶδον, fort. εὔιδον (ἐνιδον). — ἀμέ] ἀμέ. — V. 1105 καλῆτε τὰν *Λυσιστράταν*] κᾶν λῆτε, τὸν *Λυσιστράτον*. — V. 1106 *ΑΘΗ.*] *ΧΟΡ. ΓΕΡ.* — V. 1108 *ΧΟΡ.* addidi, vulgo haec cum duobus versibus, qui praecedunt, tribuebantur *ΧΟΡΩι ΓΕΡ.* — V. 1119 κῆν] ἦν. — V. 1121 τούτου] τούτους. — V. 1123 ἐνθένδε θ'] ἐνθένδε δ'. — V. 1129 μιᾶς γε, fort. μιᾶς ἐκ. — V. 1133 στρατεύματι] στρατεύμασι. Versus haud dubie ex Euripidis

Erechtheo petitus. — V. 1148 ἀδικίουμες] ἀδικου̅μες. — ἄφατον] ἄφατος. — V. 1149 οἶει, fort. μ' οἶει. — V. 1159 γε] τε. — V. 1162 ἀμές] ἀμές. — V. 1163 ἀποδῶμεν] ἀποδόμεν. — V. 1164 βλιμάττομες, fort. βλιμάδδομες. — V. 1165 δράσομεν] δράσετε. — V. 1174 πρόκα] πρῶ. — V. 1178 τὰν] τᾶν. — V. 1181 verba ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος cum Beerio Lysistratae tribui, vulgo praemittitur ΑΘΗ. — V. 1183 ἕως ἄν] ὅπως ἄν. — V. 1188 ὅπα] ὅπα. — τάχιστ' ἄγε Beer, vulgo τάχιστα γε. — V. 1189 ΧΟΡ.] ΧΟΡ. ΓΥΝ. — V. 1216 seq. duos Athenienses loquentes induci arbitrator, nam quominus servo (ΘΕΡΑΠΟΝΤΙ) partes tribuantur, ipsius orationis natura prohibet: neque vero quod prior facem fert, propterea in servorum numerum referendum, nam ebrius hoc facit. Scripsi igitur ΑΘΗ. Α. ἄνοιγε τὴν θύραν σὺ· παραχωρεῖν θέλεις; κτλ. vulgo ΑΓΟΡΑΙΟΣ. ἄνοιγε τὴν θύραν. ΘΕΡΑΠΙΩΝ. παραχωρεῖν οὐ θέλεις; κτλ. — V. 1219 ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'· εἰ δὲ κτλ.] ΑΓΟΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. ΘΕΡ. εἰ δὲ κτλ. Ceterum totus hic locus nondum persanatus. — V. 1221 ΧΟΡ. ΓΥΝ.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1222 ΑΘΗ. Α.] ΘΕΡ. — V. 1225 ΑΘΗ. Β. et v. 1226. 1227 ΑΘΗ. Α., vulgo his tribus versibus ΑΘΗΝΑΙΟΣ praemittitur. — V. 1228 ΑΘΗ. Β.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1239 ΑΘΗ. Α.] ΘΕΡ. — V. 1241 ΑΘΗ. Β.] ΑΓΟΡΑΙΟΣ. — V. 1243 τε] γε. — V. 1244 κῆς ἡμᾶς ἄμα, fort. κῆς ἄμ' (i. e. ἀμὲ) ἄσμ' ἄμα. — V. 1245 ΑΘΗ. Α.] ΑΘΗΝΑΙΟΣ. — V. 1249 τὰν τ' ἐμᾶν] τὰν τεᾶν. — V. 1250 et 1254 ἀμέ] ἀμέ. — V. 1256 θάγοντας, οἶῶ, τὸν ὀδόντα, conjeci θάγοντας ἰῶ τὸν ὀδόντα correpta priori syllaba. — V. 1259 ἀμά] ἄμα. — ἀφρὸς cancellis sepsi, nisi ἰδρῶς scribendum. — V. 1262 Ἄρτεμι] Ἄρταμι. — V. 1265 ἀμέ] ἀμέ. — V. 1270 πανσαίμεθα. ῶ] πανσαίμεθ'· ῶ. — V. 1271 fort. ῶ δεῦρ' ἴθι, δεῦρο | ῶ κυναγὲ παρσένε. — V. 1279 ἔπαγέ τε] ἔπαγε. — V. 1281 ἀγείχορον] ἀγέχορον. — Ἰήιον] ἰήιον. — V. 1283 conjeci olim ὅς μετὰ Μαινάσι βακχιοῖ ἐν ἄσι deleto vocabulo δαίεται, quod sit ex dittographia vocis Δία τε ortum, sed videtur aliud quid latere et inprimis vitium subesse videtur verbis Δία τε, ut omnino de Jove nullus fuerit sermo, sed poeta dixerit de Baccho tantum ejusque conjuge Ariadna. — V. 1289 fort. τὰς μεγαλάνορος, ἂν ἐποίησε. — V. 1291 ἀλαλαῖ ἰή παιῶν] ἀλαλαῖ ἰή παιήων. — V. 1292 et 1293 ἰαῖ] ἰαῖ. Ceterum malim:

αἴρεσθ' ἄνω, ἰαῖ ἰαῖ,
ὡς ἐπὶ νίκη, εὐοῖ
ῶ εὐοῖ εὐαῖ εὐᾶν.

— V. 1295 ΑΤΣ. praemisi et Λάκων cancellis sepsi, vulgo haec choro continuantur. — V. 1299 κλέωα] κλεῶα. — Ἀπόλλω cancellis sepsi. — V. 1300 Ἀσάναν, fort. ἄνασσαν. — V. 1303 εἶα, malim ῶ εἶα. — V. 1304 ῶ εἶα] ῶῖα. — πάλλων, fort. πᾶλον. — V. 1305 ὑνιῶμες] ὑνιῶμες. — V. 1308 ταὶ κόραι] δ' αἶ κόραι. — V. 1311 ἀγκονίωα] ἀγκονιῶα. — V. 1312 σεῖοντ'·] σεῖονθ'. Sed malim:

ταὶ δὲ κόμαι σεῖοντι
ἄπερ Βακχᾶν.

— V. 1313 θυρσαδδωᾶν καὶ παδωᾶν] θυρσαδδοᾶν, καὶ παιδδοᾶν.
 — V. 1316 παραμπύκιδδε] παραμπύκιδδέ τε. — χειρὶ] χειρὶ. —
 V. 1317 ἀμᾶ] ἄμα. — χορωφελήταν] χορωφελέταν. — V. 1320
 Χαλκίοικον] χαλκίοικον. — V. 1321 πάμμαχον] παμμαχόν. Vide-
 tur nihil deesse, nisi unum vocabulum, ut carminis clausula dimetro
 catalecto constiterit. Praeterea exciderunt interjectiones aliquot haud
 dubie simillimae iis quae leguntur supra 1291 seqq., quas librariorum
 socordia praetermisit.

THESMOPHORIAZUSAE.

V. 12 ΜΝΗΣ. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὄραν; ΕΥΡ. εὐ ἴσθ' ὅτι.]
 τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὄραν, εὐ ἴσθ' ὅτι et Euripidi omnia continua-
 bantur. — V. 15 ἀντῶ] ἀντῶ. — V. 18 ἀκοήν] δίκην, at vitium in
 ὄτα latet, quae est interpretatio vocis ἀκοήν. Fort. ἀκοήν δὲ χοάνην
 ᾤστε, quandoquidem tragicorum sermonem imitatur. — V. 21 γε τοῦ-
 στί] τί πον' στί. — V. 23 ἐξέυροις] ἐξέυροιμ'. — V. 26 Ἡρακλέα]
 Ἡρακλῆ. — V. 45 λέγεις, fort. λέγει. — V. 63 γ' ὦν] γ' ἄν. — V. 70
 ΕΥΡ.] ΜΝΗΣ. — ΘΕΡ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται. ΕΥΡ. Ὡ Ζεῦ]
 ΕΥΡ. περίμεν' ὡς ἐξέρχεται. Ὡ Ζεῦ. — V. 74 ἐμόν, fort. ἐμοί.
 — V. 86 καὶ δίκαιά γ' ἄν] καὶ Δία δίκαι' ἄν. — V. 91 et 92 λά-
 θρα] λάθρα. — V. 96 ΜΝΗ. Καὶ ποῖός ἐστιν; ΕΥΡ. οὗτος
 οὐκνυκλούμενος.] ΜΝΗ. Καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; ΕΥΡ. οὐκνυκλού-
 μενος. Sed scribendum videtur καὶ ποῦ' στί οὗτος; ΕΥΡ. αὐτός
 οὐκ. — V. 97 ἀλλ' ἦ] ἀλλ' ἦ. — V. 99 μελωδεῖν γὰρ] μελωδεῖν αὐ'. —
 V. 101 Χθονίαις] χθονίαις. — V. 103 χορεύσασθε] χορεύσασθαι. —
 V. 107 ὄπλιζε Μοῦσα, conieci ὄπαζε (in proecdosi ὄπιζε typographi
 errore scriptum) μούσα, i. e. prosequere carmine. — V. 110
 Σιμωνντίδι, fort. Σιμοεντίδι. — V. 113 ἱερὸν] ἱρὸν. — V. 116 ἐπο-
 μαι, fort. σέβομαι. — V. 121 ποδὶ παρὰ ρυθμῷ εὐρυνθμα Φρυγίων, fort.
 ποδὶ παρ' εὐρυνθμα Φρυγίῳ δινεύματα Χαρίτων. — V. 126
 δαιμονίοις ὄμμασιν, fort. δαίμονος οἴμασιν. — V. 128 τιμᾶ can-
 cellis sepsi. — V. 134 νεᾶνις, ἦτις] νεανίσχ', ὅστις. — V. 146 ψό-
 γον, fort. ψόφον. — V. 147 παρῆσχομην, fort. παρῆσθόμην. —
 V. 150 ἃ δεῖ ποιεῖν, fort. tragico vocabulo usus ἃ χρῆ vel λῆ ποι-
 εῖν scripsit. — V. 161 Ἰβνκος] Ἰβνκός. — V. 163 διενκλῶν] διενκλῶντ'.
 — V. 166 καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα] καὶ τὰ δράματ' ἦν καλά.
 — V. 173 ἦν] ἦ. — V. 184 λάθρα] λάθρα. — V. 185 δοκῶν] δοκεῖν.
 — V. 206 Δία] Δί. — V. 209 μὴ δόκει γε σύ, fort. cum Hermanno
 μὴ δόκει σύ γε. — V. 217 πιδιδόναί, fort. πιδοῦναι. — V. 225
 Δήμητρο' εἶ' ἐντανθοῖ] Δήμητρο' γ' ἐντανθί. — V. 235 Κλει-
 σθένην] Κλεισθένη. — V. 240 Δία] Δί. — V. 242 προκτόν *]
 τόνγε προκτόν. — V. 253 et 54 ΕΥΡ., v. 255 ΜΝΗΣ, vulgo 253
 ΑΓΑΘ., 254 ΕΥΡ., 255 ΑΓΑΘ. — V. 260 ΕΥΡ. νῆ Δί', ἀλλ' ἄριστ'
 ἔχει. φέρ', ἔγκνυλον ποῦ; ΑΓ. λάμβαν'] ΑΓ. νῆ Δί', ἀλλ' ἄριστ'
 ἔχει. ΕΥΡ. Φέρ' ἔγκνυλον. ΑΓ. τουτὶ λάβ'. — V. 273 τί μάλλον

ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν, puto Aristophanem iussisse συοικίαν. — V. 277 videtur versus excidisse, ut deinde scribendum sit καὶ σπεῦδε ταχέως. cf. Eq. 495. — V. 280 θάσαι] θάσαι. — V. 284 κάθελε, malim καθελού. — V. 285 τὰ πόπαν] τὸ πόπανον. — V. 291 πρὸς θάληκον] ποσθαλλικον. — V. 292 καθέζωμ] καθίζωμ. — V. 300 τῇ Γῆ cancellis sepsi. — V. 324 οἰστροδόνητον, Νηρέος εἰνάλιοι τε] οἰστροδόνητον. Νηρέος εἰνάλιοι τε. — V. 328 ἀχῆσειεν] λαχῆσειεν. — V. 329 Ἀθηνέων] Ἀθηναίων. — V. 354 εὐγματ' ἐκγενέσθαι] εὐγματα γενέσθαι. — V. 360 εἴνεκα] οὐνεκα. — V. 381 ΧΟΡ. vulgo haec quoque praeconi tribuebantur. — V. 386 ἡμᾶς] ὑμᾶς. — V. 390 ἐμβραχύ] ἐμβραχυ. — V. 392 μοιχοτρόπους] μυχοτρόπους. — V. 393 οἰνοπίπους vel οἰνοπίπας] οἰνοπότιδας. — V. 400 εἴαν γέ τις πλέκη γυνὴ στέφανον, fort. εἴαν πλέκη νέα γυνὴ στέφανον. — V. 419 λαβεῖν, fort. λάθρα, nisi quis malit αὐταῖς ταμειῦσαι καὶ προαιρούσαις λαθεῖν. — V. 434 οὐπόποτε] οὐπω. — V. 438 ἰδέας] εἰδέας. — V. 463 καί τι] καί. — V. 465 ὕβρεως] ὕβρεος. — V. 472 ἔκφορος] ἐκφορά. — V. 476 μὴ ἄλλην. — V. 478 ἦν] ἦ. — V. 479 δέ μοι] δ' ἐμοί. — V. 488 ἐρείδομαι] ἤρειδόμην. — V. 494 σκόροδα διαμασώμεθα, ἔν' ὄσφρομένος] σκοροδια μασώμεσθ' ἵνα ὄσφραίνόμενος. — V. 504 περιήροχε', fort. περιέτρεχ'. — V. 533 usque ad v. 569 ΓΥΝ. Α., vulgo ΓΥΝΗ Γ. — Ἀγλανλον] Ἄγλανρον. — V. 536 εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν, fort. ἔστι τίσις. — V. 537 τε] γε. — V. 553 πλείον] πλείον. — V. 556 ἐπεὶ τόδ'] ἐπειτὰ γ'. — V. 563 ἀχαρνική] Ἀχαρνική. — V. 564 ἄρρεν] ἄρρεν. — V. 593 ἠνείχετο] ἠνείχετ' ἄν. — V. 603 τίς ἦ] τίς εἶ. — V. 605 et 609 ΓΥΝΗ Α.] ΓΥΝΗ Δ. — V. 606 ἦδ' ἦ] ἦδ' ἦ. — V. 624 ὄσ' ἔτη] ὄσέτη. — V. 625 ΜΝΗΣ. ἦ δειν' ἔμοιγ'. οἴμοι τάλας. ΚΛΕΙΣ. οὐδὲν λέγεις. ΓΥΝΗ Α. ἄπελθ'.] ΜΝΗΣ. ἦ δειν' ἔμοιγ'. ΚΛΕΙΣ. Οἴμοι τάλας. ΓΥΝΗ Ε. οὐδὲν λέγεις' ἄπελθ'. — Etiam in seqq. usque ad v. 652 scripsi ΓΥΝΗ Α., vulgo ΓΥΝΗ Ε. — V. 632 δ' ἦν] δαι. — V. 640 Δία] Δί. — V. 662 χροῖ σ'] χροῖ. — V. 663 εἰά νυν ἔχνευε, καὶ μάτενε ταχὺ πάντ', fort. εἰά νυν ἔχνευε πάντα καὶ μάτενε πανταχοῦ. — V. 665 δὴ δῖον] διάριον. — V. 667 με λάθῃ] μὴ λάθῃ. — V. 669 ἔσται ἅπασιν] ἅπασιν ἔσται, nisi malis ἀνδράσιν ἔσται. — V. 675 fort. legendum δικαίως ἐφέποντας ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους, ποιεῖν δ' ὅτι καλῶς ἔχει, particula τε, quae post δικαίως legitur, inserta post ποιεῖν. Quae sequuntur fortasse sic sunt corrigenda:

κἂν μὲν (vulgo μὴ) ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται.

αὐτῶν δ' (vulgo deest δ') ὅταν ληφθῇ τις, εἴ τι δροφῆμανίαις φλέγων,

λίεση παράκοπος, πᾶσιν ἐμφανῆς ὄραν

ἔσται (vulgo ἔστιν) γυναιξὶ καὶ βροτοῖς

Θεὸς ὅτι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια παραχρημ' ἀπο-
τίνεται

deletis verbis ὅσια δρωῶν, quae leguntur post ληφθῇ τις, et huc trans-

latis εἴ τι δρώη. Illud vix dubium quin in vulgari lectione ἀποτίνεται παραχρημά τε τίνεται dittographia delitescat. — V. 698 usque ad v. 762 ΓΥΝΗ Α. scripsi, vulgo ΓΥΝΗ Ζ. — ἄ ποῖ] ἄ ἄ ποῖ ποῖ. — V. 700 τόδε] δῆ. — V. 702 ἄπαντ' ἄρ'] ἄπαν γάρ. — ἔργα, malim τα ὑ-
 τα. — V. 704 ἐξαράξει] ἐξαράξω. — V. 710 ἀλλ' οὐν ἦκεις ὄθεν οὐκ
 ἔξει φάυλως, ἀποδράς τ' οὐ] ἀλλ' οὐν ἦκεις ὄθεν ἦκεις, φάυλως τ'
 ἀποδράς οὐ. — V. 716 ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις, conjeci ἐργοῖσιν
 ἀδίκους ἔλθοι. — V. 719 ἴσως, fort. ἴσως ἔτ'. et deinde fort. ἄθ' ἐων
 γὰρ ἔργων ἀνταμειψόμεσθα — τάχα δὲ (del. pron. σε) μεταβαλοῦσ'
 ἐπὶ κακὸν εἰερότροπον ἐπέχει (del. pron. τις) τύχη. — V. 736 ὑμῖν]
 ὑμεῖς. — V. 747 ΓΥΝΗ Α.] ΧΟΡ. — V. 758 ΓΥΝΗ Γ.] ΜΝΗΣ. —
 V. 759 τουτί· λαβέ.] τουτί λαβέ. — V. 761 σοῦξηρήσατο, fort. σοῦξε-
 νήσατο. — V. 771 πάρεισιν αἰ] πάρεσί μοι. — V. 772 et 773 for-
 tasse in unum contrahendi sunt: πόθεν οὐν γένοιτ' ἄν; τί δέ,
 τὰδ' εἰ τὰγάλατα. — V. 777 χρῆ cancellis sepsi. — V. 782 χῶρει,
 χῶρει· ποίαν αὐλακα;] χωρεῖ χωρεῖ ποίαν αὐλακα; — V. 784
 κείνα, ταῦτα.] κείνη, ταύτη. — V. 788 στάσις ἀργαλέα, λύπη.]
 στάσις, ἀργαλέα λύπη. — V. 790 ἐκκύψασαν] ἐγκύψασαν. — V. 795
 καταδαρθῶμεν] καταδάρθωμεν. — V. 797 τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶ-
 σθαι] ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι. — V. 799 αὐθις τὸ κακὸν πα-
 ράκνυψαν ἰδεῖν.] αὐθις παρακύνψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. — V. 800
 βάσανος δὲ] βάσανός τε. — V. 803 τοῦνομ' ἐκάστου] τοῦνομ' ἐκα-
 στου. — V. 836 ἦν] εἰ. — V. 842 ἦν] εἰ. — V. 852 ΓΥΝΗ Γ.
 hic usque ad v. 934 scripsi, vulgo ΓΥΝΗ Η. — V. 868 τί οὐν
 ἔτι ζῶ; ΓΥΝΗ Γ. τῶν κοράκων πονηρία. ΜΝΗΣ. ἀλλ' ὥσπερ —
 vulgo omnia Mnesilocho tribuuntur. — V. 887 ἄρ'] τ' ἄρ'. — γ'
 ἔτι] γέ τοι. — V. 889 τί δῆ] τί δαί. — V. 910 ἐγὼ δὲ Μενελάω
 γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων.] ἐγὼ δὲ Μενέλεω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.
 — V. 914 περίβαλε] περίβαλλε. — V. 926 σ' οὐδέποτ'] οὐδέπο-
 τέ σ'. — V. 934 νῦν δῆ γ'] νῦν δῆτ'. — V. 945 ἰαππαπαιάξ] ἰατ-
 ταιαίαξ. — V. 954 ποσίην, fort. ποσίην. — V. 969 Εὐλύραν] εὐλύ-
 ραν. — V. 973 τε] δέ. — V. 988 Βάκχειε, fort. Βακχεῦ. — V. 993
 ante κατ' ὄρεα vulgo lacunae signum. — V. 998 post πετρώδεις erat
 lacunae signum. — V. 1002 ἰκετεῦσι] ἰκέτευσ. — V. 1003 δρᾶς']
 δρᾶς. — V. 1004 ἐπικρούεις] ἐπικρούσεις. — V. 1005 ἔτι μᾶλλο
 βουλῆς;] ἔτι μᾶλλο βουλῆς. — V. 1007 'ξινίγκι] 'ξενίγκι. — ἴνα]
 ἴνα. — V. 1013 τοῦτ' ἔσθ'] ἔτ' ἔσθ'. — V. 1015—21 vulgo tri-
 buuntur Euripidi (ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς); continuavi Mnesi-
 locho, ut Beerio quoque placuit. — V. 1016 ἀπέλθοιμι] ἐπέλθοιμι.
 — V. 1018 κλύεις — ἀντροῖς;] κλύοις — ἀντροῖς. — V. 1027 ὀλοὸν
 ἄφιλ' ὃς ἔμ' ἐκρέμασε] ὀλοὸν, ἄφιλον ἐκρέμασε. — V. 1039 ἀπὸ δὲ
 συγγόνων ἀλλ' ἄνομα πάθρα, φῶτα λιτομένα, πολυδάκρυτον Ἄϊδα]
 ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἄν' ἄνομα πάθρα φῶτα λιτομέναν. πολυ-
 δάκρυτον Ἄϊδα. Deinde fort. leg. Ἄϊδα με γόον φλέγουσαν. — V.
 1042 αἰαῖ, αἰαῖ.] αἰαῖ, αἰαῖ, ἔξ'. — V. 1044 κροκόεν τόδ'] κρο-
 κόεντ'. — V. 1045 τοῖσδ' ἔς τόδ' cum Hermanno scripsi, vulgo

τοῖσδε τόδ'. — V. 1047 μοι cancellis sepsi. — V. 1054 ἐκρεμάσθην λαιμότμητ' ἄχη, δαιμονῶν αἰόλαν κτλ. id est furiis actus ad viam, quae fervet mortuis. Distinguebatur: ἐκρεμάσθην, λαιμότμητ' ἄχη δαιμονῶν, αἰόλαν κτλ. — V. 1062 τὸ σαντῆς] τοςαῦτα. — V. 1063 ἐλεινωῶς] ἐλεινωῶς. — V. 1066 ὡς μακρόν, fort. μακρόν ὡς. — V. 1083 et 1087 bis λαλιῶς] λαλεῖς. — V. 1086 bis πῶτε τὸ πωνῆ] πωτετοπωνῆ. — V. 1089 bis κακκάσκει] κακκάσκη. — V. 1094 bis οὐ καιρήσεις.] οὐκ αἰρήσεις; — V. 1096 τῆ μιαιρᾶ] τῆ μιαιρᾶ. — V. 1102 τί λέγι; τῆ Γοργὸς πέρι τὸ γραμματέο σὺ τῆ κεπαλή; ETP. τὴν Γοργόνος ἔγωγε φημί.] τί λέγι Γοργόνος πέρι; τὸ γραμματέο σὺ τῆ κεπαλή τὴν Γοργόνος; ETP. ἔγωγε φημί. — V. 1109 κατάρατο· τολμᾶς ἀποτανουμένη λαλιῶς] κατάρατο τόλμας· ἀποτανουμένη λαλιῶς. Fort. etiam λαλιῶς vel λαλιῶς scrib. — V. 1111 ἀμαρτωλή] ἀμαρτωλή. — V. 1114 κύστο] πόστη. — V. 1118 ζηλωσι] ζηλωσι. — V. 1123 τῆ γέροντο πύγισο τῆ] τῆ γεροντοπύγισο τῆ. — V. 1127 ἀποκεκόψο] ἀποκεκόψι. — V. 1135 ἔτι γὰρ, videtur πυγῆ vel tale quid delitescere. — V. 1158 ἦλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, fort. ἦλθετε, νῦν ἀφίκεσθ'. — Post v. 1171 fortasse chori aliquot versus exciderunt. — V. 1174 κἀνακάλπασον, quod etiam Hermann conjecit, vulgo κἀνακόλπασον. — V. 1176 ἀνεγειρί μοι] ἀνεγείρι μοι. — V. 1183. 1184. 1196. 1218 ναιί] ναιί. — V. 1187 κλαύσι γ' ἦν μὴ ὕδον μένης, ita ut Saggiario continentur, vulgo ETP. κλαύσειτ' ἦν μὴ ὕδον μένη. — V. 1188 πόστιον, fort. πρόστιον. — V. 1197 ἐκώδέν] ἐκ' ὠδέν. — V. 1199 τῆ γέροντο, γράδιο.] τῆ γέροντο γράδιο. — V. 1200 δέ σοι] δέ σοι. — ETP. Ἀρτεμισία· μέμνησο τοῖνυν τοῦνομ'. ΤΟΞ. Ἀρταμουξία.] ETP. Ἀρτεμισία. ΤΟΞ. μεμνησι τοῖνυν τοῦνομ'. Ἀρταμουξία. — V. 1203 παιδάριον, τουτί λαβών.] παιδάριον τουτί λαβών. — V. 1212 ἀπόλωλο] ἀπόλωλον. — V. 1213 γρά'] γραῦ. — V. 1216 Fort. Οἴμοι. Τί δρᾶσι; ποῖ τὸ γράδι'; Ἀρταμουξία. — V. 1220 Fort. οἴμοι· κροκῶτ' ἔκον τὸ γέροντο; — V. 1224 διώξεις] διώξει. — V. 1225 ἄλλα τρέξι· Ἀρταμουξία.] ἄλλα τρέξι Ἀρταμουξία. — V. 1226 alterum τρέχε νυν cancellis sepsi. — V. 1228 δῆ' στι] δῆτ' ἔστι. Ceterum fortasse haec in duos tetrametros sunt digerenda, ut ultimus versus fuerit:

οἰκάδ' ἐκάστη· τὸ Θεσμοφόρω δ' [ἡμῖν] ἀγαθὴν
[τούτων] χάριν ἀνταποδοῖτον.

RANAE.

In Indice Personarum ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ scripsi (vulgo ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑΙ ΔΤΟ) et deinde addidi ΠΛΑΘΑΝΗ.

In Argum. I. scripsi μετὰ ταῦτα δ' ἐν' Αἰδου, deest vulgo δ'. — μονόκωλον] μονόκωλα. — βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγωδικὸν θρόνον] βραβεῖον ἔχοντος, et deinde legebatur τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τραγωδικοῦ θρόνου ἀντιποιησαμένον. — φιλολόγως] φιλο-

πόνως. — Argum. III. et IV. addidi ex editione Schol. Parisina, nihil mutavi, nisi quod IV. scripsi ψευτοτύπου pro ψευδοτύπου.

V. 7 θαρρῶν γε· μόνον ἐκείν'] θαρρῶν γ'· ἐκείνο μόνον. — V. 14 εἶωθε ποιεῖν; καὶ Λύκις κάμειψίας σκευή φέρονσ' ἐκάστοτ' ἐν κωμωδίᾳ. Legebatur: εἶωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειψίας; [σκευή — κωμωδίᾳ.] Fort. εἶωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κάμειψίας ἐς σκευοφόρουσ' ἐκ. ἐν κωμωδίᾳ; nisi subditicius est totus versus. — V. 19 ᾧ] ᾧ. — οὔτοσί· ὅτι] οὔτοσί, ὅτι. — V. 20 ἐρεῖ, fort. ἐρῶ. — V. 41 Δία] Δί. — V. 51 ΞΑΝ.] HP. — V. 57 ἀταταῖ] ἀτταταῖ. — τῷ Κλεισθένει] Κλεισθένει. — V. 63 μυριάκις γ'] μυριάκις. — V. 67 Εὐριπίδου. HP. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος; ΔΙΟ. κούδεις γε] Εὐριπίδου καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος· κούδεις γε. — V. 116 ᾧ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ λέναι καὶ σύ γε; ΔΙΟ. μηδέν] ᾧ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ λέναι; ΔΙΟ. καὶ σύ γε μηδέν. — V. 127 κατάντη καὶ ταχειᾶν] ταχειᾶν καὶ κατάντη. — V. 129 κᾶτα] εἴτα. — V. 147 ἠδίκηκε] ἠδίκησε. — V. 149 ἠλόησεν] ἠλόησεν. — V. 152 Aristophanes Byzantius ignorabat, et v. 153 dittographiam versus 150 ratus scripsit ἢ πυρρίχην: hoc probabiliter, illud minus recte, nam aegre caremus v. 152. Videtur igitur scribendum:

ἢ πύροκον ὄρκον ᾤμοσεν.

ΔΙΟ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἐχοῖν γε πρὸς τούτοισι καὶ εἰ Μορσίμου τις ᾄσῃν ἐξεγράψατο.

[ἢ πυρρίχην τις ἐμαῖθε τὴν Κινησίου.]

— V. 164 Δία] Δί. — V. 168 ἐπὶ τοῦτ', fort. ἐπὶ ταῦτ'. — V. 169 μηῦρῶ] μῆ' ῶ. — τότ' ἐμ'] τότε μ'. — V. 177 νῦν] νυν. — V. 180 ᾧ ὄπ] ᾧ ὄπ. — V. 181 τοῦτο; λίμνη] τοῦτο λίμνη. Ceterum fort. rectius sic distribuenda sunt:

ΔΙΟ. Τοῦτὶ τί ἔστι; ΞΑΝ. Τοῦτο; λίμνη. ΔΙΟ. Νῆ Δία αὕτη ἔστιν, ἣν ἔφραξε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.

— V. 186 ὄνον πόμας, fort. ὄκνον πλοκάς. — V. 188 ποῦ] ποῖ. — V. 189 εἵνεκα] οὐνεκα. — V. 199 οὔπερ] οἴπερ. — ἐκέλευες] ἐκέλευσας. — V. 208 ᾧ ὀπὸ π ᾧ ὀπὸ π] ᾧ ὀπ οπ ᾧ ὀπ ὀπ. — V. 216 Διώνυσον] Διώνυσον. — V. 217 Λίμναις] Λίμναισιν. — V. 218 Χύτροισι] χύτροισι. — V. 229 ἔστερξαν μὲν] ἔστερξαν. — V. 239 ΒΑ., v. 240 ΔΙΟ., vulgo omnia Baccho tribuuntur. — V. 245 πολυκολύμβοισι] ἐν πολυκολύμβοισι. — V. 251 fort. τοῦτὶ παρ' ἡμῶν λάμβαν' ᾧ. — V. 262 οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως vix recte se habent, intelligerem ἀλλὰ μὴν ἡμεῖς σὲ πάντως. — V. 261 [οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμέ] deest vulgo. — V. 266 (βορενεκεκῆξ κοᾶξ κοᾶξ) adjeci. — V. 267 τῷ κοᾶξ] τοῦ κοᾶξ. — V. 269 ᾧ] ᾧ. — V. 271 ἡ Ξανθία] ἡ Ξανθίας. — V. 273 τάντανθοῖ] τάντανθί. — V. 290 τότε μὲν γε — τότε δ' αὖ] ποτὲ μὲν γε — ποτὲ δέ. — V. 304 γαλήν] γαλήν'. — V. 308 ΞΑΝ., v. 309 ΔΙΟ., vulgo omnia Baccho tribuuntur. — σοῦ] μου. — V. 315 ἡρεμί] ἡρεμῖ. — V. 324 πολυτιμήτοις] πολυτίμητ' ἐν. — V. 340 ἔγειρε φλογέας] ἔγειρε φλογέας. fort. ἐγείρον praestat: deinde [τινάσσω] γὰρ ἤκει scripsi (nisi malis ἤκει), vulgo nihil nisi τινάσσω legitur, mani-

festum glossema, additum ad insolentiorum accusativi usum explicandum, de quo vid. Bernhardy Syntax L. Gr. p. 119. — V. 347 *χρονίους τ' ἐτιῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς*, fort. *χρονίους, ἐτιῶν παλαιῶν τ' ἐνιαυτούς*. — V. 383 *ζαθέοις*] *ζαθέαις*. — V. 405 *τόν τε σανδαλλισκον*, fort. *τόδε τὸ σανδαλλισκον*. — V. 414 et 415 fortasse choro sunt tribuendi. — V. 415 *ἀλλ' ἢ*] *ἀλλ' ἦ*. — V. 439 *ἀλλ' ἦ*] *ἀλλ' ἦ*. — V. 441 et 445 [*ἐρόν*] *ἐρόν*. — V. 444 et 445 choro continuavi, vulgo ΔΙΞ. praefigitur. — V. 482 *γεῦσαι*] *γεύσει*. — V. 482 et 487 *σπογγιάν*, fort. *σπογγίαν*, vid. schol. Aeschinis de falsa Leg. — V. 483 *προσθοῦ*, vulgo *πρόσθου*, idque Baccho tribuebatur, dedi omnia Xanthiae. — V. 488 *οὐκ ἄν γ' ἕτερος ταῦτ' οὐκοῦν ἕτερός γ' αὐτ'*. — V. 513 *γέ σοι*, fort. *τέ σοι*. — V. 546 *καυτός*] *αὐτός*. — V. 549 usque ad v. 578 ΠΑΝ. et ΠΛΑ. scripsi, vulgo inter ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑΝ A et B distribuebantur. — V. 561 et 562 tribui cauponae primariae, vulgo Plathanae (cauponae alteri) continuantur, similiterque deinde v. 564 ΠΑΝΔ. id est A scripsi, ubi vulgo est ΠΑΝΔ. B. et v. 565 ΠΛΑΘ. *νῆ Δία τάλαινα*. ΠΑΝΔ. (i. e. A.) *νῶ δὲ δεισάσα γέ που*, ubi erat ΠΑΝΔ. A. *νῆ Δία τάλαινα*. ΠΑΝΔ. B. *νῶ δὲ δείσασαί γέ που κτλ.* — V. 567 *τὰς*] *τούς*. — V. 568 seqq. personarum distributio incerta, ego nihil novavi, nisi quod v. 577. 578 Plathanae dedi, qui vulgo continuantur tanponae primariae. — V. 574 *εἰς*] *ἐς*. — V. 580 fort. *οὐκ ἄν γενοίμην Ἡρακλῆς*. ΔΙΟ. A. *μηδαμῶς*. — V. 595 *κἀκβαλεῖς*] *καὶ βαλεῖς*. — V. 597 *σταί*] *στίν*. — V. 607 *μὴ πρόσσιτον*.] *οὐ μὴ πρόσσιτον*; — ib. *καὶ μάχει*;] *μαχεῖ*; — V. 608 *Σνεβλύας*] *Σνεβλίας*. — V. 611 *προσέτ' ἀλλότρια*] *πρὸς τὰλλότρια*. — ib. AI.] ΞΑΝ. — V. 612 ΔΙΟ.] AI. — V. 618 *βασανίσω*] *βασανίσω*. — V. 645 fort. AI. *καὶ δὴ πάταξά σ'*. ΞΑΝ. *οὐ μὰ τὸν Δί' ἐμοὶ δοκεῖς*. AI. *Ἄλλ' εἶμ'*. — V. 655 *εἶπ' εἰ προτιμᾶς οὐδέν*.] *ἐπεὶ προτιμᾶς γ' οὐδέν*. — V. 659 *Πυθῶν*] *Πύθων*. — V. 663 fortasse Dionysi potius quam Aeaci est, ut *παρέχω* sit scribendum pro *πάρεχε*. — V. 664 *ἤλγησέν τις*] *ἤλγησέ τις*. Deinde fort. *ὃς Αἰγαίου εἰχεις προῶνας ἢ γλανκᾶς μεδέειεις ἀλὸς ἐν βένθεσιν*. — V. 670 *αὐτός ὑμᾶς*, fort. *ὑμᾶς αὐτός*. — V. 673 *νοῆσαι*] *ποιῆσαι*. — V. 682 *ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον antiquitus jam depravata, mihi poeta videtur scripsisse: ὁπὶ βάρβαρον ἠδομένην πίτυλον*. — V. 683 *ἔως*] *ὡς*. — V. 684 *κελαδεῖ*] *θύζει*. — V. 711 *ψευδονίτρον*, fort. *ψευδολίτρον*. — V. 724 fort. trajiciendus hoc modo: *ἀλλὰ καλλιστοῖς ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ, καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπέεισι καὶ κευκωδωνισμένοις χρώμεθ' οὐδέν κτλ.* — V. 730 *προσελοῦμεν*] *προσελοῦμεν*. sed genuina scriptura videtur *προξελοῦμεν* esse secundum Arcadum dialectum. — Post v. 737 plura deesse videntur. — V. 746 *λάθρα*] *λάθρα*. — V. 758 perturbatus videtur ordo versuum: conjicio:

τίς οὗτος οὐνδον ἐστὶ θόρυβος χήβοη;

AI. *ἃ πράγμα, πράγμα μέγα κεινῆται, μέγα ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλὴ πάνυ,*

καὶ λοιδορησμός Αἰσχύλου κενύριπίδου.

ΞΑΝ. ἐκ τοῦ; ΑΙ. νόμος τις κτλ. —
 V. 770 conieci: ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην· νῦν δ' εὐθ' ἕως,
 ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης. — V. 772 τοῖσι βαλλαντιοτόμοις] τοῖς
 βαλαντιοτόμοις. — V. 795 τὸ χρῆμ'] τί χρῆμ'. — V. 800 καὶ
 πλαίσια ξύμπηκτα. ΞΑΝ. πλινθεύσουσι γῆν; ΑΙΑ. καὶ] καὶ πλαί-
 σια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε καὶ. — V. 810 post φύσεις ποιη-
 τῶν unus alterve versus excidit, eratque de Euripide sermo. — V. 815
 ὀξύλαον παρίδη θήγοντος ὀδόντα] ὀξύλαλον περ ἴδη θήγοντος
 ὀδόντας. — V. 818 ἵππολόφων, fort. ὑψιλόφων. — V. 819 σκιν-
 δαλάμων] σκινδαλάμων. — V. 822 χαίταν] χαίτην. — V. 838 ἀπύ-
 λωτον] ἀθύρωτον. — V. 853 ἄναγε] ἄπαγε. — V. 855 Post hunc
 versum Aeschyli aliquod dictum videtur excidisse. — V. 857 πρέπει]
 θέμις. — V. 863 Δία] Δί. — V. 881 ῥήματα, conieci ῥεύματα vel
 ῥήματα. — V. 888 ἐπίθες λαβῶν δὴ καὶ σύ] ἴθι νυν ἐπίθες δὴ καὶ
 σύ. — V. 890 σου] σοι. — V. 891 δὴ] νυν. — V. 896 τινὰ] τίνα. —
 V. 897 ἐμμέλειαν vulgo deest. — V. 901 λέξαι] λέξειν. — V. 917 ἄρ']
 γὰρ. — V. 918 καθοῖτο, fort. καθῆτο. — V. 930 ῥάδι' ἦν] ῥάδιον. —
 V. 936 ποί' ἄττ' ἐστὶν ἄττ', fort. ποί' ἐστὶν σύ γ' ἄττ'. — V. 947
 ΔΙΟ.] ΑΙΣ. — ἦν σοι, fort. ἦδεις (ἦδης). — V. 964 κάμους] καμοῦ
 γ'. — V. 965 Μανῆς] Μάγνης. — V. 985 τρύβλιον] τρυβλίον. — V.
 991 Μελιτίδαι] Μελητίδαι. Fort. Μελιτιάδαι ut olim apud Aelian. V.
 H. XIII. 15 legebatur, nisi totum vocabulum tollendum. Nullo modo
 Μελητίδαι ferendum, nam nomen hoc ab eadem radice descendit,
 unde Βλιτομάμμας deductum est. — V. 994 lacunam indicavi. —
 V. 1001 ἄξεις, fort. οἴξεις. — V. 1010 ταῦτ'] τοῦτ'. — V. 1024
 εἴνεκα] οὐνεκα. — V. 1028 ἦνικ' ἦκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος.
 Poeta scripsisse videtur ἦνικ' ἀνῆκ' ὅσσα περὶ Δαρείου τεθνεῶ-
 τος, ubi ὅσσα propter sequens vocabulum prorsum producitur, nam
 ὅστ' ἄ minus quidem placet. — ἦκουσα] ἀπηγγέλθη. — V. 1038
 ἐπιδήσειν, fort. ἐπιθήσειν. — V. 1058 χρῆν] χρῆ. — V. 1066
 περιελάμενος] περιειλόμενος. — V. 1073 ὄνυπαπαί] ὄνυπαπαί.
 — V. 1076 νῦν δ' ἀντιλέγει κούκ' ἐλαύνων πλεῖ δενροὶ καὐθις
 ἐκεισε] νῦν δ' ἀντιλέγειν κούκ' ἐλαύνειν | καὶ πλεῖν δενροὶ καὐ-
 θις ἐκεισε. — V. 1084 ὑπογραμματέων] ὑπὸ γραμματέων. —
 V. 1086 ἔξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεὶ fort. subditius est. — V. 1089
 ὥστε γ' ἀφανάνθη] ὥστ' ἐπαφανάνθη. — V. 1106 ἀνὰ δ' ἔρε-
 σθον] ἀναδέρσεθον. — V. 1119 σου] σοι. — V. 1122 mihi suspec-
 ctus est. — V. 1129. 1130 ΑΙ.] ΔΙΟ. — V. 1130 ταῦτα πάντα γ']
 πάντα ταῦτ' ἄ γ'. — V. 1132 ΑΙ. Ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς; ΕΤΡ. ἀλλ' ὀλί-
 γον γέ μοι μέλει. hunc versum hic inserui, vulgo legitur post 1135
 personis in hoc modum indicatis: ΑΙ. Ὁρᾶς ὅτι ληρεῖς. ΔΙΟ. ἀλλ'
 ὀλίγον γέ μοι μέλει. — V. 1134 πρὸς τρισὶν λαμβείοισι προσοφεί-
 λων, conieci πρὸς τρισὶν λάμβοις ἴσσα προσοφείλων. — V. 1135
 οὐράνιον] οὐράνιον γ'. — V. 1144 ΑΙ.] ΔΙΟ. — ib. ἐκείνον, fort.
 ἐκείνος. — V. 1149 οὕτως] οὕτω γ'. — V. 1168 λάθρα] λάθρα. —

V. 1175—77 Aeschylō tribui, vulgo 1175. 1176 sunt Bacchi, v. 1177 Aeschylī. — V. 1202 *θυλάκιον*, fort. *θύλακον*. — V. 1220 *δοκεῖς]* *δοκεῖ*. — V. 1235 *ἀπόδος]* *ἀπόδον*. — V. 1243 *ἕα αὐτόν, ᾧ τάν.]* *ἕασον, ᾧ τάν*. — V. 1245 *ἀπολεῖς]* *ἀπολεῖ σ'*. — V. 1256 *ἔτι νυνί,* fort. *ἔτι καὶ νῦν*. — V. 1265 *ἰὴ κόπον]* *ἰήκοπον* et sic deinceps. — V. 1270 *μάνθανέ μου]* *μάνθανε*. — V. 1286 fort. ubique *φλαττοθράττο φλαττοθράτ* scribendum. — V. 1287 *δυσαμεριάν]* *δυσαμεριάν*. — V. 1305 *τούτων]* *τούτον*. — V. 1307 *ταῦτ']* *τάδ' ἔστ'*. — V. 1311 *νοτίοις]* *νοτιάις*. — V. 1315 *ἰστότονα,* fort. *ἰστόπονα*. — ib. *καί,* vulgo deest. — V. 1323 et 1324 videntur ex uno versu orti, qui fortasse ita scriptus erat:

τί δέ; τοῦτον πόδ' ὀρᾶς; ΔΙΟ. ὀρᾶ.

— V. 1343 *τέρα]* *τέρατα*. — V. 1348 *εἰειειελίσσουσα]* *εἰειειειελίσσουσα*. — V. 1356 *ἄλλ' ᾧ Κρηῆτες Ἰδας τέκνα,* fort. *ἄλλ' ᾧ τέκν' Ἰδας τέκνα*. — V. 1357 *τόξα τε]* *τόξα*. — V. 1362 *διπύρους,* fort. *ἀμφιπύρους*. — V. 1363 *ὄξυτάτας]* *ὄξυτάταιν*. — Post. v. 1373 unus v. excidisse videtur. cf. v. 1486 et 1495. — V. 1366 *ὄπερ ἐξέλεγγξι τὴν ποιήσιν νῶν μόνον]* *ὄπερ γ' ἐλέγγξι τὴν ποιήσιν νῶν μόνος*. — V. 1367 cancellis sepsi. — V. 1390 *ἦν]* *ἦν'*. — V. 1391 *ἱρόν]* *ἱρόν*. — V. 1394 *κακόν]* *κακῶν*. — V. 1399 *τοιούτον]* *τοιούτο*. — V. 1405 *εἰσέθηκε]* *εἰσήνεγκε*. — V. 1410 *μόνον]* *μόνα*. Post hunc versum haud dubie plura ommissa sunt incuria libroriorum. — V. 1411 *φίλοι]* *σοφοί*. — V. 1424 *ΠΛΟΥ.]* *ΕΥΡ*. — V. 1428 *πέφυκε]* *φανεῖται*. — V. 1432 cancellis sepsi, non 1431 ut vulgo. — V. 1433 *ἐκτραφῆ]* *ἐκτρέφη*. — V. 1437—1441 pariter atque 1452. 1453 alieni sunt, sed inter se arcte cohaerent, substituti enim sunt antiquitus in locum v. 1446—1450. — V. 1450 *τάναντι' ἄν πράττοντες]* *τάναντία πράξαντες*. — V. 1453 *τί δαὶ σύ; τί λέγεις]* *τί δαὶ λέγεις σύ;* — V. 1455 *μισεὶ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς ἦδεται.]* *μισεὶ κάκιστα. ΑΙΣ. τοῖς πονηροῖς δ' ἦδεται;* — V. 1456—1458 Aeschylō vindicavi, vulgo v. 1456 Dionysō, v. 1457. 1458 Aeschylō tribuuntur. — V. 1459 *σίσυρα]* *σισύρα*. — V. 1465 *ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον,* conjicio *τὸν φόρον*. — V. 1466 nisi exciderunt quaedam, scribendum certe *εὔ, νῦν δ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος* pro *εὔ, πλήν γ'*. — V. 1478 *κώδιον]* *κώδιον*. — V. 1480 *ἵνα ξενίσω γὰρ σφω πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὔ λέγεις]* *ἵνα ξενίσω σφῶ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὔ τοι λέγεις*. — V. 1497 *τουτουσί]* *τουτί*. Pluto *βροχοῦς* tradit Aeschylō ascensuro. — V. 1516 *τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν κάμοι σώζειν.* Poeta scripsisse videtur nihil nisi:

τὸν ἐμὸν παράδος τούτῳ τηρεῖν.

ultimis vocabulis cum glossae *Σοφοκλεῖ σώζειν* adscriptae essent, interpolatus deinde est locus. Quod in scholiis legitur ad h. v. *τῷ Σοφοκλεῖ δηλονότι ὁ Ἐνὸριπίδης* partim ad hunc versum, partim ad v. 1520 spectat. — V. 1525 *ἱράς]* *ἱράς*. — V. 1530 *τῇ δὲ πόλει]* *τῇ τε πόλει*.

ECCLESIAZUSAE.

In Personarum Indice *ANHP A* et *B* addidi post *O ΚΑΤΑΘΕΙΣ* et *O ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ*. Ceterum *ANHP A* non videtur alius esse quam vicinus Bleyryi (*ANHP ΤΙΣ*), et *ANHP B* non diversus a Chremete: sicut etiam *ΔΕΣΠΙΟΤΗΣ* non est alius atque ipse Bleyryus. In Argum. I. *πάγωνας περιθέτους*] *πάγωνας περιθέτους ποιούνται*. — *μία δὲ*] *μία δὴ*. — Argum. II. v. 2 conjicio *ἀνέρων προκαθίζειν γενομένης ἐκκλησίας περιθεμένηας πάγωνας κτλ.* — V. 8 *ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθ' ἅπανσιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.*] *ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα τὰ χρήματ' ἀνδρας' ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.*

V. 4 *ἄπο*, fort. *ὑπο*. — V. 9 *πλησίος*] *πλησίον*. — V. 23 *δεῖ τὰς ἐτέρας πῶς κάγκαθεζομένηας λαθεῖν*, conjicio *δεῖ τὰς ἐταίρας* (i. e. *factiosas*) *κάγκ.* λ. — V. 26 *λαθεῖν*] *λαβεῖν*. — V. 29 *τυγχάνει*] *τυγχάνη*. — V. 30. 31 Choro tribui, vulgo *ΓΥ. Α.* cf. v. 43. Prodeunt enim mulieres passim, sed dimidia tantum chori pars, urbanae mulieres: rusticae postea demum accedunt. — V. 32 *ἐγρηγόρειν*] *ἐγρηγόρη*. — V. 34 *θυργανῶσα*] *τρυγονῶσα*. Fort. *θυργανῶσα*, vid. Hesych. *θυργανῶν· κρίνειν*. ubi corr. *κρούειν*. — V. 35 *ΓΥ. Α.*] *ΓΥ. Β.* — V. 41 *ΠΡΑ.*] *ΓΥ. Α.* — V. 43 *ΧΟΡ.*] *ΠΡΑ.* — V. 47 *ΠΡΑ. κάμοι*, vulgo haec mulieri *A.* continuantur et *καί μοι* legitur. — V. 49 *ΓΥ. Α.*] *ΓΥ. Β.* — V. 51 tribui Praxagorae, vulgo est mulieris *B.* — V. 54 *ΓΥ. Β.*] *ΓΥ. Γ.* In editionibus in tota hac scena usque ad v. 284 plurimae mulieres (*ΓΔΕΖΗΘΙ*) loquentes inducuntur, ego sermones duabus tantum tribui, est autem distributio, si a paucis locis discesseris, certa. — V. 64 *ἐχραινόμην* scripsi, vulgo *ἐχλαινόμην*. cf. Bekk. An. I. 72. 28: *χραίνεσθαι πρὸς ἥλιον· τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπικαίειν τῷ ἡλίῳ*. — V. 77 *λάθρα*] *λάθρα*. — V. 78 *ἐκείνων*] *ἐκείνο*. — V. 81 hic locus in codicibus et editionibus gravi vitio deturpatus est: sequuntur enim vulgo versus sex 99—104: *ΠΡΑ. ἀλλ' ἄγεθ'* — *ΓΥ. Α. Νῆ τὸν Δί'* — *καταντικρῶ*. quos ipso totius loci consilio perspecto post v. 98 (104 vulgo) inserui. Exciderunt antiquitus hi sex versus, marginique additi sunt, postea librarius, cum restituere in ordinem vellet, similitudine verborum deceptus non ante versum 105 *τούτου γέ τοι*, sed ante versum 82 *ταντί γε τοι* inseruit. — V. 85 *ἀράς*] *ἄρα*. Intelliguntur solennes preces et dirae, a quibus conciones inchoabant. — V. 86 *μοι*] *μου*. — V. 103 *με*] *σε*. — V. 117 *προμελετήσωμεν*] *προμελετήσασαιμεν*. — V. 128 *γαλήν*. *πάριθ' ἐς*] *γαλήν*, *πάριθ' ἐς*. — V. 130 *παριῶν* corruptum, latet nomen proprium viri vel agnomen, conjeci *Παίων* vel *Πρίων*. — V. 140 et 141 videntur alteri mulieri tribuendi. — V. 141 *τοσαῦτ' ἄν* *τοσαῦτά γ'*. — V. 163—165 et 167. 168 fortasse aliquis tribuat mulieri *A.* — V. 167 Epigonus non videtur diversus ab Epigene, qui infra v. 931 memoratur, et fortasse hic potius locus corrigendus, quam ille. Deinde

possis etiam scribere: ἐκεινον· ἐμβλέψασα γάρ. — V. 184 ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον, fort. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀγ. — V. 190 ὠνόμασας, fort. ὠμοσας. — V. 192 νῦν] νυν. — V. 194 ἀπολείν, conjicio ἀπολείσθ'. — V. 200 νῦν εἰσί] νῦν δ' εἰσί. — V. 202 ὀρίζεται corruptum. Dindorf hic plene interpunxit et deinde versum excidisse putat. — V. 209 πείθησθε, fort. πίδθησθε, et similiter infra 239. — V. 213 inter ΓΤΝ. A et B distribui, vulgo uni ΓΤΝ. B. tribuitur. — V. 219 εἰ πού τι] εἰ τοῦτο. — V. 220 περιειργάζετο.] περιειργάζετο; — V. 227 οἶνον φιλοῦς' εὐζωρον, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ] τὸν οἶνον εὐζωρον φιλοῦς' ὥσπερ πρὸ τοῦ. — V. 239 ταῦτ' ἔαν] ταῦτα κἄν. — V. 253 τρύβλια] τρυβλία. — V. 261 fort. hic versus est mulieri B. tribuendus, ut reliqua deinceps sint mulieris A. — V. 270 ἄνδρ' ἐθεᾶσθ'] ἄνδρα θεᾶσθ'. — V. 271 μέλλοι] μέλλει. — V. 274 ἀκριβῶς ἦτε] ἀκριβῶσθε. — V. 282 εἴωθ' ἐκεῖ haud dubie corruptum, deinde fort. ὥστ' ἀποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάταλον. — V. 286 fort. ἐξολίσθη. ἡμῖν ὁ κίνδυνος γάρ κτλ. — V. 298 πλησίον] πλησίον. — V. 306 φέρων] λαβῶν. — V. 309 ἄρτον ἀνὸν] ἄρτον * *. — V. 347 σίσυραν] σισύραν. — V. 366 Ἀντισθένην] Ἀντισθένην. — V. 381 νῦν ἦλθον, fort. νῦν δὴ ἦλθον. — V. 382 οὐδέν' ἄλλον ἢ] οὐδέν' ἄλλο γ' ἢ. — V. 397 προθεῖναι] καθεῖναι. — V. 404 μ' ἐχρήν] με χρῆν. — V. 417 ἄν ἡμῶν] ἡμῶν. — Post v. 453 versus excidisse videtur, vel scribendum ἀλλὰ πολλὰ κάγαθὰ ποιεῖν, ἔτερά τε τὰς γυναικας εὐλόγει. — V. 433 νοῦν γάρ, fort. νοῦν ἄρ. — V. 448 οὐ μαρτύρων] οὐ μαρτύρων γ'. — V. 455 σε] γε. — V. 456 αὐταῖς] ταύταις. — V. 458 ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς] ἅπαντά τ' αὐταῖς. — V. 514 κείται καὶ δὴ] κατάκειται δὴ. — V. 526 οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε.] οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε. — V. 532 ἐνταῦθα, malim ἐντανθί. — V. 551 ἦδεισθα] ἦδησθα. — V. 562 ANHP.] ΒΛΕ. — V. 563 μηδ' ἀφέλη, fort. μάφέλη. — V. 564 ΒΛΕ.] ANHP. — V. 568 ψεύσεται, fort. ψεύδεται. — V. 569 ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν, fort. ὥστε σέ τε συμμαρτυρεῖν. — V. 571 Fort.:

Νῦν δὴ σε πνικνὴν φρένα δεῖ φιλόσοφόν τ' ἐγείρειν.

versus Archilocheo similis, qualis extat in Vespis 1526. — V. 573 κοινῇ γάρ ἐπ' εὐτυχίαισιν, malim κοιναῖς γάρ ἐπ' εὐτυχίαις. — V. 574 γνώμη] γλώττης. — πολίτην δῆμον, conjicio πολιτῶν δῆμον. — V. 587 ἀρχῆς, fort. ἀρετῆς. — V. 603 Blepyro tribui, vulgo inter Praxagoram et Blepyrum hemistichia sunt dispertita. — V. 612 ξυγκαταδαρθῶν videtur a grammatico ad versum redintegrandum additum. — V. 615 πῶς οὖν οὐ] πῶς οὖν, εἰ. — V. 622 τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν, conjicio τοῦ σοὶ ξυγκ. quae Praxagora Blepyro dicit, tum alterum his verbis compellat: καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει. — V. 631 ΠΡΑ., fort. ANHP. — τοῖς μικροῖς, conjeci τοῖς σιμοῖς. — V. 640 ἀγνώς] ἄγνως. — V. 643 ἐκεῖνος] ἐκεῖνον. — V. 646. 647. 648 ΠΡΑ., fort. ANHP, ut deinde v. 649 et dimidium v. 650 Praxagorae sit. — V. 647 αὐτοῦ, malim αὐτόν. — V. 618 τὰν] γ' ἄν. — V. 650 ἐπεπόνθειν] ἐπεπόνθη. — V. 652 λιπαρῶ] λι-

παρῶς. — V. 658 AN. — PPA., vulgo totus versus Praxagorae tribuitur. — ταύτην] ταύτη. — V. 659 εἵνεκα] οὔνεκα. — V. 665 ταύτης] ταύτην. — V. 669 partim Bleyyro, partim Praxagorae dedi, vulgo omnia Praxagorae sunt. — V. 670 δώσει, fort. δώσεις. — V. 671 κομιέται, fort. κομιέτι. — V. 674 συρρήξασ', conjicio συνερέψασ'. — V. 675 εἰς ἀλλήλους, fort. εἰς ἀλλήλων. — V. 710 πᾶνν Bleyyrus et alter ille una dicere videntur. — V. 719 AN. et 721 PPA., vulgo omnia Praxagorae tribuuntur. — V. 720 αὐταί] αὐται. — Post v. 727 vulgo legitur (ΧΟΡΟΤ). ANHP A. ἐγὼ δ' ἔν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκευὴ φέρω, προχειριούμαι κάξετάσω τὴν οὔσιαν. χώρει σὺ δεῦρο κτλ. at nova scena inde a v. 730 demum incipit, itaque scripsi ANHP. ἐγὼ δ' ἔν' — οὔσιαν. ΧΟΡΟΤ. ANHP A. χώρει σὺ δεῦρο. Ceterum AN. A. qui deinde loquitur, est vicinus ille Bleyryi, qui modo cum illo et Praxagora erat collocutus, contra ANHP B. non diversus videtur a Chremete. — V. 735 ὦς] οὐδ'. — V. 748 γῶ οὐδέποτ'] οὐδέποτέ γ'. — V. 752 πρίν, fort. πρίν ἄν. — V. 756 οὔτι μὴ fort. cum Fritzschio εἰπέ μοι. — V. 760 aperte corruptus; conjeci: AN. B. Κακοδαίμων ἀρείς; AN. A. Νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ', ἀπόλω. AN. B. Δαιμονῶς. — V. 779 Δία] Δί. — V. 796 ἔνης] ἔνης. — V. 799 τάν] τάν. — V. 800 cancellis sepsi, est enim antiqua dittographia. — V. 802 ἄπει μ' Fritzsche, v. ἄπειμ'. — V. 810 αὐτοῖσιν, fort. ἀστοῖσιν. — ib. τι] τί. — V. 816 ἐψηφισάμεσθ'] ἐψηφισάμεσθ'. — V. 837 ὅπου] ὅποι. — V. 838 ἐπινενασμέναι] ἐπινενησμέναι. — V. 841 κρατῆρας ἐγκριναῖσιν, αἱ μυροπόλιδες ἐστᾶσ'] κρατῆρα συγκριναῖσιν, αἱ μυροπόλιδες, ἐστᾶσ'. — V. 846 Σμοῖος] Σμοιός. — V. 847 τρύβλια] τρυβλία. — V. 857 πρίν ἄν γ'] πρίν γ' ἄν. — V. 858 τάν] τάν. — V. 864 καταγελώσι, conjicio κάπελωσι. — V. 873 τοῖσδε δέ, fort. τοισδεδί. — V. 877 ΧΟΡΟΤ vulgo deest. — V. 896 πεπειραῖς] πεπεύροις. — V. 898 τῶν φίλων] τὸν φίλον. — V. 900 ταῖσιν] ταῖς. — V. 906 ἐκπέσοι, fort. ἐκπέσοι γε. — V. 910 fort. ψυχρὸν εὔροις καὶ προσελκύσαιο... — V. 913 μοι fort. delendum. — V. 914 βέβηκε· κατ' — ἀλλ' οὔ με] βέβηκε καὶ τᾷλλ' οὐδέν με. — V. 917 σαντῆς, fort. τῶν σαντῆς. — V. 920 λάμβδα] λάβδα. — V. 921 NEANIS praemisi, vulgo hi tres versus vetulae continuantur. — V. 924 ΓΡ. A.] NEANIS. — V. 926—929 non potui probabili ratione emendare, itaque personarum distinctionem quamvis aperte falsam in his quatuor versibus servavi, additis tamen cancellis. Sed in sequentibus correxi: V. 930 NEANIS. ΓΡ. A. NEANIS] ΓΡ. A. NEANIS. ΓΡ. A. — V. 932 ΓΡ. A.] NEANIS. — V. 933 NEANIS.] ΓΡ. A. — V. 934 ΓΡ. A.] NEANIS. — V. 935 NEANIS] ΓΡ. A. et adolescentulae huic continuavi etiam v. 936, cui vulgo nota NEANIS praemittitur. Ceterum pro σὺ fort. σοὶ praestat. — V. 950 μένειν] μενεῖν. — V. 951 seq. adolescentulae continuavi, vulgo ΓΡ. A. praemittitur. — μ' μεμνήμεθα] μεμνήμεθα. — V. 954 ξύννεμόι] ξύννεμός μοι. — V. 969 NEANIS et v. 973 NEANIAS addidi

cum Engero et Beerio, vulgo haec omnia Juveni tribuebantur. — V. 1006 ἀλλ' οὐδ' ἀλλ' οὐκ. — ἐμῶν] ἐτῶν. — V. 1014 et 1027 ΓΡ. Α.] ΓΡ. Β. — V. 1037 ποῖ τοῦτον ἔλκεις ἄνδρα; τὸν ἐμαντῆς ἄγω.] ποῖ τοῦτον ἔλκεις σύ; τὸν ἐμαντῆς εἰσάγω. — V. 1065 ΓΡΑΤΣ Γ. videtur non diversa esse a ΓΡ. Α., redit enim haec denuo, sed turpiore etiam habitu, vid. v. 1078, juvenis autem agnoscit jam v. 1071. — V. 1067 γραῦ] γε. — V. 1075 σ' οὐδέ ποτ' οὐδέ ποτέ σ'. — V. 1077 σε δεῖ] σ' ἔδει. — V. 1086 ἦστε] ἦτε. — V. 1094 ἔλκόμενός εἰμ'] ἔλκόμενος εἰμ'. — V. 1104 συνελόξομαι] συννήξομαι. — V. 1105 ὅμως corruptum videtur, conjeci αἰτῶ. — V. 1108 τήνδ'] τήν. — Post v. 1111 ΧΟΡΟΤ vulgo deest. — V. 1112 ἐγὼ aperte vitiosum, vid. v. 1116. — V. 1113 αὐτὴ τε μοι, fort. αὐτὴ τ' ἐμῆ. — V. 1114 ὑμεῖς θ'] ὑμεῖς δ'. — V. 1117 μεμυρισμαι] μεμύρωμαι. Post h. v. unus alterve versus excidit, sicut etiam quae leguntur v. 1123. 1124 sensu carent, ut illa quoque vel corrupta sint, vel quaedam deesse videantur, quamquam tenendum est, ministram Baccho sauciam ista dicere. — V. 1144—48 her o tribui, vulgo ancillae continuantur. — V. 1149. 50 ancillae dedi, vulgo chori sunt omnia, quae sequuntur. — V. 1165 ὑπανακινεῖν, fort. ὑπαποκινεῖν. — V. 1166 ΔΕΣ. Τοῦτο δρωῶ. ΧΟΡ.] ΗΜΙΧ. τοῦτο δρωῶ. ΗΜΙΧ. Praeterea νῦν cancellis sepsi, quamquam locus ne sic quidem integer est. — V. 1168 λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-] λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-. — V. 1173 κεφαλλιο-] εγκεφαλο-. — V. 1176 τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 1178 praemittitur ΗΜΙΧ., v. 1179 ΧΟΡ., quae abjeci, cum illae notae sint plane perversae: nam versus hi arctissime inter se cohaerent. Etenim sic statuendum est inde a v. 1163 usque ad v. 1179 coryphaeum chori canere, tum versus extremos 1180—82 universum canere chorum. Sed in haec artis metricae arcana, quae cum scenicis antiquitatibus arctissime conjuncta sunt, non licet hic accuratius inquirere. — V. 1179 λαί λαί] λαί, εὐαί. — V. 1180 εὐοῖ εὐαί scripsi pro εὐοῖ εὐαί et sic in proximis versibus. ceterum v. 1182 malim
ὦ εὐαί εὐαί εὐαί
quae clausula decet exitum comoediae.

PLUTUS.

Argum. II. III. V. VI ex editione Schol. Parisina adjeci. — Argum. IV. Dind. καὶ ante τὸν νῆδον et deinde δι' αὐτῆς cancellis seperat. — Argum. VI. v. 8 lacunam indicavi, Dindorf ἢ δ' ἀναφανεῖς ἀφνω. — ib. διεκάλυεν] διεκάλυσεν. — V. 9 ὅμως] οὕτως. — V. 21 ἀφελών γε] ἀφελών τόν. — V. 26 οὐ τι] οὐ σε. — V. 42 ἐκέλευε] ἐκέλευσε. — V. 50 χρόνω] βίω. — V. 55 ἡμῶν, fort. ἡμῖν. — V. 56 πρότερον σαντὸν ὅστις εἶ, φράσεις, ἢ ταπὶ τούτοις δρωῶ;] πρότερον σ. ὁ. εἶ φράσον, ἢ τ. τ. δρωῶ. — V. 66 τὰν] τᾶν. — V. 70 conjicio ἄπειμ', ἐν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῆ πεσών. ἀλλ' ἔρρε ταχέως. ΧΡΕ. Μηδαμῶς. οὐκουν ἐρεῖς; pro αἴρε et personis aliter dis-

tributis. — V. 78 ΚΑΡ.] ΧΡΕ. — V. 80 ΧΡΕ.] ΚΑΡ. — V. 98 ἑώρακά πω, fort. ἑώρακ' ἐγώ. — V. 112 σοὶ δ', fort. σὺ δ'. — V. 119 ὡς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρέψει με.] ὡς τὰ τούτων μῶρ' ἐμ' εἰ πύθοιτ' ἄν ἐπιτρέψει. sed fort. praestat: ὡς ἐπεὶ τὰ μῶρ' ἐπη πύθοιτ' ἄν ἐπιτρέψει με. — V. 160—168 Chremylo tribuebantur soli, ego huic et Carioni dedi. — V. 166 κναφεύει] γναφεύει. — κώδια] κώδια. — V. 170—180 Carioni soli tribuebantur, dedi huic et Chremylo, quamquam nonnulla in his incerta. — V. 197 αὐτῶ, fort. εἶναι. — V. 207 ὠνόμασέν μου] ὠνόμασέ μου. — V. 208 μὴ νυν] μὴ νῦν. — V. 225 ἐντανθοῖ] ἐντανθί. — V. 227 τὸ κρεάδιον] κρεάδιον. — V. 245 οὐκ ἐπέτυχες πάποτε, fort. ἔτυχες οὐδεπάποτε. — V. 249 σὲ] σε. — V. 271 ἡμᾶς, fort. ἔπειτ'. — V. 281 cancellis sepsi. — V. 286 ἡμιν] ἡμίν. — V. 293 βληχώμενοι, fort. βληχωμένων. — V. 300 καταδαρθέντα] καταδαρθόντα. — V. 309 σὲ] σε. — V. 316 ἄγ'] ἀλλ'. — V. 318 λάθρα] λάθρα. — V. 322 ΧΟΡΟΥ deest. — V. 329 εἵνεκα] οὔνεκα. — V. 343 ἐρῶ· νῆ τοὺς θεοὺς, ὦ Βλ.] ἐρῶ νῆ τοὺς θεοὺς· ὦ Βλ. — V. 354 τὸ δ' αὖ] τό τ' αὖ. — V. 361 τοιουτοῖ· ΒΛΕ. φεῦ.] τοιούτο. ΒΛΕ. φεῦ. — V. 368 ἐπίδηλον τι πεπανούργηχ' ὅτι] ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι. — V. 375 ἐθέλει] ἐθέλεις. — V. 377 ὦ τάν] ὦ τᾶν. — V. 401 βλέπει ποιῆσαι νό· ΒΛΕ. τίνα βλέπει; fort. βλέπει ποιῆσαι — ΒΛΕ. νὰ τίνα βλέπει; — V. 402 ὡς τὸ] ὡς περ. — V. 406 ἐχρηῆν, fort. σ' ἐχρηῆν. — V. 408 οὐδὲν ἔτ' ἔστ'] οὐδὲν ἔστ'. — V. 431 σοὶ τὸ βάραθρον] τὸ βάραθρόν σοι. — V. 445 καὶ μὴν λέγω, fort. καὶ μὴν ὁ λέγω. — V. 450 excidisse post hunc versum aliquid videtur, fortasse ποίαν δὲ λόγῃν ἢ μάχαιραν ἢ δόρυ. — V. 464 νομίζετε] νομίζετον. — V. 465 ἀνθρώποις] ἀνθρώπους. — V. 476 et 478 ΧΡΕ.] ΒΛΕ. — V. 483 ΧΡΕ.] ΒΛΕ. — V. 484 ΒΛΕ.] ΧΡΕ. — V. 485 fort. οὐκ ἄν φθάνοιτο τοῦτο πράττοντες. τί γὰρ κτλ. — V. 493 βούλευμα] βούλημα. — V. 505 οὐκοῦν εἶναι φημ', εἰ παύσαι ταῦτ' ἀμβλέψας ποθ' ὁ Πλοῦτος, ὁδὸν ἦν τις] οὐκοῦν εἶναι φημ', εἰ παύσαι ταύτην βλέψας π. ὁ. Π. ὁδὸν ἦντιν'. Possis etiam οὐκ εἶναι φημ', εἰ παύσειεν ταῦτ' ἀμβλέψας... ἦν τις. — V. 516 fort. ἦν ἐξῆ ζῆν ἀργοῖς οὐσιν, τούτων πάντων τ' ἄμελλῆσαι. — V. 521 παρ' ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν] παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν, nisi forte scrib. παρὰ ληστῶν ἀνδραποδιστῶν. — V. 531 ἔσται τούτων πάντων] ἔστιν πάντων τούτων. — V. 545 θράνου] θράνους. — V. 563 ἤδη τοίνυν, fort. τοίνυν ἤδη. Deinde conjicio: ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ, μετὰ τοῦ Πλούτου δ' ἐνυβρίξειν. — V. 565 a Dindorfio ejectum revocavi, sed cancellis sepsi. — V. 572 ἀτὰρ οὐχ ἦττόν γ' οὐδὲν κλαύσει, fort. ἀτὰρ οὐχ ἦττόν γ' ἦτταν κλαύσει. — V. 573 ἀναπεῖθειν] ἀναπέσειν. — V. 578 χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον, conjeci χαλεπὸν πάντως τὸ δίκαιον. — V. 582 σε διδάξω, fort. ἀποδείξω. — V. 584 subditicius videtur. — V. 586 et 592 κοτίνω] κοτινῶ. — V. 596 προσάγειν κατὰ μῆνα] κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν. — V. 608 ἐντανθοῖ] ἐντανθί. — V. 613 ἐγὼ γοῦν] ἐγωγ' οὖν. — V. 626 εὐτρεπισμένα] ἠτρεπι-

σμένα. — V. 627 ΧΟΡΟΥ deest. — V. 641 ἀπαγγελεῖ] ἀγγέλλεται.
 — V. 660 θυλήματα] προθύματα. — V. 661 μέλανος] πέλανος.
 — V. 669 παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν] παρήγγειλεν καθεύδειν. —
 V. 673. 683. 694 ἀθάρατος] ἀθάρατος. — V. 688 ἤσθετό που] ἤσθα-
 νετο. Alias conieci ἤσθεθ' ὁμοῦ λεπτόν ψόφον. — V. 689 τὴν χειρ'
 ὑπερῆρε] τὴν χειρ' ὑφῆρει. — V. 695 ἀνεπαλλόμεν] ἀνεπανόμην.
 — V. 697 γέλοιον] γελοῖον. — V. 701 μὲν γ' ἐπακολουθοῦσ'] μὲν
 τις ἀκολουθοῦσ'. — V. 702 ὑπερουθρίασε, fort. ὑπερηουθρίασε.
 — V. 721 ἐκστρέψας, fort. ἐκτρέψας. — V. 725 ἐν' ἐπομνύμενον
 παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, fort. ἐν' ὑπομνύμενον παύσω σε ταῖς
 ἐκκλησίαις. — V. 771 ΧΟΡΟΥ deest. — V. 772 κλεινὸν πέδον,
 fort. κλεινὴν πόλιν. — V. 781 ἐπεδίδουν] ἐνεδίδουν. — V. 788
 χαίρετε] χαίρετον. — V. 800 Δεξίνικός γ'] Δεξίνικος. — V. 802
 ΧΟΡΟΥ deest. — V. 806 οὕτω τὸ πλουτεῖν ἔστιν ἡδὺ πρᾶγμα δὴ
 ejectum a Dindorfio restitui, sed cancellis sepsi. — V. 823 fort. deleta
 part. ἵνα scribendum: ἔπον δὲ μετ' ἐμοῦ παιδάριον· πρὸς τὸν θεὸν
 ἴωμεν. — V. 824 usque ad 891 Carionis nomen substitui, ubi Chre-
 myli legebatur, similiterque inde a v. 901—933 ubi item Chre-
 mylus praefigebatur, scripsi ΔΙΚ. Praeterea v. 840 et 841 continuavi
 Justo, quod Hirschig quoque vidit, vulgo ΧΡΕΜ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν.
 ΔΙΚ. ἀνθ' ὧν κτλ. et v. 896 ΔΙΚ. κακόδαιμον, ὄσφραίνει τι; ΚΑΡ.
 τοῦ ψύχους κτλ. scripsi, vulgo ΧΡΕΜ. κακόδαιμον, ὄσφραίνει τι;
 ΔΙΚ. τοῦ ψύχους κτλ. — V. 839 ἀύχμος γὰρ ὦν τῶν σκεναρίων μ'
 ἀπώλεσεν aperte interpolatus; intelligi poterat: ἀύχμος γὰρ ἦν τῶν
 σκεναρίων τ' ἀπώλεια qua forma pro ἀπώλεια etiam Plato comicus
 usus est: sed mihi quidem poeta scripsisse videtur: ἀύχμος γὰρ ἦ
 σκεναρίων τ' ἀπώλεσα. ubi ἀύχμος adjectivum est, velut idem
 Plato in Hyperbolo dixit ἀύχμοτατος. — V. 848 item interpolatus: poeta
 fortasse scripsit: καὶ ταῦτ' ἀναθήσω ἐνθάδ' ἡλθεῖς; ΔΙΚ.
 Νῆ Δία. — V. 853 πολυφόρῳ, schol. fort. πολυτρόπῳ legit, sed
 latet aliud quid. — V. 884 Εὐδάμου] Εὐδήμου. — V. 928 ταῦτα
 πάντα] πάντα ταῦτα. — V. 954 ΧΟΡΟΥ deest. — V. 955 ΚΑΡ.]
 ΧΡΕ. — V. 979 πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτου] ταῦτά πάντ' ὑπηρέτου.
 — V. 993 ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι] ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔθ' ὁ βδε-
 λυρὸς. — V. 994 πολὺ μεθέστηκεν πάνν, haud dubie corrigendum
 π. μ. τρόπον. — V. 1004 ἔπειτα πλουτῶν, fort. ἐπίμεστα πλουτῶν.
 — V. 1011 βάτιον] φάτιον. Fort. βάβιον. cf. Phot. Bibl. p. 341 B:
 Βάβια δὲ οἱ Σύροι καὶ μάλιστα οἱ ἐν Δαμάσκῳ τὰ νεογνά καλοῦσι
 παιδιά, ἥδη δὲ καὶ τὰ μειράκια ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῖς νομιζομένης
 Βαβίας θεοῦ. — V. 1013 μεγάλοισι νῆ Δία] μεγάλοις ὄχονμένην.
 — V. 1018 παγκάλας] παγκάλους. — V. 1019 δραχμάς, fort. δαρχ-
 μάς. — V. 1027 ποιήσῃ] ποιήσει. — V. 1029 ἀντ' εὐποιεῖν] ἀντεν-
 ποιεῖν. — V. 1033 νῦν δέ σ'] νυνδί σ'. — V. 1037 τηλάς] τηλία.
 — V. 1042 ΧΡΕ. σέ φησιν.] ΓΡΑΤΣ. τί φησιν; — V. 1044 fort.
 τάλαιν' ἔγωγε τῆς ὕβρεως ὑβρίζομαι. — V. 1055 ποῖ, exspecta-
 veris ποῦ. — V. 1078 τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ] τοῦτό γ' ἐπέτρεπον.

— V. 1078 seqq. aperte corrupti. Conjeci sed dubitanter: οὐκ ἄν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγώ. ΧΡΕ. πόθεν; Νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβῶν τὴν μείρακα. ΓΡ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως εἶναι μετ' ἐμοῦ· τίς δ' οὐπιτρέψων ἐστί, τίς; — V. 1097 Videntur antea quaedam excidisse, nam anum rediisse plane erat significandum. — ΧΟΡΟΥ deest. — V. 1108 τρύβλιον] τρυβλίον. — V. 1110 γίγνεται] τέμνεται. — V. 1116 ἔτι θύει] ἐπιθύει. — V. 1117 τότε, fort. τέως. — V. 1119 κάπιτέτριμμα] κάποτέτριμμα. — V. 1128 ἦν] ἦς. — V. 1131 ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν.] ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν. — V. 1138 ἔκφορα.] ἔκφορα. — V. 1140 ἐγώ σ' ἄν] ἐγώ σε. — V. 1171 ΧΟΡΟΥ deest. — V. 1173 fort. ἀφ' οὗ γὰρ ἀναβλέπειν ὁ Πλοῦτος ἤρξατο. — V. 1187 καταμένειν] καταμενεῖν. — V. 1190 ἐλθῶν] ἦκων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ο Ρ Ν Ι Θ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ, θεράπων Ἴεποπος.

ΕΠΟΨ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

[ΚΗΡΥΚΕΣ.]

ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

(ΚΗΡΥΞ.)

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ διδυραμποποιός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρον.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πευσόμενοι παρ' αὐτοῦ ποία ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖῶ. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πεπονημένων.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἄστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόφῳ. ἔστι δὲ λέ'. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τό τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Λάμαχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκέλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπέλχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

Α Λ Λ Ω Σ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρῶτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστῶτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελεικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμωδικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερῶς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν, λεληθότως δέ, ὅσον ἀνήκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὀρνισι

καὶ μέγα τι διανενοήται. ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν ἀνίττεται καὶ προεστώτας ἑτέρους, ὡσαυτεῖ τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ἀπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδεῖως ὠκονόμηται. καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῆ, ἀλλ' ἀντικρὺς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσω· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὡς αἰσχροκερδείας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἰδ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοησίαν κωμῶδει. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται, ὡς εἰ πεποιθοῖ ἕτερος τῶ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζει ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γιγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ἀποφαινῶν, ὄρισιν ἔδωκε διαφέρεισθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρόλου τὸ δράμα καθῆκεν εἰς ἄστν διὰ Καλλιστραίου· εἰς δὲ Ἀθήναια τὸν Ἀμφιάραιον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρουσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρόλου. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κρίσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθῆκουσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, το δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι
 μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἴν' ἀνακύνεται,
 κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.

III.

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐέλπις τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολοῖον καὶ κορώνην πριάμενοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκῆσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον, ἃ ὠφελήθησονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἄερι, Νεφελοκοκκυγίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνενόχλητον ἐῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι· ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοί, διὰ τὸ μὴ ἔασθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι, λιμῶ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος, διασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους· ἢ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὄρνείοις· ἐγγραφὴ δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεῶς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἐρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαιμόνα.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἔλθόντες ἡρώτων ἀπράγμονα πόλιν.

εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαραὼν μετὰ πλειόνων
πτηνῶν διδάσκει, τί δύνατ' ὄρνιθων γένος,
καὶ πῶς, ἐάν περ κατὰ μέσον τὸν ἄερα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγας τ' ἐποίουν· ἠξίωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρῶντες γενομένην.

5

10

ΟΡΝΙΘΕΣ.

- ΕΥΕ. Ὁρθὴν κελεύεις, ἧ τὸ δένδρον φαίνεται;
- ΠΕΙ. διαρραγείης· ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
- ΕΥΕ. τί, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
- ΠΕΙ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον 5
ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
- ΕΥΕ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῶ πειθόμενον τὸν δύσμορον
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
- ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμεν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
- ΕΥΕ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που; 10
- ΠΕΙ. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντευθεν Ἐξηκεστίδης.
- ΕΥΕ. οἴμοι. ΠΕΙ. σὺ μὲν, ὦ τάν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
- ΕΥΕ. ἧ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τῶδ' ἔφασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα, 15
τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων·
κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτουὶ
κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
τῶ δ' οὐκ ἄρ' ἦστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν 20
ἡμᾶς ἔτ' ἄξιεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
ὁδός. ΠΕΙ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐ-
δαμοῦ.
- ΕΥΕ. ἦδ' ἧ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.
οὐ ταῦτ' αὖ κρώζει. ΠΕΙ. μᾶλλὰ νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥΕ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; **ΠΕΙ.** τί δ' ἄλλο γ' ἢ 25
βρούκους' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους;

ΕΥΕ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους,
ἔπειτα μὴ ἕξουρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ὄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, 30
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκῃ·

ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἄστὸς εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῆ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἄστοι μετ' ἄστων, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν, 35
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεύδαίμουνα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χρήματα.

οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ 40
ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.

διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμουνα,
ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν. 45

ὁ δὲ στόλος νῶν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένων,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἢ πέπτατο.

ΠΕΙ. οὗτος. **ΕΥΕ.** τί ἔστιν; **ΠΕΙ.** ἡ κορώνη μοι πάλαι
ἄνω τι φράζει. **ΕΥΕ.** χά' κολοῖος οὐτοσί 50
ἄνω κέχηγεν ὡσπερ εἰ δεικνύς τί μοι·
κούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἣν ποιήσωμεν ψόφον.

ΠΕΙ. ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέ-
τραν.

ΕΥΕ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἴν' ἢ διπλάσιος ὁ ψόφος. 55

ΠΕΙ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβῶν. **ΕΥΕ.** πάνυ γ', εἰ
δοκεῖ.

ΠΑΪ ΠΑΪ. **ΠΕΙ.** τί λέγεις, οὔτος; τὸν ἔποπα παῖ
καλεῖς;

οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἔποποῖ καλεῖν;

ΕΥΕ. ἔποποῖ. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὐθις αὐ;

ἔποποῖ. **ΤΡΟ.** τίνες οὔτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δε-
σπότην; 60

ΕΥΕ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.

ΤΡΟ. οἴμοι τάλας, ὄρνιθοθήρα τουτωῖ.

ΕΥΕ. οὔτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.

ΤΡΟ. ἀπολεῖσθον. **ΕΥΕ.** ἀλλ' οὐκ ἐσμεν ἀνθρώπων.

ΤΡΟ. τί δαί;

ΕΥΕ. Ὑποδεδιῶς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον. 65

ΤΡΟ. οὐδὲν λέγεις. **ΕΥΕ.** καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟ. ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

ΠΕΙ. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε Φασιανικός.

ΕΥΕ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θειῶν;

ΤΡΟ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. **ΕΥΕ.** ἠττήθης τινός 70

ἀλεκτρονόος; **ΤΡΟ.** οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης

ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἠΰξατο

ὄρνιν, ἴν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχη.

ΕΥΕ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

ΤΡΟ. οὗτός γ', ἄτ', οἴμαι, πρότερον ἀνθρώπος ποτ' ὦν,

τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικός. 76

τρέχω π' ἀφύας λαβῶν ἐγὼ τὸ τρύβλιον.

ἔττους δ' ἐπιθυμῶ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας.

τρέχω πὶ τορύνην. **ΕΥΕ.** τροχίλος ὄρνις οὔτοσί·

οἶσθ' οὖν ὁ δραῖσον, ὃ τροχίλε; τὸν δεσπότην 80

ἡμῖν κάλεσον. **ΤΡΟ.** ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Δία

εὐδὲι καταφαγῶν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΕΥΕ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. **ΤΡΟ.** οἶδα μὲν σαφῶς

ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτὸν εἶνεκ' ἐπεγερω̄.

ΠΕΙ. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι', ὡς μ' ἀπέκτεινας δέει. 85

ΕΥΕ. οἴμοι κακοδαίμων, χῶ κολοιός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους. ΠΕΙ. ᾧ δειλότατον σὺ θηρίον,
δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν. ΕΥΕ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

ΠΕΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΥΕ. ποῦ γάρ ἐστιν;

ΠΕΙ. ἀπέπτατο. 90

ΕΥΕ. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας· ᾧ γὰθ', ὡς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠ. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΥΕ. ᾧ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;

τίς ἢ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

ΕΠ. τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΥΕ. οἱ δώδεκα θεοὶ 95

εἶξασιν ἐπιτροῖσάί σε. ΕΠ. μῶν με σκώπτετον

ὀρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γάρ, ᾧ ξένοι,

ἄνθρωπος. ΕΥΕ. οὐ σοῦ καταγελωῶμεν. ΕΠ. ἀλ-

λὰ τοῦ;

ΠΕΙ. τὸ δάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται 100

ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

ΕΥΕ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;

ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΥΕ. κατὰ σοι ποῦ τὰ πτερά;

ΕΠ. ἐξερρύηκε. ΕΥΕ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα 105

πτερορρουεῖ τε καὶ ἄθις ἕτερα φύομεν.

ἀλλ' εἶπατόν μοι, σφῶ τίν' ἐστόν; ΕΥΕ. νῶ;

βροτώ.

ΕΠ. ποδαπῶ τὸ γένος; ΕΥΕ. ὄθεν αἱ τριήρεις αἱ καλάι.

ΕΠ. μῶν ἡλιαστά; ΕΥΕ. μᾶλλὰ θατέρου τρόπου,

ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ 110

τὸ σπέρμ'; ΕΥΕ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.

ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;

- ΕΥΕ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνος πέρι;
 ΕΥΕ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῶ, ποτέ,
 κάργυριον ὠφείλησας, ὥσπερ νῶ, ποτέ, 115
 κούκ ἀποδιδούς ἔχαιρες, ὥσπερ νῶ, ποτέ·
 εἴτ' αὐθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
 καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς·
 ταῦτ' οὖν ἰκέται νῶ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα, 120
 εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὖερον,
 ὥσπερ σίσυραν ἐγκατακλινηῆναι μαλθακῆν.
- ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
 ΕΥΕ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.
 ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἰ ζητῶν. ΕΥΕ. ἐγώ; 125
 ἦκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
- ΕΠ. ποίαν τιν' οὖν ἦδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
 ΕΥΕ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἶη τοιαδί·
 ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
 λέγοι ταδί· πρὸς τοῦ Διδὸς τοῦλυμπίου, 130
 ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδιά
 λουσάμενα πρῶ· μέλλω γὰρ ἐστιᾶν γάμους·
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης· εἰ δὲ μή,
 μή μοι τότε γ' ἐλθῆς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
- ΕΠ. νῆ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾶς. 135
 τί δαὶ σὺ; ΠΕΙ. τοιούτων ἐρῶ κἀγώ. ΕΠ. τίνων;
 ΠΕΙ. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται
 ὥσπερ ἀδικηθεῖς παιδὸς ὠραίου πατῆρ·
 καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ᾧ Στιλβωνίδη,
 εὐρῶν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον 140
 οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
 οὐκ ὠρχιπέδισας, ᾧ ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
- ΕΠ. ᾧ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἴων ἐρᾶς.
 ἀτὰρ ἔστι γ' ὅποیان λέγετον εὐδαίμων πόλις

παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. ΕΥΕ. οἴμοι, μη-
δαμῶς 145

ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἴν' ἀνακύψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἢ Σαλαμινία.

Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἥλεϊον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ'; ΕΥΕ. ὀτιῆ νῆ τοὺς θεοὺς ὅς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. 151

ΕΠ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρῆ κατοικεῖν. ΕΥΕ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ' ὁ μετ' ὄρνιθων βίος; 155
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν
τριβήν·

οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλλαντίου.

ΕΥΕ. πολλὴν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. 160

ΕΥΕ. ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.

ΠΕΙ. φεῦ φεῦ·

ἢ μέγ' ἔνορῶ βούλευμ' ἐν ὄρνιθων γένει,
καὶ δύναιμι ἢ γένοιτ' ἂν, εἰ πίθοισθέ μοι.

ΕΠ. τί σοι πιθώμεσθ'; ΠΕΙ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες· 165

ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα

ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη,

τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί·

ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,

ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταύτῳ μένων. 170

ΕΠ. νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾶ ταυταγί.

τί ἂν οὖν ποιοῖμεν; ΠΕΙ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.

ΕΠ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

- ΠΕΙ. ἄληθες, ὦ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος,
βλέψον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕΙ. βλέπε νῦν
ἄνω. 175
- ΕΠ. βλέπω. ΠΕΙ. περιάγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νῆ Δία,
ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ διαστραφήσομαι;
- ΠΕΙ. εἰδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν. ·
- ΠΕΙ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
- ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕΙ. ὥσπερ εἶποι τις τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται 181
ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος·
ἦν δ' οἰκίσητε τοῦτο καὶ φράξηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξεται ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων, 185
τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῶ Μηλίῳ.
- ΕΠ. πῶς; ΠΕΙ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτῶν δίοδον αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, 190
ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
- ΕΠ. ἰὸν ἰού·
μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω· 195
ὥστ' ἂν κατοικίξοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
- ΠΕΙ. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγῆσαιτο; ΕΠ. συ.
ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνῶν πολὺν χρόνον. 200
- ΠΕΙ. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥαδίως.
δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,

- ταχὺ πετόμενα, μαλθακὴν ἴεντα γῆρυν·
 ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
 βῶλον ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν 235
 ἀδομένα φωνᾶ·
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
 ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
 κλάδεσι νομον ἔχει,
 τὰ τε κατ' ὄρεα, τὰ τε κοινοτράγα, τὰ τε κομα-
 ροφάγα, 240
 ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν ἀοιδάν·
 τριοτὸ τριοτὸ τοτοβοίξ·
 οἷ θ' ἐλείας παρ' ἀυλῶνας ὄξυστόμους
 ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους 245
 ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,
 ὄρνις τε πτεροποίκιλος
 ἀτταγαῖς ἀτταγαῖς.
 ὦν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης 250
 φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποταῖται,
 δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
 πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
 οἰωνῶν ταναοδείρων.
 ἦκει γὰρ τις δριμυς πρέσβυς, 255
 καινὸς γνώμην,
 καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.
 ἀλλ' ἔτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
 δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.
 τοροτοροτοροτοροτοίξ. 260
 κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
 τοροτοροτοροτοροτορολιλιλίξ.
 ΕΥΕ. ὄραῖς τιν' ὄρνιν; ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·
 καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
 ΕΥΕ. ἄλλως ἄρ' οὐποψ, ὡς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην 265

ἐμβὰς ἐπῶξε, χαραδριὸν μιμούμενος.

ΦΟΙ. τοροτιῆξ τοροτιῆξ.

ΠΕΙ. ᾧγάθ', ἀλλ' οὖν οὔτοσί καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΥΕ. νῆ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;

ΠΕΙ. οὔτος αὐτὸς νῶν φράσει· τίς ἐστὶν ὄρνις οὔ-
τοσί; 270

ΕΠ. οὔτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ' ᾧν ὀράθ' ὑμεῖς ἀεὶ,
ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕΙ. βαβαί, καλὸς γε καὶ φοι-
νικιοῦς.

ΕΠ. εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομα' αὐτῶ γ' ἐστὶ φοινικό-
πτερος.

ΕΥΕ. οὔτος, ᾧ σέ τοι. ΠΕΙ. τί βωστρεῖς; ΕΥΕ. ἕτερος
ὄρνις οὔτοσί.

ΠΕΙ. νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἔξεδρον χῶραν ἔχων. 275
τίς ποθ' ἐσθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρι-
βάτης;

ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδος ἐστὶ. ΠΕΙ. Μῆδος; ᾧναξ
Ἡράκλεις·

εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ᾧν εἰσέπτατο;

ΕΥΕ. ἕτερος αὐ' λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὔτοσί.

ΠΕΙ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ'
ἦσθ' ἔποψ, 280

ἀλλὰ χούτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὔτος μὲν ἐστὶ
Φιλοκλέους

ἔξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ᾧσπερ εἰ λέγοις
Ἰππόνικος Καλλίου καὶ Ἰππονίκου Καλλίας.

ΠΕΙ. Καλλίας ἄρ' οὔτος οὔρνις ἐστίν· ᾧς πτερορρουεῖ.

ΕΠ. ἄτε γὰρ ᾧν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλ-
λεται, 285

αἶ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΠΕΙ. ᾧ Πόσειδον, ἕτερος αὐ' τις βαπτὸς ὄρνις οὔτοσί.

τίς ὀνομάζεται ποθ' οὔτος; ΕΠ. οὔτοσί καταφαγᾶς.

- ΠΕΙ. ἔστι γὰρ καταφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;
 ΕΥΕ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὦν οὐκ ἀπέβαλε τὸν
 λόφον; 290
- ΠΕΙ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὀρνέων;
 ἢ 'πὶ τὸν διάυλον ἤλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρες
 μὲν οὖν
 ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὡ'γάθ', ἀσφαλείας οὔνεκα.
- ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὀρᾶς ὅσον συνείλεκται κακὸν
 ὀρνέων; ΕΥΕ. ὦναξ Ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ
 ἰοῦ. 295
 οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν
 εἴσοδον.
- ΠΕΙ. οὔτοσι πέρδιξ, ἐκεινοσι δὲ νῆ Δί' ἀτταγᾶς,
 οὔτοσι δὲ πηνέλοψ, ἐκεινηῖ δέ γ' ἄλκυών.
- ΕΥΕ. τίς γάρ ἐσθ' οὐπίσθεν αὐτῆς; ΠΕΙ. ὅστις ἐστί;
 κηρύλος.
- ΕΥΕ. κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕΙ. οὐ γάρ ἐστι
 Σποργίλος; 300
 χαύτη γε γλαῦξ. ΕΥΕ. τί φῆς; τίς γλαῦκ' Ἀθή-
 ναξ' ἤγαγε;
- ΠΕΙ. κίττα, τρυγῶν, κορυδός, ἔλεᾶς, ὑποθυμῖς, περι-
 στερά,
 νέρτος, ἰέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κε-
 βλήπυρις,
 πορφυρίς, κερχνής, κολυμβίς, ἀμπελῖς, φήνη,
 δρούψ.
- ΕΥΕ. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων, 305
 ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων.
 οἷα πιπρίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
- ΠΕΙ. ἄρ' ἀπειλοῦσίν γε νῶν; οἴμοι, κεχῆνασίν γέ τοι
 καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κάμέ. ΕΥΕ. τοῦτο μὲν κάμοι
 δοκεῖ.

- ΧΟΡ.** ποποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε; τίνα τόπον
ἄρα νέμεται; 310
- ΕΠ.** οὐτοσὶ πάλαι πάρειμι κοῦκ ἀποσταταῶ φίλων.
- ΧΟΡ.** τιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φί-
λον ἔχων; 315
- ΕΠ.** κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφῖχθον ὡς ἐμέ.
- ΧΟΡ.** ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς;
- ΕΠ.** φῆμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα
δύο· 320
- ἦκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου.
- ΧΟΡ.** ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν ἐξ ὅτου τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; **ΕΠ.** μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.
ΧΟΡ. τί μ' εἰργάσω;
- ΕΠ.** ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνοουσίας.
- ΧΟΡ.** καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; **ΕΠ.** καὶ δεδρακῶς
γ' ἦδομαι. 325
- ΧΟΡ.** κάστὸν ἦδη που παρ' ἡμῖν; **ΕΠ.** εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.
- ΧΟΡ.** ἔα ἔα,
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν· ὃς γὰρ
φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν, 330
παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων·
ἔς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ', ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη. 335
ἀλλὰ πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ὕστερος λόγος·
τὰ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δίκην

327—335. = 343—351.

διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕΙ. ὡς ἀπωλόμεσθ'
ἄρα.

ΕΥΕ. αἷτιος μέντοι σὺ νῶν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦγες; ΠΕΙ. ἴν' ἀκολουθοίης
ἐμοί. 340

ΕΥΕ. ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕΙ. τοῦτο μὲν λη-
ροεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαυσεῖ γάρ, ἦν ἄπαξ γε τῶφθαλμῶ
'κκοπήης;

ΧΟΡ. ἰὼ ἰὼ,
ἔπαγ', ἐπιθ', ἐπίφερε πολέμιον ὄρμαν
φουίαν, πτέρυγά τε παντᾶ 345
ἐπίβαλε περὶ τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τῶδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολιὸν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δεῖξεται 350
τῶδ' ἀποφυγόντε με.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῶδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ' σθ' ὁ ταξίαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΥΕ. τοῦτ' ἐκείνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕΙ. οὔτος,
οὐ μενεῖς;

ΕΥΕ. ἴν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕΙ. πῶς γὰρ ἂν
τούτους δοκεῖς 355
ἐκφυγεῖν; ΕΥΕ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν. ΠΕΙ. ἀλλ' ἐγώ
τοί σοι λέγω

ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυ-
τρῶν.

ΕΥΕ. τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει; ΠΕΙ. γλαῦξ μὲν οὐ
πρόσεισι νῶν.

ΕΥΕ. τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδί; ΠΕΙ. τὸν ὀβελίσκον
ἀρπάσας

εἶτα κατάπηξον πρὸ σαντουῦ. ΕΥΕ. τοῖσι δ' ὄφ-
θαλμοῖσι τί; 360

ΠΕΙ. ὀξύβαφον ἐντευθενὶ προσθοῦ λαβῶν ἢ τρύβλιον.

ΕΥΕ. ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·
ὑπερακουτίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

ΧΟΡ. ἐλελελεῦ χῶρει, κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν
ἐχρῆν.

ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύ-
τραν. 365

ΕΠ. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδέν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα;

ΧΟΡ. φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;

ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν
φίλοι, 371

καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον;

ΧΟΡ. πῶς δ' ἂν οἶδ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε,
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς
ἐμοῖς; 375

ΕΠ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ
σοφοί.

ἢ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου
οὐ μάθους ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθύς ἐξηνά-
γκασεν.

αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν
κοῦ φίλων

ἐκπνεῖν θ' ὑψηλὰ τεῖχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μα-
κράς.

τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρή-
ματα. 380

ΧΟΡ. ἔστι μὲν λόγων ἀκουῖσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,

χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
σοφόν.

ΠΕΙ. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστί, κάμοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω προᾶγμ' ἐνηντιώ-
μεθα. 385

ΠΕΙ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
τῷ τε τρυβλίῳ καθίει·

καὶ τὸ δόρυ χρή, τὸν ὀβελίσκον,

περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς

τῶν ὀπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν

τὴν χύτραν ἄκραν ὀρῶντας

ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῶν.

390

ΕΥΕ. ἐτεόν, ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορουχησόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΕΙ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶ.

395

δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,

φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς

μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν

ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

ΧΟΡ. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν,

400

καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας

παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης·

κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτέ,

καὶ πόθεν ἔμολον,

[ἐπὶ] τίνα τ' ἐπίνοιαν.

405

ὡς ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟΡ. τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;

ΕΠ. ξένῳ σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

ΧΟΡ. τύχη δὲ ποία κομί-

410

ζει ποτ' αὐτὸ πρὸς ὄρ-

νιθας ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρωσ
βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟΡ. τί φῆς;
λέγουσι δὴ τίνας λόγους; 415

ΕΠ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

ΧΟΡ. ὄρα τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτω πέποιθέ μοι ξυνῶν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν; 420

ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὔ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ [ταῦτα] πάντα καὶ
τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε, καὶ 425
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.

ΧΟΡ. πότερα μαινόμενος;

ΕΠ. ἄφατον ὡς φρόνιμος.

ΧΟΡ. ἐνι σοφόν τι φρενί;

ΕΠ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον. 430

ΧΟΡ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.

κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΕΠ. ἄγε δὴ σύ καὶ σύ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν 435
ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχᾳ γαθῆ
εἰς τὸν ἱπνὸν εἴσω, πλησίον τοῦπιστάτου·
σύ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγώ,
φράσον, δίδαξον. ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ

μὲν οὔ,
ἦν μὴ διάθωνταί γ' οἷδε διαθήκην ἐμοὶ 440
ἦνπερ ὁ πίθηκος τῆ γυναικὶ διέθετο,

ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν ΧΟΡ. οὐ τί
που

τόν; οὐδαμῶς. ΠΕΙ. οὐκ, ἀλλὰ τῷφθαλμῷ λέγω.

ΧΟΡ. διατίθεμαι γὰρ. ΠΕΙ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

ΧΟΡ. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς 445
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕΙ. ἔσται ταυταγί.

ΧΟΡ. εἰ δὲ παραβαίην, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

ΠΕΙ. ἀκούετε λεῶ· τοὺς ὀπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινα-
κίοις. 450

ΧΟΡ. δολερὸν μὲν αἰεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.

τάχα γὰρ τύχοις ἂν
χρηστὸν ἐξειπῶν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμίν τινα μείζω 455
παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς
φρενὸς ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ', ὃ δρᾷς, λέγ' εἰς
κοινόν.

ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳπερ πράγματι ἦκεις, τὴν σὴν γνώμην
ἀναπείσας, 460
λέγε θαρρήσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον
παραβῶμεν.

ΠΕΙ. καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λό-
γος εἷς μοι,
ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον·
καταχεῖσθαι

κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΥΕ. δειπ-
νήσειν μέλλομεν, ἢ τί;

- ΠΕΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαοι-
 νὸν ἔπος τι, 465
 ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν· οὕτως ὑμῶν
 ὑπεραλγῶ,
 οὔτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς ΕΠ. ἡμεῖς βασι-
 λῆς; τίνος; ΠΕΙ. ὑμεῖς
 πάντων ὀπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ
 τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
 ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγέ-
 νεσθε
 καὶ γῆς; ΕΠ. καὶ γῆς; ΠΕΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω.
 ΕΠ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
 ΠΕΙ. ἀμαθῆς γὰρ ἔφυς κού πολυπράγμων, οὐδ' Αἴσω-
 πον πεπάτηκας, 471
 ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρῶτην ὄρ-
 νιθα γενέσθαι,
 προτέραν τῆς γῆς, κᾶπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐ-
 τῆς ἀποθνήσκειν·
 γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκειῖσθαι πεμπταῖον·
 τὴν δ' ἀπορουῖσαν
 ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
 κατορύξει. 475
 ΕΥΕ. ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς
 Κεφαλήσιν.
 ΠΕΙ. οὐκουν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ
 θεῶν ἐγένοντο,
 ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βα-
 σιλεία;
 ΕΥΕ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ φύγῃς βόσκειν
 σε τὸ λοιπόν.
 ΕΠ. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυ-
 κολάπτῃ. 480

- ΠΕΙ.** ὡς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ πα-
 λαιόν,
 ἀλλ' ὄρνιθες, κάβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια
 τούτων.
 αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρονόν',
 ὡς ἐτυράννει
 ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ
 Μεγαβάξου,
 ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐτ'
 ἐκείνης. 485
- ΕΤΕ.** διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέ-
 γας διαβάσκει
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβάσιαν τῶν ὀρνίθων μό-
 νος ὀρθήν.
- ΠΕΙ.** οὕτω δ' ἰσχυσέ τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς,
 ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
 ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότε' ἐκείνης, ὁπόταν μόνου
 ὄρθριον ἄσῃ,
 ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς,
 σκυλοδέψαι, 490
 σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφιταμοιβοί, τορνευτολυρα-
 σπιδοπηγοί·
 οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. **ΕΤΕ.** ἐμὲ
 τοῦτό γ' ἐρώτα.
 χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
 διὰ τοῦτον.
 ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεῖς ὑπέπινου
 ἐν ἄστει,
 κᾶρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους,
 οὗτος ἄρ' ἦσεν, 495
 κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀλιμοῦντάδε,
 κᾶρτι προκύπτω

ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ
νῶτον·

κἀγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοὶ-
μάτιόν μου.

ΠΕΙ. ἰκτίνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κάβα-
σίλευεν.

ΕΠ. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕΙ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρώ-
τος βασιλεύων 500

προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοισι. ΕΥΕ. νῆ τὸν Διό-
νυσον, ἐγὼ γοῦν

ἐκυλινδούμην ἰκτίνον ἰδών· κἀθ' ὕπτιος ὦν ἀνα-
χάσκων

ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κἀτα κενὸν τὸν θύλακον
οἴκαδ' ἀφείλκων.

ΠΕΙ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασι-
λεὺς ἦν·

χῶπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκυ, τότ' ἂν οἱ Φοίνικες
ἅπαντες 505

τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις
ἐθέριζον.

ΕΥΕ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψω-
λοὶ πεδίονδε.

ΠΕΙ. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ
βασιλεύοι

ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Με-
νέλαος,

ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι
δωροδοκοίη. 510

ΕΥΕ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη γὰρ· καὶ δῆτά μ' ἐλάμβανε
θαῦμα,

ὁπότ' ἐξέλθοι Πριάμὸς τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι
τραγωδοῖς·

ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτην τηρῶν ὅτι δω-
ροδοκοίη.

ΠΕΙ. ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ
νῦν βασιλεύων

ἀετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασι-
λεύς ὢν. 515

ἢ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ', ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ
θεράπων ἰέρακα.

ΕΤΕ. νῆ τὴν Δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνοσ οὔνεκα
ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕΙ. ἴν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς
νόμος ἐστί,

τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ
σπλάγχνα λάβωσιν.

ᾧμνυ τ' οὐδεὶς τότε ἂν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρ-
νιθας ἅπαντες. 520

Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', ὅταν
ἔξαπατᾷ τι·

οὔτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ'
ἐνόμιζον,

νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.

ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, κὰν τοῖς ἱεροῖς 525

πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὄρνιθευτῆς
ἴστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,

ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους·

οἱ δ' ἀνοῦνται βλιμάζοντες. 530

κοῦδ' οὔν, εἶπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,

ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,

ἀλλ' ἐπικνωῶσιν τυρόν, ἔλαιον,

σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες

κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν, 535
 κᾶπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
 τοῦτο καθ' ὑμῶν
 αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟΡ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
 ἤνεγκας, ἄνθρωφ'· ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν 540
 πατέρων κάκην, οἷ
 τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
 ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
 σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
 κατὰ συντυχίαν ἀγαθὴν ἤκεις ἐμοὶ σωτήρ. 545
 ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
 τὰ νεοττία κάμαντὸν οἰκήσω.
 ἀλλ' ὅ τι χορὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὡς ξῆν
 οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
 εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βα-
 σιλείαν.

ΠΕΙ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν
 εἶναι, 550
 κᾶπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ
 μεταξὺ
 περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ
 Βαβυλῶνα.

ΕΠ. ᾧ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ
 πόλισμα.

ΠΕΙ. κᾶπειτ' ἦν τοῦτ' ἐпанεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δι'
 ἀπαιτεῖν·
 κἂν μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθύς γνωσι-
 μαχήσῃ, 555
 ἱερὸν πόλεμον προυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
 ἀπειπεῖν

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστνκόσι μὴ δια-
 φοιτᾶν,
 ὡσπερ πρότερον μοιχεύσοντας τὰς Ἀλκμήνας κα-
 τέβαινον
 καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦνπερ δ' ἐπίωσ',
 ἐπιβάλλειν
 σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'
 ἐκείνας. 560
 τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα
 κελεύω,
 ὡς ὄρνιθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοι-
 πόν·
 κᾶπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνείμασθαι δὲ
 πρεπόντως
 τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὄρνιθων ὃς ἂν ἀρμόζῃ καθ'
 ἕκαστον·
 ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυρούς ὄρνιθι φαληρίδι θύ-
 ειν· 565
 ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττη πυρούς κα-
 θαγίζειν·
 ἦν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρω ναστοὺς θύειν με-
 λιτούττας·
 κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὄρχίλος
 ὄρνις,
 ᾧ προτέρω δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην
 σφαγιάζειν.

ΕΥΕ. ἦσθην σέρφω σφαγιαζομένω. βροντάτω νῦν ὁ μέ-
 γας Ζάν. 570

ΕΠ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἀνθρώποι κούχλι
 κολιοῦς,
 οἱ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν; ΠΕΙ. ληρεῖς·
 καὶ νῆ Δί' ὃ γ' Ἐρμῆς

πέτεται θεὸς ὦν πτέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοι γε
θεοὶ πάνυ πολλοί.

αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νῆ
Δί' Ἔρωσ γε·

Ἴριν δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι
πελείῃ. 575

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα
κεραυνόν;

ΕΠ. ἦν δ' οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ
μηδέν,

τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕΙ. τότε χρῆ
στρουθῶν νέφος ἀρθέν

καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν
ἀνακάψαι·

κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυρούς πεινώσι με-
τρέιτω. 580

ΕΥΕ. οὐκ ἐθέλησει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν
παρέχουσαν.

ΠΕΙ. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν
καταροῦσιν,

καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων
ἐπὶ πείρα·

εἶθ' ἀπόλλων ἰατρός γ' ὦν ἰάσθω· μισθοφο-
ρεῖ δέ.

ΕΥΕ. μή, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τῷ βοιδαρίῳ τῷ μὲν πρώτιστ'
ἀποδῶμαι. 585

ΠΕΙ. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ
Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,

ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δὴ
μοι τῶν ἀγαθῶν ἔν.

ΠΕΙ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρονοπες οὐ
κατέδονται,

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνηδῶν
ἐπιτρίψει.

εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέ-
δονται, 590

ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρωῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία
κιχλῶν.

ΕΠ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τού-
του σφόδρ' ἐρωῶσι.

ΠΕΙ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὔτοι δώσουσι
τὰ χρηστὰ

τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
κατεροῦσιν,

ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδεὶς. ΕΠ. πῶς
οὐκ ἀπολεῖται; 595

ΠΕΙ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ
τοῦ πλοῦ·

νυλὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται· νυλὶ πλεῖ, κέρδος
ἐπέσται.

ΕΥΕ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μείναιμι
παρ' ὑμῖν.

ΠΕΙ. τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότε-
ρον κατέθεντο

τῶν ἀργυρίων· αὐτοὶ γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι
τάδε πάντες, 600

οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἴ τις
ἄρ' ὄρνις.

ΕΥΕ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας
ἀνορύττω.

ΕΠ. πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὔσαν παρὰ τοῖσι
θεοῖσιν;

ΠΕΙ. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγεία μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
σάφ' ἴσθι,

ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀτεχνῶς οὐδεὶς
ὕγιαίνει. 605

ΕΠ. πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστ' ἐν' Ὀλύμπῳ.

ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕΙ. μὰ Δί',
ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς

ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ;
ΠΕΙ. παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.

οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρουζα
κορώνη;

ΕΥΕ. αἰβοῦ, ὡς πολλῶ κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
βασιλεύειν. 610

ΠΕΙ. οὐ γὰρ πολλῶ;

καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρωῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοισι καὶ πρινιδίοις
οἰκήσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὄρνιθων δένδρον ἐλάας

615

ὁ νεῶς ἔσται· κοῦκ εἰς Δελφούς
οὐδ' εἰς Ἄμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ
θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροισι
καὶ τοῖς κοτίνοισι στάντες ἔχοντες
κριθάς, πυρούς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τὰ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχορῆμ' ἔσται

620

625

πυρούς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡ. ᾧ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺν πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου με-
ταπίπτων,

οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκῶν τῆς σῆς γνώμης
ἔτ' ἀφείμην.

- ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
 ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα, 630
 ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
 ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
 ἀδόλους, ὀσίους,
 ἐπὶ θεοῦς ἴοις,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνφρῶν, μὴ πολὺν χρόνον 635
 θεοῦς ἔτι σκῆπτρα τὰμὰ τρίψειν.
 ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετα-
 ξόμεθ' ἡμεῖς·
 ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλευεῖν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
 ἀνάκειται.
- ΕΠ.** καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
 ὄρα' στὶν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν, 640
 ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέ τοι
 εἰσέλθεται εἰς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν
 καὶ τὰμὰ κάρφῃ καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
 καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον. **ΠΕΙ.** ἀλλὰ ῥάδιον.
 ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. **ΕΠ.** τῷδεδί;
- ΠΕΙ.** Εὐελπίδης Κριῶθεν. **ΕΠ.** ἀλλὰ χαίρετον 645
 ἄμφω. **ΠΕΙ.** δεχόμεσθα. **ΕΠ.** δεῦρο τοίνυν εἰς-
 ιτον.
- ΠΕΙ.** ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβῶν ἡμᾶς. **ΕΠ.** ἴθι.
- ΠΕΙ.** ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
 φέρ' ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χούτοσι
 ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω; 650
- ΕΠ.** καλῶς. **ΠΕΙ.** ὄρα νυν ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
 ἐστὶν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
 φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
- ΕΠ.** μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ῥίξιον,
 ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω. 655
- ΠΕΙ.** οὔτω μὲν εἰσῴωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία

καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡ. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. **ΕΠ.** τί καλεῖς; **ΧΟΡ.** τού-
τους μὲν ἄγων μετὰ σαντοῦ
ἀριῦτισον εὖ· τὴν δ' ἠδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα
Μούσαις
κατάλειψ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν
μετ' ἐκείνης. 660

ΠΕΙ. ᾧ τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοῦρνίθιον.

ΕΥΕ. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν, ἵνα
καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

ΕΠ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη 665
ἐκβαίνει, καὶ σαντὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

ΠΕΙ. ᾧ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τοῦρνίθιον,
ὡς δ' ἀπαλόν, ὡς δὲ λευκόν. **ΕΥΕ.** ἄρα γ'
οἶσθ' ὅτι

ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἠδέως;

ΠΕΙ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος. 670

ΕΥΕ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν κἂν φιλησαί μοι δοκῶ.

ΠΕΙ. ἀλλ', ᾧ κακόδαιμον, ρύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.

ΕΥΕ. ἀλλ' ὥσπερ ᾧδὸν νῆ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα κᾶθ' οὔτω φιλεῖν.

ΕΠ. ἴωμεν. **ΠΕΙ.** ἡγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχ' ἀγαθῆ. 675

ΧΟΡ. ᾧ φίλη, ᾧ ξουθή,
ᾧ φίλτατον ὀρνέων

πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν

ὑμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ,

ἦλθες ἦλθες, ᾧφθης,

ἠδὺν φθόγγου ἐμοὶ φέρουσ'.

ἀλλ', ᾧ καλλιβόαν κρέκουσ'

αὐλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,

ἄρχου τῶν ἀναπαίστων. 680

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμανρόβιοι, φύλλων γενεᾶ
 προσόμοιοι, 685
 ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ'
 ἀμενηνά,
 ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκε-
 λόνειροι,
 προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς
 αἰὲν ἐοῦσι,
 τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρωσ, τοῖς ἄφθιτα μη-
 δομένοισιν.
 Ἴν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν
 μετεώρων, 690
 φύσιν οἰωνῶν γένεσίν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρε-
 βους τε Χάους τε
 εἰδότες ὀρθῶς Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἶπητε
 τὸ λοιπόν.
 Χάος ἦν καὶ Νυξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
 Τάρταρος εὐρύς·
 γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανός ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν
 ἀπίροσι κόλποις
 τίκει πρῶτιστον ὑπηνέμιον Νυξ ἢ μελανόπτερος
 ὦόν, 695
 ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλασταν Ἐρως ὁ
 ποθεινός,
 στίλβων νῶτον πτερούγοιν χρυσαῖν, εἰκῶς ἀνε-
 μώκεσι δίναις.
 οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείς νυχίῳ κατὰ Τάρ-
 ταρον εὐρὺν
 ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνή-
 γαγεν ἐς φῶς.
 πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως
 ξυνέμιξεν ἅπαντα· 700

ξυμμειγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένηετ' οὐρανὸς
 ὠκεανὸς τε
 καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτου.
 ὧδε μὲν ἔσμεν
 πολὺν πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς
 ἔσμεν Ἔρωτος
 πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθ' ἀ τε γὰρ καὶ τοῖσιν
 ἔρωσι σύνεσμεν·
 πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς
 τέρμασιν ὥρας 705
 διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες
 ἔρασταί,
 ὁ μὲν ὄρτυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν'.
 ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
 πάντα δὲ θνητοῖς ἔστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων
 τὰ μέγιστα.
 πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος,
 ὀπώρας·
 σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λι-
 βύην μεταχωρῆ, 710
 καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρω φράζει κρεμάσαντι
 καθεύδειν,
 εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν
 ἀποδύῃ.
 ἰκτινος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἑτέραν ὥραν
 ἀποφαίνει,
 ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἡρινόν· εἶτα
 χελιδῶν,
 ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη καὶ ληδάριόν τι πρία-
 σθαι. 715
 ἔσμεν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος
 Ἀπόλλων.

ἐλθόντες γὰρ προῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς
 ἅπαντα τρέπεσθε,
 πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν καὶ
 πρὸς γάμον ἀνδρός·

ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείας
 διακρίνει·

φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρομόν τ' ὄρνιθα κα-
 λεῖτε, 720

ξύμβολον ὄρνιν, φωνήν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν,
 ὄνον ὄρνιν.

ἄρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμέν μαντεῖος Ἀπόλ-
 λων;

ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς, 725

ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
 αὔραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
 μετρίῳ πνίγει· κούκ ἀποδράντες
 καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
 παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χά Ζεὺς·

ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
 αὐτοῖς, παισίν, παίδων παισίν, 730
 πλουθυγείαν,

εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
 νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίας,
 γάλα τ' ὀρνίθων.

ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· 735

οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Μοῦσα λοχμαία,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
 νάπαισί τε καὶ κορυφαῖς ἐν ὄρειαις, 740

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
 Πανὶ νόμους ἱερούς ἀναφαίνω 745
 σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὄρεϊα,
 τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
 ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
 Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκειτο καρπῶν,
 αἰεὶ φέ- 750
 ρων γλυκεῖαν ῥδάν.
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.
 εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὧ θεαταί, βούλεται·
 διαπλέκειν ζῶν ἠδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
 ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχροῦ τῶ νόμῳ κρατού-
 μενα, 755
 ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὀρνιθῶν καλὰ.
 εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχροὺν τὸν πατέρα τύπτειν
 νόμῳ,
 τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστὶν, ἣν τις τῶ πατρὶ
 προσδραμῶν εἶπη πατάξας, αἶρε πλήκτρον, εἰ
 μαχεῖ.
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, 760
 ἄτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὧν Φρυξὶ μηδὲν ἦττον Σπιν-
 θάρου,
 φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γέ-
 νους.
 εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηγεστίδης,
 φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φρά-
 τορες. 765
 εἰ δ' ὁ Πεισίλου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας

βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

τοιάνδε κύκνοι,

τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

770

συμμιγῆ βοῆν ὁμοῦ

πτεροῖσι κρέκοντες Ἰακχον Ἀπόλλω,

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

ὄχθῳ ἐφεξόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμόν,

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,

775

διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·

πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,

κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἰθήρη,

τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·

πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος·

780

εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος

Χάριτες Μοῦ-

σαί τ' ἐπωλόλυξαν.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.

οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά. 785

αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,

εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθητο,

ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε,

καὶ τ' ἂν ἐμπλησθεὶς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὖ κατέπτατο.

εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεξητιῶν,

οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο, 791

κάποπαρδῶν κἀναπνεύσας αὐθις αὖ κατέπτατο·

εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν ὅστις τυγχάνει,

καὶ θ' ὄρᾳ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,

οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,

εἶτα βινήσας ἐκείθεν αὐθις αὖ καθέζετο. 796

ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;

ὡς Διτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά

ἠρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει, κάστι νυνὶ ξουθὸς ἵππαλε-
κτροῶν. 800

ΠΕΙ. ταυτὶ τοιαυτί· μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πράγμα πω
γελιοότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

ΕΥΕ. ἐπὶ τῷ γελᾶς; ΠΕΙ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἷσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένω. 805

ΕΥΕ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

ΠΕΙ. ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλον·

τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ΕΥΕ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕΙ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἶτα τοῖς θεοῖς 810
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΥΕ. ταῦτα κάμοι συνδοκεῖ.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;

ΠΕΙ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΥΕ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῆμῃ πόλει; 815
οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν ἔχων.

ΠΕΙ. τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θεσόμεσθ'; ΕΥΕ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνυ. ΠΕΙ. βούλει Νεφελοκοκκυγίαν;

ΕΥΕ. ἰοὺ ἰοῦ·
καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὖρες τοῦνομα. 820
ἄρ' ἐστὶν αὐτηγὶ Νεφελοκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕΙ. καὶ λῶστον
μὲν οὖν

τὸ Φλέγρας πεδῖον, ἴν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαξονευόμενοι καθυπερηκόντισαν. 825

ΕΥΕ. λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

- ΠΕΙ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐώμεν πολιάδα;
 ΕΤΕ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
 ὅπου θεός, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν 830
 ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;
 τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;
- ΠΕΙ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
 ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
 Ἄρεως νεοττός. ΕΤΕ. ᾧ νεοττὲ δέσποτα· 835
 ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
- ΠΕΙ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα,
 καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
 χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον,
 λεκάνην ἀνένεγκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος, 840
 φύλακας κατάστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρουπτ' ἀεὶ,
 κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
 κήρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
 ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
 κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΤΕ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ
 μένων 845
 οἴμωξε παρ' ἐμ'. ΠΕΙ. ἴθ', ᾧγάθ', οἷ πέμπω
 σ' ἐγώ.
- οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἂ λέγω πεπράξεται.
 ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
 τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.
 παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρυμβα. 850
- ΙΕΡ. ὁμοροθῶ, συνθέλω,
 συμπαραινέσας ἔχω προσ-
 ὀδία μεγάλα
 σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν·
 ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα 855
 προβάτιόν τι θύειν.

ἴτω ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιάς βοά·
 συναδέτω δὲ Χαῖρις ῥῥάν.

ΠΕΙ. παῦσαι σὺ φουσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
 τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδῶν, 860
 οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡ. δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων;
 εὔχεσθε τῇ Ἑστία τῇ ὄρνιθίῳ, καὶ τῷ ἱκτίνῳ 865
 τῷ Ἑστιούχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
 πίησι πᾶσι καὶ πάσησιν,

ΠΕΙ. ᾧ Σουνιέρακε, χαῖρ' ἄναξ Πελαργικέ.

ΙΕΡ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Λητοῖ Ὀρτυ- 870
 γομήτρῳ, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι,

ΠΕΙ. οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίς Ἄρτεμις.

ΙΕΡ. καὶ φρυγίῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλῃ 875
 μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,

ΠΕΙ. δέσποινα Κυβέλη, στρουθέ, μῆτερ Κλεοκρίτου.

ΙΕΡ. διδόναι Νεφελοκοκκυγεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
 ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,

ΠΕΙ. Χίοισιν ἦσθην πανταχοῦ προσκειμένοις. 880

ΙΕΡ. καὶ ἦρωσι [καὶ] ὄρνισι καὶ ἠρώων παισί, πορφυ-
 ρίῳνι, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξι-
 δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἐλεᾶ, καὶ βασκᾶ, 885
 καὶ ἐλασᾶ, καὶ ἐρωδιῷ, καὶ καταράκτῃ, καὶ με-
 λαγκορύφῳ, καὶ αἰγιθάλλῳ,

ΠΕΙ. παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν. ἰοὺ ἰοὺ.
 ἐπὶ ποῖον, ᾧ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς 890

ἄλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὄρας ὅτι

ἱκτίνος εἰς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;

ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·

ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

ΙΕΡ. εἴτ' αὐθις αὐ' τᾶρα σοι 895

- δεῖ με δεύτερον μέλος χέρ-
 νιβι θεοσεβῆς
 ὄσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
 μάκαρας, ἓνα τινὰ μόνον, εἶπερ
 ἱκανὸν ἔξεται ὄψον. 900
 τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
 γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.
- ΠΕΙ.** θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.
ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
 κληῖσον, ὦ Μοῦσα,
 τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς. 905
- ΠΕΙ.** τουτὶ τὸ προᾶγμα ποδαπόν; εἶπέ μοι, τίς εἶ;
ΠΟΙ. ἐγὼ μελιγλώσσω ἐπέων ἰεὺς ἀοιδάν,
 Μουσάων θεράπων ὄτρηρός,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον. 910
- ΠΕΙ.** ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;
ΠΟΙ. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι
 Μουσάων θεράποντες ὄτρηροί,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον.
- ΠΕΙ.** οὐκ ἐτὸς ὄτρηρόν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις. 915
 ἀτάρ, ὦ ποιητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;
ΠΟΙ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
 τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
 καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.
- ΠΕΙ.** ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ πόσου χρόνου; 920
ΠΟΙ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κληῖζω πόλιν.
ΠΕΙ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
 καὶ τοῦνομ' ὥσπερ παιδίω νῦν δὴ θέμην;
ΠΟΙ. ἀλλά τις ὠκεία Μουσάων φάτις
 οἰάπερ ἵππων ἀμαρυγά. 925
 σὺ δὲ πάτερ κτίστρο Αἴτνας,
 ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,

δὸς ἐμὶν ὅ τι περ
 τεᾶ κεφαλαῖ θέλεις
 πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεῖν. 930

ΠΕΙ. τουτὶ παρῆξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
 εἰ μὴ τι τούτῳ δόντες ἀποφευξόμεθα.
 οὔτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
 ἀπόδυσθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
 ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. 935

ΠΟΙ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
 Μοῦσα [τόδε] δῶρον δέχεται·
 τὴ δὲ τεᾶ φρενὶ μάθε
 Πινδάρειον ἔπος·

ΠΕΙ. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται. 940

ΠΟΙ. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
 ἀλᾶται Στράτων,
 ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθως οὐ πέπαται·
 ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
 ξύνες ὅ τοι λέγω. 945

ΠΕΙ. ξυνίημ' ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
 ἀπόδυσθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
 ἄπελθε τουτονὶ λαβών. ΠΟΙ. ἀπέρχομαι,
 κὰς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
 κληῆσον, ὧ χρυσόθρονε, τὰν
 τρομεράν, κρυεράν·
 νιφόβολα πεδία πολύσπορά τ' ἤλυθον.
 ἀλαλαί.

ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγί
 τὰ κρυερά τουτὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών. 955
 τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέ ποτ' ἤλπισα,
 οὔτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
 αὔθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
 εὐφημία' στῶ. ΧΡΗ. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

- ΠΕΙ. σὺ δ' εἶ τίς; ΧΡΗ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕΙ. οἴ-
μωξέ νυν. 960
- ΧΡΗ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φάυλως φέρε·
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμός ἀντικρὺς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. κᾶπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τὴνδ' οἰκίσαι; ΧΡΗ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιξέ με. 965
- ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.
- ΧΡΗ. Ἄλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταύτῳ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος,
- ΠΕΙ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;
- ΧΡΗ. ἤνιξάθ' ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἄερα. 970
πρῶτον Πανδώρα θῦσαι λευκότριχα κριόν·
ὅς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρῶτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
- ΠΕΙ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχμων χεῖρ' ἐπι-
πλήσαι. 975
- ΠΕΙ. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυ-
βλίον.
κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ κε μὴ δῶς,
οὐκ ἔσει οὐ τρυγῶν οὐδ' αἰετός, οὐ δρυκολάπτης.
- ΠΕΙ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
- ΠΕΙ. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιός ἐσθ' ὁ χρησμός τουτῶι, 981
ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πολλῶνος ἐξεγραψάμην·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαξῶν
λυπῆ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῆ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ, 985
- ΧΡΗ. οὐδὲν λέγειν οἴμαί σε. ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν Λάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπείδης.

ΧΡΗ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; **ΠΕΙ.** λαβὲ τὸ βυβλίον.
οὐκ εἶ θύραξ' ἐς κόρακας; **ΧΡΗ.** οἴμοι δεΐλαιος.

ΠΕΙ. οὐκουν ἐτέρωσε χρησιμολογήσεις ἐκτρέχων; 991

ΜΕΤ. ἦκω παρ' ὑμᾶς **ΠΕΙ.** ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλήματος;
τίς ἢ πίνουα, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;

ΜΕΤ. γεωμετροῆσαι βούλομαι τὸν ἄερα 995
ὑμῖν, διελεῖν τε κατὰ γύας. **ΠΕΙ.** πρὸς τῶν θεῶν,
σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; **ΜΕΤ.** ὅστις εἰμ' ἐγώ; **Μέτων,**
ὃν οἶδεν Ἑλλάς χῶ Κολωνός. **ΠΕΙ.** εἰπέ μοι,
ταυτὶ δέ σοι τί ἔστι; **ΜΕΤ.** κανόνες ἄερος.

αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἔστι τὴν ἰδέαν ὄλος 1000
κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ
τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτουὶ τὸν καμπύλον,
ἐνθεῖς διαβήτην — μανθάνεις; **ΠΕΙ.** οὐ μανθάνω.

ΜΕΤ. ὀρθῶ μετροῆσω κανόνι προστιθεῖς, ἵνα
ὁ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος, κὰν μέσῳ 1005
ἀγορά, φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος,
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. **ΠΕΙ.** ἄνθρωπος Θαλῆς.
Μέτων, **ΜΕΤ.** τί ἔστιν; **ΠΕΙ.** οἶσθ' ὅτι ἡ φιλω
σ' ἐγώ; 1010

κάμοι πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

ΜΕΤ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; **ΠΕΙ.** ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
ξηνηλατοῦνται καὶ κεκίνηρηται τινες

πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. **ΜΕΤ.** μῶν στασιάζετε;

ΠΕΙ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. **ΜΕΤ.** ἀλλὰ πῶς; **ΠΕΙ.** ὁμο-
θυμαδὸν 1015

σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ΜΕΤ. ὑπάγοιμί τ' ἄρ' ἄν. **ΠΕΙ.** νῆ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἄν εἰ
φθαίης ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγυὺς αὐταί.

ΜΕΤ. οἴμοι κακοδαίμων. ΠΕΙ. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιῶν ἀλλαχῆ; 1020

ΕΠΙ. ποῦ πρόξενοι; ΠΕΙ. τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτοσί;

ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κνῆμαυ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; ΕΠΙ. φαῦλον βυβλίον
Τελέου τι. ΠΕΙ. βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβῶν
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; ΕΠΙ. νῆ τοὺς
θεοὺς. 1026

ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων.

ἔστιν γὰρ ἅ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.

ΠΕΙ. ἀπιθι λαβῶν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.
ΕΠΙ. τουτὶ τί ἦν; ΠΕΙ. ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου. 1030

ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὢν ἐπίσκοπος.

ΠΕΙ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀπρίσεις τὸ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῆσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦ. Ἐὰν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγιεὺς τὸν Ἀθηναῖον 1035
ἀδικῆ

ΠΕΙ. τουτὶ τί ἔστιν αὖ κακὸν τὸ βυβλίον;

ΨΗΦ. ψηφισματοπώλης εἰμί, καὶ νόμους νέους
ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. ΠΕΙ. τὸ τί; 1039

ΨΗΦ. Χρηῆσθαι Νεφελοκοκκυγιᾶς τοῖσδε τοῖς μέτροισι
καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀλο-
φύξιοι.

ΠΕΙ. σὺ δέ γ' οἴσίπερ ὠτοτύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗΦ. οὗτος, τί πάσχεις; ΠΕΙ. οὐκ ἀποίσεις τοὺς νό-
μους;

πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δείξω νόμους. 1045

ΕΠΙ. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουνυ-
χιῶνα μῆνα.

ΠΕΙ. ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

- ΨΗΦ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνη τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ 1050
δέχηται κατὰ τὴν στήλην,
- ΠΕΙ. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
- ΕΠΙ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμῆς.
- ΠΕΙ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τῷ κάδῳ διασκεδῶ.
- ΕΠΙ. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;
- ΠΕΙ. αἰβοῦ· λαβέτω τις αὐτόν. οὔτος, οὐ μενεῖς; 1055
ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενὶ
θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.
- ΧΟΡ. ἤδη μοι τῷ παντόπτα
καὶ παντάρχα θνητοὶ πάντες
θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς. 1060
πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,
σώξω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,
κτείνων παμφύλων γένναν
θηρῶν, ἅ πάντ' ἐν γαίᾳ
ἐκ κάλυκος ἀύξανόμενα γέννυσιν πολυφάγοις, 1065
δένδρεσί τ' ἐφημέρα καρπὸν ἀποβόσκειται·
κτείνω δ' οἱ κήπους εὐώδεις
φθείρουσιν λύμαις ἐχθίσταις·
ἐρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσα περ
ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φουαῖς ὄλλυται. 1070
τῆδε μέντοι θῆμέρα μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,
ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
λαμβάνειν τάλαντον, ἣν τε τῶν τυράννων τίς τινα
τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χῆμεῖς ἐν-
θάδε. 1076
- ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἣν δὲ ζῶντ' ἀπαγάγῃ, τέτ-
ταρα,

ὅτι συνείρων τούς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ-
βολοῦ,

εἶτα φυσαῖν τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγγεῖ τὰ πτερά, 1081
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβῶν εἶρξας ἔχει,
κάπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεί τις ὄρνιθας

τρέφει

εἰργμένους ὑμῶν ἐν ἀύλῃ, φράζομεν μεθιέναι. 1085
ἦν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρ-
νέων

αὔθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

εὐδαιμον φῦλον πτηνῶν

οἰωνῶν, οἱ χειμῶνος μὲν

χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται·

1090

οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς

ἀκτὶς τηλαυγῆς θάλλει·

ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων

φύλλων κόλποις ἐνναίω,

ἦνικ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὄξυ μέλος ἀχέτας

1095

θάλλεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾶ.

χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις,

Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίξων·

ἦρινά τε βοσκόμεθα παρθένια

λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100

τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,

ὅσ' ἀγάθ', ἦν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώ-

σομεν,

ᾧσθε κρείττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου λα-

βεῖν.

1104

προῶτα μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικάι·

ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον, ἐν τε τοῖς βαλλαντίοις
ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.

εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.

τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέφουμεν πρὸς ἀετόν· 1110

κ' ἂν λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἀρπάσαι βούλησθ' ἔτι,
ὄξυν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῶν δώσομεν.

ἦν δέ που δειπνήτε, προηγορεῶνας ὑμῶν πέμψομεν.

ἦν δέ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν

ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μῆν' ἔχη,

ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω

δίκην

1116

δώσεθ' ἡμῶν, πᾶσι τοῖς ὄρνεσι κατατιλώμενοι.

ΠΕΙ. τὰ μὲν ἰέρ' ἡμῶν ἔστιν, ὦρνιθες, καλὰ·

ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος

οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τὰ κεί πράγματα. 1120

ἀλλ' οὐτοσί τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓ. Α. ποῦ ποῦ ἔστι ποῦ; ποῦ ποῦ ἔστι ποῦ; ποῦ ποῦ ἔστι
ποῦ;

ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕΙ. οὐτοσί.

ΑΓ. Α. ἐξωκοδόμηται σοι τὸ τεῖχος. ΠΕΙ. εὖ λέγεις.

ΑΓ. Α. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον· 1125

ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς

καὶ Θεαγένης ἐναντίω δὴ ἄρματα,

ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος,

ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. ΠΕΙ. Ἡρά-

κλεις.

ΑΓ. Α. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ, 1130

ἑκατοντορόγχιον. ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μά-

κρους.

τίνες ὠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτοῖ;

ΑΓ. Α. ὄρνεθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος

πλινθοφόρος, οὐ λιθοουργός, οὐ τέκτων παρῆν,

- ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαναμάζειν ἐμέ. 1135
 ἐκ μὲν γε Λιβύης ἤκον ὡς τρισμύρια
 γέραναι, θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους.
 τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγγεσιν.
 ἔτεροι δ' ἐπλινθούργουν πελαργοὶ μύριοι·
 ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα 1140
 οἱ χαραδριοὶ καὶ τᾶλλα ποτάμι' ὄρνεα.
- ΠΕΙ. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐρωδιοὶ
 λεκάναισι. ΠΕΙ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
 ΑΓ. Α. τοῦτ', ὧγάθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
 οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις 1145
 ἐς τὰς λεκάνας ἐνεβάλλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν.
- ΠΕΙ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίατο;
 ΑΓ. Α. καὶ νῆ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεξωσμέλαι
 ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
 ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν, ὥσπερ παιδία, 1150
 τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
- ΠΕΙ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
 φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
 ἀπειργάσαντ' ὄρνιθες; ΑΓ. Α. ἦσαν τέκτονες
 σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἱ τοῖς ῥύγγεσιν 1155
 ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
 αὐτῶν πελεκώντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
 καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
 καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
 ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῆ 1160
 φυλακαὶ καθεστήκασιν καὶ φρουκτωρῖαι
 ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
 ἀπονύσομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τᾶλλα δρᾷ.
- ΧΟΡ. οὔτος, τί ποιεῖς; ἄρα θαναμάξεις ὅτι
 οὔτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ; 1165
 ΠΕΙ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·

ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
 ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
 ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων.

ΑΓ. Β. *ιὸν ιὸύ, ιὸν ιὸύ, ιὸν ιὸύ.* 1170

ΠΕΙ. *τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. δεινότατα πεπόν-
 θαμεν.*

τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
 διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα,
 λαθῶν κολιοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.

ΠΕΙ. *ᾧ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος.* 1175

*τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε
 πτερά,*

*τουτ' ἴσμεν. ΠΕΙ. οὐκ οὖν δῆτα περιπόλους
 ἔχρην
 πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμ-
 ψαμεν*

*τρισμυρίους ἰέρακας ἰποτοξότας,
 χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνουκας ἠγκυλωμένος,* 1180

*κερχνῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀετός·
 φύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ροιζήμασιν
 αἰθῆρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·
 κᾶστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
 ἦδη ᾖστίν. ΠΕΙ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβά-
 νειν* 1185

*καὶ τόξα· χῶρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
 τόξευε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.*

ΧΟΡ. *πόλεμος αἴρεται, πόλεμος οὐ φατὸς
 πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς* 1190

*ἀέρα περιπέφελον, ὃν Ἐρεβος ἐτέκετο,
 μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν·* 1195
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν,

1188—1195. = 1262—1268.

ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

ΠΕΙ. αὕτη σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μὲν ἤσυχος,
ἔχ' ἀτρέμας· αὐτοῦ στῆθ'· ἐπίσχεσ τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὀπόθεν πέτει. 1201

ΙΡ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

ΠΕΙ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;

ΙΡ. Ἴρις ταχεῖα. ΠΕΙ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;

ΙΡ. τί δὲ τοῦτο; ΠΕΙ. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται 1205
ἀναπτάμενος τρίορχος; ΙΡ. ἐμὲ συλλήψεται;

τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΠΕΙ. οἰμῶξι μακρά.

ΙΡ. ἄτοπόν γε τουτὶ πρᾶγμα. ΠΕΙ. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὧ̄ μισρωτάτη;

ΙΡ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1210

ΠΕΙ. ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγιδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ
κακόν;

ΠΕΙ. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μὲν; ΠΕΙ. οὐδὲ σύμ-
βολον

ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρών; 1215

ΙΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὧ̄ μέλε.

ΠΕΙ. κᾶπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῆ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;

ΙΡ. ποία γὰρ ἄλλη χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεοὺς;

ΠΕΙ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὔ. 1220

ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙ. ἄρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιοτάτ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰριδῶν
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

ΙΡ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕΙ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέ-
θανες.

δεινότετα γὰρ τοι πεισόμεσθ', ἐμοὶ δοκεῖ, 1225

εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κούδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἄκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.

IP. φράσον δέ τοί μοι, τὼ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
ἐγὼ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς 1231
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais
κνισᾶν τ' ἀγυιάς. ΠΕΙ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;

IP. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

ΠΕΙ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; IP. τίς γὰρ ἐστ' ἄλλος θεός; 1235

ΠΕΙ. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δί.

IP. ᾧ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρου
Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, 1240
λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Δικυμνίαις βολαῖς.

ΠΕΙ. ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Λυδὸν ἢ Φρύγα
ταντὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς; 1245

ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίουρος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς,
πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνεις ἐπ' αὐτόν, παρδαλᾶς ἐνημμένους, 1250

πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καὶ δὴ ποτε
εἷς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη διαμηριῶ
τὴν Ἴριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως 1255
οὔτω γέρων ὦν στύομαι τριέμβολον.

IP. διαρραγεῖς, ᾧ μέλ', αὐτοῖς δῆμασιν.

- ΠΕΙ οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐράξ πατάξ.
 ΠΡ. ἦ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατήρ.
 ΠΕΙ. οἴμοι τάλας. οὐκ οὖν ἐτέρωσε πετομένη 1260
 καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;
- ΧΟΡ. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς
 μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
 μηδέ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι 1265
 τῆδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
- ΠΕΙ. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτούς
 οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν. 1270
- ΚΗΡ. ᾧ Πεισθέταιρ', ᾧ μακάρι', ᾧ σοφώτατε,
 ᾧ κλεινότατ', ᾧ σοφώτατ', ᾧ γλαφυρώτατε,
 ᾧ τρισμακάρι', ᾧ κατακέλευσον. ΠΕΙ. τί σὺ λέ-
 γεις;
- ΚΗΡ. στεφάνω σε χρυσῶ τῶδε σοφίας οὔνεκα
 στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῶ. 1271
- ΠΕΙ. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῶ τιμῶσί με;
- ΚΗΡ. ᾧ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
 οὐκ οἶσθ' ὅσῃν τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
 ὅσους τ' ἔρασταὺς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
 πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τῆνδε τὴν πόλιν, 1280
 ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
 ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
 σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
 ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
 ποιοῦσιν ἅπερ ὀρνίθες ἐκμιμούμενοι, 1285
 πρῶτον μὲν εὐθύς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
 ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
 κᾶπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία·
 εἴτ' ἀπενέμουτ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 ὀρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ 1290
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ὄνόματ' ἦν κείμενα.

πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος ὠνομάζετο
 χωλός, Μενίπῳ δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
 Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
 κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεαγένει, 1295

ἴβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
 Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
 ὄρνυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκειν ὄρνυγι
 ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
 ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη, 1300

ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
 ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστερὰ
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσην.
 τοιαῦτα μὲν τάκειθεν. ἔν δέ σοι λέγω·

ἦξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι 1305
 πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.

ΠΕΙ. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἴων τὰς ἀρρίχους
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν· 1310

Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
 ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.

ΧΟΡ. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τὰν πόλιν
 καλοῖ τις ἀνθρώπων.
 τύχη μόνον προσεῖη. 1315
 κατέχουσι δ' ἐρῶντες ἐμᾶς πόλεως.

ΠΕΙ. θᾶπτον φέρειν κελεύω.

ΧΟΡ. τί γὰρ οὐκ ἐνι ταύτῃ
 καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες, 1320
 τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
 εὐάμερον πρόσωπον.

- ΠΕΙ. ὡς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θᾶπτον ἐγκονήσεις;
- ΧΟΡ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν,
σὺ δ' αὖθις ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ᾧδί.
πάνυ γὰρ βραδύς ἐστὶ τις ὥσπερ ὄνος.
- ΠΕΙ. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.
- ΧΟΡ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ·
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικά καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὄρῶν πτερώσεις.
- ΠΕΙ. οὐ τοι μὰ τὰς κερκνηῆδας ἔτι σοῦ σχήσομαι,
οὕτως ὄρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
- ΠΑΤ. γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθεῖην ὑπαρ' ἀτρουγέτου γλαυ-
κᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
- ΠΕΙ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελῆς εἶν' ἄγγελος.
ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοὺς προσέρχεται.
- ΠΑΤ. αἰβοῖ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἐρῶ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὄρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κάπιθυμῶ τῶν νόμων.
- ΠΕΙ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὄρνιθων νόμοι.
- ΠΑΤ. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγγχειν καὶ δάκνειν.
- ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν,
ὃς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ᾶν.
- ΠΑΤ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
ἄγγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
- ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος

παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
 ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους 1355
 πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
 δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑΤ. ἀπέλαυσά τ' ἄρ' ἂν νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
 εἶπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕΙ. οὐδέν γ'. ἐπειδὴ περ γὰρ ἤλθες, ὦ μέλε, 1360
 εὖνους πετρώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν.
 σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
 ἀλλ' οἷά περ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦν. σὺ γὰρ
 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε· ταυτηνδὶ λαβὼν
 τὴν πτέρυγα, καὶ τουτὶ τὸ πλήκτρον θάτερα, 1365
 νομίσας ἀλεκτρούονος ἔχειν τουδὶ λόφον,
 φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
 τὸν πατέρ' ἕα ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
 εἰς τὰ πὶ Θράκης ἀποπέτου, κάκεϊ μάχου.

ΠΑΤ. νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν, 1370
 καὶ πείσομαί σοι. ΠΕΙ. νοῦν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.

ΚΙΝ. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πετρώγεσσι κού-
 φαις·

πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων

ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δεῖται πετρῶν. 1375

ΚΙΝ. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφέπων.

ΠΕΙ. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.

τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;

ΚΙΝ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι 1380
 λιγύφθογγος ἀηδῶν.

ΠΕΙ. παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙΝ. ὑπὸ σοῦ πετρωθεὶς βούλομαι μετάρσιος 1385
 ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
 ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολὰς.

ΠΕΙ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;

- ΣΥΚ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
 ΠΕΙ. ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρῆ λέγειν.
- ΣΥΚ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον. 1420
 ΠΕΙ. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
 ΣΥΚ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητῆρ εἰμι νησιωτικὸς
 καὶ συκοφάντης, ΠΕΙ. ᾧ μακάριε τῆς τέχνης.
 ΣΥΚ. καὶ πραγματοδίφης. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβῶν
 κύκλω περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
 ΠΕΙ. ὑπαὶ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
 ΣΥΚ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴν' οἱ ληστὰι γε μὴ λυπῶσί με,
 μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
 ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
 ΠΕΙ. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι, 1430
 νεανίας ᾧν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
 ΣΥΚ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
 ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
 ἀφ' ᾧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
 ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435
 ΣΥΚ. ᾧ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
 ΠΕΙ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΥΚ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
 ἄνδρα πτερώσειας σὺ; ΠΕΙ. πάντες τοι λόγοις
 ἀναπτεροῦνται. ΣΥΚ. πάντες; ΠΕΙ. οὐκ ἀκήκοας,
 ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε 1440
 τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
 δεινῶς γέ μου τὸ μειράκιον Διυτρέφης
 λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
 ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
 ἀνεπτέρῳσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. 1445
 ΣΥΚ. λόγοισί τᾶρα καὶ πτεροῦνται; ΠΕΙ. φῆμ' ἐγώ.
 ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
 ἐπαίρεται τ' ἄνθρωπος. οὔτω καὶ σ' ἐγὼ
 ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥΚ. ἀλλ' οὐ βού-
λομαι. 1450

ΠΕΙ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΥΚ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.
παππῶος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι.

ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἰέρακος, ἢ κερχνηῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, καὶ τ' ἐγκεκληκῶς ἐνθαδί, 1455

καὶ τ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕΙ. μανθάνω.
ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην

ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος. ΣΥΚ. πάνυ μανθάνεις.

ΠΕΙ. καῖπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει
ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. ΣΥΚ. πάντ'
ἔχεις. 1460

βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕΙ. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι νῆ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαντὶ πτερά.

ΣΥΚ. οἴμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις. ΠΕΙ. πτερῶ μὲν οὖν,
οἴσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν. 1465

ΣΥΚ. οἴμοι τάλας. ΠΕΙ. οὐ πτερουγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὧ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαν-
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ
δεινὰ πράγματ' εἶδομεν. 1470

ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
ἔκτοπόν τι, καρδίας ἀ-
πωτέρω, Κλεώνυμος,

χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.

τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος ἀεὶ

1475

βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλορροεῖ. 1480

ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημία,
ἐνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω- 1485
ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
εισι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.

τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.

εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τὰπιδέξια. 1490

ΠΡΟ. οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὄψεται. 1494
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν; ΠΕΙ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;
τίς ὁ συγκαλυμμός; ΠΡΟ. τῶν θεῶν ὄραῶς τινα
ἔμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕΙ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
τίς δ' εἰ σύ; ΠΡΟ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;

ΠΕΙ. ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡΟ. βουλυτός, ἢ περαιτέρω; 1500

ΠΕΙ. οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. ΠΡΟ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;

ΠΕΙ. οἴμωξε μεγάλ'. ΠΡΟ. οὔτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.

ΠΕΙ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡΟ. παῦε παῦε, μὴ βόα.

ΠΕΙ. τί γὰρ ἔστι; ΠΡΟ. σίγα, μὴ κάλει μου τοῦ-
νομα· 1505

ἀπὸ γὰρ μ' ὄλεις, εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τὰνῶ πράγματα,
τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μὴ μ' ὀρῶσιν οἱ θεοί.

- ΠΕΙ.** ἰοὺ ἰού. 1510
 εὖ γ' ἐπειρόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
 ὑπόδυθι ταχὺ δῆ, κᾶτα θαρρήσας λέγε.
- ΠΡΟ.** ἄκουε δῆ νυν. **ΠΕΙ.** ὡς ἀκούοντος λέγε.
- ΠΡΟ.** ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς. **ΠΕΙ.** πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο;
- ΠΡΟ.** ἔξ οὔπερ ὑμεῖς ᾤκίσατε τὸν ἄερα. 1515
 θύει γὰρ οὐδεις οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
 θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο
 ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
 ἀλλ' ὡσπερ εἰ Θεσμοφοροῖσι νηστεύομεν
 ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
 πεινῶντες ὡσπερ Ἴλλυριοὶ κεκριγότες
 ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
 εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀνεωγμένα,
 ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετιμημένα.
- ΠΕΙ.** εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες 1525
 ἄνωθεν ὑμῶν; **ΠΡΟ.** οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,
 ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστιδίη;
- ΠΕΙ.** ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
 τί ἐστίν; **ΠΡΟ.** ὅ τι ἐστίν; **Τριβαλλοί.** **ΠΕΙ.** μαν-
 θάνω.
 ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβεΐης ἐγένετο. 1530
- ΠΡΟ.** μάλιστα πάντων. ἐν δέ σοι λέγω σαφές·
 ἤξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
 παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
 ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῶ
 τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν, 1535
 καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναικ' ἔχειν διδῶ.
- ΠΕΙ.** τίς ἐστίν ἡ Βασίλεια; **ΠΡΟ.** καλλίστη κόρη,
 ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
 καὶ τ'ἄλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
 τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια, 1540

τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.

ΠΕΙ. ἅπαντὰ τᾶρ' αὐτῷ ταμιεύει. **ΠΡΟ.** φήμ' ἐγώ.
ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἤλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεὶ ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖνους εἶμ' ἐγώ. 1545

ΠΕΙ. μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.

ΠΡΟ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡς οἴσθα σύ.

ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισῆς ἔφυς.

ΠΡΟ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ 1550
ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.

ΠΕΙ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τουδὶ λαβών.

ΧΟΡ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί-
μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης· 1555

ἐνθα καὶ Πείσανδρος ἤλθε
δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπε,
σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-

μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμών, 1560

ὥσπερ οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,

κἄτ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν

πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου

Χαιρεφῶν ἢ νυκτερίς.

ΠΟΣ. τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας 1565

ὄραῖν τοδὶ πάρεστιν, οἱ πρεσβεύομεν.

οὗτος, τί δρᾶς; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;

οὐ μεταβαλεῖς θοίμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιᾷ;

τί, ὦ κακόδαιμον; Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν.

ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾶς ἡμᾶς ποτε, 1570

εἰ τουτουί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

ἔξεις ἀτρέμας; οἴμωξε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 ἐόρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.

ἄγε δὴ τί δρωῶμεν, Ἡράκλεις; *ΗΡΑ.* ἀκήκοας
 ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι, 1575
 ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.

ΠΟΣ. ἀλλ', ὦγάθ', ἠρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
 πρέσβεις. *ΗΡΑ.* διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι
 δοκεῖ.

ΠΕΙ. τὴν τυρόκνηστίν μοι δότω· φέρε σίλφιον·
 τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας. 1580

ΠΟΣ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
 τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. *ΠΕΙ.* ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.

ΗΡΑ. τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν; *ΠΕΙ.* ὄρνιθές τινες
 ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
 ἔδοξαν ἀδικεῖν. *ΗΡΑ.* εἶτα δῆτα σίλφιον 1585
 ἐπικνῆς πρότερον αὐτοῖσιν; *ΠΕΙ.* ὦ χαῖρ', Ἡρά-
 κλεις.

τί ἔστι; *ΠΟΣ.* πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἤκομεν
 παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.

ΠΕΙ. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

ΗΡΑ. καὶ μὴν τὰ γ' ὄρνιθια λιπάρ' εἶναι πρέπει. 1590

ΠΟΣ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
 ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
 ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
 ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας αἰεί.
 τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν. 1595

ΠΕΙ. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν
 πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
 εἰάν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
 σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
 τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν 1600
 τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.

ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

ΗΡΑ. ἔμοι μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣ. τί, ᾧ κακόδαιμον; ἡλίθιος καὶ γάστρις εἶ.

ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; 1605

ΠΕΙ. ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ

ἰσχύσετ', ἣν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;

νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι

κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·

ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνεις ἔχητε συμμαχούς, 1610

ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,

ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦπιορκοῦντος λάθρα

προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενῶν.

ΠΟΣ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.

ΗΡΑ. κάμοι δοκεῖ. **ΠΕΙ.** τί δαὶ σὺ φῆς; **ΤΡΙ.** ναβαισα-
τρεῦ. 1615

ΠΕΙ. ὄραξ; ἐπαινεῖ χοῦτος. ἕτερον νῦν ἔτι

ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.

ἐὰν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν

εὐξάμενος εἶτα διασοφίζηται λέγων,

μενετοὶ θεοί, καὶ μάποδιδῶ μισητία, 1620

ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. **ΠΟΣ.** φέρ' ἴδω, τῷ
τρόπῳ;

ΠΕΙ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχη

ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,

καταπτάμενος ἱκτίνος, ἀναρπάσας λάθρα,

προβάτοιον δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ. 1625

ΗΡΑ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι

τούτοις ἐγώ. **ΠΟΣ.** καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἔροῦ.

ΗΡΑ. ὁ Τριβαλλός, οἰμῶζειν δοκεῖ σοι; **ΤΡΙ.** σαν-
νάκα

βακταρικροῦσα. **ΗΡΑ.** φησὶν εὖ λέγειν πάντ'.

ΠΟΣ. εἶ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι συνδοκεῖ. 1630

- ΗΡΑ.** οὔτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.
ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν οὗ μνήσθην ἐγώ.
 τὴν μὲν γὰρ ἼΗραν παραδίδωμι τῷ Δίι,
 τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοὶ
 ἐκδοτέον ἐστίν. **ΠΟΣ.** οὐ διαλλαγῶν ἐράς. 1635
 ἀπίωμεν οἴκαδ' αὐθις. **ΠΕΙ.** ὀλίγον μοι μέλει.
 μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρῆ ποιεῖν γλυκύ.
- ΗΡΑ.** ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
 ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
ΠΟΣ. τί δαὶ ποιῶμεν; **ΗΡΑ.** ὅ τι; διαλλαττώμεθα. 1640
ΠΟΣ. τί δ', ὠζύρ'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
 βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ
 ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
 πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
 τὰ χρήμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων κατα-
 λίπη. 1645
- ΠΕΙ.** οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
 δεῦρ' ὡς ἐμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
 διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὸς σύ.
 τῶν γὰρ πατρῶων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι
 κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ κοῦ γνήσιος. 1650
- ΗΡΑ.** ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; **ΠΕΙ.** σὺ μέντοι νῆ Δία,
 ὦν γε ξένης γυναικός. ἦ πῶς ἂν ποτε
 ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
 οὐσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
- ΗΡΑ.** τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα 1655
 νόθῳ ἑξαποθνήσκων; **ΠΕΙ.** ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
 οὔτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
 ἀνθέξεται σου τῶν πατρῶων χρημάτων
 φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
 ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον· 1660
 Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, παιδῶν ὄντων

γνησίωv. ἔαν δὲ παῖδες μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς 1665
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.

ΗΡΑ. ἔμοι δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῶων χρημάτων
μέτεστιν; **ΠΕΙ.** οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἦδη σ' ὁ πατὴρ εἰσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;

ΗΡΑ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλοι. 1670

ΠΕΙ. τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἦς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὄρνιθων παρέξω σοι γάλα.

ΗΡΑ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κᾶγωγε παραδίδωμί σοι. 1675

ΠΕΙ. τί δαί σὺ φῆς; **ΠΟΣ.** τάναντία ψηφίζομαι.

ΠΕΙ. ἐν τῷ Τριβαλλῶ πᾶν τὸ προᾶγμα. τί σὺ λέγεις;

ΤΡΙ. καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιτο παραδίδωμι. **ΗΡΑ.** παραδοῦναι λέγει.

ΠΟΣ. μὰ τὸν Δί' οὐχ οὕτως γε παραδοῦναι λέγει, 1680
εἰ μὴ βαδίζειν ᾧσπερ αἱ χελιδόνες.

ΠΕΙ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.

ΠΟΣ. σφῶ νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.

ΗΡΑ. ἡμῖν ἄ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.

ΠΕΙ. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὗτοι
ἐς τοὺς γάμους. **ΗΡΑ.** βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε. 1690

ΠΟΣ. ὀπτᾶς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
οὐκ εἰ μεθ' ἡμῶν; **ΗΡΑ.** εὖ γε μέντ' ἂν διετέθην.

ΠΕΙ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δευρό μοι.

ΧΟΡ. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ- 1695
γλωττογαστόρων γένος,

οἱ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι σνκάξουσί τε·

βάρβαροι δ' εἰδὼν γένος, 1700

Γοργῖαι τε καὶ Φίλιπποι.

κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων

πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἢ

γλώττα χωρὶς τέμνεται. 1705

ΑΓΓ. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,

ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,

δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.

προσέρχεται γὰρ οἶος οὔτε παμφαῆς
ἀστῆρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεί δόμῳ, 1710

οὔθ' ἡλίου τηλαυγῆς ἀκτίνων σέλας

τοιουῶτον ἐξέλαμψεν, οἶον ἔρχεται

ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,

πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·

ὄσμῃ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου 1715

χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θνυμιαμάτων δ'

αὔραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς

Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.

ΧΟΡ. ἄναγε, δῖεχε, πάραγε, πάρεχε, 1720

περιπέτεσθε

μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ.

ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὄρας, τοῦ κάλλους.

ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῆδε πόλει γήμας. 1725

μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι

γένος ὀρνίθων

διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις

καὶ νυμφιδίοισι δέχεσθ' ὄδαῖς

αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν.

1730

Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία
τῶν ἡλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῶδ' ὑμεναίῳ.

1735

Ἦμῃν ᾧ, Ἦμέναι' ᾧ.
ὁ δ' ἀμφιθαλῆς Ἔρως
χρυσόπτερος ἠνίας
εὐθύνη παλιτόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων
τῆς τ' εὐδαίμονος Ἦρας.

1740

Ἦμῃν ᾧ, Ἦμέναι' ᾧ.
ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ῥῶδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς,
τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπάς,
δεινὸν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.

1745

ᾧ μέγα χρούσειον ἀστεροπῆς φάος,
ᾧ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος
πύροφρον, ᾧ χθόνια βαρναχέες
ὄμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
αἷς ὄδε νῦν χθόνα σείει.
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,
καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.

1750

Ἦμῃν ᾧ, Ἦμέναι' ᾧ.

ΠΕΙ. ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ᾧ
φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἐπὶ τε πέδον Διὸς
καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον, ᾧ μάκαιρα, σὴν
χειρα, καὶ πτεροῶν ἐμῶν

1755

λαβοῦσα συγχόρευσον· αἴ-
ρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.

ΧΟΡ. ἄλαλαλαί, ἰὴ Παιών,
τήνελλα καλλίνικος, ᾧ³
δαιμόνων ὑπέρτατε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

[ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ]

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΠΑΙΣ.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

[ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.]

[ΘΕΡΑΠΩΝ.]

[ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.]

(ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.)

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Λυσιστράτη τις Αθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησιν· ὁμοῖαι δὲ ἀναπέεσσα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπροχὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφθείας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὀρμήσαντος, εἶτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπνυθανομένου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκαταεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεύτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγεὶς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίας δι' ἀκрасίαν ὡς τοὺς ἀνδρας ἀλίσκονται· ἐγκατεροῦσι δὲ Λυσιστράτης ἱκετενοῦσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικός, παραγίνεται· ἢ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπονδάξει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναικῆς. συνταχθέντες δὲ σφίσι (οἱ Ἀθηναῖοι) πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανερῶ, καὶ ξε-

νίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος. εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας
 ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
 ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
 τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ
 μένωσί τ' οἴκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο, 5
 τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
 τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
 ταυτὸν διεβουλεύοντο. κήρυξ ἔρχεται
 λέγων περὶ τούτων· τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης,
 σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέερρησαν. 10

Λ Υ Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η .

ΛΥΣ. Ἐπιτις εἰς Βακχεῖον ἀντάς ἐκάλεσεν,
 ἢ ᾗ Πανός, ἢ πῖ Κωλιάδ', ἢ ᾗ Γενετυλλίδος,
 οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
 νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
 πλὴν ἢ γ' ἐμὴ κωμητῆτις ἣδ' ἐξέρχεται. 5
 χαῖρ', ὦ Καλονίκη. ΚΑΛ. καὶ σύ γ', ὦ Λυσι-
 στρατή.

τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον.
 οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

ΛΥΣ. ἄλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
 καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, 10
 ὅτι ἡ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
 εἶναι πανοῦργοι. ΚΑΛ. καὶ γὰρ ἐσμεν νῆ Δία.

ΛΥΣ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
 βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φαύλου πράγματος,
 εὐδουσι κούχ ἤκουσιν. ΚΑΛ. ἄλλ', ὦ φιλτάτη, 15
 ἦξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἐξοδος.
 ἢ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
 ἢ δ' οἰκέτην ἤγειρεν, ἢ δὲ παιδίον
 κατέκλινεν, ἢ δ' ἔλουσεν, ἢ δ' ἐψώμισεν.

ΛΥΣ. ἄλλ' ἕτερα τὰρ ἦν τῶνδε προῦργιαίτερα 20
 αὐταῖς. ΚΑΛ. τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
 ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
 τί τὸ προῖγμα; πηλίκον τι; ΛΥΣ. μέγα. ΚΑΛ. μῶν
 καὶ παχύ;

- ΛΥΣ. καὶ νῆ Δία παχύ. ΚΑΛ. κᾶτα πᾶς οὐχ ἤκομεν;
 ΛΥΣ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν. 25
 ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ προᾶγμ' ἀνεξητημένον,
 πολλαῖσιν τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
 ΚΑΛ. ἢ πού τι λεπτόν ἐστι τοῦρριπτασμένον.
 ΛΥΣ. οὕτω γε λεπτόν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία. 30
 ΚΑΛ. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἶχετο.
 ΛΥΣ. ὡς ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
 ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους
 ΚΑΛ. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.
 ΛΥΣ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι. 35
 ΚΑΛ. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.
 ΛΥΣ. περὶ τῶν Ἀθηναίων δ' οὐκ ἐπιγλωπτήσομαι
 τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
 ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
 αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων 40
 ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
 ΚΑΛ. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο
 ἢ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἐξανθισμέναι,
 κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
 καὶ Κιμβερικ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας; 45
 ΛΥΣ. ταῦτ' αὐτὰ γὰρ τοι κᾶσθ' ἂ σώσειν προσδοκᾷ,
 τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαί περιβαρίδες
 χῆ' γχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
 ΚΑΛ. τίνα δὴ τρόπον ποθ'; ΛΥΣ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἶρεσθαι δόρον, 50
 ΚΑΛ. κροκωτὸν ἄρα νῆ τῷ θεῷ γὰρ βάψομαι.
 ΛΥΣ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν ΚΑΛ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
 ΛΥΣ. μήτε ξιφίδιον. ΚΑΛ. κτήσομαι περιβαρίδας.
 ΛΥΣ. ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρῆν;
 ΚΑΛ. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤκειν πάλαι. 55

ΛΥΣ. ἄλλ', ὦ μέλ', ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἄλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑΛ. ἄλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθρῳ. 60

ΛΥΣ. οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλογιζόμενην ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἤκουσιν. ΚΑΛ. ἡ γοῦν Θεαγέτους
ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοῦκάτειον ἤρετο.

ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες· 65
αἱ δ' αὖθ' ἕτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰοῦ,
πόθεν εἰσίν; ΛΥ. Ἀναγυρουντόθεν. ΚΑΛ. νῆ
τὸν Δία·

ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεινησθαι δοκεῖ.

ΜΥΡ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
τί φῆς; τί σιγᾶς; ΛΥΣ. οὐκ ἐπαινω, Μυρρίνη, 70
ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιοῦτου πράγματος.

ΜΥΡ. μόλις γὰρ εὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζῶνιον.—
ἄλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.

ΛΥΣ. μὰ Δί', ἄλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' εἴνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων 75
γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΥΡ. πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
ἠδὲ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.

ΛΥΣ. ὦ φιλτάτη Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
οἶον τὸ κάλλος, γλυκνυτάτη, σου φαίνεται.
ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου. 80
κὰν ταῦρον ἄρχοις. ΛΑΜ. μάλα γ' οἶῶ ναὶ τῶ σιῶ· or d'ew
γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πνγὰν ἄλλομαι.

ΛΥΣ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χοῆμ' ἔχεις τῶν τιτθίων.

ΛΑΜ. ἄπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

ΛΥΣ. ἠδὲ δὲ ποδαπή' σθ' ἡ νεᾶνις ἠτέρα; 85

ΛΑΜ. πρέσβειρά τοι ναὶ τῶ σιῶ Βοιωτία

ἔκει ποθ' ὑμέ. ΛΥΣ. νῆ Δί', ὧ Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον. ΚΑΛ. καὶ νῆ Δία
κομφότατα τὴν βληχῶ γε παρατετιλμένη.

ΛΥΣ. τίς δ' ἠτέρα παῖς; ΛΑΜ. χαῖα ναὶ τῷ σιῶ, 90
Κορινθία δ' αὖ. ΛΥΣ. χαῖα νῆ τὸν Δία
δήλη' στὶν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.

ΛΑΜ. τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον.
τὸν τᾶν γυναικῶν; ΛΥΣ. ἦδ' ἐγώ. ΛΑΜ. μύ-
σιδδέ τοι

ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ. ΜΤΡ. νῆ Δί', ὧ φίλη γύναι. 95
ΚΑΛ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστὶ σοι.

ΛΥΣ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΤΡ. ὅ τι βούλει γε σύ.

ΛΥΣ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι 100
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνήρ.

ΜΤΡ. ὁ γοῦν ἐμός ἀνήρ πέντε μῆνας, ὧ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτην.

ΚΑΛ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἑπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.

ΛΑΜ. ὁ δ' ἐμός γα, κἂν ἐκ τᾶς ταγαῖς ἔλση πόκα, 105
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.

ΛΥΣ. ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

ἔξ οὔ γὰρ ἡμᾶς προὔδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη' πικουρία. 110

ἐθέλοιτ' ἂν οὔν, εἰ μηχανὴν εὖροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΤΡ. νῆ τῷ
θεῷ·

ἐγωγε τᾶν κἂν εἴ με χρεῖη τοῦγκυκλου
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.

ΚΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἂν κἂν ὥσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ 115
δοῦναι ἂν ἐμαντῆς παρταμοῦσα θῆμισυ.

- ΛΑΜ. ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταῦγετόν γ' ἄνω
 ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
- ΛΥΣ. λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
 ἡμῖν γὰρ, ὧ γυναικες, εἶπερ μέλλομεν 120
 ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
 ἀφεκτέ' ἐστὶ ΚΑΛ. τοῦ; φράσον. ΛΥΣ. ποιή-
 σετ' οὖν;
- ΚΑΛ. ποιήσομεν, κὰν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
- ΛΥΣ. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστὶ τοῦ πέους.
 τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε; 125
 αὐταί; τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε;
 τί χρῶς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
 ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετ'; ἢ τί μέλλετε;
- ΜΥΡ. οὐκ ἄν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
- ΚΑΛ. μὰ Δί' οὐδ' ἔγωγ' ἄν, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω. 130
- ΛΥΣ. ταυτὶ σὺ λέγεις, ὧ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
 ἔφησθα σαυτῆς κὰν παρατεμεῖν θῆμισυ.
- ΚΑΛ. ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἄν με χρῆ, διὰ τοῦ πυρός
 ἐθέλω βαδίσειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
 οὐδὲν γὰρ οἶον, ὧ φίλη Λυσιστράτη. 135
- ΛΥΣ. τί δαὶ σὺ; ΜΥΡ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.
- ΛΥΣ. ὧ παγκατάπυγον θῆμέτερον ἅπαν γένος·
 οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγωδίαί.
 οὐδὲν γὰρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
 ἀλλ', ὧ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γένη 140
 μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
 ξυμψήφισαί μοι. ΛΑΜ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τὰ σιω
 γυναικας ὑπνῶν ἐστ' ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
 ὅμως γὰρ μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
- ΛΥΣ. ὧ φιλιτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή. 145
- ΚΑΛ. εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὐ σὺ δὴ λέγεις,
 ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἄν διὰ τουτογὶ

- γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΛΤΣ. πολὺ γε νῆ τῶ θεῶ.
 εἰ γὰρ καθ' ἡμέθ' ἔνδον ἐντετριμμένα
 κἂν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις 150
 γυμναὶ παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμένα,
 στύοινοτο δ' ἄνδρες κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
 ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
 σπονδας ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
- ΛΑΜ. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα 155
 γυμναῖς παρανιδῶν ἐξέβαλ', οἶῶ, τὸ ξίφος.
- ΚΑΛ. τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;
- ΛΤΣ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κῦνα δέρειν δεδαρμένην.
- ΚΑΛ. φλυαρία ταῦτ' ἔστι τὰ μεμιμημένα.
 ἔὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βία 160
 ἔλκωσιν ἡμᾶς; ΛΤΣ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
- ΚΑΛ. ἔὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΛΤΣ. παρέχειν χρὴ κακῶς.
 οὐ γὰρ ἐνι τούτοις ἠδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
 κἄλλως ὀδυνᾶν χρὴ· κἀμέλει ταχέως πάντῃ
 ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέ ποτ' εὐφρανθήσεται 165
 ἀνὴρ, ἔὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρη.
- ΚΑΛ. εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χῆμῖν ξυνδοκεῖ.
- ΛΑΜ. καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμῆς πείσομεν
 παντῶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
 τὸν τῶν Ἀσναίων γὰρ μὰν ῥυάχετον 170
 πᾶ κά τις ἀμπίσειεν αὐτῷ μὴ πλαδδιῆν;
- ΛΤΣ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
- ΛΑΜ. οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεις
 καὶ τὰργύριον τῶβυσσον ἢ παρὰ τᾶ σιῶ.
- ΛΤΣ. ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον· 175
 καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
 ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
 ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
 θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

- ΛΑΜ. παντᾶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, καλῶς. 180
 ΛΥΣ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῦ,
 ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρηκτως ἔχη;
 ΛΑΜ. πάροφαινε μὰν τὸν ὄρκον, ὡς ὁμιώμεθα.
 ΛΥΣ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
 θῆς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα, 185
 καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις. ΚΑΛ. Λυσιστράτη,
 τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΛΥΣ. ὄντινα;
 εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Λισχύλῳ ποτέ,
 μηλοσφαγούσας. ΚΑΛ. μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
 εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι. 190
 ΛΥΣ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος; ΚΑΛ. εἰ λευκὸν
 ποθεν
 ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
 ΛΥΣ. ποῖ λευκὸν ἵππον; ΚΑΛ. ἀλλὰ πῶς ὁμοίμεθα
 ἡμεῖς; ΛΥΣ. ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἣν βούλη, φράσω.
 θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν, 195
 μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίου,
 ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ' πιχεῖν ὕδωρ.
 ΛΑΜ. φεῦ δᾶ, τὸν ὄρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
 ΛΥΣ. φερέτω κύλικά τις ἐνδοθεν καὶ σταμνίου.
 ΚΑΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμῶν ὅσος. 200
 ταύτην μὲν ἂν τις εὐθύς ἤσθειη λαβῶν.
 ΛΥΣ. καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
 δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
 τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.
 ΚΑΛ. εὐχρων γε θαῖμα κάποπντίζει καλῶς. 205
 ΛΑΜ. καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
 ΜΥΡ. ἔατε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὁμνύναι.
 ΚΑΛ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχης.
 ΛΥΣ. λάξυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῦ·
 λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἂν κἀγὼ λέγω. 210

- ὑμεῖς δ' ἐπομείσθε ταῦτ' ἀμπεδώσετε.
 Οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
 ΚΑΛ. οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ
 ΛΥΣ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσεισιν ἔστνκῶς. λέγε.
 ΚΑΛ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσεισιν ἔστνκῶς. παπαῖ, 215
 ὑπολύεται μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.
 ΛΥΣ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον
 ΚΑΛ. οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον
 ΛΥΣ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,
 ΚΑΛ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, 220
 ΛΥΣ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
 ΚΑΛ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
 ΛΥΣ. κούδέποθ' ἐκουῖσα τάνδρῳ τῷ μῶ πείσομαι.
 ΚΑΛ. κούδέποθ' ἐκουῖσα τάνδρῳ τῷ μῶ πείσομαι.
 ΛΥΣ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βία, 225
 ΚΑΛ. ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βία,
 ΛΥΣ. κακῶς παρεξῶ κούχλι προσκινήσομαι.
 ΚΑΛ. κακῶς παρεξῶ κούχλι προσκινήσομαι.
 ΛΥΣ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.
 ΚΑΛ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά. 230
 ΛΥΣ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΚΑΛ. οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
 ΛΥΣ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
 ΚΑΛ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί.
 ΛΥΣ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ. 235
 ΚΑΛ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.
 ΛΥΣ. ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΤΡ. νῆ Δία.
 ΛΥΣ. φέρ' ἐγὼ καθαρῶς τήνδε. ΚΑΛ. τὸ μέρος γ', ὦ
 φίλη,
 ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλοι.
 ΛΑΜ. τίς ὠλολυγά; ΛΥΣ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ λεγον· 240
 αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ

ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
 σὺ μὲν βιάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
 τασδί δ' ὀμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·
 ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει 245
 ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοῦς.

ΚΑΛ. οὐκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἶει
 τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΛΥΣ. ὀλίγον αὐτῶν μοι
 μέλει.

οὐ γὰρ τοσανύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
 ἤξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας 250
 τάνυτας, ἐὰν μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἶπομεν.

ΚΑΛ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
 ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. χῶρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν
 ὤμον ἀλγεῖς

κορομοῦ τοσουτουὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας. 255
 ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἐνεστιν ἐν τῷ μακροῦ βίῳ, φεῦ,
 ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρουμόδωρ', ἀκοῦσαι
 γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν 260

κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
 κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
 κατὰ τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
 κλήθροισι δὲ καὶ μοχλοῖσιν
 τὰ προπύλαια πακτοῦν; 265

ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φι-
 λοῦργε,

ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρόμνα ταυτί,
 ὄσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
 μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες 269
 πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρῶτην δὲ τὴν Λύκωνος.
 εὐ γὰρ μὰ τὴν Δήμητρον ἐμοῦ ζῶντος ἐρχανοῦνται·

256—265. = 271—280.

ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρώτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ' 275

ὅμως Λακωνικὸν πνεῶν
ῥῶχετ' ὄπλα παραδοὺς ἐμοί,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἕξ ἐτῶν ἄλουτος. 280

οὕτως ἐπολιόρησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὠμῶς
ἐφ' ἐπτακαίδεκα' ἀσπίδας πρὸς ταῖς πύλαις κα-
θεύδων.

τασδί δὲ τὰς Εὐριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα στήσω παρῶν τολμῆματος τοσοῦτου;
μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπτόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη. 285
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ

λοιπὸν ἔστι χωρίου
τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἱ σπουδῆν ἔχω·
χῶπως ποτ' ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου. 290

ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλω τὸν ὦμον ἐξιπῶκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μὴ μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ.

λοῦ λοῦ τοῦ καπνοῦ. 295

ὡς δεινόν, ὦναξ Ἡράκλεις,
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττώσα τῶφθαλμῳ δάκνει·
κάστιν γε Λήμμιον τὸ πῦρ
τοῦτο πάσῃ μηχανῇ. 300

οὐ γὰρ ἂν ποθ' ὦδ' ὀδᾶξ ἔβρουκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,

καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
 ἢ πότ' αὐτῇ μάλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
 φῦ φῦ.
 ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ. 305
 τουτὶ τὸ πῦρ ἐργήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ξῆ.
 οὐκουν ἄν, εἰ τῶ μὲν ξύλω θείμεσθα προῶτον
 αὐτοῦ,
 τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκα-
 θέντες
 ἄψαντες εἶτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;
 κὰν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυ-
 ναῖκες, 310
 ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέξειν.
 θῶμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βα-
 βαιάξ.
 τίς ξυλλάβοιτ' ἄν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρα-
 τηγῶν;
 ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν θάχιν θλίβοντά μου πέπανται.
 σὸν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξε-
 γείρειν, 315
 τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσ-
 οίσεις.
 δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυ-
 ναικῶν
 τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσουσ θέσθαι τροπαῖον
 ἡμᾶς.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ
 γυναικες,
 ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπενυστέον ἐστὶ θᾶττον.
 πέτου πέτου, Νικοδίκη, 321
 πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην

τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
 ὑπό τε νόμων ἀργαλέων
 ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων. 325
 ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὕστερόπους βοηθῶ.
 νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὕδριαν κνεφαία
 μόγισ ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορούβου καὶ πα-
 τάγου χυτρείου,

δούλαισιν ὠστιζομένη 330

* * *

στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
 ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
 δημότισιν καομέναις
 φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
 ἤκουσα γὰρ τυφογέρον- 335

τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
 φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,
 ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρους,
 δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
 ὡς πυρὶ χρῆ τὰς μυσαράς γυναικας ἀνθρακεύ-
 ειν. 340

ἄς, ᾧ θεά, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένης ἴδοιμι,
 ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ὄυσαμένης Ἑλλάδα καὶ
 πολίτας,

ἐφ' οἷσπερ, ᾧ χρυσολόφα
 πολιουῦχε, σὰς ἔσχον ἔδρας. 345

καί σε καλῶ ξύμμαχον, ᾧ
 Τριτογένει', ἣν τις ἐκεί-
 νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
 φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
 ἔασον ᾧ. τουτὶ τί ἦν; ᾧ ἄνδρες πόνω πονηροί. 350
 οὐ γὰρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς
 τάδ' ἄνδρες.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει·

ἔσμος γυναικῶν οὕτωσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δο-
κοῦμεν εἶναι; 354

καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὐπω τὸ μυριοστόν.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ᾧ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
οὐ περικαταῖξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν'
αὐτάς;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χῆμεῖς χαμαῖς,
ὅπως ἄν,

ἦν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίξῃ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ
δὶς ἢ τρὶς 360

ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἄν οὐκ ἄν εἶχον.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· σταῖσ' ἐγὼ παρ-
έξω,

κοῦ μὴ ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ μὴ σιωπήσει, θενὼν ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ
προσελθῶν. 365

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργά-
σει τὸ δεινόν;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ'
ἐξαμήσω.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποι-
ητής·

οὐδὲν γὰρ ὡδὶ θρέμμ' ἀναιδές ἐστιν ὡς γυναῖκες.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν, ᾧ
Ῥοδίππη. 370

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ', ᾧ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ'
ἀφίκου;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί δαὶ σὺ πῦρ, ᾧ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν
ἐμπυρεύσων;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας
ὑφάψω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατα-
σβέσαιμι. 374

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟΡ. ΓΥΝ.
τοῦργον τάχ' αὐτὸ δείξει.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι στα-
θεύσω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ
παρέξω.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐμοὶ σὺ λουτρόν, ᾧ σαπρά; ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ
ταῦτα νυμφικόν γε.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟΡ. ΓΥΝ.
ἐλευθέρα γάρ εἰμι.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ'
οὐκ ἔθ' ἠλιάξεις. 380

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. σὸν
ἔργον, ὦχελῶε.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οἶμοι τάλας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. μῶν θερμοὺν ἦν;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾶς;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄρδω σ', ὅπως ἀμβλαστάνης.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἀλλ' αὐός εἰμ' ἤδη τρέμων. 385

ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σε-
αυτόν.

ΠΡΟ. ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τροφή
χῶ τυμπανισμὸς χοῖ πυκνοὶ Σαβάζιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὔτος οὐπὶ τῶν τεγαῶν,
οὔ γ' ἄ ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῆκκλησίᾳ;
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὄρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν εἰς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὄρχουμένη,

αἰαῖ Ἄδωνιν, φησὶν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 ἔλεγεν ὀπίπτας καταλέγειν Ζακυνθίαν·
 ἢ δ' ὑποπεπωκυῖ', ἢ γυνή' πὶ τοῦ τέγουσ, 395
 κόπτεσθ' Ἄδωνιν, φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοξύγης.
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκολαστάσματα.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 αἰ τᾶλλα θ' ὑβρίκασι κακ τῶν καλπίδων 400
 ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαίματίδια
 σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

ΠΡΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἄλυκόν, δίκαιά γε.
 ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρενώμεθα
 ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν, 405
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευμάτα.

οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
 ὦ χρυσοχόε, τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
 ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 ἢ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. 410

ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
 σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
 ἐλθὼν ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
 ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει
 νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν· 415

ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας,
 τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,
 ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
 ἐλθὼν χάλασον, ὅπως ἂν εὐρουτέρως ἔχη.

τοιαῦτ' ἀπήντηκ' εἰς τοιαυτὰ πράγματα, 420
 ὅτε γ' ὢν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
 κωπῆς ἔσονται, τὰργυρίου νυνὶ δέον,
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς

- ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω. 425
 τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
 οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσει; ἐνθενδὲ δ' ἐγὼ
 ξυνεκμοχλεύσω. ΛΥΣ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε. 430
 ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη: τί δεῖ μοχλῶν;
 οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
 ΠΡΟ. ἄληθες, ὦ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 ξυλλάμβαν' αὐτὴν κῶπίσω τῷ χεῖρε δεῖ.
 ΛΥΣ. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι 435
 ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὦν κλαύσεται.
 ΠΡΟ. ἔδειςας, οὔτος; οὐ ξυναρπάσει μέσῃν
 καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δήσεται;
 ΓΥ. Α. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνου
 τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος. 440
 ΠΡΟ. ἰδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
 ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
 ΛΥΣ. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
 ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
 ΠΡΟ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου. 445
 παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
 ΓΥ. Α. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
 ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύντους τρίχας.
 ΠΡΟ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
 ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔσθ' ἠττητέα 450
 ἡμῖν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
 ξυνταξάμενοι. ΛΥΣ. νῆ τῷ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα
 ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
 μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
 ΠΡΟ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι. 455
 ΛΥΣ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθειτ' ἔνδοθεν,

ὦ σπερμαγοραιολεικιθολαχανοπώλιδες,
 ὦ σκοροδοπανδοκεντριαρτοπώλιδες,
 οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσεται, οὐκ ἀρήξετε;
 οὐ λοιδορήσεται, οὐκ ἀναισχυντήσετε; 460
 παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

ΠΡΟ. οἴμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.

ΛΥΣ. ἀλλὰ τί γὰρ ᾧον; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 ἤκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἶει
 χολὴν ἐνεῖναι; ΠΡΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα 465
 πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ἦ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῆσδε
 τῆς γῆς,
 τί τοῖσδε σαυτὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνά-
 πτεις;

οὐκ οἶσθα λουτρὸν οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
 ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κουίας; 470

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χροὴ προσφέρειν τοῖς πλη-
 σίοισιν εἰκῆ

τὴν χεῖρ'· ἐὰν δὲ τοῦτο δοῦς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
 ἐπεὶ θέλω γὰρ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
 λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινουῦσα μηδὲ κάρφος,
 ἦν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίπτη με κᾶρεθίζῃ. 475

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνω-
 δάλοις;

οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ταῦτ', ἀλλὰ βασανιστέον
 τόδε σοι τὸ πάθος
 μετ' ἐμοῦ σθ' ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν 480
 Κραναὰν κατέλαβον,
 ἐφ' ὅτι τε μεγαλόπετρον, ἄβατον ἀκρόπολιν,
 ἱερὸν τέμενος.

ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάν-
τας ἐλέγχους.

ὡς αἰσχροὺν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πράγμα
μεθέντας. 485

ΠΡΟ καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρώτα
πυθέσθαι,
ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
τοῖσι μοχλοῖσιν.

ΛΥΣ. ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε
δι' αὐτό.

ΠΡΟ. διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΛΥΣ. καὶ τὰλλα
γε πάντ' ἐκυκήθη.

ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοῖ ταῖς ἀρχαῖς
ἐπέχοντες, 490

ἀεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' εἴ-
νεκα δρώντων

ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ
καθέλωσιν.

ΠΡΟ. ἀλλὰ τί δράσεις; ΛΥΣ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς
ταμιεύσομεν αὐτό.

ΠΡΟ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον; ΛΥΣ. τί δὲ δεινὸν
τοῦτο νομίζεις;

οὐ καὶ τᾶνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν
ὑμῖν; 495

ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ ταυτόν. ΛΥΣ. πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡΟ. πο-
λεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.

ΛΥΣ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρώτον πολεμεῖν. ΠΡΟ. πῶς γὰρ
σωθησόμεθ' ἄλλως;

ΛΥΣ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡΟ. ὑμεῖς; ΛΥΣ. ἡμεῖς
μέντοι. ΠΡΟ. σχέτλιόν γε.

ΛΥΣ. ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλη. ΠΡΟ. δεινὸν γε λέ-
γεις. ΛΥΣ. ἀγανακτεῖς·

ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως. ΠΡΟ. νῆ τὴν
Δήμητρον ἄδικόν γε. 500

ΛΥΣ. σωστέον, ὦ τάν. ΠΡΟ. κεί μὴ δέομαι; ΛΥΣ. τοῦδ'
εἴνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.

ΠΡΟ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης
ἐμέλησεν;

ΛΥΣ. ἡμεῖς φράσομεν. ΠΡΟ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ
κλάῃς. ΛΥΣ. ἀκροῶ δὴ,

καὶ τὰς χεῖρας πειροῶ κατέχειν. ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ δύ-
ναμαι· χαλεπὸν γὰρ

ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. ΓΥ. Α. κλαύσει
τοίνυν πολὺ μᾶλλον. 505

ΠΡΟ. τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρωῖσαι· σὺ δέ μοι
λέγε. ΛΥΣ. ταῦτα ποιήσω.

ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον
ἠνεχόμεσθα

ὑπο σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅτ'
ἐποιεῖτε.

οὐ γὰρ γρούζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ
ἡμᾶς.

ἀλλ' ἠσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις
ἔνδον ἂν οὔσαι 510

ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους
μέγα προᾶγμα·

εἴτ' ἀλγοῦσαι τ' ἀνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γε-
λάσασαι,

τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ
παραγράψαι

ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δὲ σοὶ ταῦτ'; ἦ δ'
ὅς ἂν ἀνὴρ,

οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων. ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν
ἐγὼ ποτ' ἐσίγων. 515

ΠΡΟ. κἄν ὤμωξάς γ', εἰ μὴ 'σίγας. ΛΥΣ. τοιγὰρ ἔγωγ'
ἔνδον ἐσίγων.

* * ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ'
ἂν ὑμῶν·

εἴτ' ἠρόμεθ' ἄν· πῶς ταῦτ', ὦνερ, διαπράττεσθ'
ᾧδ' ἀνοήτως;

ὁ δέ μ' εὐθύς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν
στήμονα νήσω,

ὄτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἄν-
δρεσσι μελήσει. 520

ΠΡΟ. ὀρθῶς γε λέγων νῆ Δί' ἐκεῖνος. ΛΥΣ. πῶς ὀρ-
θῶς, ᾧ κακόδαιμον,

εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθέ-
σθαι;

ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερωῶς ἠκούο-
μεν ἤδη,

οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ· μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ'
ἕτερός τις·

μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθύς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα
κοινῇ 525

ταῖσι γυναιξὶν συλληχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν
ἀναμεῖναι;

ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσητ' ἀντα-
κροᾶσθαι

κάντισιωπᾶν ὥσπερ χῆμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν
ὑμᾶς.

ΠΡΟ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοῦ τλητὸν ἔμοιγε.
ΛΥΣ. σιώπα.

ΠΡΟ. σοί γ', ᾧ κατάρατε, σιωπῶ γῶ, καὶ ταῦτα κά-
λυμμα φορούσῃ 530

περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νυν ζώην. ΛΥΣ. ἀλλ' εἰ
τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβῶν
 ἔχε καὶ περιθου περὶ τὴν κεφαλὴν,
 κᾶτα σιώπα,
 καὶ τουτουγὶ τὸν καλαθίσκον·
 κᾶτα ξαίνειν συζωσάμενος,
 κυάμους τρώγων·
 πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

535

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀπαίρετ', ὧ γυναιῖκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων,
 ὅπως ἂν

ἐν τῷ μέρει χῆμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβω-
 μεν.

540

ἐγὼ γὰρ * * οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὄρχουμένη,
 οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἔλεῖ μου καματηρός.

ἔθέλω δ' ἐπὶ πᾶν

ἰέναι μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἷς

ἐνὶ φύσις, ἐνὶ χάρις,

545

ἐνὶ δὲ θράσος, ἐνὶ δὲ σοφόν, ἐνὶ φιλόπολις

ἀρετὴ φρόνιμος.

ἄλλ', ὧ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκα-
 ληφῶν,

χωρεῖτ' ὄργῃ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια
 θεῖτε.

550

ΛΥΣ. ἄλλ' ἦνπερ ὅ τε γλυκύθυμος Ἔρως χῆ Κυπρογέν-
 νει' Ἀφροδίτη

ἕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν
 καταπνεύσῃ,

κᾶτ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ δο-
 παλισμούς,

οἶμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἂν τοῖς Ἑλλησι κα-
 λεῖσθαι.

ΠΡΟ. τί ποιησάσας; ΛΥΣ. ἦν παύσωμεν πρώτιστον
 μὲν ξὺν ὀπλοισιν

555

ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΥ. Α. νῆ τὴν
Παφίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥΣ. νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχά-
νοισιν ὁμοίως
περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις, ὥσπερ
Κορύβαντες.

ΠΡΟ. νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΛΥΣ. καὶ μὴν
τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὠνῆται
κορακίνους. 560

ΓΥ. Α. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ'
εἶδον ἔφιππον
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ
γραός·
ἕτερος δ' αὖ Θραῖξ πέλτην σείων κᾶκόντιον, ὥσ-
περ ὁ Τηρεύς,
ἔδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπέπεις
κατέπινεν.

ΠΡΟ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγ-
ματα πολλὰ 565
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλυῖσαι; ΛΥΣ. φαύλως πάννυ.
ΠΡΟ. πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣ. ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἦ τεταραγμένος, ὥδε
λαβοῦσαι,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ,
τὸ δ' ἐκεῖσε,
οὔτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν
τις ἑάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ
δ' ἐκεῖσε. 570

ΠΡΟ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πρά-
γματα δεινὰ

παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνόητοι; ΛΥΣ. κἄν ὑμῖν γ' εἴ
τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἄν
ἅπαντα.

ΠΡΟ. πῶς δὴ; φέρε' ἴδω. ΛΥΣ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν,
ὥσπερ πόκον ἐν βαλανεῖῳ,
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ
κλίνης 575
ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους
ἀπολέξαι,
καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πι-
λοῦντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπο-
τίλαι·
εἶτα ξαίνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὐνοίαν ἅπαν-
τας,
καταμιγνύοντας τοὺς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ
φίλος ὑμῖν, 580
κεῖ τις ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκατα-
μίξαι·
καὶ νῆ Δία τὰς γε πόλεις, ὅπόσαι τῆς γῆς τῆσδ'
εἰσὶν ἄποικοι,
διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγ-
ματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· κατ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κά-
ταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἓν, κἄπειτα
ποιῆσαι 585
τολύπην μεγάλην, κατ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖ-
ναν ὑφῆναι.

ΠΡΟ. οὐκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίξειν καὶ τολυ-
πέειν,

αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου; ΛΥΣ. καὶ μὴν,
ὦ παγκατάρατε,

πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον
μὲν γε τεκοῦσαι

κἀκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας. ΠΡΟ. σίγα, μὴ
μνησικακήσης. 590

ΛΥΣ. εἴθ' ἠνίκα χρῆν ευφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπο-
λαῦσαι,

μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θῆμέτερον
μὲν ἔατε,

περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκου-
σῶν ἀνιῶμαι.

ΠΡΟ. οὐκ οὐν κἄνδρες γηράσκουσιν; ΛΥΣ. μὰ Δί',
ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.

ὁ μὲν ἦκων γάρ, κἄν ἦ πολίος, ταχὺ παῖδα κόρη
γεγάμηκεν. 595

τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός, κἄν τούτου μὴ
'πιλάβηται,

οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττενομένη δὲ κά-
θεται.

ΠΡΟ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς

ΛΥΣ. σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν οὐκ ἀποθνήσκεις;

χωρίον ἔσται· σορὸν ἀνήσει·

600

μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μάξω.

λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

ΓΥ. Α. καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.

ΛΥΣ. καὶ τουτουγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.

τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χῶρει 'ς τὴν ναῦν·

605

ὁ Χάρων σε καλεῖ,

σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

ΠΡΟ. εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;

νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς

ἔμαντὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω. 610

ΛΥΣ. μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὔθήμεσθά σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῶ πάνυ
ἤξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἑλεύ-
θερος·

ἀλλ' ἐπαποδυνώμεθ', ἄνδρες, τουτωὶ τῷ πρά-
γματι. 615

ἤδη γὰρ ὄξειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακῶνων τινὲς 620

δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναικας ἐξεπαίρωσιν δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
ἐνθεν ἔζων ἐγώ. 625

δεινὰ γὰρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νου-
θετεῖν,

καὶ λαλεῖν γυναικας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι. 629

ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
ᾧδέ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γὰρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἢ τεκοῦσα γνώ-
σεται. 636

ἀλλὰ θάμεσθ', ᾧ φίλαι γραῖες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γὰρ, ᾧ πάντες ἀστοί, λόγων κατάρχομεν

614—635. = 636—657.

τῇ πόλει χρησίμων·

εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. 640

ἐπὶ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθύς ἠρρηφόρου·

εἴτ' ἀλετρὶς ἢ δεκέτις οὔσα τὰρχηγέτι·

καὶ τ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρω-
νίοις· 645

κἀκανηφόρου ποτ' οὔσα παῖς καλή, 'χουσ'

ἰσχάδων ὄρμαθόν·

ἄρα προὔφειλῶ τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;

εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,

ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμά-
των. 650

τοῦράνου γὰρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσ-
φέρω,

τοῖς δὲ δυστήνοισι γέρουσι οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
τὸν ἕοανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μη-
δικῶν

εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς,

ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύ-
ομεν. 655

ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
τῷδε τὰψήκτω πατάξω γὰρ κοθόρον τὴν γνάθου.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ

πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.

ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ'
ἀνὴρ. 661

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεσθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
ἀνδρὸς ὅξειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι
πρέπει.

ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἦλ-
θομεν, ὅτ' ἡμεν ἔτι, 665

νῦν δεῖ, νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν ἀναπτερωῶσαι
 πᾶν τὸ σῶμα ἀποσεισασθαι τὸ γῆρας τόδε. 670
 εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἄν σμικρὰν
 λαβήν,

οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐται λιπαροῦς χειρουργίας,
 ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, ἀπιχειρήσουσ' ἔτι
 ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία·
 ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱπ-
 πέας. 676

ἱππικώτατον γὰρ ἐστὶ χρῆμα κἄποχον γυνή.
 κούκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας
 σκόπει,
 ἄς Μίκων ἔγραψ' ἀφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀν-
 δράσιν.

ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετραμένον ξύλον
 ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτουὶ τὸν ἀύχένα. 681

ΧΟΡ. ΓΥΝ. εἰ νῆ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,
 λύσω τὴν ἔμαυτῆς ἔν ἐγὼ δῆ, καὶ ποιήσω
 τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτού-
 μενον. 685

ἀλλὰ χῆμεῖς, ὦ γυναῖκες, θᾶττον ἐκδνώμεθα,
 ὡς ἂν ὄξωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὠργισμένων.
 νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγη σκόροδα,
 μηδὲ κυάμους μέλανας. 690

ὡς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
 ἀετὸν τίκτοντα κἀνθαρὸς σε μαιεύσομαι. 695

οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ἦν ἐμοὶ ξῆ Λαμπιτῶ
 ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς Ἰσμηνία.
 οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψη-
 φίση,

ὅστις, ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
 ὥστε κἀχθὲς θῆκάτη ποιουῖσα παιγνίαν ἐγὼ 700

τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
 παῖδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἐγγελυν·
 οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
 κούχλι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων,
 πρὶν ἂν

τοῦ σκέλους λαβὼν τις ὑμᾶς ἐκτραχηλίση φέρων.

XOP. ΓΥΝ. ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος, 706
 τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

ΑΤΣ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρῆν
 ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

XOP. ΓΥΝ. τί φῆς; τί φῆς; 710

ΑΤΣ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.

XOP. ΓΥΝ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.

ΑΤΣ. ἀλλ' αἰσχρὸν εἶπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

XOP. ΓΥΝ. μὴ νῦν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.

ΑΤΣ. βινητιῶμεν, ἧ βράχιστον τοῦ λόγου. 715

XOP. ΓΥΝ. ἰὼ Ζεῦ.

ΑΤΣ. τί Ζῆν' ἀυτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι
 οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.

τὴν μὲν γε πρῶτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν 720

κατέλαβον ἧ τοῦ Πανός ἐστὶ ταύλλιον,

τὴν δ' ἐκ τροχιλίας[αὐ]κατελυσπωμένην,

τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου μίαν

ἤδη πέτεσθαι διανοουμένην κάτω

ἐς Ὀρσιλόχου χθῆς τῶν τριχῶν κατέσπασα. 725

πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε

ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

αὕτη σὺ ποῖ θεῖς; ΓΥ. Α. οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

οἴκοι γάρ ἐστὶν ἔριά μοι Μιλήσια

ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΑΤΣ. ποίων

σέων; 730

οὐκ εἶ πάλιν; ΓΥ. Α. ἀλλ' ἤξω ταχέως νῆ τῶ θεῷ,
ὄσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

ΛΥΣ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῆ.

ΓΥ. Α. ἀλλ' ἐῷ πολέσθαι τᾶρι'; ΛΥΣ. ἦν τούτου δέη.

ΓΥ. Β. τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς ἄμοργίδος, 735
ἦν ἄλοπον οἴκοι καταλέλοιφ'. ΛΥΣ. αὕτη' τέρα
ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέροχεται.

χώρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
ἐγωγ' ἀποδείρασ' ἀντίκα μάλ' ἀνέροχομαι.

ΛΥΣ. μὴ μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξη τουτουί, 740
ἐτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

ΓΥ. Γ. ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχεσ τοῦ τόκου.
ἕως ἂν εἰς ὄσιον μόλω' γὰ χωρίον.

ΛΥΣ. τί ταῦτα ληρεῖς; ΓΥ. Γ. ἀντίκα μάλα τέξομαι.

ΛΥΣ. ἀλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τή-
μερον. 745

ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν, ὦ Λυσιστράτη,
ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα. ΛΥΣ. τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥ. Γ. ἄρρεν παιδίον.

ΛΥΣ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίον
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἶδομαι δ' ἐγώ. 750

ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνην
κυεῖν ἔφασκες; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νῆ Δία.

ΛΥΣ. τί δῆτα ταύτην εἶχες; ΓΥ. Γ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνην
ἐσβάσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί. 755

ΛΥΣ. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.
οὐ τὰμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;

ΓΥ. Γ. ἀλλ' οὐ δύναμαι ἄγωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἴκουρόν ποτε.

ΓΥ. Α. ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι 760
ταῖς ἀγρουπνίαισι κακκαβιζουσῶν ἀεί.

ΑΥΣ. ὦ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
 ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶει
 ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
 ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦγαθαί, 765
 καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
 ὡς χρησμὸς ἡμῖν ἐστὶν ἐπικρατεῖν, ἔαν
 μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὕτωςί.

ΓΥ. Α. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. ΑΥΣ. σιγαῖτε δῆ.
 ἀλλ' ὁπότεν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον, 770
 τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνταί τε φαλήτων,
 παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέριτερα νέριτερα θήσει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ΓΥ. Α. ἐπάνω κατακεισόμεθ'
 ἡμεῖς;

ΑΥΣ. ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται περὺ γέσιν
 ἐξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει 775
 ὄρνεον οὐδ' ὀτιοῦν καταπυγνῶν ἔσται εἶναι.

ΓΥ. Α. σαφῆς γ' ὁ χρησμὸς νῆ Δί'. ΑΥΣ. ὦ πάντες θεοί,
 μὴ νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,
 ἀλλ' εἰσῴωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί,
 ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσωμεν. 780

ΧΟΡ. ΓΕΡ. μῦθον

βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὃν ποτ' ἤκουσ'
 αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν.

οὕτως

ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς 785
 φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἔρημίαν,
 κὰν τοῖς ὄρεσιν ὤκει·

κᾶτ' ἐλαγοθήρει

πλεξάμενος ἄρκυς, 790

καὶ κύνα τιν' εἶχεν,

κούκέτι κατηῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.

οὕτω

τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
 κείνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἤττον
 τοῦ Μελανίωνος οἱ σῶφρονες.

795

βούλομαι σε, γραῦ, κύσαι,

ΧΟΡ. ΓΥΝ. κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδει.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. κἀνατείνας λακτίσαι.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.

800

ΧΟΡ. ΓΕΡ. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν

τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-

γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,

ὥς δὲ καὶ Φορμίω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀγῶ

805

βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι

τῷ Μελανίω.

Τίμων

ἦν τις αἰδρυτός ἀβάτοισιν ἐν

σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος,

810

Ἐρινύων ἀπορρώξ.

οὗτος οὖν ὁ Τίμων

ᾧχεθ' ὑπὸ μίσους

πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.

815

οὕτω

κείνος ὑμῶν ἀντεμίσει

τοὺς πονηροὺς ἄνδρας αἰεί,

ταῖσι δὲ γυναῖξιν ἦν φίλτατος.

820

τὴν γνάθον βούλει θένω;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. μηδαμῶς· ἔδεισά γε.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις

825

καίπερ οὔσης γραδὸς ὄντ' ἀν-

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεσι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

- ΑΥΣ. ἰοὺ ἰοὺ, γυναιῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως. ΓΥ. Α. τί δ' ἔστιν; εἶπέ μοι, τίς ἢ βοή; 830
- ΑΥΣ. ἄνδρ' ἄνδρ', ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.
- ΜΥΡ. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἴθ' ὀρθὴν ἦνπερ ἔρχει τὴν ὁδόν.
- ΓΥ. Α. ποῦ δ' ἔστιν, ὅστις ἔστι; ΑΥΣ. παρὰ τὸ τῆς
Χλόης. 835
- ΜΥΡ. ὦ νῆ Δί' ἔστι δῆτα. ΓΥ. Α. τίς κάστιν ποτε;
ΑΥΣ. ὀρᾶτε· γινώσκει τις ὑμῶν; ΜΥΡ. νῆ Δία,
ἔγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.
- ΑΥΣ. σὸν ἔργον εἶη τοῦτον ὀπτᾶν καὶ στρέφειν,
κᾶξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν, 840
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὧν σύνοιδεν ἢ κύλιξ.
- ΜΥΡ. ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΑΥΣ. καὶ μὴν ἐγὼ
συνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.
- ΚΙΝ. οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμὸς μ' ἔχει 845
χῶ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.
- ΑΥΣ. τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστώς; ΚΙΝ. ἐγώ.
- ΑΥΣ. ἀνὴρ; ΚΙΝ. ἀνὴρ δῆτ'. ΑΥΣ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκ-
ποδῶν;
- ΚΙΝ. σὺ δ' εἴ τίς ἢ κβάλλουσά μ'; ΑΥΣ. ἡμεροσκόπος.
- ΚΙΝ. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην. 850
- ΑΥΣ. ἰδοῦ, καλέσω γὰρ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;
- ΚΙΝ. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.
- ΑΥΣ. ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλῆς τοῦνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἔστιν οὐδ' ἀνώνυμον.
ἄει γὰρ ἢ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα. 855
κἂν ῥὸν ἢ μῆλον λάβῃ, Κινησία

τουτὶ γένοιτο, φησίν. ΚΙΝ. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

ΛΤΣ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κἄν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνὴ
ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν. 860

ΚΙΝ. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΛΤΣ. τί οὖν; δώσεις
τί μοι;

ΚΙΝ. ἔγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἣν βούλη γε σύ·
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.

ΛΤΣ. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. ΚΙΝ. ταχύ νυν
πάνυ.

ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν, 865

ἔξ οὔπερ αὕτη ἔξηλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν, ἔρημα δὲ

εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστνκα γάρ.

ΜΤΡ. φιλω̄ φιλω̄ γὰ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται 870
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σύ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

ΚΙΝ. ὦ γλυκύτετον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾶς;
κατάβηθι δεῦρο. ΜΤΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.

ΚΙΝ. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρινη;

ΜΤΡ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ. 875

ΚΙΝ. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

ΜΤΡ. ἄπειμι. ΚΙΝ. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ,
ὑπάκουσον· οὔτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

ΠΑΙ. μαμμία, μαμμία, μαμμία.

ΚΙΝ. αὕτη, τί πάσχεις; οὐδ' ἔλεεῖς τὸ παιδίον 880
ἄλουτον ὃν κᾶθηλον ἔκτην ἡμέραν;

ΜΤΡ. ἔγωγ' ἔλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατὴρ
ἔστιν. ΚΙΝ. κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.

ΜΤΡ. οἶον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;

ΚΙΝ. ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ 885
πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν·

χὰ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δὴ 'σθ' ἅ κάμ' ἐπιτροίβει τῷ πόθῳ.

ΜΤΡ. ᾧ γλυκύτεaton σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρὸς,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτεaton τῇ μαμμιά. 890

ΚΙΝ. τί, ᾧ πονηρά, ταῦτα ποιεῖς χἀτέραις
πείθει γυναιξί, κάμέ τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
αὐτῆ τε λυπεῖ; **ΜΤΡ.** μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.

ΚΙΝ. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης. **ΜΤΡ.** ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει. 895

ΚΙΝ. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούων; **ΜΤΡ.** ἔμοιγε νῆ Δία.

ΚΙΝ. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἰέρ' ἀνοργιάστὰ σοι
χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;

ΜΤΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτέ γε 900
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε. **ΚΙΝ.** τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
ποιήσομεν καὶ ταῦτα. **ΜΤΡ.** τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.

ΚΙΝ. σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνηθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.

ΜΤΡ. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ. 905

ΚΙΝ. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατακλίνης, ᾧ Μύρριον;

ΜΤΡ. ᾧ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;

ΚΙΝ. μὰ Δί', ἀλλὰ τοῦτό γ' οἴκαδ', ᾧ Μανῆ, φέρε.
ἰδού, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδῶν·
σὺ δ' οὐ κατακλίνει; **ΜΤΡ.** ποῦ γὰρ ἂν τις καί,
τάλαν, 910

δράσειε τοῦθ'; **ΚΙΝ.** ὅπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν.

ΜΤΡ. καὶ πῶς ἔθ' ἀγνή δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;

ΚΙΝ. κάλλιστα δήπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.

ΜΤΡ. ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;

ΚΙΝ. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσης. 915

ΜΤΡ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. **ΚΙΝ.** μηδαμῶς.
ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν. **ΜΤΡ.** μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ σ' ἐγώ,

καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινω̄ χαμαί.

KIN. ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη ἴστιν καλῶς.

MYP. ἰδού, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ ἴκδύομαι. 920
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἐξοιστέα.

KIN. ποία ψίαθος; μὴ μοί γε. MYP. νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. KIN. δός μοί νυν κύσαι.

MYP. ἰδού. KIN. παπαιάξ. ἤκέ νυν ταχέως πάνυ.

MYP. ἰδού ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ ἴκδύομαι. 925
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.

KIN. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε. MYP. νὴ Δί' ἀλλ' ἐγώ.

KIN. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τόδ' Ἑρακλῆς ξενίζεται.

MYP. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ἤδη πάντ' ἔχεις;

KIN. ἅπαντα δῆτα. δεῦρό νυν, ὦ χρύσιον. 930

MYP. τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μὴ μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.

KIN. νὴ Δί' ἀπολοιμην ἄρα. MYP. σίσυραν οὐκ ἔχεις.

KIN. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.

MYP. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι. 935

KIN. ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.

MYP. ἔπαιρε σαυτόν. KIN. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.

MYP. βούλει μυρίσω σε; KIN. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέγε.

MYP. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μὴ.

KIN. εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα. 940

MYP. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβῶν.

KIN. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοῦκ ὄζον γάμων.

MYP. τάλαιν' ἐγώ, τὸ Ῥόδιον ἠνεγκον μύρον.

KIN. ἀγαθόν· ἕα αὐτ', ὦ δαιμονία. MYP. ληρεῖς ἔχων.

KIN. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον. 946

MYP. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. KIN. ἀλλ' ἔτερον ἔχω.

ἀλλ' ὦξυρά κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε

μηδέν. MYP. ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.

- ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε, 950
 σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. KIN. βουλευέσομαι.
 ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνή,
 τά τ' ἄλλα πάντα ἀποδείρασ' οἴχεται.
 οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
 τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεῖς; 955
 πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
 ποῦ Κυναλώπηξ;
 μίσθωσόν μοι τὴν τιτθὴν.
- ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
 τείρει ψυχὴν ἑξαπατηθεῖς. 960
 κ' ἄγωγ' οἴκτειρω σ', αἰαῖ.
 ποῖος γὰρ νέφρος ἂν ἀντίσχοι,
 ποία ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
 ποία δ' ὄσφυς; ποῖος δ' ὄρρος
 κατατεινόμενος, 965
 καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;
- KIN. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.
- ΧΟΡ. ΓΕΡ. ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
 ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
- ΧΟΡ. ΓΥΝ. μὰ Δί' ἀλλὰ φέλλη καὶ παγγλυκερά. 970
 KIN. ποία γλυκερά;
 μιὰ μιὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ.
- ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ,
 εἴθ' αὐτήν, ὥσπερ τοὺς θωμούς,
 μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
 ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας 975
 οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης,
 ἡ δὲ φέροιτ' αὐτὴν πάλιν εἰς τὴν γῆν,
 κατ' ἑξαίφνης
 περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.
- KHP. πᾶ τᾶν Ἀσανῶν ἔστιν ἡ γερωχία 980

ἢ τοὶ πρυτάνεις; λῶ τι μυσίξαι νέον.

ΠΡΟ. τίς δ' εἶ σύ; πότερ' ἄνθρωπος, ἢ Κονίσσαλος;

ΚΗΡ. κάρυξ ἐγών, ὧ κηρσάνιε, ναὶ τῷ σιω
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΠΡΟ. κᾶπειτα δόρου δῆθ' ὑπὸ μάλης ἦκεις ἔχων; 985

ΚΗΡ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα. ΠΡΟ. ποῖ μεταστρέφει;
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιάς
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; ΚΗΡ. παλαιός γα ναὶ τὸν Κάστορα
ἄνθρωπος. ΠΡΟ. ἄλλ' ἔστυνας, ὧ μιαρῶτατε.

ΚΗΡ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίη. 990

ΠΡΟ. τί δ' ἐστὶ σοι τοδί; ΚΗΡ. σκυτάλα Λακωνικά.

ΠΡΟ. εἶπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
ἄλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σύ τάληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τῶν Λακεδαίμωνι;

ΚΗΡ. ὄρσα Λακεδαίμων πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι 995
ἅπαντες ἐστύναντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.

ΠΡΟ. ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
ἀπὸ Πανός; ΚΗΡ. οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἶῶ, Λαμ-
πιτώ,

ἔπειτα δ' ἄλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἅμα
γυναῖκες ἄπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος 1000
ἀπήλαον τῶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

ΠΡΟ. πῶς οὖν ἔχετε; ΚΗΡ. μογίλομες. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
ἄπερ λυχνοφοροῦντες ἀποκεκύφामες.
ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτω σιγῆν
ἔῶντι, πρὶν χ' ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγῳ 1005
σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.

ΠΡΟ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
ἄλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί. 1010
ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῆ βουλῆ φράσω

πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.

ΚΗΡ. πωτάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον.

οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδῆς οὐδεμία πόρδαλις. 1015

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ταῦτα μέντοι σὺ ξυνίεις, εἶτα πολεμεῖς ἐμοί,
ἐξόν, ὧ πονηρέ, σοὶ βέβαιον ἐμ' ἔχειν φίλην;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὡς ἐγὼ μισῶν γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ὅταν βούλη σὺ· νυνὶ δ' οὐ σε περιόψομαι

γυμνὸν ὄνθ' οὔτως. ὀρῶ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἶ.

ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ. 1021

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότε' ἀπέδυν ἐγώ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ· εἶτ' οὐ καταγέλαστος εἶ.

κἂν με μὴ λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τόδε τὸ θηρίον 1025
τοῦπὶ τῷφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἐνι.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτροῖβον, δακτύλιος οὔτοσί·

ἐκσκάλευσον αὐτό, κἄτα δεῖξον ἀφελουῖσά μοι·

ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι δάκνει.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ. 1030

ἦ μέγ', ὧ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.
οὐχ ὀρᾶς; οὐκ ἐμπίς ἐστίν ἦδε Τρικορυσία;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. νῆ Δί' ὠνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,

ὥστ' ἐπειδὴ ἔξηρέθη, ρεῖ μου τὸ δάκρουν πολύ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εἶ, 1035

καὶ φιλήσω. ΧΟΡ. ΓΕΡ. μὴ φιλήσης. ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἦν τε βούλη γ' ἦν τε μὴ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἀλλὰ μὴ ὦρασ' ἴκοισθ'· ὡς ἐστὲ θωπικαὶ
φύσει,

κᾶστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς κοῦ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν
οὐκέτι 1040

οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πεί-
σομαι.

ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

ΧΟΡ. οὐ παρασκευαζόμεσθα

τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὧνδρες,
φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἓν·

ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν 1045
καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.

ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ- 1050

ται λαβεῖν, μναῖς ἢ δύο ἢ τρεῖς·
ὡς πλέω' στίν,

ἄχομεν βαλλάντια.

κᾶν ποτ' εἰρήνη φανῆ, 1055

ὅστις ἂν νυνὶ δανείση-
ται παρ' ἡμῶν,

ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῶ.

ἐστιᾶν δὲ μέλλομεν ξέ-
νους τινὰς Καρυστίους, ἂν

δρας καλοῦς τε κἀγαθούς.

κᾶστιν ἔτ' ἔτνος τι, καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι, 1060
καὶ τοῦτο τέθυχ', ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.

ἦκετ' οὔν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χορὴ 1065
τοῦτο δρᾶν λελουμένους, αὐ-

τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἴτ' εἰ-

1043—1058. = 1059—1072. = 1188—1209. = 1205—1215.

σω βαδίζειν,
 μηδ' ἐρέσθαι μηδένιν,
 ἀλλὰ χωρεῖν ἀντικρυς,
 ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν, 1070
 γεννικῶς, ὡς
 ἢ θύρα κεκλείσεται.

καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρόεσβεις ἔλκοντες
 ὑπήνας
 χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν
 ἔχοντες.

ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
 εἴτ' εἶπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἤκατε. 1075

ΛΑΚ. τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδεν ἔπη;
 ὀρην γὰρ ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἤκομες.

ΧΟΡ. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
 δεινῶς· τεθερωμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.

ΛΑΚ. ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει 1080
 παντᾶ τις ἐλσῶν ἀμὴν εἰράναν σέτω.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ὀρω καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
 ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
 θαιμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
 ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος. 1085

ΑΘ. τίς ἂν φράσειε ποῦ'στιν ἡ Λυσιστράτη;
 ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὔτοιι τοιουτοῖ.

ΧΟΡ. χαῦτη ξυνάδει χᾶτέρα ταύτη νόσω.

ἢ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει,
 ΑΘ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρωῶντες ἐπιτετριμμεθα. 1090
 ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.

ΧΟΡ. εἰ σωφρονεῖτε, θαιμάτια λήψεσθ', ὅπως
 τῶν ἐρμοκοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται.

ΑΘ. νῆ τὸν Δί' εὐ μέντοι λέγεις. ΛΑΚ. ναὶ τῶ σιω 1095

παντᾶ γε. φέρε τὸ ἔσθως ἀμβαλώμεθα.

ΑΘ. ὦ χαίρειτ', ὦ Λάκωνες· αἴσχρο' ἂν ἐπάθομεν.

ΛΑΚ. ὦ πολυχαρίδα, δεινά κα πεπόνθεμες,
αἴ κ' εἶδον ἀμὲ τῶνδρες ἀναπεφλασμένως.

ΑΘ. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὐθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν. 1100

ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΛΑΚ. περὶ διαλλαγαῶν
πρέσβεις. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χῆμεῖς τουτογί.

τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἣπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;

ΛΑΚ. ναὶ τὰ σιω, καλῆτε τὰν Λυσιστράταν. 1105

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γάρ, ὡς ἤκουσεν, ἦδ' ἐξέρχεται.

ΧΟΡ. χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γε-
νέσθαι

δεινήν, * * ἀγαθήν, φαύλην, σεμνήν, ἀγανήν,
πολύπειρον·

ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῆ σῆ ληφθέντες ἔνγγι
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τὰγκλήματα πάντ'
ἐπέτρεψαν. 1111

ΛΥΣ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ' κπειρωμένους.

τάχα δ' εἴσομαι γῶ. ποῦ' στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς, 1115

καὶ μὴ χαλεπῆ τῆ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῆ,
μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,

ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκείως πάνυ.
κῆν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.

ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε. 1120

οὔ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτου λαβομένη.

ἄνδρες Λάκωνες, στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθὲνδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.

ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·

- αὐτὴ δ' ἔμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω · 1125
 τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 πολλοὺς ἀκούσας' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
 κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς γε χέρνιβος
 βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς, 1130
 Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ — πόσους
 εἶποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι; —
 ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
 Ἑλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
 εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται. 1135
- AΘ.* ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
ΛΥΣ. εἴτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
 οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
 ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἰκέτης καθέζετο 1140
 ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι,
 στρατιὰν προσαιτῶν; ἢ δὲ Μεσσήνη τότε
 ὑμῖν ἐπέκειτο, χῶ θεὸς σείων ἄμα.
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
 Κίμων ὄλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
 ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὑπο 1145
 δηοῦτε χώραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
AΘ. ἀδικοῦσιν οὔτοι νῆ Δί', ὦ Λυσιστράτη.
ΛΑΚ. ἀδικίωμας· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
ΛΥΣ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἶει;
 οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐτίδης αὖ 1150
 κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
 πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
 πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
 ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
 κάλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης 1155
 τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπισχον πάλιν;

ΛΑΚ. οὐπα γυναῖκ' ὄπωπα χαῖωτέραν.

ΑΘ. ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

ΛΥΣ. τί δῆθ' ὑπηρογμένων γε πολλῶν ἀγαθῶν
μάχεσθε κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας; 1160
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοῦμποδῶν;

ΛΑΚ. ἀμές γε λῶμες, αἴ τις ἀμὴν τοῦγκυκλον
λῆ τοῦτ' ἀποδῶμεν. ΛΥΣ. ποῖον, ᾧ τάν; ΛΑΚ. τὰν
Πύλον,

ἄσπερ πάλαι δεόμεσθα καὶ βλιμάττομες.

ΑΘ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσομεν. 1165

ΛΥΣ. ἄφετ', ᾧγάθ', αὐτοῖς. ΑΘ. κᾶτα τίνα κινήσομεν;

ΛΥΣ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.

ΑΘ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὄπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη. 1170

ΛΑΚ. οὐ τῶ σιω, οὐχὶ πάντα γ', ᾧ λυσσάνιε.

ΛΥΣ. ἔατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.

ΑΘ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.

ΛΑΚ. ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γὰ πρόκα ναὶ τῶ σιω.

ΛΥΣ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε. 1175

ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλευσασθε καὶ
τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.

ΑΘ. ποίοισιν, ᾧ τάν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.

οὐ ταῦτ' ἀδόξει τοῖσι συμμάχοισι νῶν,
βινεῖν ἅπασιν; ΛΑΚ. τοῖσι γοῦν ναὶ τῶ σιω 1180

ἀμοῖσι. ΑΘ. καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.

ΛΥΣ. καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
ἕως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει

ξενίσωμεν ᾧ ἐν ταῖσι κίσταις εἶχομεν.

ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοισ δότε. 1185

κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβῶν
ἄπεισ' ἕκαστος. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

ΛΑΚ. ἄγ' ὄπα τὸν λῆς. ΑΘ. νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

ΧΟΡ. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
χρυσίων, ὅσ' ἐστὶ μοι, 1190

οὐ φθόνοσ ἐνεστὶ μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῆ.
πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν 1195

χρημάτων νῦν ἐνδοθεν, καὶ
μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
θαι τὸ μὴ οὐχὶ

τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι, 1200

χάττ' ἂν ἐνδον ἤ φορεῖν.

ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ

μή τις ὑμῶν

ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

εἰ δέ τω μὴ σῖτος ὑμῶν

ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ

σμικρὰ πολλὰ παιδία, 1205

ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μὲν,

ὁ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.

ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἴτω 1210

εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ

κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-

ρούς· ὁ Μανῆς δ'

οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.

πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν

προαγορεύω μὴ βαδίζειν

τὴν ἐμήν, ἀλλ'

εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα. 1215

ΑΘ. Α. ἀνοιγε τὴν θύραν σύ. παραχωρεῖν θέλεις;

ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι

ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο
δρᾶν,

ὑμῖν χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν. 1220

ΧΟΡ. ΓΥΝ. χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

ΑΘ. Α. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;

ΑΘ. Β. οὔπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ. 1225

ΑΘ. Α. ἦ καὶ χαριέντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί.
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνω ξυμπόται σοφώτατοι.

ΑΘ. Β. ὀρθῶς γ', ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
μεθύοντες αἰὲ πανταχοῦ πρεσβεύσομεν. 1230

νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαιμόνα
νήφοντες, εὐθύς βλέπομεν ὅ τι ταράζομεν.
ὥσθ' ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν.
ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτὰ τῶν αὐτῶν πέρι. 1235

νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις
ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέου,
ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρήσαμεν.

ΑΘ. Α. ἀλλ' οὔτοι γὰρ αὐτίς ἔρχονται πάλιν
εἰς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσετ', ὧ μαστιγίαι; 1240

ΑΘ. Β. νῆ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.

ΛΑΚ. ὧ πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φουσατήρια,
ἴν' ἐγὼ διποδιάξω τε κείισω καλὸν
εἰς τὼς Ἀσσαναίως τε κῆς ἡμᾶς ἅμα.

ΑΘ. Β. λαβὲ δῆτα τὰς φουσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν, 1245
ὡς ἦδομαί γ' ὑμᾶς ὀρωῶν ὀρχουμένους.

ΧΟΡ. ΛΑΚ. ὄρμαον

τὼς κυρσανίως, ὧ Μναμόνα,
τάν τ' ἐμὰν μῶαν, ἄτις

- οἶδεν ἀμὲ τῶς τ' Ἀσαναίως, 1250
 ὄκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
 πρόκροον θείκελοι
 ποττὰ κᾶλα, τῶς Μήδως τ' ἐνίκων·
 ἀμὲ δ' αὖ Λεωνίδας
 ἄγεν ἄπερ τῶς κάπρωσ 1255
 θάγοντας, οἰῶ, τὸν ὀδόντα·
 πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γέννας ἀφρὸς ἦνσει,
 πολὺς δ' ἀμᾶ καττῶν σκελῶν [ἀφρὸς] ἴετο.
 ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσωσ 1260
 τᾶς ψάμμασ, τοὶ Πέρσαι.
 ἀγρότερ' Ἀρτεμι σηροκτόνε
 μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
 ποττὰσ σπονδάσ,
 ὡσ συνέχης πολὺν ἀμὲ χρόνον. 1265
 νῦν δ' αὖ
 φιλία τ' αἰἔσ εὖπορος εἶη
 ταῖσ συνθήκαισ
 καὶ τᾶν αἰμυλᾶν ἀλωπέκων
 πανσαίμεθα· 1270
 ὦ δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
 κυναγὲ παρσένε.
- ΛΥΣ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τᾶλλα πεποιήται καλῶσ,
 ἀπάγεσθε ταύτασ, ὦ Λάκωνεσ, τασδεδὶ
 ὑμεῖσ· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναικά καὶ γυνή 1275
 στήτω παρ' ἀνδρα, κᾶτ' ἐπ' ἀγαθαῖσ συμφοραῖσ
 ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
 τὸ λοιπὸν αὐθισ μὴ ἕξαμαρτάνειν ἔτι.
- ΧΟΡ. ΑΘ. πρόσαγε χορόν, ἔπαγέ τε χάριτασ,
 ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν· 1280
 ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγεσίχορον Ἰήιον
 εὖφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,

ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι
δαίεται,

Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε 1285
πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,

εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
ἡσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,
ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις. 1290

ἀλαλαλαὶ ἰὴ παιῶν·

αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί,

ὥς ἐπὶ νίκη, ἰαί.

εὐοῖ εὐοῖ, εὐαῖ εὐαῖ.

ΛΥΣ. [Δάκων] πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν ἐπὶ νέᾳ νέαν. 1295

ΧΟΡ. ΔΑΚ. Ταῦγετον αὐτ' ἔραννὸν ἐκλιπῶα,

Μῶα μόλε Δάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν
κλέωα τὸν Ἀμύκλαις [Ἀπόλλω] σιὸν
καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν, 1300

Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,
τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.

εἶα μάλ' ἔμβη,

ὦ εἶα κοῦφα πάλλων,

ὥς Σπάρταν ὑμνίωμες, 1305

τᾶ σιῶν χοροὶ μέλοντι,

καὶ ποδῶν κτύπος.

ἄτε πῶλοι ταὶ κόραι

παρ τὸν Εὐρώταν

ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν 1310

ἀγκονιῶαι,

ταὶ δὲ κόμαι σείοντ' ἄπερ Βακχᾶν

θυρσαδδωᾶν καὶ παδωᾶν.

ἀγῆται δ' ἅ Λήδας παῖς

ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.

1315

ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χερὶ ποδοῖν τε
πάδη

ἄ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμᾶ ποίη χορωφελήταν.

καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον

ῥυμει

1320

τὰν πάμμαχον * * * *

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΛΙΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.

ΑΓΑΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΤΣΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΤΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

- MNH.** Ω Ζεῦ, χελιδῶν ἄρα ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πνυθῆσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;
- ΕΤΡ.** ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα 5
ὄψει παρεστῶς. **MNH.** πῶς λέγεις; αὐτίς φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; **ΕΤΡ.** οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλης ὄραῖν.
- MNH.** οὐδ' ἄρ' ὄραῖν δεῖ μ'; **ΕΤΡ.** οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκού-
ειν δέη.
- MNH.** πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῆς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὄραῖν. 10
- ΕΤΡ.** χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου ἔστιν ἡ φύσις,
- MNH.** τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὄραῖν; **ΕΤΡ.** εὖ ἴσθ' ὅτι.
- MNH.** πῶς χωρὶς; **ΕΤΡ.** οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῶ ἔν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα, 15
ᾧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμηχανήσατο
ὄφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῶ,
ἀκοήν δὲ χοάνης ὧτα διετετρῆνατο.
- MNH.** διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὄραῖ;
νῆ τὸν Δί' ἠδομαί γε τουτὶ προσμαθῶν. 20
οἶόν γε τοῦστίν αἰ σοφαὶ ξυνοῦσαι.
- ΕΤΡ.** πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. **MNH.** πῶς
ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξέυροις ὅπως

ἔτι προσμάθοιμι χωλὸς εἶναι τὸ σκέλη;

ΕΤΡ. βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν. *ΜΝΗ.* ἰδοῦ. 25

ΕΤΡ. ὀρᾶς τὸ θύριον τοῦτο; *ΜΝΗ.* νῆ τὸν Ἡρακλέα οἴμαί γε. *ΕΤΡ.* σίγα νυν. *ΜΝΗ.* σιωπῶ τὸ θύριον;

ΕΤΡ. ἄκον'. *ΜΝΗ.* ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;

ΕΤΡ. ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει ὁ τραγωδοποιός. *ΜΝΗ.* ποῖος οὔτος ἀγάθων; 30

ΕΤΡ. ἔστιν τις Ἀγάθων *ΜΝΗ.* μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;

ΕΤΡ. οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗ. μῶν ὁ δασυπῶγων; *ΕΤΡ.* οὐχ ἑόρακας πώποτε;

ΜΝΗ. μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κάμέ γ' εἰδέναι.

ΕΤΡ. καὶ μὴν βεβίνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως. 35

ἀλλ' ἐκποδῶν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
προθυσομένου εἰσὶν τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡ. εὐφημος πᾶς ἔστω λεῶς,
στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ 40

θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.

ἔχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,

κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω

γλαυκόν· *ΜΝΗ.* βομβάξ. *ΕΤΡ.* σίγα. τί λέγεις; 45

ΘΕΡ. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων. *ΜΝΗ.* βομβαλοβομβάξ.

ΘΕΡ. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
πράμος ἡμέτερος *ΜΝΗ.* μῶν βινεῖσθαι; 50

ΘΕΡ. τίς ὁ φωνήσας; *ΜΝΗ.* νήνεμος αἰθήρ.

ΘΕΡ. δρυσόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.

κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν.

τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,

καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει 55
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χοανεύει. ΜΝΗ. καὶ λαικάζει.

ΘΕΡ. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
ΜΝΗ. ὅς ἔτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θριγκοῦ, 60
συγγογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι.

ΘΕΡ. ἦ που νέος γ' ἂν ἦσθ' ὑβριστής, ᾧ γέρον.
ΕΥΡ. ᾧ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαιρῆν, σὺ δὲ
'Αγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάση τέχνῃ. 65

ΘΕΡ. μηδὲν ἰκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χεიმῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον,
ἦν μὴ προῖη θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.

ΕΥΡ. τί οὖν ἐγὼ δρωῶ; ΘΕΡ. περίμεν', ὡς ἐξέρχεται. 70

ΕΥΡ. ᾧ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;
ΜΝΗ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρῆν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.

ΕΥΡ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον. 75

ΜΝΗ. ποῖόν τι; ΕΥΡ. τῆδε θῆμέρα κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

ΜΝΗ. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,
ἐπεὶ τρίτη' στί Θεσμοφορίων ἡ μέση. 80

ΕΥΡ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ τοι κάπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναικες ἐπιβεβουλεύκασί μοι,
κἀν Θεσμοφόροι μὲλλουσι περὶ μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. ΜΝΗ. τὴν τί δή;

ΕΥΡ. ὅτι τραγωδῶ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω. 85

ΜΝΗ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.

ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις;

ΕΤΡ. Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροιν ἐλθεῖν. ΜΝΗ. τί δράσοντ' ; εἰ-
πέ μοι.

ΕΤΡ. ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξί, χᾶν δέη, 90
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. ΜΝΗ. πότερα φανερόν, ἢ
λάθρα;

ΕΤΡ. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον.

ΜΝΗ. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΕΤΡ. σίγα. ΜΝΗ. τί δ' ἔστιν; ΕΤΡ. ἀγάθων ἐξέροχεται.

ΜΝΗ. καὶ ποῖός ἐστιν; ΕΤΡ. οὔτος οὐκκυκλούμενος. 96

ΜΝΗ. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὄρω.

ΕΤΡ. σίγα· μελωδεῖν γὰρ παρασκευάζεται.

ΜΝΗ. μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται; 100

ΑΓΑ. ἱερὰν Χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρα
πατρίδι χορεύσασθε βοάν.

ΧΟΡ. τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος;
λέγε νυν· εὐπίστως δὲ τοῦμὸν 105
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

ΑΓΑ. ἄγε νυν ὄπλιζε Μοῦσα
χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμουντίδι γᾶ. 110

ΧΟΡ. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.

ΑΓΑ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν ἀείσατ' Ἀρτεμιν ἀγροτέραν. 115

ΧΟΡ. ἔπομαι κλήξουσα σεμνὸν

γόνον ὀλβίζουσα Λατοῦς

Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.

ΑΓΑ. Λατώ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος 120

ποδὶ παράρυθμ' εὐρυθμία Φρουγίων

δινεύματα Χαρίτων.

ΧΟΡ. σέβομαι Λατώ τ' ἄνασσαν

κίθαριν τε ματέρ' ὕμνων

ἄρσειν βοᾷ δοκίμῳ.

125

τᾶ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,

ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός.

ᾧν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον [τιμᾶ.]

χαῖρ', ὀλβιε παῖ Λατοῦς.

ΜΝΗ. ὡς ἦδὺν τὸ μέλος, ᾧ πότνιαι Γενετυλλίδες, 130

καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωτισμένον

καὶ μανδαλωτόν, ὥστ' ἔμοῦ γ' ἀκροωμένου

ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.

καί σ', ᾧ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλον

ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι,

135

ποδαπὸς ὁ γύνυις; τίς πάτρα; τίς ἢ στολή;

τίς ἢ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος

λαλεῖ κροκωτῶ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;

τί λήκνυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐ ξύμφορον.

τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία;

140

τίς δ' αὐτός, ᾧ παῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;

καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;

ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;

τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους

ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.

145

ΑΓΑ. ᾧ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν φόγον

ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.

ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.

χορὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,

- ἂ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 150
 αὐτίκα γυναικεῖ' ἦν ποιῆ τις δράματα,
 μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
- MNH.* οὐκοῦν κελητίξεις, ὅταν Φαίδραν ποιῆς;
ΑΓΑ. ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῆ τις, ἐν τῷ σώματι
 ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἂ δ' οὐ κεκτῆμεθα, 155
 μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
- MNH.* ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῆς, καλεῖν ἐμέ,
 ἵνα συμποιῶ σοῦπισθεν ἐστυκῶς ἐγώ.
- ΑΓΑ.* ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
 ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι 160
 Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
 κἀλκαῖος, οἵπερ ἀρμονίαν ἐχύμισαν,
 ἐμιτροφόρουν τε καὶ διέκλων Ἴωνικῶς,
 καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
 αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἠμπίσχετο· 165
 διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα·
 ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
- MNH.* ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχρὸς ὢν αἰσχροῶς ποιεῖ,
 ὁ δὲ Ξενοκλέης ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
 ὁ δ' αὖ Θεόγνις ψυχρὸς ὢν ψυχροῶς ποιεῖ. 170
- ΑΓΑ.* ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ τοι γνοὺς ἐγὼ
 ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα. *MNH.* πῶς πρὸς τῶν θεῶν;
ΕΤΡ. παῦσαι βαῦζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
 ὢν τηλικούτος, ἠνίκ' ἠρχόμεν ποιεῖν.
- MNH.* μὰ τὸν Δί', οὐ ξηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. 175
- ΕΤΡ.* ἀλλ' ὦνπερ οὔνεκ' ἦλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. *ΑΓΑ.* λέγε.
- ΕΤΡ.* Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
 πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λόγους.
 ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμποροῦ πέπληγμένος
 ἰκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ. *ΑΓΑ.* τοῦ χρεῖαν ἔχων;
ΕΤΡ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον 181

τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΑΓΑ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι;

ΕΥΡ. ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκῶν εἶναι γυνή, ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ. 185
μόνος γὰρ ἂν λέξειας ἀξίως ἐμοῦ.

ΑΓΑ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;

ΕΥΡ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι· ἔπειτα πολίος εἰμι καὶ πώγων' ἔχω, 190
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρημένος, γυναικόφωνος, ἀπαλός, εὐπρεπῆς ἰδεῖν.

ΑΓΑ. Εὐριπίδη, *ΕΥΡ.* τί ἔστιν; *ΑΓΑ.* ἐποίησάς ποτε, χαίρεις ὄρων φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

ΕΥΡ. ἔγωγε. *ΑΓΑ.* μή νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν 195
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν. ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σὸν ἐστὶν οἰκείως φέρε. τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΜΝΗ. καὶ μὴν σύ γ', ὧ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶ 200
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΕΥΡ. τί δ' ἔστιν ὅ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

ΑΓΑ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σύ. *ΕΥΡ.* πῶς; *ΑΓΑ.* ὅπως; 205
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεῖσια κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν.

ΜΝΗ. ἰδοὺ γε κλέπτειν· νῆ Δία, βινεῖσθαι μὲν οὖν. ἀτὰρ ἢ πρόφασίς γε νῆ Δί' εἰκότως ἔχει.

ΕΥΡ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; *ΑΓΑ.* μὴ δόκει γε σύ.

ΕΥΡ. ὧ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. *ΜΝΗ.* Εὐριπίδη, ὧ φίλτατ', ὧ κηδεστά, μὴ σαυτὸν προδῶς. 210

ΕΥΡ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; *ΜΝΗ.* τοῦτον μὲν μακρὰ κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβῶν.

ΕΥΡ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,

ἀπόδυθι τουτὶ θοιμάτιον. ΜΝΗ. καὶ δὴ χαμαί.
 ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ' ; ΕΤΡ. ἀποξυρεῖν ταδί, 215
 τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. ΜΝΗ. ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι
 δοκεῖ·

ἢ μὴ 'πιδιδόναι 'μαυτὸν ὄφελόν ποτε.

ΕΤΡ. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
 χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓΑ. αὐτὸς λάμβανε
 ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ΕΤΡ. γενναῖος εἶ· 220
 κάθιξε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

ΜΝΗ. ὦμοι. ΕΤΡ. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
 ἦν μὴ σιωπᾶς. ΜΝΗ. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.

ΕΤΡ. οὔτος σὺ ποῖ θεῖς; ΜΝΗ. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
 οὐ γὰρ μὰ τὴν Διήμητρο' ἔτ' ἐντανθοῖ μενῶ 225
 τεμνόμενος. ΕΤΡ. οὔκουν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει
 τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἐτέραν ψιλὴν ἔχων;

ΜΝΗ. ὀλίγον μέλει μοι. ΕΤΡ. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
 προδῶς με. χῶρει δεῦρο. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ.

ΕΤΡ. ἔχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκνυπτε. ποῖ στρέφει; 230

ΜΝΗ. μῦ μῦ. ΕΤΡ. τί μύξεις; πάντα πεποιήται καλῶς.

ΜΝΗ. οἴμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

ΕΤΡ. μὴ φροντίσης· ὡς εὐπρεπῆς φανεῖ πάνυ.
 βούλει θεᾶσθαι σαυτόν; ΜΝΗ. εἰ δοκεῖ, φέρε.

ΕΤΡ. ὀρᾶς σεαυτόν; ΜΝΗ. οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλει-
 σθένην. 235

ΕΤΡ. ἀνίστασ', ἴν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.

ΜΝΗ. οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.

ΕΤΡ. ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχνον.
 ἐπίκνυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

ΜΝΗ. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι. 240
 οἴμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτονες,
 πρὶν ἀντιλαβέσθαι προκτὸν * * τῆς φλογός.

ΕΤΡ. θάρρει. ΜΝΗ. τί θαρρῶ καταπεπυρολημένος;

- ΕΥΡ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν προᾶγμά σοι· τὰ πλείστα γὰρ ἀποπεπόννηκας. ΜΝΗ. φεῦ, ἰοὺ τῆς ἀσβόλου. 245 αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
- ΕΥΡ. μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγιεῖ.
ΜΝΗ. οἰμῶξετάρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν προκτὸν πλυνεῖ.
- ΕΥΡ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς, ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτωῖ 250 καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὡς οὐκ ἔστ' ἔρεῖς.
- ΑΓΑ. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ. ΜΝΗ. τί οὖν λάβω;
- ΕΥΡ. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν προῶτον ἐνδύου λαβών. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄξει ποσθίου.
- ΜΝΗ. σύζωσον ἀνύσας. αἰρέ νυν στρόφιον. ΕΥΡ. ἰδού.
ΜΝΗ. ἴθι νυν κατάστειλόν με τὰ περὶ τὸ σκέλη. 256
- ΕΥΡ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. ΑΓΑ. ἡδὲ μὲν οὖν κεφαλή περίθεται, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
- ΕΥΡ. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ κάπιτηδεῖα πάννυ.
ΜΝΗ. ἄρ' ἀρομόσει μοι; ΕΥΡ. νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει. 260 φέρ', ἔγκυκλον ποῦ; ΑΓΑ. λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλι- νίδος.
- ΕΥΡ. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓΑ. τὰ μὰ ταυτὶ λάμβανε.
- ΜΝΗ. ἄρ' ἀρομόσει μοι; ΕΥΡ. χαλαρὰ γοῦν χαιρεῖς φορῶν.
- ΑΓΑ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὦν δέει. εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω. 265
- ΕΥΡ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσί καὶ δὴ γυνὴ τό γ' εἶδος· ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι γυναικειῖς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝΗ. πειράσομαι.
- ΕΥΡ. βάδιζε τοίνυν. ΜΝΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἦν γε μὴ ὁμόσης ἐμοὶ ΕΥΡ. τί χρῆμα; ΜΝΗ. συσσώσειν ἐμὲ πάσαις τέχναις, ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακόν. 271

ΕΤΡ. ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἴκησιν Διός.

ΜΝΗ. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἴπποκράτους ξυνοικίαν;

ΕΤΡ. ὄμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

ΜΝΗ. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἢ φρήν ὤμοσεν, 275
ἢ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ'· οὐδ' ὠρκωσ' ἐγώ.

ΕΤΡ. ἔκσπενυδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας

σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.

ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝΗ. δεῦρό νυν, ὦ Θραῦτ', ἔπου.

ὦ Θραῦττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων. 280

ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.

ἀλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρῳ, δέξασθέ με

ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.

ὦ Θραῦττα, τὴν κίστην κάθειλε, κατ' ἔξελε

τὰ πόπαν', ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν. 285

δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ φίλη

καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι

θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μᾶλλὰ νῦν λαθεῖν.

καὶ τὴν θυρατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν

πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἠλιθίου κάβελτέρου, 290

καὶ πρὸς θάληκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.

ποῦ ποῦ καθέξωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων

ἴν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θραῦτ', ἐκποδών·

δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡ. εὐφημία' στω, εὐφημία' στω. εὐχεσθε ταῖν Θεσ- 295

μοφόροι, τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ, καὶ τῷ

Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ, καὶ τῇ Κουροτρό-

φῳ, [τῇ Γῆ,] καὶ τῷ Ἐρμῇ, καὶ Χάρισιν, ἐκκλη- 300

σίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ

ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθη-

ναίων, τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρω- 305

σαν καὶ τὴν ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιστα περὶ τὸν

δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,

ταύτην νικᾶν. ταῦτ' εὐχέσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς 310
τὰ γαθά. ἰὴ παιῶν, ἰὴ παιῶν. χαίρωμεν.

ΧΟΡ. δεχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.

Ζεῦ μεγαλώνυμε χρυσολύρα τε, 315

Δῆλον ὃς ἔχεις ἱεράν,
καὶ σὺ παγκρατῆς κόρα
γλαυκῶπι χρυσόλογχε πόλιν
οἰκοῦσα περιμάχητον, ἔλθ' ἐδεῦρο.

καὶ πολυνύμμε, θηροφόνη παῖ, 320

Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος.
σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον,
ἄλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,

Νηρέος εἰναλίοι τε κόραι, 325

Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.

χρυσέα τε φόρμιγξ
ἀχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ'
ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηνέων
εὐγενεῖς γυναῖκες.

330

ΚΗΡ. εὐχέσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Δηλίοις
καὶ ταῖσι Δηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς,

εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῶ δῆμῳ κακὸν 335

τῶ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηροκεύεται
Εὐριπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινος 340

προαγωγὸς οὐσ' ἐνετρούλισεν τῷ δεσπότῃ,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
 καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόσχηται ποτε,
 ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῶ γραῦς γυνή, 345
 ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταῖρα τὸν φίλον,
 κεῖ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοῦς
 ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῶκίαν
 ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς 350
 εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κάγαθά.

ΧΟΡ. ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
 πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
 τὰδ' εὐγματ' ἐκγενέσθαι.
 τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει 355
 νικᾶν λεγούσαις. ὀπόσαι δ'
 ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
 ὄρκους τοὺς νενομισμένους
 κερδῶν εἵνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον 360
 ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
 τὰ πόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
 χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
 ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς 365
 χώρας οὔνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν.
 ἀλλ' ὦ παγκρατῆς
 Ζεῦ, ταῦτα κυρώσειας, ὥσθ'
 ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν, 370
 καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗΡ. ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τὰδε
 τῇ τῶν γυναικῶν· Τιμόκλει' ἐπεστάτει·

Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
 ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ 375
 τῶν Θεσμοφορίων, ἣ̄ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
 καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
 ὅτι χρη̄ παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥ. Α. ἐγώ. ΚΗΡ. περιίθου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέ-
 γειν. 380

ΧΟΡ. σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν· χρέμπεται
 γὰρ ἤδη,

ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.

ΓΥ. Α. φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾶ μὰ τῷ θεῷ
 λέξουσ' ἀνέστην, ὧ̄ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
 βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον 385

προπηλακίζομένας ὄρωσ' ἡμᾶς ὑπὸ
 Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.

τί γὰρ οὔτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῆ̄ τῶν κακῶν;
 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπουπερ ἐμβραχὺ 390
 εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδοὶ καὶ χοροί,

τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
 τὰς οἰνοπίπους, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
 τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.

ὡστ' εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων 395
 ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθέως,
 μὴ μοιχὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.

δραῖσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
 ἔξεστι· τοιαῦθ' οὔτος ἐδίδαξεν κακὰ
 τοὺς ἀνδρας ἡμῶν· ὡστ', ἐάν γέ τις πλέκη 400

γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἄν ἐκβάλη
 σκευθός τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 ἀνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα;

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
 κάμνει κόρη τις, εὐθύς ἀδελφὸς λέγει, 405
 τὸ χρωῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
 ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον·
 πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἱ πρὸ τοῦ τὰς μείρακας
 ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρον 411
 γαμεῖν θέλει γυναιῖκα διὰ τοῦπος τοδί·
 δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
 εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς 415
 τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
 τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ,
 αὐταῖς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λαβεῖν
 ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 420
 ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
 αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
 Λακωνικ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
 ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου, 425
 νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ὠκότεριψ Εὐριπίδης
 ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια
 ἔξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
 ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγέπως,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ, 430
 ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερωῶς λέγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράψομαι.

ΧΟΡ. οὐπώποτε ταύτης ἤκουσα
 πολυπλοκωτέρας γυναικὸς 435
 οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.

πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
 πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
 πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί, πυκνῶς τε
 ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
 εὖ διεζητημένους.

ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
 Ξενοκλέης ὁ Καρκίνου, δο-
 κεῖν ἂν αὐτόν, ὡς ἐγῶμαι,
 πᾶσιν ὑμῖν
 ἄντικρυς μηδὲν λέγειν. 440 442

ΓΥ. Β. ὀλίγων ἔνεκα καὐτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτὴ κατηγοροῦσεν εὖ·
 ἂ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξι βούλομαι. 445
 ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
 παιδάρια πέντε καταλιπὼν, ἀγὰ μόλις
 στεφανηπλοκοῦσ' ἔβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
 τέως μὲν οὖν ἄλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·
 νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγωδίαις ποιῶν 450
 τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεοῦς·
 ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡμῖσιν.

νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
 τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὐνεκα·
 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δοῶ κακά,
 ἅτ' ἐν ἀγροίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς. 455
 ἄλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
 πλέξει στεφάνους συνθηματιάλους εἴκοσιν.

ΧΟΡ. ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
 κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν. 460
 οἷα κάστωμύλατο

οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
 καὶ τι πολὺπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνητ', ἀλλὰ
 πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης

τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι
 δίκην. 465

MNH. τὸ μὲν, ᾧ γυναικες, ὄξυθυμείσθαι σφόδρα
 Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακά,
 οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιξείν τὴν χολήν.
 καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως οὐαίμην τῶν τέκνων,
 μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 470
 ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρῆ δοῦναι λόγον·
 αὐταὶ γὰρ ἐσμεν, κούδεμί' ἔκφορος λόγου.
 τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα
 βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τρία
 κακὰ ξυνειδῶς εἶπε δρώσας μυρία; 475
 ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
 ξύνοιδ' ἔμαυτῇ πολλὰ δεῖν· ἐκεῖνο δ' οὖν
 δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
 ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦθεν· ἦν δέ μοι φίλος,
 ὅσπερ με διεκόρευσεν οὔσαν ἐπτέτιν. 480
 οὔτος πόθῳ μου' κνυεν ἐλθῶν τὴν θύραν·
 καῖτ' εὐθύς ἐγνων· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
 ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
 στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ᾧνερ, κῶδύνη·
 ἐς τὸν κοπρῶν' οὖν ἔρχομαι. — βάδιξέ νυν· 485
 καῖθ' ὁ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον·
 ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ
 ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἐρείδομαι
 παρὰ τὸν Ἀγνιᾶ, κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
 ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὀραῖτ', Εὐριπίδης· 490
 οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῶρεωκόμων
 σποδοῦμεθ', ἦν μὴ' χῶμεν ἔτερον, οὐ λέγει·
 οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ του ληκῶμεθα
 τὴν νύχθ', ἔωθεν σκόροδα διαμασῶμεθα,
 ἵν' ὀσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιῶν 495

μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὄρᾳς,
 οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
 ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκεῖν' εἴρηκέ πω,
 ὡς ἡ γυνὴ δεικνῦσα τάνδρῳ τοῦ γκνυκλου
 ὑπ' ἀνγὰς οἶόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον 500
 τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἴρηκέ πω.
 ἑτέραν δ' ἐγῶδ' ἢ φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
 δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον.
 ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος.
 τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρῳ τὸ παιδίον, 505
 ἵνα μὴ βοῶη, κηρίῳ βεβυσμένον.
 εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἢ φέρουσ', εὐθύς βοᾷ,
 ἄπελθ' ἄπελθ', ἦδη γὰρ ὦνέρ μοι δοκῶ
 τέξειν. τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
 χῶ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἢ δ' ἐξέσπασεν 510
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν.
 εἶθ' ἢ μιὰρὰ γραῦς, ἢ φερεν τὸ παιδίον,
 θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
 λέων λέων σοι γέγονεν, ἀντέκμαγμα σόν,
 τὰ τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον 515
 τῶ σῶ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.
 ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
 ἡμεῖς γε. κατ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
 οὐδὲν παθοῦσαι μείζον ἢ δεδράκαμεν;
 XOP. τουτὶ μέντοι θαυμαστόν, 520
 ὁπόθεν εὐρέθη τὸ χρῆμα,
 χῆτις ἐξέθρεψε χῶρα
 τήνδε τὴν θρασεῖαν οὕτω.
 τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
 κατὰ τὸ φανερόν ὦδ' ἀναιδῶς 525
 οὐκ ἂν ὠόμην ἐν ἡμῖν
 οὐδὲ τολμῆσαί ποτ' ἂν.

ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
 τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
 τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
 παντί που χροῖ
 μὴ δάκη θήτωρ ἀθροεῖν. 530

ἀλλ' οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν ἀναισχύντων φύσει γυ-
 ναικῶν

οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

ΓΥ. Α. οὐ τοι μὰ τὴν Ἄγραυλον, ὧς γυναῖκες, εὖ φρο-
 νεῖτε,

ἀλλ' ἢ πεφάσμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθατ'
 ἄλλο,

ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν
 ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν· εἰ δὲ μή,
 ἡμεῖς 536

αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραυ ποθὲν λαβοῦσαι
 ταύτης ἀποσιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
 γυνὴ γυναῖκας οὔσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

ΜΝΗ. μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὧς γυναῖκες. εἰ γὰρ οὐ-
 σης 540

παρρησίας κάξον λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἀσταί,
 εἶτ' εἶπον ἀγίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
 διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ'
 ὑμῶν;

ΓΥ. Α. οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
 ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέ-
 δρακεν 545

ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
 ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνε-
 λόπην δὲ

οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.

ΜΝΗ. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἶποις

τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξ-
απάσας. 550

ΓΥ. Α. ἀκούετ', ὧ γυναιῖκες, οἷ' εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἀπάσας αὐθις αὖ. ΜΝΗ. καὶ νῆ Δί' οὐ-
δέπω γε

εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἶπω;

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἤδεις ἐξέχεας
ἅπαντα.

ΜΝΗ. μὰ Δί' οὐδέ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποι-
οῦμεν. 555

ἐπεὶ τόδ' οὐκ εἴρηχ', ὄραξ, ὡς στλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. ΓΥ. Α. ἐπιτριβείης.

ΜΝΗ. ὧς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ' Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς
διδουῖσαι,

ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμὲν ΓΥ. Α. τάλαιν' ἐγώ,
φλυαρεῖς.

ΜΝΗ. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδη-
σεν, 560

οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ'
ἔμηνεν,

οὐδ' ὡς ὑπὸ τῆ πνέλω κατώρουξέν ποτ' ΓΥ. Α. ἐξό-
λοιο.

ΜΝΗ. ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα. ΓΥ. Α. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ'
ἀκούειν;

ΜΝΗ. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαντῆ
τουῖθ' ὑπεβάλου, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας
αὐτῆ. 565

ΓΥ. Α. οὐ τοι μα τῷ θεῷ σὺ καταπροίξει λέγουσα ταυτί,
ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποκάδας. ΜΝΗ. οὐ δὴ μὰ
Δία σύ γ' ἄψει.

ΓΥ. Α. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝΗ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ. Α. λαβὲ
θοιμάτιον, Φιλίστη.

MNH. πρόσθεσθες μόνον, κἀγὼ σε νῆ τήν Ἄρτεμιν ΓΥ. Α. τί
δράσεις;

MNH. τὸν σησαμοῦνθ' ὃν κατέφαρες, τοῦτον χεσεῖν
ποιήσω. 570

XOP. παύσασθε λαιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
ἐσπουδακνῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.

ΚΛΕΙ. φίλαι γυναικες, ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἶμ' ὑμῖν ἐπίδηλος ταῖς γνάθοις. 575
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί.
καὶ νῦν ἀκούσας προᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγω τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἤκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ 580
ὑμῖν ἀφράκτοις προᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

XOP. τί δ' ἔστιν, ᾧ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὔτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχης.

ΚΛΕΙ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον. 585

XOP. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνοσ γνώμης χάριν;

ΚΛΕΙ. ἵν' ἅττα βουλευοῖσθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἶη τῶν λόγων κατάσκοπος.

XOP. καὶ πῶσ λέληθεν ἐν γυναιξίν ὦν ἀνὴρ;

ΚΛΕΙ. ἄφευσεν αὐτὸν κἀπέτιλ' Εὐριπίδης
καὶ τᾶλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναικ' ἐσκεύασεν. 590

MNH. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὔτως ἀνὴρ
ἠλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο;
οὐκ οἶομαι ἄγωγ', ᾧ πολυτιμῆτω θεῷ.

ΚΛΕΙ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ' πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδόντων. 595

XOP. τὸ προᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἄλλ', ᾧ γυναικες, οὐκ ἐλινύειν ἐχορῆν,

ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
 λέληθεν ἡμᾶς κρυπτός ἐγκαθήμενος. 600
 καὶ σὺ ξυνέξενε αὐτόν, ὡς ἂν τὴν χάριν
 ταύτην τε κἀκείνην ἔχῃς, ὡς πρόξενε.

ΚΛΕΙ. φέρ' ἴδω· τίς ἢ πρώτη σύ; ΜΝΗ. ποῖ τις τρέ-
 ψεται;

ΚΛΕΙ. ζητητέαι γὰρ ἐστε. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ.

ΓΥ. Α. ἐμ' ἥτις εἴμ' ἦρου; Κλεωνύμου γυνή. 605

ΚΛΕΙ. γιγνώσκεθ' ὑμεῖς ἥτις ἐσθ' ἠδὲ γυνή;

ΧΟΡ. γιγνώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.

ΚΛΕΙ. ἠδὲ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ἢ τὸ παιδίον
 ἔχουσα; ΓΥ. Α. τιτθὴ νῆ Δί' ἐμή. ΜΝΗ. διοί-
 χουμαι.

ΚΛΕΙ. αὕτη σὺ ποῖ στρέφει; μὲν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;

ΜΝΗ. ἔασον οὐρῆσαι μ'. ΚΛΕΙ. ἀναίσχυντός τις εἶ. 611
 σὺ δ' οὖν ποιεὶ τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

ΧΟΡ. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
 μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦνερ, οὐ γιγνώσκομεν.

ΚΛΕΙ. πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝΗ. νῆ Δί', ὡς
 μέλε· 615

στραγγοῦριᾶ γάρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.

ΚΛΕΙ. τί καρδαμίξεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;

ΜΝΗ. τί δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενουῖσαν; ΚΛΕΙ. εἰπέ μοι,
 τίς ἐστ' ἀνὴρ σοι; ΜΝΗ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυν-
 θάνει;

τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν; 620

ΚΛΕΙ. τὸν δεῖνα; ποῖον; ΜΝΗ. ἐσθ' ὁ δεῖν', ὃς καὶ ποτε
 τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα ΚΛΕΙ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
 ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; ΜΝΗ. νῆ Δία,
 ὅσ' ἔτη γε. ΚΛΕΙ. καὶ τίς σουστὶ συσκηνήτρια;

ΜΝΗ. ἢ δεῖν' ἔμοιγ'. οἴμοι τάλας. ΚΛΕΙ. οὐδὲν λέ-
 γεις. 625

ΓΥ. Α. ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ πακούσης ὦν ἀνὴρ. σὺ δ' εἶπέ μοι
ὅτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.

ΜΝΗ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. 630

ΓΥ. Α. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; ΜΝΗ. προῦπίνομεν.

ΓΥ. Α. ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δ' ἦν τρίτον;

ΜΝΗ. σκάφιον Ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.

ΓΥ. Α. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἔλθέ, δεῦρ', ὦ Κλείσθενες·
ὄδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. ΚΛΕΙ. τί οὖν ποιῶ; 635

ΓΥ. Α. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιᾶς γὰρ λέγει.

ΜΝΗ. κᾶπειτ' ἀποδύσεται ἑννέα παίδων μητέρα;

ΚΛΕΙ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦναίσχυντε σύ.

ΓΥ. Α. ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
καὶ νῆ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. 640

ΜΝΗ. στεριφῆ γὰρ εἰμι οὐκ ἐκνήσα πώποτε.

ΓΥ. Α. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἑννέα.

ΚΛΕΙ. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;

ΓΥ. Α. τοδὶ διέκνυσε καὶ μάλ' εὐχρων, ὦ τάλαν.

ΚΛΕΙ. καὶ ποῦ 'στιν; ΓΥ. Α. αὐθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴ-
χεται. 645

ΚΛΕΙ. οὐκ ἐνγεταυθί. ΓΥ. Α. μᾶλλον δεῦρ' ἤκει πάλιν.

ΚΛΕΙ. ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ὦνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

ΓΥ. Α. ὦ μιαρὸς οὔτος· ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ, 650
εἰς οἷ' ἐμαντὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

ΓΥ. Α. ἄγε δὴ τί δρωῶμεν; ΚΛΕΙ. τουτονὶ φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἰχθήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.

ΧΟΡ. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀψαμέ-
νας χροῖ 655

ξυζωσαμένους εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀπο-
δύσας

ζητεῖν, εἴ που κᾶλλος τις ἀνήρ ἐσελήλυθε, καὶ πε-
ριθρέξει

τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηναὺς καὶ τὰς διόδους
διαθρήσαι.

εἶα δὴ πρότιστα μὲν χορὴ κοῦφον ἔξορμαῖν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χορὴ 660
μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χορὴ σ' ὡς τάχιστ' ἤδη
κύκλω.

εἶά νυν ἴχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ'
εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὢν.

πανταχῇ δὴ ῥῖψον ὄμμα, 665

καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκοπεῖ καλῶς.

ἦν γὰρ με λάθῃ δράσας ἀνόσια,

δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ

τοῖς ἄλλοις ἔσται ἅπασι

παράδειγμ' ὑβρεως ἀδίκων τ' ἔργων, 670

ἀθέων τε τρόπων·

φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανερῶς,

δείξει τ' ἤδη

πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,

δικαίως τ' ἐφέποντας 675

ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν

ὅτι καλῶς ἔχει.

κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·

αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὅσια δρωῶν,

μανίαις φλέγων, 680

λύσση παράκοπος,

εἴ τι δρώῃ, πᾶσιν ἐμφανῆς ὄραῖν

ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,

ὅτι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται,

685

παραχοῤῃμά τε τίνεται.

ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντ' ἄπως διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὀρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥ. Α. ἂ ποῖ σὺ φεύγεις; οὔτος οὔτος, οὐ μενεῖς;

τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον

690

ἔξαρχάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

ΜΝΗ. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,

ἦν μὴ μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων

πληγὲν μαχαίρα τῆδε φοινίας φλέβας

καθαίματάσσει βωμόν. ΓΥ. Α. ὦ τάλαιν' ἐγώ.

695

γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοήν

στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου

τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

ΧΟΡ. ἔα ἔα.

ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί τόδε δέρομαι

700

νεοχμὸν αὖ τέρας;

ὡς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.

οἶον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἶον αὖ, φίλαι, τόδε.

ΜΝΗ. οἶον ὑμῶν ἔξαράξει τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

ΧΟΡ. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαι-

τέρω;

705

ΓΥ. Α. δεινὰ δῆθ', ὅστις γ' ἔχει μου ἔξαρχάσας τὸ παιδίον.

ΧΟΡ. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε

τοιαῦτα ποιῶν ὄδ' ἀναισχυντεῖ;

ΜΝΗ. κοῦπω μέντοι γε πέπανυμαι.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὖν ἦκεις ὅθεν ἦκεις

710

φαύλως, ἀποδράς τ' οὐ λέξεις

οἶον δράσας διέδυσ ἔργον,

λήψει δὲ κακόν.

ΜΝΗ. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.

- XOP.** τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις; 715
- MNH.** μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
- XOP.** ἀλλ' οὐ μὰ τὴν θεῶν τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβριεῖς,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους. 720
ἀθείους ἔργοις γὰρ ἀνταμει-
ψόμεσθ' ἄ σ', ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.
τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
ἐπέχει τις τύχη. 725
ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν
ξύλων,
καὶ καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον
τάχος.
- ΓΥ. Α.** ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ᾧ Μανία,
κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
- MNH.** ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν 730
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ᾧ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἐστίν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἢ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.
ᾧ θερμοτάται γυναιῖνες, ᾧ ποτίσταιται, 735
κἀκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμεναι πιεῖν,
ᾧ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαροῖσι καὶ τῇ κρόκη.
- ΓΥ. Α.** παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ᾧ Μανία.
- MNH.** παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τοδί. 740
τουτὶ τεκεῖν φῆς; **ΓΥ. Α.** καὶ δέκα μῆνας αὐτ'
ἐγὼ
ἤνεγκον. **MNH.** ἤνεγκας σύ; **ΓΥ. Α.** νῆ τὴν Ἄρ-
τεμιν.

MNH. τρικόντυλον, ἢ πῶς; εἶπέ μοι. ΓΥ. Α. τί μ' εἰρ-
γάσω;

ἀπέδυσας ὠναίσχυντέ μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν. MNH. τυννοῦτο; ΓΥ. Α. μικρὸν
νῆ Δία. 745

MNH. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χόας ἢ τέτταρας;

ΓΥ. Α. σχεδὸν τοσοῦτον χῶσον ἐκ Διονυσίων.

ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. MNH. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.

ΓΥ. Α. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. MNH. πάνυ γ' ἐμπίμ-
πρατε·

αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα. 750

ΓΥ. Α. μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ'· ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρῆξεις ποίει
ὑπέρ γε τούτου. MNH. φιλότεκνός τις εἶ φύσει.

ἀλλ' οὐδὲν ἦττον ἦδ' ἀποσφαγήσεται.

ΓΥ. Α. οἴμοι, τέκνον. δός μοι σφαγεῖον, Μανία,
ἵν' οὖν τό γ' αἷμα τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λάβω. 755

MNH. ὕπεχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.

ΓΥ. Α. κακῶς ἀπόλοι'· ὡς φθονερός εἶ καὶ δυσμενής.

ΓΥ. Γ. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.

ΓΥ. Α. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; MNH. τουτί· λαβέ.

ΓΥ. Γ. ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε; 760

τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου ξηρήσατο;

ΓΥ. Α. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδήπερ πάρει,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἅ πεποίηχ' οὗτος φράσω.

MNH. ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας; 765

τίς πεῖρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος

κἄμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα

οὐ φαίνεται οὔπω. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον

πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον

ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὡς ἐκείνος, τὰς πλάτας 770

ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.

πόθεν οὖν γένοιντ' ἂν ἀθλίῳ πλάται; πόθεν;
τί δ' ἄν, εἰ ταδὶ τὰγάλαματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολὺ.

ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κάκεῖν' ἦν ξύλον. 775

ὦ χεῖρες ἐμαί,

ἐγχειρεῖν [χρῆ] ἔργῳ ποριμῶ.

ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,

δέξασθε σμίλης ὀλκούς,

κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἴμοι, 780

τουτὶ τὸ ρῶ μοχθηρόν·

χώρει, χώρει· ποίαν αὐλάκα;

βάσκειτ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδοὺς,

κείνα, ταῦτα· ταχέως χρῆ.

ΧΟΡ. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι.

καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φῦλον κακὰ πόλλ'

ἀγορεύει, 786

ὡς πᾶν ἐσμὲν κακὸν ἀνθρώποις καὶξ ἡμῶν ἐστὶν

ἅπαντα,

ἔριδες, νείκη, στάσις ἀργαλέα, λύπη, πόλεμος.

φέρει δὴ νυν,

εἰ κακὸν ἐσμὲν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς

κακὸν ἐσμὲν,

κάπαγορεύετε μῆτ' ἐξελθεῖν μῆτ' ἐκκύψασαν ἄλω-

ναι, 790

ἀλλ' αὐτῶσι πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε

φυλάττειν;

κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾶθ' εὔρητ' αὐτὸ

θύρασιν,

μανίας μαίνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν,

εἴπερ ἀληθῶς

ἔνδοθεν εὔρετε φροῦδον τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-

λαμβάνετ' ἔνδον.

κὰν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίξουσαι καὶ
 κοπιῶσαι, 795
 πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλίνας πε-
 ρινοστῶν.
 κὰν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε
 θεᾶσθαι.
 κὰν αἰσχυνθεῖς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς
 ἐπιθυμεῖ
 αὐθις τὸ κακὸν παρακύψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς
 ἐπιδήλως
 ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανος δὲ πάρεστιν
 ἰδέσθαι. 800
 βάσανον δῶμεν, πότεροι χεῖρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ
 φαμεν ὑμᾶς,
 ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς
 ἕκαστον,
 παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τάνδρὸς τοῦ-
 νομ' ἑκάστου.
 Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦττων ἐστὶν Χαρμῆνος· δῆλα
 δὲ τᾶργα.
 καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χεῖρων πάντως δήπου
 Σαλαβακχοῦς. 805
 πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκεί-
 νην τὴν Μαραθῶνι,
 καὶ Στρατουίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πο-
 λεμίζειν.
 ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσιν τις βουλευτὴς ἐστὶν
 ἀμείνων,
 παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτο
 γε φήσεις.
 οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ'
 εἶναι. 810

οὐδ' ἂν κλέψασα γυνή ζεύγει κατὰ πεντήκοντα
τάλαντα

ἔς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ'
ὑφέληται,

φορμὸν πυρῶν τάνδρὸς κλέψασ' αὐθήμερον αὐτ'
ἀπέδωκεν.

ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδειξάμεν ταῦτα ποιούντας.

815

καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μάλλον καὶ λωποδύτας

καὶ βωμολόχους κἀνδραποδιστάς.

καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν.

820

ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τάντιον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιαδεῖον·

τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν

825

ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῇ λόγχῃ,

πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς

ἔρριπται τὸ σκιαδεῖον.

829

πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφυέστατον.

χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ
πόλει,

ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκί-
ροισι

ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἴσιν ἡμεῖς ἤγομεν· 835

ἦν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρόν, ἢ κυβερνήτην κακόν,

ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρ-
μένην,

τῆς τὸν ἀνδρείου τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκός, ὡς πόλις,
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἠμφιεσμένην 840
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἧ̄ χρῆν, ἣν δανείσειέν τινα
καὶ τόκον πράττειτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων
τόκον,

ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βία τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
ἀξία γοῦν εἶ τόκου, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον. 845

MNH. ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.

τί δῆτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.

τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγοίμην δράματι;
ἐγὼ δα· τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. 850

πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥ. Γ. τί αὖ σὺ κυκανᾶς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἔξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτάνεῶν τις φανῆ.

MNH. (ὡς Ἑλένη.) Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον 856
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῶν.

ΓΥ. Γ. πανοῦργος εἶ νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρου.

MNH. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος,

Σπάρτη, πατήρ δὲ Τυνδάρεως. *ΓΥ. Γ.* σοί γ',
ὦλεθρε, 860

πατήρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὔν.

MNH. Ἑλένη δ' ἐκλήθη. *ΓΥ. Γ.* αὖθις αὖ γίγναι γυνή,
πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

MNH. ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις
ῥοαῖσιν ἔθανον. *ΓΥ. Γ.* ὄφελος δὲ καὶ σύ γε. 865

MNH. καὶ γὰρ μὲν ἐνθάδ' εἶμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις

οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.

τί οὖν ἔτι ξῶ; ΓΥ. Γ. τῶν κοράκων πονηρία;

MNH. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 870

EYP. (ὡς Μενέλαος.) τίς τῶνδ' ἐρουνῶν δωμαίων ἔχει
κράτος,

ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

MNH. Πρωτέως τὰδ' ἐστὶ μέλαθρα. EYP. ποίου Πρω-
τέως;

ΓΥ. Γ. ὦ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται νῆ τῷ θεῷ, 875
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

EYP. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλσαμεν σκάφει;

MNH. Αἴγυπτον. EYP. ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν.

ΓΥ. Γ. πείθει τι τούτῳ τῷ κακῷ ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί. 880

EYP. αὐτὸς δὲ Πρωτεὺς ἔνδον ἔστ', ἢ ἕξωπιος;

ΓΥ. Γ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἔτ', ὦ ξέने,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἔπειτ' ἐρωτᾶς, ἔνδον ἔστ', ἢ ἕξωπιος.

EYP. αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ; 885

MNH. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΥ. Γ. κακῷς ἄρ' ἐξόλοιο κάξολεῖ γ' ἔτι,
ὅστις γε τολμᾶς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

EYP. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας
φάρει καλυπτός, ὦ ξένη; MNH. βιάζομαι 890
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμῖξαι λέχος.

ΓΥ. Γ. τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾶς αὖ τὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξέने,
ὡς τὰς γυναικᾶς ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.

MNH. βᾶῦξε, τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ. 895

EYP. ξένη, τίς ἢ γραῦς ἢ κακορροθοῦσά σε;

MNH. αὕτη Θεονόη Πρωτέως. *ΓΥ. Γ.* μὰ τῷ θεῷ,
εἰ μὴ Κρίτυλλά γ' Ἀντιθέου Γαργητιόθεν·
σὺ δ' εἶ πανοῦργος. *MNH.* ὀπόσα τοι βούλει, λέγε.
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σῶ κασιγνήτῳ ποτέ, 900
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

ΕΥΡ. γύναι, τί εἶπας; στρέψου ἀντανγεῖς κόρας.

MNH. αἰσχύνομαι σε τὰς γνάθους ὑβρισμένη.

ΕΥΡ. τουτὶ τί ἔστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

ᾧ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ, γύναι; 905

MNH. σὺ δ' εἶ τίς; αὐτὸς γὰρ σὲ κάμ' ἔχει λόγος.

ΕΥΡ. Ἑλληνὶς εἶ τις ἢ πιχωρία γυνή;

MNH. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

ΕΥΡ. Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.

MNH. ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων. 910

ΕΥΡ. ἔγνωσ ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.

MNH. ᾧ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι· περιβάλε δὲ χέρας.

φέρε, σὲ κύσω. ἄπαγέ μ' ἄπαγ' ἄπαγ' ἄπαγέ με 915

λαβὼν ταχὺ πάνυ. *ΓΥ. Γ.* κλαύσεται ἄρα νῆ τῷ θεῷ
ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΥΡ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,

τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;

ΓΥ. Γ. οἶμ' ὡς πανοῦργος καὐτὸς εἶναι μοι δοκεῖς 920

καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι

ἠγυπτιάζει'. ἀλλ' ὅδε μὲν δῶσει δίκην.

προσέρχεται γὰρ ὁ πρύτανις χῶ τοξότης.

ΕΥΡ. τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

MNH. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρω; *ΕΥΡ.* μὲν ἤσυχος.

οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτ', ἦνπερ ἐμπνέω, 926

ἦν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαί με μηχαναί.

ΓΥ. Γ. αὕτη μὲν ἢ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥ. ὄδ' ἔσθ' ὁ πανοῦργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης,

οὔτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτόν, εἰσάγων, 930
 ὦ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κάπειτ' ἐνθαδὶ
 στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
 ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
 παῖ', ἣν προσίη τις. ΓΥ. Γ. νῆ Δί', ὡς νῦν δὴ γ'
 ἀνῆρ

ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτόν ἰστιορράφος. 935

MNH. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦνπερ φιλεῖς
 κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 χάρισαι βραχύ τι μοι, καίπερ ἀποθανουμένω.

ΠΡΥ. τί σοι χαρίζωμαι; MNH. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
 κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην, 940
 ἵνα μὴ 'ν κροκωτοῖς καὶ μίτραῖς γέρων ἀνῆρ
 γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἐστίων.

ΠΡΥ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
 ἵνα τοῖς παριουῖσι δῆλος ᾗς πανουῖργος ὢν.

MNH. ἰαππαπαιάξ· ὦ κροκώθ', οἷ' εἴργασαι· 945
 κούκ ἔστιν ἔτ' ἐλπίς οὐδεμία σωτηρίας.

ΧΟΡ. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἄπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
 γυναιξίν,

ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
 ἄπερ καὶ

Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
 πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρῶν 950
 ἐς τὰς ὥρας ξυνεπυρόμενος
 τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῶ.

ὄρμα, χῶρει

κουῖφα ποσίν, ἄγ', ἐς κύκλον,
 χειρὶ σύναπτε χεῖρα, 955

δυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε
 καρπαλίμῳ ποδοῖν.

ἐπισκοπεῖν δὲ

πανταχῆ κυκλοῦσαν ὄμμα χορῆ χοροῦ κατάστασιν.
ἅμα δὲ καὶ

γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960

μέλπε καὶ γέραιρε φωνῆ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
εἰ δέ τις

προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν

ἐν ἱερῷ γυναικᾷ μ' οὔσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς
φρονεῖ. 965

ἀλλὰ χορῆ

ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν

πρωτόν ἐν κύκλῳ χορείας εὐφυνᾷ στηῆσαι βάσιν.

πρόβαινε ποσὶ τὸν Εὐλύραν

μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον 970

Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἀγνήν.

χαῖρ', ὦ Ἐκάεργε,

ὄπαζε δὲ νίκην.

Ἦσαν τε τὴν τελείαν

μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός,

ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίξει τε καὶ 975

κλῆδας γάμου φυλάττει.

Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι

καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας

ἐπιγελάσαι προθύμως

ταῖς ἡμετέροισι 980

χαρέντα χορείαις.

ἔξαιρε δὴ προθύμως

διπλῆν χάριν χορείας. 982

παίσωμεν, ὦ γυναικες, οἷάπερ νόμος·

νηστεύομεν δὲ πάντως.

ἀλλ' εἴ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί, 985

959—961. = 962—965. = 966—968.

969—976. = 977—984.

τόρευε πᾶσαν ᾧδὴν·
 ἤγοῦ δέ γ' ᾧδ' αὐτὸς
 σὺ κισσοφόρε Βάκχειε
 δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
 σὲ φιλοχόροισι μέλψω

Εὔιον, ᾧ Διόνυσσε,
 Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,

990

χοροῖς τερπόμενος
 κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
 Εὔιον Εὔιον, εὐοῖ
 * * ἀναχορεύων.

ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται

995

Κιθαιρώνιος ἠχώ,
 μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια καὶ νάπαι
 πετρώδεις βρέμονται·

κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσὸς
 εὐπέταλος ἔλικι θάλλει.

1000

ΤΟΞ. ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.

ΜΝΗ. ᾧ τοξόθ', ἱκετεύω σε. ΤΟΞ. μή μ' ἱκετεῦσι σύ.

ΜΝΗ. χάλασον τὸν ἦλον. ΤΟΞ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς' ἐγώ.

ΜΝΗ. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.

ΤΟΞ. ἔτι μᾶλλο βουλῆς; ΜΝΗ. ἄτταταῖ ἰατταταῖ·
 1005
 κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟΞ. σῖγα, κακοδαίμων γέρον.

πέρ' ἐγὼ ἕξινίγκι πορμός, ἵνα πνλάξι σοι.

ΜΝΗ. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλανκ' Εὐριπίδου.

ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰδὶν ἐλπίδες.

ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλὰ μοι

1010

σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμών,

ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι

τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι

ἤξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

φίλαι παρθένοι, φίλαι,

1015

- πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
 τὸν Σκύθην λάθοιμι;
 κλύεις ᾧ πρὸς Αἰδοῦς
 σε τὰν ἐν ἄντροις;
 κατάνευσον, ἕασον ὡς
 τὴν γυναικὰ μ' ἐλθεῖν.
 ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
 πολυπονώτατον βροτῶν.
 μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγῶν
 σαπρὰν, ἀπωλόμην ὄμως.
 ὄδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
 πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν ἄφιλ' ὅς
 ἔμ' ἐκρέμασε κόραξι δεῖπνον.
 ὄρας; οὐ χοροῖσιν, οὐδ'
 ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
 ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ',
 ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
 κήτει βορὰ Γλαυκέτη πρόκειμαι.
 γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν
 παιῶνι, δεσμίῳ δέ,
 γοᾶσθέ μ', ᾧ γυναικες, ὡς
 μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
 ᾧ τάλας ἐγώ, τάλας,
 ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄνομα
 πάθεα, φῶτα λιτομένα,
 πολυδάκρυτον Ἄιδα γόον φλέγουσαν,
 αἰαῖ, αἰαῖ,
 ὅς ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
 ὅς ἐμὲ κροκόεν τόδ' ἐνέδυσεν.
 ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ἐς τόδ' ἀνέπεμψεν
 κερὸν, ἐνθα γυναικες.
 ἰὼ [μοι] μοίρας ἄτεγκτε δαίμων.

1020

1025

1030

1035

1040

1045

ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσία;
εἶθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστὴρ
τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.

1050

οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν
ἔστιν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην
λαιμότμητ' ἄχη, δαιμονῶν αἰόλαν
νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

1055

ΕΥΡ. (ὡς Ἴηχώ.) χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,
ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗ. (ὡς Ἄνδρομέδα.) σὺ δ' εἶ τίς, ἣτις τοῦμὸν ὄκτει-
ρας πάθος;

ΕΥΡ. Ἴηχώ, λόγων ἀντιφθὸς ἐπικοκκάστρια,
ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταύτῳ χωρίῳ
Εὐριπίδῃ καὐτῇ ξυνηγωνιζόμην.

1060

ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χορὴ ποιεῖν,
κλαίειν ἔλεεινῶς. *ΜΝΗ.* σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.

ΕΥΡ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.

ΜΝΗ. ὦ Νυξ ἱερά,

1065

ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
αἰθέρος ἱεράς,
τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ΕΥΡ. δι' Ὀλύμπου.

ΜΝΗ. τί ποτ' Ἄνδρομέδα περίαλλα κακῶν

1070

μέρος ἐξέλαχον; *ΕΥΡ.* μέρος ἐξέλαχον;

ΜΝΗ. θανάτου τλήμων. *ΕΥΡ.* θανάτου τλήμων.

ΜΝΗ. ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.

ΕΥΡ. στωμυλλομένη.

ΜΝΗ. νῆ Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρορηκας

1075

λίαν. *ΕΥΡ.* λίαν.

ΜΝΗ. ὦγάθ', ἕασόν με μονωδῆσαι,

καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. ΕΤΡ. παῦσαι.

ΜΝΗ. βάλλ' ἐς κόρακας. ΕΤΡ. βάλλ' ἐς κόρακας.

ΜΝΗ. τί κακόν; ΕΤΡ. τί κακόν; ΜΝΗ. ληρεῖς; ΕΤΡ.
ληρεῖς. 1080

ΜΝΗ. οἴμωξ'. ΕΤΡ. οἴμωξ'. ΜΝΗ. ὀτότυξ'. ΕΤΡ.
ὀτότυξ'.

ΤΟΞ. οὔτος, σί λαλις; ΕΤΡ. οὔτος, σί λαλις;

ΤΟΞ. πρυτάνεις καλέσω. ΕΤΡ. πρυτάνεις καλέσω.

ΤΟΞ. σί κακόν; ΕΤΡ. σί κακόν; 1085

ΤΟΞ. πῶτε τὸ πωνή; ΕΤΡ. πῶτε τὸ πωνή;

ΤΟΞ. σὺ λαλις; ΕΤΡ. σὺ λαλις; ΤΟΞ. κλαύσει. ΕΤΡ.
κλαύσει.

ΤΟΞ. κακκάσκει μοι; ΕΤΡ. κακκάσκει μοι;

ΜΝΗ. μὰ Δί' ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὕτη. 1090

ΕΤΡ. πλησίον αὕτη.

ΤΟΞ. ποῦ 'σθ' ἢ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.

ποῖ ποῖ φεύγεις; ΕΤΡ. ποῖ ποῖ φεύγεις;

ΤΟΞ. οὐ καιρήσεις. ΕΤΡ. οὐ καιρήσεις.

ΤΟΞ. ἔτι γὰρ γρούξεις; ΕΤΡ. ἔτι γὰρ γρούξεις; 1095

ΤΟΞ. λαβὲ τὴ μιαρά. ΕΤΡ. λαβὲ τὴ μιαρά.

ΤΟΞ. λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.

ΕΤΡ. (ὡς Περσεύς.) ὦ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγ-
μεθα

ταχεῖ πεδίλω; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημ' ὑπόπτερον, 1100

Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
κάρρα κομίζων. ΤΟΞ. τί λέγεις; τὴ Γοργὸς πέρι

τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή; ΕΤΡ. τὴν Γοργόνος
ἔγωγε φημί. ΤΟΞ. Γοργό τοι κἀγὼ λέγεις.

ΕΤΡ. ἔα· τίν' ὄχθον τόνδ' ὄρω καὶ παρθένον 1105
θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὠρμισμένην;

ΜΝΗ. ὦ ξένε, κατοίκτηρόν με τὴν παναθλίαν·

λυσόν με δεσμῶν. ΤΟΞ. οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ.
κατάρατο· τολμᾶς ἀποτανουμένη λαλᾶς;

ΕΥΡ. ὦ παρθέν', οἴκτειρω σὲ κρεμαμένην ὄρων. 1110

ΤΟΞ. οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρον,
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ΕΥΡ. ληρεῖς, ὦ Σκύθα.
αὕτη γὰρ ἐστὶν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.

ΤΟΞ. σκέψαι τὸ κύστο· μὴ τι μικτὸν παίνεται;

ΕΥΡ. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἴν' ἄψωμαι κόρης· 1115

φέρε, Σκύθ'. ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρωσ εἴληφεν. ΤΟΞ. οὐ ζηλωσὶ σέ·
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτό, πυγίξεις ἄγων. 1120

ΕΥΡ. τί δ' οὐκ ἔᾶς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΤΟΞ. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τὴ γέροντο πύγισο,
τὴ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτισον. 1124

ΕΥΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟΞ. μαστιγῶ σ' ἄρα.

ΕΥΡ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. ΤΟΞ. τὸ κεπαλή σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψο τουτοῖ.

ΕΥΡ. αἰαῖ. τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

σκαιοῖσι γὰρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ 1130
μάτην ἀναλίσκοις ἂν, ἀλλ' ἄλλην τινὰ
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

ΤΟΞ. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἶον ἐπιτήκιζέ μοι.

ΜΝΗ. μέμνησο Περσεῦ μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

ΤΟΞ. ἔτι γὰρ σὺ τὴ μαστιγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν. 1135

ΧΟΡ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ

δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορόν,

παρθένον, ἄξυγα κούρην,

ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει, 1140

- καὶ κράτος φανερόν μόνη,
 κληδοῦχος τε καλεῖται.
 φάνηθ', ὧς τυράννους
 στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.
 δῆμός τοί σε καλεῖ γυναι- 1145
 κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
 εἰρήνην φιλέορτον.
 ἦκετ' εὐφρονες, ἴλαοι,
 πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·
 οὐδὲν ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν 1150
 ὄργια σεμνὰ θεαῖν, ἵνα λαμπάσι φαίνετον ἄμ-
 βροτον ὄψιν.
 μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὧς 1155
 Θεσμοφόρῳ πολυποτυία.
 εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
 ἦλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἵκετεύομεν, ἐνθάδ'
 ἡμῖν.
- ΕΤΡ. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον 1160
 σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
 ἐφ' ᾧτ' ἀκούσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
 κακὸν τὸ λοιπὸν, ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.
- ΧΟΡ. χρεῖα δὲ ποία τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;
 ΕΤΡ. ὅδ' ἐστίν, οὐν τῇ σανίδι, κηδεστῆς ἐμός. 1165
 ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
 κακῶς ἀκούσῃτ'· ἦν δὲ μὴ πείθῃσθέ μοι,
 ἂ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
 ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.
- ΧΟΡ. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα· 1170
 τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθε σύ.
- ΕΤΡ. (ὡς γραῦς.) ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σόν, ὧς λάφιον,
 ἃ σοι
 καθ' ὁδὸν ἔφραξον, ταῦτα μεμνησθαι ποιεῖν.

πρωτον μὲν οὖν διέλθε κανακάλασσον.

σὺ δ', ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Περσικόν. 1175

ΤΟΞ. τί τὸ βόμβο τούτο; κῶμο τίς ἀνεγείρι μοι;

ΕΥΡ. ἡ παῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.

ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟΞ. ὀρχῆσι καὶ μελετῆσι· οὐ κωλύσ' ἐγώ.

ὡς ἔλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο. 1180

ΕΥΡ. φέρε θοιμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·

καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,

τὰ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟΞ. ναῖκι ναὶ

κάτησο, κάτησο, ναῖκι ναί, τυγάτριον.

οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη. 1185

ΕΥΡ. αὐλὴ σὺ θᾶττον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

ΤΟΞ. καλό γε τὸ πυγῆ. κλαῦσί γ', ἦν μὴ ἕνδον μένης.

εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.

ΕΥΡ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοιμάτιον· ὦρα ἔστι νῶν

ἤδη βαδίζειν. ΤΟΞ. οὐκὶ πιλήσει πρωτὰ με; 1190

ΕΥΡ. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν. ΤΟΞ. ὃ ὃ ὃ, παπαπαπαῖ,

ὡς γλυκερὸ τὸ γλαῶσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.

τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; ΕΥΡ. χαῖρε, τοξότα·

οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο. ΤΟΞ. ναὶ ναί, γράδιον,

ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. ΕΥΡ. δώσεις οὖν δραχ-

μήν; 1195

ΤΟΞ. ναὶ ναῖκι δῶ σοι. ΕΥΡ. τὰργύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟΞ. ἀλλ' οὐκ ἔκώδέν· ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.

ΕΥΡ. ἔπειτα κομίζεις αὐθις. ΤΟΞ. ἀκολούτει, τέκνον.

σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γέροντο, γράδιο.

ὄνομα δὲ σοὶ τί ἐστίν; ΕΥΡ. Ἀρτεμισία. 1200

μέμνησο τοίνυν τοῦνομ'. ΤΟΞ. Ἀρταμουξία.

ΕΥΡ. Ἐρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.

σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, τουτὶ λαβών·

ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,

ὅταν λυθῆς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς 1205
ὡς τὴν γυναιῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδε.

MNH. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἣν ἅπαξ λυθῶ.

ΕΤΡ. λέλυσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην
ἦκουτα καταλαβεῖν. **MNH.** ἐγὼ δὴ τοῦτο δρωῶ.

ΤΟΞ. ὦ γράδι', ὡς καριέντό σοι τὸ τυγάτριον, 1210
κού δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — ποῦ τὸ γράδιο;
οἴμ' ὡς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γράδι', ὦ γράξ'. οὐκ ἐπαινώ, γράδιο.
Ἄρταμουξία.

διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρικ' ὡς τάχιστα σύ·
ὀρτωῶς δὲ συβίνη' στί· καταβινῆσι γάρ. 1215
οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γράδιο;
Ἄρταμουξία.

ΧΟΡ. τὴν γραῦν ἐρωτᾶς, ἣ' φερειν τὰς πηκτίδας;

ΤΟΞ. ναὶ ναῖκι. εἶδες αὐτό; **ΧΟΡ.** ταύτη γ' οἴχεται
αὐτὴ τ' ἐκείνη καὶ γέρον τισ εἶπετο.

ΤΟΞ. κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο; **ΧΟΡ.** φῆμ' ἐγώ. 1220
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηί.

ΤΟΞ. ὦ μιὰρὸ γράξο· πότερα τρέξι τὴν ὁδό;
Ἄρταμουξία.

ΧΟΡ. ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τηδὶ διώξεις; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞ. κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι· Ἄρταμουξία. 1225

ΧΟΡ. τρέχε νυν (τρέχε νυν) κατὰ τοὺς κόρακας ἐπου-
ρίσας.

ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·
ὡσθ' ὥρα δὴ' στί βαδίζειν
οἴκαδ' ἐκάστη.

τὸ Θεσμοφόρω δ' ἡμῖν ἀγαθὴν 1230
τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ.

(ΠΛΑΘΑΝΗ.)

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἄιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον πρὸς τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξιν παρέχειν. ἔλθων δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἧ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ὄψατο, καὶ ὀλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεῖς ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀγερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὃ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχῆναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεῖς περὶ τὴν λίμνην κύκλῳ πορεύεται. ὃ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα δ' ἐν Ἄιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἷ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἰακχον ἄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὃ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιτῶν τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρυσάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἐμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἄιδῳ βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγωδικὸν θρόνον, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Ἀθήναια. πρῶτος ἦν· Φρόνιχος δεύτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παρὰ βασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίραρχος. οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

II.

Α Λ Λ Ω Σ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαβὼν τὸ δέσμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημος χορός. 5
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον. ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγωδίας ἀγών, καὶ δὴ στεφανοῦται γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην. 10

III.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἶός τ' ὦν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς Ἄιδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχη. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς Ἄιδου κατήει. ἐλθὼν δὲ καπυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λειοτῆν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ'

Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἄϊδην, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ καὶ ὄρᾳ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεῶτας εἰς Ἄϊδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ δὲ περιήει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβάς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιούται καὶ αὐτῷ Ξανθία συγγίνεται καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀψάμενος τῆς ὁδοῦ εὐρίσκει. ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ Ἄϊδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα καὶ ὅτου χάριν ἤκεν, εἰπὼν, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἴν' Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἴν' ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφῶς ἀνεπέγκῃ πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὐ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, τοῦ μετὰ Ἀντιγένῃ. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παραβάσιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος.

IV.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηναίων ἄρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλούτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθοὺς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δράμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολέσχου καὶ φυσικοῦ. [Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν, κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντῃ ἀπέιχετο· ὡς οὖν τὸ δράμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηναίων ἀσυμφανῶς ξυνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέ-

σχου καὶ ψευδοτύφου τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν·] οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμωδίαν τῶν Βατραχῶν κατὰ παντὸς ὑποψύχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀφνουῦς καὶ ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμνημένοι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων. ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὀμήρῳ τις ἀνάωνμος ἤριξε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλέον εἰπεῖν, Εὐρυτος μὲν τοξικῆ, Μαρσύας δὲ μουσικῆ τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρήσι δὲ καὶ Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰγύπτιος Σῶφρις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κεραυνοῖς δῆθεν ἀνταστράπτοντες. κατὰ τοιοῦτου παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν [ἐξομοιούμενου δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατραχῶν βοῶσι θορυβωδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δράμα. Διασκευὴ δὲ καὶ ἔκθεσις τοιαύδε τοῦ δράματος· πλάττεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητήν. ὅθεν καὶ βουληθεὶς κατιέναι εἰς ἄδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόροις καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημωδεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἄργους, ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδὸς τὰς εἰς ἄδου χρήζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπὰς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ἄδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῆ τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυεὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ' οὗ μαθὼν ὅσων ἔχορῆξεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακῶς τὴν Ἀχερουσίαν αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυεῖν ὀβολοῖς περαιοῦται τῷ Χαρῶνι, Ξανθίας δ' ἀνθ' ὧν τῆ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχία, τῷ Χαρῶνι μὴ ἀναληφθεὶς πεξῆ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνη καὶ Πλούτωνι καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτου λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην αὐτίς ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

B A T P A X O I.

- ΞΑΝ. Εἶπω τι τῶν εἰωθότων, ᾧ δέσποτα,
 ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
- ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν πιέζομαι,
 τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γὰρ ἐστ' ἤδη χολή.
- ΞΑΝ. μῆδ' ἕτερον ἀστειῖόν τι; ΔΙΟ. πλὴν γ', ὡς θλίβο-
 μαι. 5
- ΞΑΝ. τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιοι εἶπω; ΔΙΟ. νῆ Δία
 θαρρῶν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ ῥεῖς, ΞΑΝ.
 τὸ τί;
- ΔΙΟ. μεταβαλλόμενος τάνάφορον ὅτι χεζητιᾶς.
- ΞΑΝ. μῆδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἑμαυτῷ φέρων,
 εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι; 10
- ΔΙΟ. μῆ δῆθ', ἰκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ἕξεμειν.
- ΞΑΝ. τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευή φέρειν
 εἴπερ ποιήσω μῆδὲν ὦνπερ Φρύνιχος
 εἶωθε ποιεῖν; καὶ Λύκις κάμειψίας
 σκευή φέρουσ' ἐκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ. 15
- ΔΙΟ. μῆ νυν ποιήσης· ὡς ἐγὼ θεώμενος,
 ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
 πλεῖν ἢ νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέροχομαι.
- ΞΑΝ. ᾧ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὔτοσί·
 ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γέλοιοι οὐκ ἐρεῖ. 20
- ΔΙΟ. εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλή τρυφή,
 ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
 αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὄκῳ,

ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μῆδ' ἄχθος φέροι;

ΞΑΝ. οὐ γὰρ φέρω γῶ; ΔΙΟ. πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὀχεῖ; 25

ΞΑΝ. φέρων γε ταυτί. ΔΙΟ. τίνα τρόπον; ΞΑΝ. βαρέως πάνυ.

ΔΙΟ. οὐκ οὖν τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὔνος φέρει;

ΞΑΝ. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω γῶ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δί' οὔ.

ΔΙΟ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;

ΞΑΝ. οὐκ οἶδ'· ὁ δ' ὤμος οὐτοσὶ πιέζεται. 30

ΔΙΟ. σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὠφελεῖν, ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

ΞΑΝ. οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν; ἢ τᾶν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.

ΔΙΟ. κατάβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας ἤδη βαδίζων εἰμι τῆσδ', οἷ πρώτᾳ με ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμί, παῖ. 35

ΗΡΑ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς ἐνήλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι, τουτί τί ἦν;

ΔΙΟ. ὁ παῖς. ΞΑΝ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΞΑΝ. τὸ τί; 40

ΔΙΟ. ὡς σφόδρα μ' ἔδεισε. ΞΑΝ. νῆ Δία, μὴ μαίνοιό γε.

ΗΡΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν· καίτοι δάκνω γ' ἑμαυτόν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.

ΔΙΟ. ὦ δαιμόνιε, πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου.

ΗΡΑ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, ὄρων λεουτῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. 45

τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην; ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙΟ. ἐπεβάτενον Κλεισθένει.

ΗΡΑ. κἀναυμάχησας; ΔΙΟ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα. 50

ΗΡΑ. σφῶ; ΔΙΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑΝ. καῖτ' ἐγωγ' ἐξηγρόμην.

- ΔΙΟ. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιγνώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶε σφόδρα.
- ΗΡΑ. πόθος; πόσος τις; ΔΙΟ. μικρός, ἡλικίος Μόλων. 55
- ΗΡΑ. γυναικός; ΔΙΟ. οὐ δῆτ'. ΗΡΑ. ἀλλὰ παιδός;
ΔΙΟ. οὐδαμῶς.
- ΗΡΑ. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙΟ. ἀταταῖ. ΗΡΑ. ξυνεγένου τῷ
Κλεισθένει;
- ΔΙΟ. μὴ σκῶπτέ μ', ὦδῆλφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
τοιούτος ἴμερός με διαλυμαίνεται.
- ΗΡΑ. ποῖός τις, ὦδελφίδιον; ΔΙΟ. οὐκ ἔχω φράσαι. 60
ὄμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔττους;
- ΗΡΑ. ἔττους; βαβαιάξ, μυριάκις γ' ἐν τῷ βίῳ.
- ΔΙΟ. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φράσω;
- ΗΡΑ. μὴ δῆτα περὶ ἔττους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω. 65
- ΔΙΟ. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. ΗΡΑ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
- ΔΙΟ. κούδεις γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡΑ. πότερον εἰς Ἄιδου
κάτω;
- ΔΙΟ. καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω. 70
- ΗΡΑ. τί βουλόμενος; ΔΙΟ. δέομαι ποιητοῦ δεξιουῦ.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
- ΗΡΑ. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ζῆ; ΔΙΟ. τοῦτο γὰρ τοι καὶ
μόνον
ἔτ' ἔστι λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 75
- ΗΡΑ. εἴτ' οὐ Σοφοκλέα, πρότερον ὄντ Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
- ΔΙΟ. οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὅ τι ποιῆ κωδωνίσω.

κᾶλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, πανουῶργος ὢν, 80
 κἂν ξυναποδραῖναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
 ὁ δ' εὐκόλος μὲν ἐνθάδ', εὐκόλος δ' ἐκεῖ.

ΗΡΑ. Ἀγάθων δὲ ποῦ ἔστιν; ΔΙΟ. ἀπολιπὼν μ' ἀποί-
 χεται,

ἀγαθὸς ποιητῆς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

ΗΡΑ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙΟ. ἐς μακάρων εὐωχίαν. 85

ΗΡΑ. ὁ δὲ Ξενοκλῆης; ΔΙΟ. ἐξόλοιτο νῆ Δία.

ΗΡΑ. Πυθάγγελος δέ; ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
 ἐπιτριβομένου τὸν ὤμον οὕτωςι σφόδρα.

ΗΡΑ. οὐκ οὖν ἔτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια 90
 τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια,
 Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;

ΔΙΟ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα,
 χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
 ἃ φροῦδα θᾶπτον, ἣν μόνον χορὸν λάβη,
 ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγωδίᾳ. 95
 γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὐροῖς ἔτι
 ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

ΗΡΑ. πῶς γόνιμον; ΔΙΟ. ὡδὶ γόνιμον, ὅστις φθέργεται
 τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
 αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα, 100
 ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμόσαι καθ' ἰερῶν,
 γλωτταν δ' ἐπιорκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

ΗΡΑ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙΟ. μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαί-
 νομαι.

ΗΡΑ. ἦ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.

ΔΙΟ. μὴ τὸν ἐμόν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. 105

ΗΡΑ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙΟ. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς
 λόγος.

ΔΙΟ. ἀλλ' ὦνπερ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων

ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
 τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ 110
 ἔχρω τόθ', ἥνίκ' ἦλθες ἐπὶ τον Κέρβερον,
 τούτους φράσον μοι, λιμένας, ἄρτοπώλια,
 πορνεῖ', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
 πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
 κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λό-
 γος. 115

- ΗΡΑ.* ᾧ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ ἵεναι καὶ σύ γε;
ΔΙΟ. μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
 ὅπη τάχιστ' ἀφιξόμεθ' εἰς Αἰδοῦ κατῶ·
 καὶ μήτε θερμὴν μῆτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης.
ΗΡΑ. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα; 120
 μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
 κρεμάσαντι σαυτόν. *ΔΙΟ.* παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.
ΗΡΑ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
 ἣ διὰ θυείας. *ΔΙΟ.* ἄρα κῶνειον λέγεις;
ΗΡΑ. μάλιστά γε. *ΔΙΟ.* ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον· 125
 εὐθύς γὰρ ἀποπήγνυσι τάντικνήμεια.
ΗΡΑ. βούλει κατάντη καὶ ταχειάν σοι φράσω;
ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί', ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
ΗΡΑ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. *ΔΙΟ.* κᾶτα τί;
ΗΡΑ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν *ΔΙΟ.* τί δρωῖ;
ΗΡΑ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ, 131
 κᾶπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
 εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. *ΔΙΟ.* ποῖ; *ΗΡΑ.*
 κάτω.
ΔΙΟ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.
 οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. *ΗΡΑ.* τί δαί;
ΔΙΟ. ἦνπερ σὺ τότε κατῆλθες. *ΗΡΑ.* ἀλλ' ὁ πλοῦς
 πολὺς. 136

εὐθύς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πάνυ

ἄβυσσον. ΔΙΟ. εἶτα πῶς περαιωθήσομαι;

ΗΡΑ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῶί σ' ἀνήρ γέρον
ναύτης διαῖξει δὺ' ὀβολῶ μισθὸν λαβῶν. 140

ΔΙΟ. φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῶ δὺ' ὀβολῶ.
πῶς ἤλθέτην ἀκείῃσε; ΗΡΑ. Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία
δεινότεα. ΔΙΟ. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου·
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡΑ. εἶτα βόρβορον πο-
λὺν 145

καὶ σκαῶρ ἀείνων· ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
εἶ που ξένον τις ἠδίκηκε πῶποτε,
ἢ παιδα κινῶν τὰργύριον ὑφείλετο,
ἢ μητέρ' ἠλοίησεν, ἢ πατρὸς γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ πίορκον ὄρκον ὤμοσεν, 150
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράφατο.

ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι κει
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίλου.

ΗΡΑ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περιείσιν πνοή,
ὄψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε, 155
καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.

ΔΙΟ. οὔτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν; ΗΡΑ. οἱ μεμνημένοι,
ΞΑΝ. νῆ τὸν Δί' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον. 160

ΗΡΑ. οἶ σοι φράσους' ἀπαξάπανθ' ὧν ἂν δέη.
οὔτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὦδελφέ. ΔΙΟ. νῆ Δία καὶ σύ γε
ὕγλαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὐτίς λάμβανε. 165

ΞΑΝ. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙΟ. καὶ ταχέως μέντοι
πάνν.

ΞΑΝ. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαί τινα

τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

ΔΙΟ. ἔαν δὲ μηῦρω; **ΞΑΝ.** τότ' ἐμ' ἄγειν. **ΔΙΟ.** καλῶς
λέγεις.

καὶ γὰρ τιν' ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν. 170

οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·

ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Ἄιδου φέρειν;

ΝΕΚ. πόσ' ἄττα; **ΔΙΟ.** ταυτί. **ΝΕΚ.** δύο δραχμὰς μι-
σθὸν τελεῖς;

ΔΙΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. **ΝΕΚ.** ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς
ὁδοῦ.

ΔΙΟ. ἀνάμεινον, ᾧ δαιμόνι', ἔαν ξυμβῶ τί σοι. 175

ΝΕΚ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμὰς, μὴ διαλέγῃ.

ΔΙΟ. λάβ' ἐννέ' ὀβολοὺς. **ΝΕΚ.** ἀναβιώην νῦν πάλιν.

ΞΑΝ. ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμῶζεται;

ἐγὼ βαδιοῦμαι. **ΔΙΟ.** χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.

χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. **ΧΑΡ.** ᾧ ὅπ, παραβα-
λοῦ. 180

ΞΑΝ. τουτὶ τί ἔστι; **ΔΙΟ.** τοῦτο; λίμνη νῆ Δία
αὕτη' στὴν ἣν ἔφραζε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.

ΞΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, κᾶστι γ' ὁ Χάρων οὐτοσί.

ΔΙΟ. χαῖρ' ᾧ Χάρων, χαῖρ' ᾧ Χάρων, χαῖρ' ᾧ Χάρων.

ΧΑΡ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων; 185

τίς εἰς τὸ Δήθης πεδίον, ἧ'ς ὄνου πόκας,

ἧ'ς Κερβερίους, ἧ'ς κόρακας, ἧ' πὶ Ταίναρον;

ΔΙΟ. ἐγώ. **ΧΑΡ.** ταχέως ἔμβαινε. **ΔΙΟ.** ποῦ σχήσειν
δοκεῖς;

ἐς κόρακας ὄντως; **ΧΑΡ.** ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' εἴ-
νεκα.

ἔμβαινε δῆ. **ΔΙΟ.** παῖ, δεῦρο. **ΧΑΡ.** δοῦλον οὐκ
ἄγω. 190

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.

ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

- ΧΑΡ. οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλω;
 ΞΑΝ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑΡ. παρὰ τὸν Αὐαίνου
 λίθον,
 ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙΟ. μανθάνεις; ΞΑΝ.
 πάνυ μανθάνω. 195
- οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιῶν;
 ΧΑΡ. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
 οὔτος, τί ποιεῖς; ΔΙΟ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 ἴζω' πὶ κώπην, οὔπερ ἐκέλευές με σύ;
 ΧΑΡ. οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδί, γάστρων; ΔΙΟ.
 ἰδού. 200
- ΧΑΡ. οὔκουν προβαλεῖ τῷ χεῖρε κάκτενεῖς; ΔΙΟ. ἰδού.
 ΧΑΡ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς
 ἐλάῃς προθύμως; ΔΙΟ. κᾶτα πῶς δυνήσομαι,
 ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίσιος
 ὦν, εἴτ' ἐλεύνηιν; ΧΑΡ. ῥᾶστ' ἀκούσει γὰρ
 μέλη 205
- κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλης ἄπαξ. ΔΙΟ. τίνων;
 ΧΑΡ. βατράχων κύκνων θαυμαστά. ΔΙΟ. κατακέλευε δῆ.
 ΧΑΡ. ὦ ὀπόπ, ὦ ὀπόπ.
- ΒΑΤ. βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ,
 βρεκεκεκεξ κοᾶξ κοᾶξ. 210
 λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,
 ξύναυλον ὕμνων βοᾶν
 φθεγξώμεθ', εὐγῆρυν ἐμὰν ἀοιδάν,
 κοᾶξ κοᾶξ,
 ἦν ἀμφὶ Νυσήιον 215
 Διὸς Διόνυσον ἐν
 Λίμναις ἰαχήσαμεν,
 ἠνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
 τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι
 χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.

βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ.

220

ΔΙΟ. ἐγὼ δέ γ' ἄλγειν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ᾧ κοὰξ κοὰξ·
ὑμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.

ΒΑΤ. βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ.

225

ΔΙΟ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοὰξ·
οὐδὲν γὰρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοὰξ.

ΒΑΤ. εἰκότως γ', ᾧ πολλὰ πράττων·

ἐμὲ γὰρ ἔστερξαν μὲν εὐλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κεροβάτας Πάν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων· 230
προσεπιτέρεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἔνεκα δούνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.

βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ.

235

ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χῶ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κατ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ —

ΒΑΤ. βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ.

ΔΙΟ. ἀλλ', ᾧ φιλωδὸν γένος,

240

παύσασθε. ΒΑΤ. μᾶλλον μὲν οὖν
φθεργζόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἀμέραισιν

ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾧδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσιν,

245

ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαι
αἰόλαν ἐφθεργζάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν.
βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ.

250

ΔΙΟ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

ΒΑΤ. δεινὰ τᾶρα πεισόμεσθα.

- ΔΙΟ.* δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι. 255
- ΒΑΤ.* βρεκεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
- ΔΙΟ.* οἰμῶζετ' · οὐ γὰρ μοι μέλει.
- ΒΑΤ.* ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά γ'
ὀπόσον ἢ φάρυγξ ἄν ἡμῶν
χανδάνη δι' ἡμέρας 260
βρεκεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
- ΔΙΟ.* τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.
- ΒΑΤ.* οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
- ΔΙΟ.* [οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμὲ]
οὐδέποτε · κεκραξομαι γὰρ
κᾶν με δῆ δι' ἡμέρας, 265
(βρεκεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ,)
ἕως ἄν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοᾶξ,
βρεκεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ.
ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοᾶξ.
- ΧΑΡ.* ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.
ἔκβαιν', ἀπόδος τὸν ναῦλον. *ΔΙΟ.* ἔχε δὴ τῷ-
βολῶ. 270
- ΔΙΟ.* ὁ Ξανθίας. ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθία;
- ΞΑΝ.* ἰαῦ. *ΔΙΟ.* βάδιζε δεῦρο. *ΞΑΝ.* χαῖρ', ὦ δέσποτα.
- ΔΙΟ.* τί ἐστὶ τάντανθοῖ; *ΞΑΝ.* σκότος καὶ βόρβορος.
- ΔΙΟ.* κατεῖδες οὖν πού τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; *ΞΑΝ.* σὺ
δ' οὐ; 275
- ΔΙΟ.* νῆ τὸν Ποσειδῶ' ἴγωγε, καὶ νυνὶ γ' ὄρω.
ἄγε δὴ, τί δρωμεν; *ΞΑΝ.* προῖέναι βέλτιστα νῶν,
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία
τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. *ΔΙΟ.* ὡς οἰμῶζεται.
ἡλαξονεύεθ', ἵνα φοβηθεῖην ἐγώ, 280
εἰδῶς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὡς Ἡρακλῆς.
 ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
 λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

ΞΑΝ. νῆ τὸν Δία· καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός. 285

ΔΙΟ. ποῦ ποῦ 'στιν; ΞΑΝ. ἐξόπισθεν. ΔΙΟ. ἐξό-
 πισθ' ἴθι.

ΞΑΝ. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙΟ. πρόσθε νυν ἴθι.

ΞΑΝ. καὶ μὴν ὁρῶ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.

ΔΙΟ. ποῖόν τι; ΞΑΝ. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγ-
 νεται·

τότε μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὄρεῦς, τότε δ' αὖ γυνή 290
 ὠραιότατή τις. ΔΙΟ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.

ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.

ΔΙΟ. Ἐμπουσα τοίνυν ἐστί. ΞΑΝ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
 ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙΟ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;

ΞΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον, 295
 σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; ΞΑΝ.
 ποῖ δ' ἐγώ;

ΔΙΟ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἴν' ὦ σοι ξυμπότης.

ΞΑΝ. ἀπολούμεθ', ὦναξ Ἡράκλεις. ΔΙΟ. οὐ μὴ κα-
 λεῖς μ',

ὦνθρωφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.

ΞΑΝ. Διόνυσσε τοίνυν. ΔΙΟ. τοῦτ' ἔθ' ἤττον θατέρου.

ΞΑΝ. ἴθ' ἤπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὦ δέσποτα. 301

ΔΙΟ. τί δ' ἔστι; ΞΑΝ. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπρά-
 γαμεν,

ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·

ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.

ἤμπουσα φρούδη. ΔΙΟ. κατόμοσον. ΞΑΝ. νῆ
 τὸν Δία. 305

ΔΙΟ. καὐθις κατόμοσον. ΞΑΝ. νῆ Δί'. ΔΙΟ. ὄμοσον.

ΞΑΝ. νῆ Δία.

- ΔΙΟ. οἴμοι τάλας, ὡς ἄχρῖασ' αὐτὴν ἰδῶν·
- ΞΑΝ. ὁδὶ δὲ δείσας ὑπερεπυρρῖασε σοῦ.
- ΔΙΟ. οἴμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; 310
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἧ χρόνου πόδα;
- ΞΑΝ. οὔτος. ΔΙΟ. τί ἔστιν; ΞΑΝ. οὐ κατήκουσας;
ΔΙΟ. τίνος;
- ΞΑΝ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙΟ. ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
ἀλλ' ἤρεμὲι πτήξαντες ἀκροασώμεθα. 315
- ΧΟΡ. Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.
Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.
- ΞΑΝ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὦ δέσποθ', οἱ μεμνημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῶν.
ἄδουσι γοῦν τὸν Ἰακχον ὄνπερ Διαγόρας. 320
- ΔΙΟ. κάμοι δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.
- ΧΟΡ. Ἰακχ', ὦ πολυτιμήτοις ἔδραις ἐνθάδε ναίων,
Ἰακχ', ὦ Ἰακχε, 325
ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,
ὄσιους ἐς θιασώτας,
πολύκαρπον μὲν τινάσσω
περὶ κρατὶ σῶ βρύοντα
στέφανον μύρτων· θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων 330
ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
φιλοπαίγμονα τιμάν,
χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν μέρος, ἀγνάν, ἱερὰν 335
ὄσιοις μύσταις χορεῖαν.
- ΞΑΝ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη,
ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
- ΔΙΟ. οὔκουν ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης;

ΧΟΡ. ἔγειρε· φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ [τινάσσων]
 γὰρ ἦκει, 340

Ἴακχ', ὦ Ἴακχε,
 νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
 φλογὶ φέγγεται δὲ λειμῶν·
 γόνυ πάλλεται γερόντων· 345

ἀποσεύονται δὲ λύπας
 χροῖους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς,
 ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
 σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων 350

προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρὸν ἔλειον δάπεδον
 χοροποιόν, μάκαρ, ἦβαν.
 εὐφημεῖν χρὴ καῖξιπασθαι τοῖς ἡμετέροισι χο-
 ροῖσιν

ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ καθα-
 ρεύει, 355
 ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μῆτ' εἶδεν μῆτ' ἐχό-
 ρευσεν,

μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ'
 ἐτελέσθη,
 ἢ βωμολόχοις ἔπεσιν χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο
 ποιούσιν,

ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκόλος ἐστι
 πολίταις,
 ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπι-
 θυμῶν, 360

ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδο-
 κεῖται,
 ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρρητ'
 ἀποπέμπει

ἐξ Αἰγίνης, Θωρυκίων ὄν, εἰκοστολόγος κακο-
 δαίμων,

ἀσκάματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς
 Ἐπίδαυρον,
 ἢ χροήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
 τινὰ πείθει, 365
 ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν
 ὑπάδων,
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀπο-
 τρώγει,
 κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ
 Διονύσου·
 τούτοις αὐδῶ καὶ ὕθις ἀπανδῶ καὶ ὕθις τὸ τρίτον
 μάλ' ἀπανδῶ
 ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε
 μολπὴν 370
 καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἰ τῆδε πρέπουσιν
 ἑορτῆ.

χώρει νυν πᾶς ἀνδρείως
 εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
 λειμώνων ἐγκρούων
 κἀπισκώπτων 375
 καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
 ἠρίσθηται δ' ἐξαρκούντως.
 ἀλλ' ἔμβα χῶπως ἄρεις 377
 τὴν Σώτειραν γενναίως
 τῆ φωνῆ μολπάζων,
 ἢ τὴν χώραν 380
 σῶζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
 κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται. 381
 ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βα-
 σίλειαν,

Δήμητρα θεάν, ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς
κελαδεῖτε.

Δήμητερ, ἀγνῶν ὀργίων
ἄνασσα, συμπαραστάτει, 385

καὶ σῶξε τὸν σαντῆς χορόν·
καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαί τε καὶ χορευῶσαι·

καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390

τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως
παῖσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.

ἄγ' εἶα 394

νῦν καὶ τὸν ὠραῖον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο 395

ᾠδαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.

Ἰακχε πολυτίμητε, μέλος ἑορτῆς
ἠδιστον εὐρών, δεῦρο συνακολουθεῖ

πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὡς 400

ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.

Ἰακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
κἀπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον 405

καὶ τὸ ῥάκος, κᾶξεῦρες ὥστ'
ἀξημίους παίξειν τε καὶ χορεύειν.

Ἰακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου, 410

σμπαιστρίας, χιτωνίου

παραρραγέντος τιτθίου προκύψαν.

Ἰακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

384—388. = 389—393

394—397. = 440—444. = 444—447.

- ΔΙΟ.** ἐγὼ δ' αἰέ πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. **ΞΑΝ.** κᾶγωγε πρὸς.
- ΧΟΡ.** βούλεσθε δῆτα κοινῇ 416
σκῶψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἐπτέτης ὦν οὐκ ἔφυσε φράτορας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι, 420
κᾶστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω
ἐν ταῖς ταφαῖσι προκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
κᾶκόπτει ἔγκεκυφώς, 425
κᾶκλαε, κᾶκεκράγει
Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.
καὶ Καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν Ἴπποβίνου
κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον. 430
- ΔΙΟ.** ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῶν
Πλούτων' ὅπου ἔνθαδ' οἰκεῖ;
ξένω γὰρ ἐσμὲν ἀρτίως ἀφιγμένω.
- ΧΟΡ.** μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
μηδ' αὐθις ἐπανεῖρη με, 435
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
- ΔΙΟ.** αἴροι' ἂν αὐθις, ὦ παῖ.
ΞΑΝ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
ἀλλ' ἦ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
- ΧΟΡ.** χωρεῖτε 440
νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον αἰ'
ἄλσος
παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἶμι καὶ γυναιξίν, 444
οὗ παννουχίζουσιν θεᾶ, φέγγος ἱερὸν οἷσων.

χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους 448
 λειμῶνας ἀνθεμῶδεις,
 τὸν ἡμέτερον τρόπον, 450
 τὸν καλλιχορώτατον,
 παίζοντες, ὃν ὄλβια
 Μοῖραι ξυνάγουσιν.

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
 καὶ φέγγος ἰλαρόν ἐστιν, 455
 ὅσοι μεμνήμεθ' εὐ-
 σεβῆ τε διήγομεν
 τρόπον περὶ τοὺς ξένους
 καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟ. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα; 460

πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;

ΞΑΝ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
 καθ' Ἡρακλέα τὸ σῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.

ΔΙΟ. παῖ παῖ. ΑΙΑ. τίς οὗτος; ΔΙΟ. Ἡρακλῆς ὁ καρ-
 τερός.

ΑΙΑ. ᾧ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ 465

καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε,
 ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον
 ἀπῆξας ἄγχων ἀποδρὰς ὄχου λαβών,
 ὃν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·

τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα 470

Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἵματοσταγῆς
 φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες,
 Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἢ τὰ σπλάγχνα σου
 διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάπεται

Ταρτησία μύραινα· τῶ νεφρῶ δέ σου 475

αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένῳ

διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,

ἐφ' ἄς ἐγὼ δρομαῖον ὀρμήσω πόδα.

ΞΑΝ. οὗτος, τί δέδρακας; ΔΙΟ. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.

ΞΑΝ. ὦ καταγέλαστ', οὐκουν ἀναστήσει ταχὺ 480
πρὶν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙΟ. ἀλλ' ὠρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

ΞΑΝ. ἰδοὺ λαβέ. προσθοῦ. ποῦ 'στιν; ὦ χρυσοῖ θεοί,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙΟ. δείσασα γὰρ
εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν. 485

ΞΑΝ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. ΔΙΟ. ἐγὼ
πῶς δειλός, ὅστις σπογγιάν ἤτησά σε;
οὐκ ἄν γ' ἕτερος ταῦτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΞΑΝ. ἀλ-
λὰ τί;

ΔΙΟ. κατέκειτ' ἂν ὀσφραϊνόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην. 490

ΞΑΝ. ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον. ΔΙΟ. οἶμαι νῆ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδειςας τὸν ψόφον τῶν ρημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόν-
τισα.

ΔΙΟ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾶς κἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ γῶ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν 495
καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβὸςπλαγχνος εἶ.
ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

ΞΑΝ. φέρε δὴ ταχέως αὐτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέψον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σέ τὸ λῆμ' ἔχων. 500

ΔΙΟ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί.

ΘΕΡ. ὦ φίλταθ' ἤκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι.
ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἤκουτ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἦψε κατερικτῶν χύτρας 505
ἔτνους δὴ ἢ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὄλον,
πλακοῦντας ὦπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἴσιθι.

ΞΑΝ. κάλλιστ', ἐπαινω. ΘΕΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ
σ' ἐγὼ

περιόψομά πελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρέα
ἀνέβραττεν ὀρνίθια, καὶ τραγήματα 510

ἔφρουγε, κῶνον ἀνεκεράννου γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἄμ' ἐμοί. ΞΑΝ. πάνυ καλῶς. ΘΕΡ.
ληρεῖς ἔχων·

οὐ γὰρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ ἀύλητρίς γέ σοι
ἤδη ἕνδον ἔσθ' ὠραιότατη κώρχηστρίδες
ἕτεραι δὺ ἢ τρεῖς. ΞΑΝ. πῶς λέγεις; ὀρχη-
στρίδες; 515

ΘΕΡ. ἠβυλλιῶσαι κᾶρτι παρατετιλμένοι.
ἀλλ' εἴσιθ', ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
ἤμελλ' ἀφαιρεῖν χῆ τράπεζ' εἰσῆρετο.

ΞΑΝ. ἴθι νυν, φράσον πρῶτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι. 520
ὁ παῖς, ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκευὴ φέρων.

ΔΙΟ. ἐπίσχεσ οὔτος. οὐ τί που σπουδὴν ποιεῖ,
ὀτιή σε παίζων Ἡρακλέα ἑσκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα; 525

ΞΑΝ. τί δ' ἔστιν; οὐ δὴ πού μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἄδωκας αὐτός; ΔΙΟ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέσμα. ΞΑΝ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙΟ. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν 530
ὡς δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;

ΞΑΝ. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὐτ'. ἴσως γὰρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.

ΧΟΡ ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστι 534
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ

- πολλὰ περιπεπλευκός, 535
 μετακυλινδεῖν αὐτὸν ἀεὶ
 πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
 μάλλον ἢ γεγραμμένην
 εἰκὸν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν
 σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
 πρὸς τὸ μαλθακώτερον
 δεξιῶν πρὸς ἀνδρός ἐστι 540
 καὶ φύσει Θηραμένους.
- ΔΙΟ.** οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
 Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
 στρώμασιν Μιλησίοις
 ἀνατετραμμένος κυνῶν ὄρ-
 χηστρίδ', εἴτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐ-
 γὰρ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
 τούρεβλίνθου ἄδραττόμην· οὐ- 545
 τος δ' ἄτ' ὢν καὐτὸς πανοῦργος
 εἶδε, κατ' ἐκ τῆς γνάθου
 πύξ πατάξας μούξέκοψε
 τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους; 548
- ΠΑΝ.** Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ'· ὁ πανοῦργος
 οὐτοσί,
 ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε 550
 ἐκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν. **ΠΑΑ.** νὴ Δία,
 ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. **ΞΑΝ.** κακὸν ἦκει τινί.
- ΠΑΝ.** καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἰκοσιν
 ἂν' ἡμιωβολιαῖα. **ΞΑΝ.** δώσει τις δίκην. 554
- ΠΑΝ.** καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. **ΔΙΟ.** ληρεῖς, ὦ γύναι,
 κούκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. **ΠΑΝ.** οὐ μὲν οὖν με
 προσεδόκας,
 ὅτι ἡ κοθόρουνος εἶχες, ἂν γινῶναί σ' ἔτι;
 τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω.

- ΠΛΑ. μὰ Δί', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
ὄν οὔτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν. 560
- ΠΑΝ. κάπειτ' ἐπειδὴ τάργυριον ἐπραττόμην,
ἔβλεπεν εἰς με δριμὺ κάμνυκάτο γε.
- ΞΑΝ. τούτου πάνυ τούργον, οὔτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
- ΠΑΝ. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν.
- ΠΛΑ. νῆ Δία, τάλαινα. ΠΑΝ. νῶ δὲ δεισάσα γέ που
ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθύς ἀνεπηδήσαμεν· 566
ὁ δ' ὄχρετ' ἐξᾶξας γε τὰς ψιάθους λαβῶν.
- ΞΑΝ. καὶ τοῦτο τούτου τούργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δοῦν.
- ΠΑΝ. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνά μοι.
- ΠΛΑ. σὺ δ' ἔμοιγ', εἴνπερ ἐπιτύχης, Ὑπέροβολου, 570
ἴν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. ΠΑΝ. ᾧ μισρὰ φάρυγξ,
ὡς ἠδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
- ΠΛΑ. ἐγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμι σε.
- ΠΑΝ. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἄν ἐκτέμοίμι σου, 575
δρέπανον λαβοῦσ', ᾧ τὰς χόλικας κατέσπασας.
- ΠΛΑ. ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
- ΔΙΟ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
- ΞΑΝ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου. 580
οὐκ ἄν γενοίμην Ἡρακλῆς ἄν. ΔΙΟ. μηδαμῶς,
ᾧ Ξανθίδιον. ΞΑΝ. καὶ πῶς ἄν Ἀλκμήνης ἐγὼ
υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;
- ΔΙΟ. οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ, καὶ δικαίως αὐτὸ δοῦξ·
κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἄν ἀντείποιμί σοι. 585
ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόροξις αὐτός, ἢ γυνή, τὰ παιδία,
κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
- ΞΑΝ. δέχομαι τὸν ὄρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
- ΧΟΡ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ 590

τὴν στολὴν εἴληφας, ἦνπερ
 εἶχες ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
 ἀνανεάζειν * *
 καὶ βλέπειν αὐτίς τὸ δεινόν,
 τοῦ θεοῦ μεμνημένον
 ὧπερ εἰκάξεις σεαυτόν.
 εἰ δὲ παραληρωὼν ἀλώσει
 κἀκβαλεῖς τι μαλθακόν,
 αὐτίς αἰρεσθαί σ' ἀνάγκη
 ἴσται πάλιν τὰ στρώματα.

595

ΞΑΝ. οὐ κακῶς, ὦνδρες, παραινεῖτ',
 ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
 ἄρτι συννοούμενος.
 ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἤ τι,
 ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
 ράσεται μ' εὖ οἶδ' ὅτι.
 ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
 ἑμαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
 καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
 δεῖν δ' ἔοικεν, ὡς ἀκούω
 τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

600

ΑΙΑ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτουὶ τὸν κυνοκλόπον, 605
 ἵνα δῶ δίκην· ἀνύετον. ΔΙΟ. ἦκει τῷ κακόν.

ΞΑΝ. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. ΑΙΑ. εἶεν, καὶ
 μάχει;

ὁ Διτύλας χῶ Σκεβλύας χῶ Παρδόκας
 χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῶρι.

ΔΙΟ. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτουὶ 610
 κλέπτοντα προσέτ' ἀλλότρια; ΑΙΑ. μᾶλλ' ὑπερ-
 φνᾶ.

ΔΙΟ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ. ΞΑΝ. καὶ μὴν νῆ Δία,
 εἰ πάποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,

ἢ κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ · 615
βασάνιξε γὰρ τὸν παῖδα τουτοῖ λαβῶν,
κᾶν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ
ἄγων.

AIA. καὶ πῶς βασανίσω; *ΞΑΝ.* πάντα τρόπον, ἐν
κλίμακι

δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγγέων, 620
πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητεῖω νέω.

AIA. δίκαιος ὁ λόγος· κᾶν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τὰργύριόν σοι κείσεται.

ΞΑΝ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὔτω δὲ βασάνιξ' ἀπαγαγῶν. 625

AIA. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοὶ κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χῶπῳς ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψευδός. *ΔΙΟ.* ἀγρορεύω τινὶ
ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ'. εἰ δὲ μή,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. *AIA.* λέγεις δὲ τί; 630

ΔΙΟ. ἀθάνατος εἶναί φημι Διόνυσος Διός,
τοῦτον δὲ δοῦλον. *AIA.* ταῦτ' ἀκούεις; *ΞΑΝ.*
φήμ' ἐγώ.

καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἐστὶ μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γὰρ ἐστίν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙΟ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεός, 635
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΞΑΝ. δίκαιος ὁ λόγος· χῶπότερον ἂν νῶν ἴδῃς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

AIA. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνῆρ· 640
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δῆ.

ΞΑΝ. πῶς οὖν βασανιεῖς νῶ δικαίως; *AIA.* ῥαδίως·

πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον. ΞΑΝ. καλῶς
λέγεις.

ἰδού, σκόπει νυν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἰδῆς.

ΑΙΑ. ἦδη πάταξά σ'. ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙΑ. οὐδ'
ἐμοὶ δοκεῖς. 645

ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. ΔΙΟ. πηνίκα;

ΑΙΑ. καὶ δὴ πάταξα. ΔΙΟ. κᾶτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

ΑΙΑ. οὐκ οἶδα· τονδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.

ΞΑΝ. οὐκουν ἀνύσεις; ἰατταταῖ. ΑΙΑ. τί τᾶτταταῖ;
μῶν ὠδυνήθης; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ὀπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείοις γίγνεται. 651

ΑΙΑ. ἄνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟ. ἰοὺ ἰοῦ. ΑΙΑ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. ἰππέας ὄρω.

ΑΙΑ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙΟ. κρομμύων ὀσφραίνομαι.

ΑΙΑ. εἶπ' εἰ προτιμᾶς οὐδέν; ΔΙΟ. οὐδέν μοι μέλει. 655

ΑΙΑ. βαδιστέον τᾶρ' ἔστιν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.

ΞΑΝ. οἴμοι. ΑΙΑ. τί ἔστι; ΞΑΝ. τὴν ἄκανθαν ἔξελε.

ΑΙΑ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟ. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.

ΞΑΝ. ἦλγησεν· οὐκ ἤκουσας; ΔΙΟ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ 660
ἰαμβον Ἰππῶνακτος ἀνεμιμνησκόμεν.

ΞΑΝ. οὐδέν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.

ΑΙΑ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἦδη πάρεχε τὴν γαστέρα.

ΔΙΟ. Πόσειδον, ΞΑΝ. ἦλγησέν τις.

ΔΙΟ. ὃς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλαυκᾶς μέδεις 665
ἄλὸς ἐν βένθεσιν.

ΑΙΑ. οὗ τοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν
ὀπότερος ὑμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·

ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται 670

χῆ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεῶ.

ΔΙΟ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
 κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
 εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκασόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα,
 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκά-
 λαις,

ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὐῆτις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
 εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις
 ἔτ' οἰμώζεται, 706

οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πίθηκος οὔτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
 Κλειγένης ὁ μικρός,
 ὁ πονηρότατος βαλανεύς ὁπόσοι κρατοῦσι κυκη-
 σιτέφρου 710

ψευδολίτρου κονίας

καὶ Κιμωλίας γῆς,

χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τὰδ' οὐκ
 εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἄ-
 νευ ξύλου βαδίζων. 716

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἢ πόλις πεπονθέναι
 ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κἀγα-
 θούς,

ἔς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. 720
 οὔτε γὰρ τούτοισιν οὔσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
 ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὡς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
 ἐν τε τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
 χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλ-
 κίοις, 725

χθές τε καὶ πρόην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
 τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώ-
 φρονας

ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγα-
 θούς,

καὶ τραφέντας ἐν παλαιστραῖς καὶ χοροῖς καὶ μου-
σικῇ,

προσέλουµεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρ-
ρίαις 730

καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμεθα
ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἢ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥαδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὧν ὄητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρό-
πους,

χρησθε τοῖς χρηστοῖσιν ἀνδρῶν· καὶ κατορθώσασι
γὰρ 735

εὐλογον· κἂν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύ-
λου,

ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

ΑΙΑ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, γεννάδας ἀνήρ
ὁ δεσπότης σου. *ΞΑΝ.* πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον; 740

ΑΙΑ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἀντικρως,
ὅτι δοῦλος ὦν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.

ΞΑΝ. ὦμῶξε μέντ' ἄν. *ΑΙΑ.* τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΞΑΝ. χαίρεις, ἰκετεύω; *ΑΙΑ.* μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ. 746

ΞΑΝ. τί δὲ τονθορούζων, ἠνίκ' ἄν πληγὰς λαβῶν
πολλὰς ἀπίης θύραζε; *ΑΙΑ.* καὶ τοῦθ' ἦδομαι.

ΞΑΝ. τί δὲ πολλὰ πράττων; *ΑΙΑ.* ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ'
ἐγώ.

ΞΑΝ. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν 750
ἅττ' ἄν λαλῶσι; *ΑΙΑ.* μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ΞΑΝ. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; *ΑΙΑ.* ἐγώ;
μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κἀκμιαίνομαι.

ΞΑΝ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,

καὶ δὸς κύσαι καὐτὸς κύσον, καὶ μοι φράσον, 755
 πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἔστιν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οὐνδον ἔστι θόρυβος χῆ βοή
 χῶ λοιδορησμός; ΑΙΑ. Αἰσχύλου κεύριπίδου.

ΞΑΝ. ᾧ. ΑΙΑ. πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα
 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλῇ πάνυ. 760

ΞΑΝ. ἐκ τοῦ; ΑΙΑ. νόμος τις ἐνθάδ' ἔστι κείμενος
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
 τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
 σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς, ΞΑΝ. μαν-
 θάνω. 765

ΑΙΑ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.

ΞΑΝ. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλου;

ΑΙΑ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον,
 ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑΝ. νυνὶ δὲ τίς;

ΑΙΑ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο 771
 τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
 καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι καὶ τοιχωρῦχοις,
 ὅπερ ἔστ' ἐν Αἴδου πλῆθος, οἱ δ' ἀκροώμενοι
 τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775

ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον·
 κᾶπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
 ἔν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑΝ. κοῦκ ἐβάλλετο;

ΑΙΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
 ὀπότερος εἶη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780

ΞΑΝ. ὁ τῶν πανούργων; ΑΙΑ. νῆ Δί', οὐράνιον γ'
 ὄσον.

ΞΑΝ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;

ΑΙΑ. ὀλίγον τὸ χρηστόν ἔστιν, ὥσπερ ἐνθάδε.

ΞΑΝ. τί δῆθ' ὁ Πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται;

- ΑΙΑ.* ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
 κᾶλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. *ΞΑΝ.* κᾶπειτα πῶς
 οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;
- ΑΙΑ.* μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰσχύλον,
 ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
 κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου. 790
 νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὡς ἔφη Κλειδημίδης,
 ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῆ,
 ἔξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
 διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.
- ΞΑΝ.* τὸ χοῆμ' ἄρ' ἔσται; *ΑΙΑ.* νῆ Δί', ὀλίγον ὕστε-
 ρον. 795
 κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινήθησεται.
 καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικῆ σταθμησεται.
- ΞΑΝ.* τί δέ; μειαγωγῆσουσι τὴν τραγωδίαν;
- ΑΙΑ.* καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα — *ΞΑΝ.* πλινθεύσουσι
 γῆν; 800
- ΑΙΑ.* καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
 κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγωδίας.
- ΞΑΝ.* ἧ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.
- ΑΙΑ.* ἔβλεψε δ' οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
- ΞΑΝ.* κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; *ΑΙΑ.* τοῦτ' ἦν δύσκολον·
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὕρισκέτην. 806
 οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαιν' Αἰσχύλος,
- ΞΑΝ.* πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρούχους.
- ΑΙΑ.* λῆρόν τε τᾶλλ' ἠγεῖτο τοῦ γυνῶναι πέρι
 φύσεις ποιητῶν· εἶτα τῷ σῶ δεσπότῃ 810
 ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
 ἀλλ' εἰσίσωμεν· ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
 ἔσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
- ΧΟΡ.* ἧ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλου ἐνδοθεν ἔξει,
 ἠνίκ' ἂν ὀξύλαλον παρίδη θήγοντος ὀδόντα 815

ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματᾶ στροβήσεται.

ἔσται δ' ἵππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σκινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένον φρενοτέκτονος ἀνδρὸς 820
ῥήμαθ' ἵπποβάμουνα.

φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς λασιανύχενᾶ χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἦσει
ῥήματα γομποπαγῆ, πινακηδὸν ἀποσπῶν
γηγενεῖ φυσῆματι· 825

ἔνθεν δὴ στοματοργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσπη
γλῶσσ', ἀνελισσομένη φθονερούς κινουῖσα χαλι-
νούς,

ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογῆσει
πνευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΤΡ. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει. 830
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙΟ. Αἰσχύλε, τί σιγᾶς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΤΡ. ἀποσεμννεῖται πρῶτον, ἅπερ ἐκάστοτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἔτερατεύετο.

ΔΙΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε. 835

ΕΤΡ. ἐγῶδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιόν, αὐθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

ΑΙΣ. ἄλληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 840

σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη
καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη;
ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἐρεῖς. ΔΙΟ. παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὄργην σπλάγχνα θερμήνης κότφ.

ΑΙΣ. οὐ δῆτα, πρὶν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς 845
τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται.

- ΔΙΟ.** ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεταιαι.
- ΑΙΣ.** ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην, 850
- ΔΙΟ.** ἐπίσχεσ οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδη,
ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον· 855
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ', ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοπώλιδας.
σὺ δ' εὐθύς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς.
- ΕΥΡ.** ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κούκ ἀναδύομαι, 860
δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τούτῳ δοκεῖ,
τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,
καὶ νῆ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἴολον
καὶ τὸν Μελέαγρον, κᾶτι μάλα τὸν Τήλεφον.
- ΔΙΟ.** σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε. 865
- ΑΙΣ.** ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ ἔστιν ἀγῶν νῶν. **ΔΙΟ.** τί δαί;
- ΑΙΣ.** ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.
ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή. 870
- ΔΙΟ.** ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὅπως ἂν εὗξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.
- ΧΟΡ.** ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἀγναὶ 875
Μούσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἰ καθο-
ροᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις

ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
 ἔλθετ' ἐποψόμεναι δύναμιν
 δεινοτάτοιον στομάτιον πορίσασθαι 880
 ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
 νῦν γὰρ ἀγῶν σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον
 ἤδη.

ΔΙΟ. εὐχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τᾶπη λέγειν 885

ΑΙΣ. Δήμητερ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
 εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟ. ἐπίθες λαβῶν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΤΡ. καλῶς·
 ἕτεροι γὰρ εἰσὶν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

ΔΙΟ. ἴδιοί τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΤΡ. καὶ μάλα. 890

ΔΙΟ. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΤΡ. αἰθήρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
 καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,
 ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν 895

παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
 ἐμμέλειαν· ἔπιτε δαΐαν ὀδόν.

γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται,
 λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
 οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι 900

τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι

καὶ κατερρινημένον,

τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις

τοῖς λόγοισιν

ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-

λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖ-

τον 905

ἀστεῖα καὶ μὴτ' εἰκόνας μὴθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἶποι.

ΕΤΡ. καὶ μὴν ἐμαντὸν μὲν γε, τὴν ποιήσιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ'
ἐλέγξω,

ὡς ἦν ἀλαξῶν καὶ φέναξ, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μῶρους λαβὼν παρὰ Φρυγίῳ τραφέν-
τας. 910

πρῶτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
'Αχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δει-
κνύς,

πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρούζοντας οὐδὲ τουτί·

ΔΙΟ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. **ΕΤΡ.** ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν
ὄρμαθούς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἂν· οἱ δ' ἐσί-
γων. 915

ΔΙΟ. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καί με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἦττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. **ΕΤΡ.** ἠλίθιος ἄρ'
ἦσθα,

σάφ' ἴσθι. **ΔΙΟ.** κάμαντῶ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ'
ὁ δεῖνα;

ΕΤΡ. ὑπ' ἀλαξονείας, ἴν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν καθοῖτο,
ὀπόθ' ἢ Νιόβη τι φθέγγεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν
διήει. 920

ΔΙΟ. ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφενაკιζόμεν ὑπ' αὐτοῦ.
τί σκορδινᾶ καὶ δυσφορεῖς; **ΕΤΡ.** ὅτι αὐτὸν ἐξε-
λέγγω.

κᾶπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἦδη μεσοίη, ρήματ' ἂν βόεια δῶδεκ' εἶπεν,
ὄφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δεῖν' ἄττα μορμο-
ρωπά, 925

ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. **ΑΙΣ.** οἴμοι τάλας. **ΔΙΟ.**
σιώπα.

ΕΤΡ. σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἐν ΔΙΟ. μὴ πρῆε τοὺς
ὀδόντας.

ΕΤΡ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ π' ἀσπίδων
ἐπόντας

γρουπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδι' ἦν. ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεούς,
ἐγὼ γοῦν 930

ἦδη ποτ' ἐν μακροῦ χρόνῳ νυκτὸς διηγρούπησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρούνα ζητῶν, τίς ἐστὶν ὄρνις.

ΑΙΣ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὦμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.

ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὄμην Ἐρυξιν εἶναι.

ΕΤΡ. εἶτ' ἐν τραγωδίαις ἐχρῆν κάλεκτρούνα ποιῆσαι;

ΑΙΣ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρὸν, ποτ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποιεῖς;

ΕΤΡ. οὐχ ἱππαλεκτρούνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους,
ἄπερ σὺ, 931

ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γρά-
φουσιν·

ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶ-
τον εὐθὺς

οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπα-
χθῶν, 940

ἴσχυανα μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεῖ-
λον

ἐπυλλίοις καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοισι λευκοῖς,
χυλὸν διδούς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπη-
θῶν·

εἶτ' ἀνέτρεφον μονωδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.
εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅτι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἀλλ' οὐξιώων πρῶτιστα μὲν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν
εὐθὺς 946

τοῦ δράματος ΔΙΟ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί'
ἢ τὸ σαυτοῦ.

ΕΥΡ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἄν
ἀργόν,

ἄλλ' ἔλεγεν ἢ γυνή τέ μοι χῶ δουῖλος οὐδὲν ἦττον,
χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραῦς ἄν. ΑἴΣ. εἶτα

δῆτα 950

οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΥΡ.
μὰ τὸν Ἀπόλλω·

δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων. ΔΙΟ. τοῦτο μὲν
ἔασον, ὦ τάν.

οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τού-
του.

ΕΥΡ. ἔπειτα τουτουσί λαλεῖν ἐδίδαξα ΑἴΣ. φημί κάγω.
ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὄφελος μέσος διαρραγῆναι. 955

ΕΥΡ. λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,
νοεῖν, ὄραῖν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐραῖν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα ΑἴΣ. φημί
κάγω.

ΕΥΡ. οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύν-
εσμεν,

ἐξ ὧν γ' ἄν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὔτοι
ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἄλλ' οὐκ ἐκομπο-
λάκου 961

ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον
αὐτούς,

Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαρο-
πώλους.

γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμους ἐκατέρου μαθη-
τάς. 964

τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυνοκάμπται,
οὔμοι δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

ΔΙΟ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,

ὅς ἦν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῆ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖτος, ἀλλὰ Κεῖος.

- ΕΥΡ.** τοιαῦτα μέντοῦ γὰ φρονεῖν 971
τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι 975
τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;
- ΔΙΟ.** νῆ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη- 980
ναίων ἅπας τις εἰσιῶν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, ποῦ στιν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον 985
τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροdon τὸ χθιζινόν;
τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ' ἀβελτερώτατοι,
κεχηνότες Μαμμάκυθοι, 990
Μελιτίδαι καθῆντο.
- ΧΟΡ.** τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ·
σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως
μῆ σ' ὁ θυμὸς * * * * ἀρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν· 995
δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως, ᾧ γεννάδα,
μὴ πρὸς ὄργην ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρῶμενος τοῖς ἰστίοις, 1000

εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις,
ἤνικ' ἂν τὸ πνεῦμα λείῃον
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.

ἄλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα
σεμνὰ

καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρου-
νὸν ἀφίει. 1005

ΑΙΣ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν'
ἀγανακτεῖ,

εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη
δ' ἀπορεῖν με,

ἀπόκριναί μοι, τίνος οὔνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄν-
δρα ποιητήν;

ΕΤΡ. δεξιότητος καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποι-
οῦμεν

τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙΣ. ταῦτ'
οὐκ εἰ μὴ πεποίηκας, 1010

ἄλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους
ἀπέδειξας,

τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι; ΔΙΟ. τεθνάναι·
μὴ τοῦτον ἔρωτα.

ΑΙΣ. σκέψαι τοίνυν οἷους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέ-
ξατο πρῶτον,

εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπο-
λίτας,

μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ
πανούργους, 1015

ἀλλὰ πνέοντας δόρου καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους
τροφαλείας

καὶ πήληκας καὶ κνημῖδας καὶ θυμοὺς ἑπταβο-
εῖους.

- ΕΤΡ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὐτὸ μὲν
ἐπιτρίψει.
καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδί-
δαξας;
- ΔΙΟ. Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' ἀνθαδῶς σεμννόμενος
χαλέπαινε. 1020
- ΑΙΣ. δράμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙΟ. ποῖον; ΑΙΣ.
τοὺς ἔπι' ἐπὶ Θήβας·
ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνήρ ἠράσθη δάλοσ εἶναι.
- ΔΙΟ. τουτὶ μὲν σοι κακὸν εἴργασται· Θηβαίους γὰρ
πεποίηκας
ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' εἴ-
νεκα τύπτου.
- ΑΙΣ. ἀλλ' ὑμῖν αὐτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ'
ἐτράπεσθε. 1025
εἶτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξε-
δίδαξα
νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄρι-
στον.
- ΔΙΟ. ἐχάρην γοῦν, ἠνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τε-
θνεῶτος,
ὃ χορὸς δ' εὐθύς τὸ χεῖρ' ᾧδὶ συγκρούσας εἶπεν
ἱανοῖ.
- ΑΙΣ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χορὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι
γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, 1030
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φό-
νων τ' ἀπέχεσθαι,
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς,
Ἡσίοδος δὲ
γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὃ δὲ θεῖος
Ὅμηρος

ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχευ πλὴν τοῦδ' ὅτι
 χρήστ' ἐδίδαξε, 1035
 τάξεις, ἀρετάς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙΟ. καὶ μὴν
 οὐ Παντακλέα γε
 ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρῶν γοῦν,
 ἠνίκ' ἔπεμπευ,
 τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος τὸν λόφοι
 ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

ΑΙΣ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Λά-
 μαχος ἦρωσ·

ὄθεν ἡμῆ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποί-
 ησεν, 1040

Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολέοντων, ἴν' ἐπαί-
 ροιμ' ἄνδρα πολίτην

ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὁπότεν σάλπιγγος
 ἀκούσῃ.

ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποιοῦν πόρνας οὐδὲ
 Σθενεβοίας,

οὐδ' οἶδ' οὐδεὶς ἦντιν' ἐρῶσαν πάποτ' ἐποίησα
 γυναικα.

ΕΥΡ. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.
 ΑΙΣ. μηδέ γ' ἐπέειπ. 1045

ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ πι-
 καθῆτο,

ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὔν ἔβαλεν. ΔΙΟ. νῆ τὸν
 Δία τοῦτό γέ τοι δῆ.

ἂ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτὸς τούτοισιν
 ἐπλήγῃς.

ΕΥΡ. καὶ τί βλάπτουσ', ὧ σκέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πολιν
 ἅμα Σθενέβοιαι;

ΑΙΣ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέ-
 πεισας 1050

κῶνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλε-
ροφόντας.

ΕΤΡ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαί-
δρας ξυνέθηκα;

ΑΙΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'· ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πο-
νηρὸν τὸν γε ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ
παιδαρίοισιν

ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ
ποιηταί. 1055

πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΤΡ. ἦν οὖν σὺ
λέγῃς Λυκαβητιοὺς

καὶ Παρνασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἔστι τὸ χρη-
στὰ διδάσκειν,

ὄν χρῆν φράζειν ἀνθρωπείως; ΑΙΣ. ἀλλ' ὦ κα-
κόδαιμον, ἀνάγκη

μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα
τίκτειν.

κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι
χρηῆσθαι. 1060

καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνο-
τέροισιν.

ἀμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμνήνω σύ. ΕΤΡ.
τί δράσας;

ΑΙΣ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχῶν,
ἵν' ἔλεινοὶ

τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντ' εἶναι. ΕΤΡ. τοῦτ' οὖν
ἔβλαψα τί δράσας;

ΑΙΣ. οὐκ οὐν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς
διὰ ταῦτα, 1065

ἀλλὰ ῥακίοις περιειλάμενος κλάει καὶ φησὶ πέ-
νεσθαι.

- ΔΙΟ. νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὖλων ἐρίων
 ὑπένερχθε·
 κἂν ταῦτα λέγων ἔξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς
 ἀνέκυσεν.
- ΑΙΣ. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδί-
 दाξας,
 ἥ ἕξεκένωσεν τὰς τε παλαιστρας καὶ τὰς πυγὰς
 ἐνέτριψε 1070
 τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παρά-
 λους ἀνέπεισεν
 ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἠνίκ'
 ἐγὼ ἔζων,
 οὐκ ἠπίσταντ' ἄλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππα-
 παῖ εἰπεῖν.
- ΔΙΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' εἰς τὸ στόμα
 τῷ θαλάμακι,
 καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἂκβὰς τινὰ λωπο-
 δυτῆσαι· 1075
 νῦν δ' ἀντιλέγει κούκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὶ-
 θις ἐκεῖσε.
- ΑΙΣ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἰτιός ἐστ' ;
 οὐ προαγωγὸς κατέδειξ' οὔτος,
 καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080
 καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
 καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν ;
 κἄτ' ἐκ τούτων ἢ πόλις ἡμῶν
 ὑπογραμματέων ἀνεμεστῶθη,
 καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων, 1085
 ἔξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεί·
 λαμπάδα δ' οὐδεις οἶός τε φέρειν
 ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.
- ΔΙΟ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστε γ' ἀφανάνθην

Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ 1090
 βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
 λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος,
 καὶ δεινὰ ποιῶν· καὶ οἱ Κεραμῆς
 ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
 γαστέρα, πλευράς, λαγόννας, πυγὴν· 1095
 ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
 ὑποπερδόμενος
 φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφενγε.

ΧΟΡ. μέγα τὸ πράγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἄδρὸς ὁ πόλε-
 μος ἔρχεται.

χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, 1100
 ὅταν ὁ μὲν τείνη βιαίως,

ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται κάπερείδεσθαι τορῶς
 ἀλλὰ μὴ ἔν ταύτῳ καθῆσθον·

εἰσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ χᾶτεραι σοφισμάτων.

ὅ τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν, 1105

λέγετον, ἔπιτον, ἀνὰ δ' ἔρεσθον

τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,

κάποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν.

εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μὴ τις ἀμαθία προσῆ

τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ 1110

λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,

μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ'
 ἔχει.

ἐστρατευμένοι γὰρ εἰσι,

βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ·

αἱ φύσεις τ' ἄλλως κράτισται, 1115

νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.

μηδὲν οὖν δεῖσθητον, ἀλλὰ

πάντ' ἐπέξιτον, θεατῶν γ' οὔνεχ', ὡς ὄντων σοφῶν.

- ΕΤΡ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέφομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος 1120
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.
ἀσαφῆς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
- ΔΙΟ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς; ΕΤΡ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστείας λέγε.
- ΔΙΟ. ἄγε δὴ σιωπά πᾶς ἀνήρ. λέγ', Αἰσχύλε. 1125
- ΑΙΣ. Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτῆρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἵτουμένω.
ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
τούτων ἔχεις ψέγειν τι; ΕΤΡ. πλεῖν ἢ δῶδεκα.
- ΑΙΣ. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα πάντα γ' ἔστ' ἀλλ' ἢ τρία. 1130
- ΕΤΡ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίν γ' ἁμαρτίας.
- ΑΙΣ. ὀρᾶς ὅτι ληρεῖς; ΕΤΡ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
- ΔΙΟ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ.
- ΑΙΣ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί. 1135
- ΕΤΡ. εὐθύς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὄσον.
- ΑΙΣ. πῶς φῆς μ' ἁμαρτεῖν; ΕΤΡ. αὐθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
- ΑΙΣ. Ἐρμῆ χθόνιε, πατρῶ' ἐποπτεύων κράτη.
- ΕΤΡ. οὐκ οὖν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος; ΑΙΣ. οὐκ ἄλλως λέγω.
- ΕΤΡ. πότερ' οὖν τὸν Ἐρμῆν, ὡς ὁ πατήρ ἀπώλετο 1141
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χειρὸς
δόλοισι λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
- ΑΙΣ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον
Ἐρμῆν χθόνιον προσεῖπε, κἀδήλου λέγων 1145
ὅτι ἡ πατρῶον τοῦτο κέκτηται γέρας.
- ΕΤΡ. ἔτι μείζον ἐξήμαρτες ἢ γὰρ βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῶον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
- ΔΙΟ. οὕτως ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
- ΑΙΣ. Διόνυσσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμῖαν. 1150

- ΔΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῶ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
 ΑΙΣ. σωτῆρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἵτουμένω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 ΕΤΡ. δις ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
 ΔΙΟ. πῶς δις; ΕΤΡ. σκόπει τὸ ῥῆμ'· ἐγὼ δέ σοι
 φράσω. 1155
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι·
 ἦκω δὲ ταυτὸν ἐστὶ τῶ κατέρχομαι.
 ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἶποι γείτονι,
 χοῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
 ΑΙΣ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ᾧ κατεστωμυλμένε 1160
 ἄνθρωπε, ταῦτ' ἐστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
 ΔΙΟ. πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ με καθ' ὅ τι δῆ λέγεις.
 ΑΙΣ. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἔσθ' ὄτω μετῆ πάτρας·
 χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
 φεύγων δ' ἀνῆρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται. 1165
 ΔΙΟ. εὖ νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;
 ΕΤΡ. οὐ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
 λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθῶν τοὺς κυρίους.
 ΔΙΟ. εὖ νῆ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
 ΕΤΡ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. ΔΙΟ. ἴθι πέραινε σύ, 1170
 Αἰσχύλ', ἀνύσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
 ΑΙΣ. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῶδε κηρύσσω πατρὶ
 κλύειν, ἀκοῦσαι. ΕΤΡ. τοῦθ' ἕτερον αὐτίς λέγει,
 κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.
 ΑΙΣ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ᾧ μοχθηρὸς σύ, 1175
 οἷς οὐδὲ τρεῖς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
 σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΤΡ. ἐγὼ
 φράσω.
 κἂν που δις εἶπω ταυτὸν, ἢ στοιβῆν ἴδης
 ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
 ΔΙΟ. ἴθι δῆ λέγ'· οὐ γὰρ μούστιν ἄλλ' ἀκουστέα 1180

τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.

- ΕΥΡ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ,
 ΑΙΣ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
 ὄντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ἀπόλλων ἔφη
 ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγενῆσθαι, 1185
 πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ;
 ΕΥΡ. εἶτ' ἐγένετ' αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
 ΑΙΣ. μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
 πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
 χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὄστράκῳ, 1190
 ἵνα μὴ κτραφεῖς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεὺς·
 εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὰ πόδε·
 ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος,
 καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν φαυτοῦ μητέρα·
 εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΔΙΟ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
 εἰ κάστρα τήγησέν γε μετ' Ἐρασινίδου. 1196
 ΕΥΡ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
 ΑΙΣ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
 τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
 ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. 1200
 ΕΥΡ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙΣ. ἐνὸς μόνου.
 ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
 καὶ κωδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
 ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δεῖξω δ' αὐτίκα.
 ΕΥΡ. ἰδού, σὺ δεῖξεις; ΑΙΣ. φημί. ΔΙΟ. καὶ δὴ χορῆ
 λέγειν. 1205
 ΕΥΡ. Ἀλγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
 ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
 Ἄργος κατασχὼν ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
 ΕΥΡ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;
 ΔΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γινῶ πάλιν.
 ΕΥΡ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς 1211

καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κἀτα
πηδᾶ χορεύων, ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟ. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.

ΕΥΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτουὶ 1215
τὸν πρόλογον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνήθ' εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκῶς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενῆς ὢν ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟ. Εὐριπίδη, ΕΥΡ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. ὑφέσθαι μοι δο-
κεῖς. 1220

τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολὺ.

ΕΥΡ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.

ΔΙΟ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.

ΕΥΡ. Σιδώνιον ποτ' ἄστ'υ Κάδμος ἐκλιπὼν 1225
'Αγήνορος παῖς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟ. ᾧ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίση τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΥΡ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.

ΕΥΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λέγειν 1230
ἴν' οὗτος οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολῶν
θοαῖσιν ἵπποις ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΔΙΟ. ὄρᾱς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ', ᾧ γὰθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ· 1235
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.

ΕΥΡ. μὰ τὸν Δί' οὐπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΥΡ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
θύων ἀπαρχὰς ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1241

ΔΙΟ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὖθ' ὑφείλετο;

- ΕΤΡ. ἔα αὐτόν, ὦ τάν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
 Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο,
- ΔΙΟ. ἀπολεῖς· ἐρεῖ γάρ, ληκύνθιον ἀπώλεσεν. 1245
 τὸ ληκύνθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου
 ὡσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφν.
 ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
- ΕΤΡ. καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδειξω κακὸν
 μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεὶ. 1250
- ΧΟΡ. τί ποτε πράγμα γενήσεται;
 φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
 τίς ἄρα μέμψιν ἐποίσει
 ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
 καὶ κάλλιστα μέλη ποιή- 1255
 σαντι τῶν ἔτι νυνί.
 θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπη
 μέμψεταιί ποτε τοῦτον
 τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
 καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ. 1260
- ΕΤΡ. πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
 εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
- ΔΙΟ. καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβῶν.
- ΕΤΡ. Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
 ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν; 1265
 Ἐρμῆν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
 ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;
- ΔΙΟ. δύο σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τούτω.
- ΕΤΡ. κῦδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ
 μου παῖ. 1270
 ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;
- ΔΙΟ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.
- ΕΤΡ. εὐφραμεῖτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας
 οἴγειν.

ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; 1275
 κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἷσιον ἀνδρῶν.

ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

ΔΙΟ. ᾧ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
 ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
 ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τῶ νεφρῶ βουβωνιῶ. 1280

ΕΤΡ. μῆ, πρίν γ' ἂν ἀκούσης χᾶτέραν στάσιν μελῶν
 ἐκ τῶν κιθαρωδικῶν νόμων εἰργασμένην.

ΔΙΟ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μῆ προστίθει.

ΕΤΡ. ὅπως Ἀχαιῶν δίδρονον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1286

Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμπει.

τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.

σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι θούριος ὕρσις.

τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1290

κυρεῖν παρασχὼν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις.

τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.

τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι.

τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1295

ΔΙΟ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶ-
 νος, ἢ

πόθεν συνέλεξας ἰμονιοστρόφου μέλη;

ΔΙΣ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
 ἤνεγκον αὖθ', ἵνα μῆ τὸν αὐτὸν Φρυγίχῳ
 λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων. 1300

οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,

σκολίων Μελήτου, Καρικῶν ἀύλημάτων,

θρήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.

ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ

λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ ἔστιν ἢ τοῖς ὀστράκοις 1305

αὕτη κροτουῖσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,

πρὸς ἦνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ἄδειν μέλη.

ΔΙΟ. αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἔλεσβίαξεν, οὔ.

ΑΙΣ. ἀλκύνες, αἰ παρ' ἀενάοις θαλάσσας
κύμασι στωμύλλετε, 1310

τέγγουσαι νοτίοις πτερωῶν
φανίσι χροά δροσιζόμεναι·
αἶθ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
εἶειειειελίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
ἰστότονα πηνίσματα καὶ 1315

κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
ἴν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελ-
φίς πρόραις κυανεμβόλοις.
μαντεῖα καὶ σταδίους.
οἰνάνθας, γάνος ἀμπέλου, 1320

βότρυος ἔλικα παυσίπονον.
περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
ὄρας τὸν πόδα τοῦτον; *ΔΙΟ.* ὄρω.

ΑΙΣ. τί δαί; τοῦτον ὄρας; *ΔΙΟ.* ὄρω.

ΑΙΣ. τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποιῶν 1325

τολμᾶς τὰ μὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
Κυρήνης μελοποιῶν;
τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
τὸν τῶν μονωδιῶν διεξελθεῖν τρόπον. 1330

ὦ Νυκτὸς κελαινοφαῆς
ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον
πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Ἄϊδα πρόπολον,
ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας
Νυκτὸς παῖδα, 1335

φρικώδη δεινὰν ὄψιν,
μελανοενκνείμονα,
φόνια φόνια δερκόμενον,
μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.

ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχρον ἄψατε
 κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θερμετε δ'
 ὕδωρ,

ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. 1340

ἰὼ πόντιε δαῖμον,
 τοῦτ' ἐκεῖν' · ἰὼ ξύννοικοι,
 τάδε τέρα θεάσασθε. τὸν ἀλεκτρυόνα μου συναρ-
 πάσασα

φρούδη Γλύκη.

Νύμφαι ὄρεσσίγονοι,
 ὦ Μανία, ξύλλαβε. 1345

ἐγὼ δ' ἄ τάλαινα
 προσέχουσ' ἔτυχον ἑμαυτῆς
 ἔργοισι, λίνου μεστὸν ἄτρακτου
 εἰειειλίσσουσα χεροῖν,
 κλωστήρα ποιούσ', ὅπως
 κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν 1350
 φέρουσ' ἀποδοίμαν ·

ὁ δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
 κουφοτάταις πτερούγων ἀκμαῖς ·
 ἐμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπε,
 δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων
 ἔβαλον ἔβαλον ἄ τλάμων. 1355

ἀλλ', ὦ Κρητες, Ἴδας τέκνα,
 τὰ τόξα τε λαβόντες ἐπαμύνατε,
 τὰ κῶλά τ' ἀμπάλλετε, κυκλούμενοι τὴν οἰκίαν.
 ἅμα δὲ Δίκτυννα παῖς Ἀρτεμις καλὰ
 τὰς κυνίσκας ἔχουσ' ἐλθέτω 1360
 διὰ δόμων πανταχῇ.

σὺ δ', ὦ Διός, διπύρους ἀνέχουσα
 λαμπάδας ὄξυτάτας χειροῖν, Ἐκάτα, παράφηνον
 ἐς Γλύκης, ὅπως ἂν

εἰσελθοῦσα φωράσω.

ΔΙΟ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. **ΑΙΣ.** κάμοιγ' ἄλις.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποιήσιν νῶν μόνον·

[τὸ γὰρ βάρος νῶν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.]

ΔΙΟ. ἴτε δευρό νυν, εἶπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.

ΧΟΡ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί. 1370

τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας

νεοχμόν, ἀτοπίας πλέων,

ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;

μὰ τόν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις

ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων,

1375

ἐπιθόμην, ἀλλ' ὠόμην ἂν

αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΙΟ. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τῷ πλάστιγγ', **ΑΙΣ.**
καὶ **ΕΤΡ.** ἰδού·

ΔΙΟ. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἶπατον,

καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.

ΑΙΣ. καὶ **ΕΤΡ.** ἐχόμεθα. **ΔΙΟ.** τοῦπος νῦν λέγετον εἰς
τὸν σταθμόν. 1381

ΕΤΡ. εἶθ' ὄφελ' Ἄργους μὴ διαπτάσθαι σκάφος.

ΑΙΣ. Σπερχειὲ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

ΔΙΟ. κόκκυ, μεθεῖτε· καὶ πολὺ γε κατωτέρω

χωρεῖ τὸ τοῦδε. **ΕΤΡ.** καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῖτιον; 1385

ΔΙΟ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμόν, ἔριοπωλικῶς

ὑγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τάρια,

σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπτερωμένον.

ΕΤΡ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.

ΔΙΟ. λάβεσθε τοίνυν αὐτίς. **ΑΙΣ.** καὶ **ΕΤΡ.** ἦν ἰδού.

ΔΙΟ. λέγε.

1390

ΕΤΡ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

- ΑΙΣ. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δῶρων ἐρᾷ.
ΔΙΟ. μεθεῖτε μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδ' ἄν' ἄρεπει·
θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτερον κακόν.
ΕΤΡ. ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον. 1395
ΔΙΟ. πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
ἀλλ' ἕτερον ἄν' ζητεῖ τι τῶν βαρυστάθμων,
ὅτι σοὶ καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
ΕΤΡ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δῆτά μουστί; ποῦ; ΔΙΟ.
φράσω·
βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτταρα. — 1400
λέγοιτ' ἄν, ὡς αὕτη' στί λοιπὴ σφῶν στάσις.
ΕΤΡ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
ΑΙΣ. ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός.
ΔΙΟ. ἐξηπάτηκεν αὐτὸν καὶ νῦν. ΕΤΡ. τῷ τρόπῳ;
ΔΙΟ. δὴν ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρῶ δύο, 1405
οὓς οὐκ ἄν ἄραιντ' οὐδ' ἕκατόν Αἰγύπτιοι.
ΑΙΣ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
αὐτός, τὰ παιδί', ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
ἐμβὰς καθήσθω συλλαβῶν τὰ βιβλία·
ἐγὼ δὲ δὴν ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον. 1410
ΔΙΟ. ἄνδρες φίλοι, κάγω μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
οὐ γὰρ δι' ἐχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
τὸν μὲν γὰρ ἠγοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἠδομαι.
ΠΛ. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὦνπερ ἠλθες οὔνεκα;
ΔΙΟ. εἰάν δὲ κρίνω; ΠΛ. τὸν ἕτερον λαβῶν ἄπει, 1415
ὁπότερον ἄν κρίνης, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
ΔΙΟ. εὐδαιμονοίης. φέρε, πύθεσθ' ἐμοὶ ταδί.
ἐγὼ κατήλθον ἐπὶ ποιητήν. ΕΤΡ. τοῦ χάριν;
ΔΙΟ. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
ὁπότερος οὖν ἄν τῇ πόλει παραινέσειν 1420
μέλλῃ τι χρηστόν, τοῦτον ἄξιον μοι δοκῶ.
πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον

γνώμην ἐκάτερος; ἢ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.

ΠΑ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙΟ. τίνα; ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. 1425
ἀλλ' ὅτι νοεῖτον, εἶπατον τούτου πέρι.

ΕΥΡ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
βραδύς πέφυκε, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις; 1430

ΑΙΣ. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
[μάλιστα μὲν λέοντα μὴ' ἐν πόλει τρέφειν,]
ἦν δ' ἐκτραφῆ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

ΔΙΟ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·
ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἶπατον 1435
περὶ τῆς πόλεως ἦντιν' ἔχετον σωτηρίαν.

ΕΥΡ. [εἶ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίαν,
αἴροιεν αὐραὶ πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

ΔΙΟ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;

ΕΥΡ. εἰ ναυμαχοῖεν, κατ' ἔχοντες ὀξίδας 1440
φαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙΟ. λέγε.

ΕΥΡ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἠγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙΟ. πῶς; οὐ μανθάνω.
ἀμαθέστερόν πως εἶπε καὶ σαφέστερον. 1445

ΕΥΡ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
τούτοισι χρῆσαιμεσθα, σωθείημεν ἂν.
εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τὰναντί' ἂν πράττοντες οὐ σωζοίμεθ' ἂν; 1450

ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
[ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὔρες ἢ Κηφισοφῶν;

ΕΥΡ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.]

ξύνεσιν ἠκριβωμένην.

πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.

ὄδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας

1485

πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖ,

ἐπ' ἀγαθῶ μὲν τοῖς πολίταις,

ἐπ' ἀγαθῶ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ

ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι,

διὰ τὸ συνετὸς εἶναι.

1490

χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει

παρακαθήμενον λαλεῖν,

ἀποβαλόντα μουσικήν,

τά τε μέγιστα παραλιπόντα

τῆς τραγωδικῆς τέχνης.

1495

τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι

καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων

διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι,

παραφρονοῦντος ἀνδρός.

114.

ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χῶρει,

1500

καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν

γνώμαις ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον

τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσὶν·

καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,

καὶ τουτουσὶ τοῖσι πορισταῖς,

1505

Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·

τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·

καὶ φράξ' αὐτοῖς ταχέως ἦκειν

ὡς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·

κἂν μὴ ταχέως ἦκωσιν, ἐγὼ

1510

νῆ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς

καὶ συμποδίσας

μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου

κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

- ΑΙΣ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον 1515
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
κάμοι σῶζειν, ἦν ἄρ' ἐγὼ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφία κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ 1520
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
- ΠΑ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ 1525
λαμπάδας ἱεράς, χάμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.
- ΧΟΡ. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
ἐς φάος ὀρнуμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίας,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων πανσαίμεθ' ἂν οὐ-
τως 1531
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μα-
χέσθω
κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρού-
ραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΛΕΠΥΡΟΣ.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Α.)

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Β.)

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολήν, προνοήσασαι καὶ προασκήσασαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λύχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν, ὦ λαμπρὸν ὄμμα.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γυναῖκα ἔκρινεν ἐν στολαῖς ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας, περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτριῶν τριχῶν. ἐποίησαν οὕτως. ὕστεροῦντες οὖν στολαῖς ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία 5
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὄλων τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξειν μυρία· ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις, 10
καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑ. ³ Ω λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
 κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρητημένον,
 γουὰς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
 τροχῶ γὰρ ἐλαθεῖς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο
 μυκτῆροσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις· 5
 ὄρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
 σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
 κὰν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
 πειρωμέναισι πλησίος παρασταταεῖς,
 λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην 10
 ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
 μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
 λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
 στοὰς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
 πλήρεις ὑπογινύσαισι συμπαρασταταεῖς· 15
 καὶ ταῦτα συνδροῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
 ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλευύματα,
 ὅσα Σκίροισι ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
 ἀλλ' οὐδεμίᾳ πάρεστιν ἄς ἤκειν ἐχρῆν.
 καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν· ἡ δ' ἐκκλησία 20
 αὐτίκα μάλ' ἐσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
 ἄς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
 δεῖ τὰς ἐτέρας πως ἀγκασθεζομένας λαθεῖν.
 τί δῆτ' ἂν εἶη; πότερον οὐκ ἐραμμένους
 ἔχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν; 25

ἢ θαίματια τάνδρεϊα κλεψάσαις λαθεῖν
ἢν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τουδὶ λύχρον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καὶ τις ὦν ἀνὴρ ὁ προσιῶν τυγχάνει.

ΧΟΡ. ὦρα βαδίζειν, ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως 30
ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.

ΠΡΑ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐργηγόρειν
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, θρουγανῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. **ΓΥ. Α.** ἤκουσά
τοι 35

ὑποδομένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἄτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὃ φιλτάτη,
Σαλαμίνιος γὰρ ἐστὶν ὃ ξύνειμ' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοῖμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν. 40

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
παριοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

ΧΟΡ. οὐκουν ἐπείξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χόας
ἡμῶν ἀποτίσειν κάρβεβίνθων χοίνικα. 45

ΓΥ. Α. τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὁρᾶς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; **ΠΡΑ.** κάμοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

ΓΥ. Α. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾶς Γευσιστράτην,
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα; 50

ΠΡΑ. καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου
ὁρῶ προσιούσας χάτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅτι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥ. Β. καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ', ὃ φιλτάτη,
ἐκδραῖσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην 55
ἔβηττε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.

- ΠΡΑ. κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὄρω, ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.
- ΓΥ. Α. ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον· 60
ἐπειθ' ὀπόθ' ἀνῆρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἐχραινόμεν ἔστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
- ΓΥ. Β. κ' ἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας 65
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὅλη
καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικί προσφερῆς.
- ΠΡΑ. ἔχετε δὲ τοὺς πάγωνας, οὓς εἶρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὀπότε συλλεγοίμεθα;
- ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἐκάτην, καλόν γ' ἔγωγε τουτουί. 70
- ΓΥ. Β. κ' ἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα.
- ΠΡΑ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; ΓΥ. Α. φασί· κατανεύουσι γάρ.
- ΠΡΑ. καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλ' ὑμῖν ὄρω πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαυμάτια ἀνδρεῖα, καθάπερ εἶπαμεν. 75
- ΓΥ. Α. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
- ΠΡΑ. τουτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται;
- ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτήδειός γ' ἂν ἦν 80
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος
εἶπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμιον.
- ΓΥ. Β. ταυτί γέ τοι νῆ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
- ΠΡΑ. πληρουμένης, τάλαινα; ΓΥ. Β. νῆ τὴν Ἄρτεμιν,
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροώμην ἀράς 85 (91)
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστὶ μοι τὰ παιδιά.
- ΠΡΑ. ἰδοὺ γέ σε ξαίνουσαν, ἦν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.

οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
ὁ δῆμος ὢν, κᾶπειθ' ὑπερβαίνουσά τις 90 (96)
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.

ἦν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεροι, λήσομεν
ξυστειλάμεναι θαιμάτια· τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἠγήσασθ' ὄρων; 95 (101)

Ἄγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
νυνὶ δ', ὄρωξ, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν· 100 (83)
ἠκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἕω γενήσεται.

ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δί', ὥστε δεῖ με καταλαβεῖν ἔδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύ.

ΠΡΑ. τούτου γέ τοι νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν 105
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὔνεκα,
ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεσθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πράξαι τὴν πόλιν·
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΥ. Α. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία 110
δημηγορήσει; ΠΡΑ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστα πού.
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

ΓΥ. Α. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ἴμπειρία. 115

ΠΡΑ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που;

ΓΥ. Α. τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; 120

- ΠΡΑ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνῆρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καυτὴ μεθ' ὑμῶν, ἣν τί μοι δόξη λέγειν.
- ΓΥ. Α. δεῦρ', ὡ γλυκντάτη Πραξαγόρα, σκέψαι, τάλαν,
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ προῆγμα φαίνεται. 125
- ΠΡΑ. πῶς καταγέλαστον; ΓΥ. Α. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
πῶγωνα περιδήσειεν ἔσταθευμέναις.
- ΠΡΑ. ὁ περιστῖαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
κάθιζε παριῶν. τίς ἀγορεύειν βούλεται; 130
- ΓΥ. Α. ἐγώ. ΠΡΑ. περιθου δὴ τὸν στέφανον τύχάγαθῆ.
- ΓΥ. Α. ἰδού. ΠΡΑ. λέγοις ἄν. ΓΥ. Α. εἶτα πρὶν πιεῖν
λέγω;
- ΠΡΑ. ἰδού πιεῖν. ΓΥ. Α. τί γάρ, ὡ μέλ', ἔστεφανω-
σάμην;
- ΠΡΑ. ἄπιθ' ἐκποδῶν· τοιαῦτ' ἄν ἡμᾶς εἰργάσω
κάκει. ΓΥ. Α. τί δ'; οὐ πίνουσι κἄν τῆκκλησίᾳ;
- ΠΡΑ. ἰδού γέ σοι πίνουσι. ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀρτεμιν, 136
καὶ ταῦτά γ' εὕζωρον. τὰ γοῦν βουλευματα
αὐτῶν ὅσ' ἄν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθνόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νῆ Δία σπένδουσί γ'· ἢ τίνος χάριν 140
τοσαῦτ' ἄν εὕχοντ', εἶπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνται γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροينوῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
- ΠΡΑ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.
- ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δί', ἣ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν· 145
δίψη γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφανανθήσομαι.
- ΠΡΑ. ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν; ΓΥ. Β. ἐγώ.
- ΠΡΑ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῆ βακτηρίᾳ. 150

- ΓΥ. Β. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἡσυχος·
νῦν δ' οὐκ εἰάσω, κατὰ γε τὴν ἐμήν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὔδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὸ θεῶ. 155
- ΠΡΑ. μὰ τὸ θεῶ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
ΓΥ. Β. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.
ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνήρ ὢν τὸ θεῶ κατώμοσας,
καίτοι τὰ γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
- ΓΥ. Β. ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡΑ. παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ 160
ἐκκλησιάσους' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβοθήσεται.
- ΓΥ. Β. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὐῷ λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γάρ, ὦ γυναιῆκες αἱ καθήμεναι, 165
- ΠΡΑ. γυναιῆκας αὐῷ, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
ΓΥ. Β. δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεινονί· βλέψασά γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναιῆκας ῥόμην λέγειν.
- ΠΡΑ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ,
τουδὲ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὄσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. 175
- ὄρω γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἄει πονηροῖς· κἂν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρω· πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν,
οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε, 181
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε.

ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρόν ἠγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων 185
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇκκλησίᾳ.

ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, εὖ γε ταυτσὶ λέγεις.

ΠΡΑ. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν 190
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇκκλησίᾳ.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡΑ. μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.

τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων 195
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθύς ἀποδορᾶς ὄχετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

Κορινθίοις ἤχθεσθε, κάκεινοί γέ σοι·
νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ. 200

Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός·

σωτηρία παρέκνυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται

Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

ΓΥ. Α. ὡς ξυνετὸς ἀνὴρ. ΠΡΑ. νῦν καλῶς ἐπήνεσας.

ὑμεῖς γὰρ ἐστ', ὧ δῆμε, τούτων αἴτιοι. 205

τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα

ιδία σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅτι τις κερδανεῖ·

τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.

ἦν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.

ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν 210

ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις

ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

ΓΥ. Α. εὖ γ', εὖ γε νῆ Δί', εὖ γε. ΓΥ. Β. λέγε, λέγ', ὧγαθέ.

ΠΡΑ. ὡς δ' εἰδὼν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες

ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια 215
 βάπτουσι θερμῶ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
 ἀπαξάπασαι, κούχι μεταπειρωμένας
 ἰδοὺς ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
 εἴ ποῦ τι χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
 εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο. 220

καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· 225
 αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 οἶνον φιλοῦσ' εὕζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
 ταῦταισιν οὖν, ἄνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
 μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα 230
 τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
 ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
 ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὐσαί μητέρες
 σώξειν ἐπιθυμήσουσιν· εἶτα σιτία
 τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν; 235
 χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
 ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖη ποτέ.
 αὐταὶ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰδισμέναι.
 τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτ' ἐὰν πεῖθησθέ μοι,
 εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε. 240

ΓΥ. Α. εὖ γ', ὦ γλυκντάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
 πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

ΠΡΑ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τάνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνί·
 ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

ΓΥ. Α. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ· 245

καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἰρούμεθ', ἦν ταῦθ' ἀπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρεῖς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῆκκλησίᾳ;

ΠΡΑ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. **ΓΥ. Α.** ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. **ΠΡΑ.** ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν. 251

ΓΥ. Α. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. **ΠΡΑ.** ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥ. Α. τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῆ;

ΠΡΑ. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὄραν. 255

ΓΥ. Α. τί δ', ἦν ὑποκρούσωσίν σε; **ΠΡΑ.** προσκινήσομαι,
ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὔσα πολλῶν κρουμάτων.

ΓΥ. Α. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
ἔλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'. **ΠΡΑ.** ἔξαγκωνιῶ
ᾧδί· μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 260

ΓΥ. Α. ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἶρωσ', ἔαν κελεύσομεν.

ΓΥ. Β. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἶρειν μνημονεύσομεν τότε.
εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἶρειν τῷ σκέλη. 265

ΠΡΑ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν 270
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραξ' ἐκάστοτε.

ἔπειτ' ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἥνικ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβῶς ἦτε περιηροσμένοι,
καὶ θαίματτα τ' ἀνδρείᾳ γ' ἄπερ ἐκλέψατε 275
ἐπαναβάλεσθε, κατὰ ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμεναι βαδίζετ', ἄδουσαι μέλος

πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΥ. Β. εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προῖωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἶομαι 280
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἤξιεν ἄντικρος
γυναῖκας. ΠΡΑ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἶωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθροίοις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ΧΟΡ. ὦρα προβαίνειν, ἄνδρες, ἡμῖν ἐστὶ· τοῦτο γὰρ χρη
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μὴ ποτ' ἐξολίσθη, 286
ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἣν ἀλῶμεν
ἐνδυνόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ἄνδρες· ἠπείλησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν 290
μὴ πρὸ πάνυ τοῦ κνέφους
ἦκη κεκουιμένος,
στέργων σκοροδάλμη,
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης,
ἔπου κατεπείγων,
σαντῶ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς 295
ῶν δεῖ σ' ἀποδειξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
σίοι καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὀπόσ' ἂν δέη
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους

289—299. = 300—310.

γὰρ χοῖν μ' ὀνομάζειν.

ὄρα δ' ὅπως ᾤθησομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως 300

ἤκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ

μέν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν

ἐλθόντ' ὀβολον μόνον,

καθῆντο λαλοῦντες

ἐν τοῖς στεφανώμασιν·

νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.

ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης

ὅτ' ἤρχεν ὁ γεννάδας,

οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα

τὰ τῆς πόλεως διοι-

κεῖν ἀργύριον φέρων·

ἀλλ' ἤκεν ἕκαστος

ἐν ἀσκιδίῳ φέρων

πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὐ-

ον καὶ δύο κρομμύω

καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.

νυνὶ δὲ τριώβολον

ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν

πράττωσί τι κοινὸν ὥσ-

περ πηλοφοροῦντες.

305

310

ΒΛΕ. τί τὸ προᾶγμα; ποῖ ποθ' ἢ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;

ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἔστιν, ἢ δ' οὐ φαίνεται.

ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,

τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκοτῶ

καὶ θοιμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν 315

οὐκ ἐδυνάμην εὔρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν

ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω

τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοίδιον,

καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.

ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; 320

ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ;
 οὐ γὰρ με νῦν χέξοντά γ' οὐδείς ὄψεται.
 οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ἂν ἠγόμην
 γυναῖχ'· ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
 οὐ γὰρ ποθ' ὑγιᾶς οὐδὲν ἐξελήλυθεν 325
 δρασους'. ὅμως δ' οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.

AN. τίς ἐστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιαῶν;
 νῆ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
 τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἐστιν; οὐ τί που
 Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν; 330

ΒΛΕ. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
 τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.

AN. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν; ΒΛΕ. οὐκ ἔχω
 φράσαι.

ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὔρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

AN. εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι; 335

ΒΛΕ. μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει,
 ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
 ὃ καὶ δέδοικα μὴ τι δραῖ νεώτερον.

AN. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά τοίνυν ἀντικρυς
 ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἦ ξύνειμ' ἐγὼ 340
 φρούδη 'στ', ἔχουσα θοιμάτιον οὐγὰρ φόρον·
 κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
 οὐκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

ΒΛΕ. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
 Λακωνικάς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν, 345
 ἐς τὸ κοθόρνω τὸ πόδ' ἐνθεὶς ἴεμαι,
 ἵνα μὴ γχέσαιμ' ἐς τὴν σίσυραν· φανὴ γὰρ ἦν.

AN. τί δῆτ' ἂν εἶη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
 κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; ΒΛΕ. γνώμην γ'
 ἐμήν.

οὐκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅτι καμ' εἰδέναί. 350

- AN. ἀλλὰ σὺ μὲν ἰμοιᾶν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἦν περ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
- ΒΛΕ. κᾶγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου
ἀχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία. 355
- AN. μᾶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
ΒΛΕ. νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρος. 360
- νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος, ἀχραδούσιος.
τίς ἂν οὔν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἄρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. 365
- Ἄντισθένην τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί προκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μὴ με περιίδης
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον, 370
- ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμῖς κωμωδική.
- ΧΡΕ. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τί που χέξεις; ΒΛΕ. ἐγώ;
οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
- ΧΡΕ. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;
ΒΛΕ. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβῶν. 375
- ἀτὰρ πόθεν ἦκεις ἐτεόν; ΧΡΕ. ἐξ ἐκκλησίας.
- ΒΛΕ. ἦδη λέλυται γάρ; ΧΡΕ. νῆ Δί', ὄρθριον μὲν οὔν.
καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
γέλων παρέσχευ, ἦν προσέρραινον κύκλω.
- ΒΛΕ τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; ΧΡΕ. εἰ γὰρ ὄφελον.
ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι 381
- μὰ τὸν Δί' οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.

ΒΛΕ. τὸ δ' αἴτιον τί; **ΧΡΕ.** πλείστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἠκάξομεν 385
ὄρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἠκκλησία·
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.

ΒΛΕ. οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθὼν; **ΧΡΕ.** πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον 390
ἀλεκτροῦν ἐφθέγγετ'. **ΒΛΕ.** οἴμοι δεῖλαιος.
Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τὰ μὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὔτως ἐν ὄρα ξυνελέγη; **ΧΡΕ.** τί δ' ἄλλο γ' ἢ 395
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
γνώμας προθεῖναι τῆς πόλεως; κᾶτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κᾶπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
οὐ δεινὰ τολμᾷν τουτουὶ δημηγορεῖν, 400
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὅς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
τί δαί μ' ἐχοῖν δρᾶν; **ΒΛΕ.** σκόροδ' ὁμοῦ τρι-

ψαντ' ὀπῶ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ 405
σαντοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρῶν ἐτύγγανον.

ΧΡΕ. μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
αὐτὸς γε μέντοῦφασκεν ἱμάτιον ἔχειν, 410
κᾶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
ὄρατε μὲν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καυτόν· ἀλλ' ὅμως ἐρῶ

ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
 ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς 415
 χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἦλιος τραπῆ,
 πλευρῆτις ἂν ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτε.
 ὅσοις δὲ κλίνῃ μὴ ᾽στι μηδὲ στρώματα,
 ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονευμιμένους
 ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἦν δ' ἀποκλείῃ τῆ θύρα 420
 χειμῶνος ὄντος, τρεῖς δισύρας ὄφειλέτω.

ΒΛΕ. νῆ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
 προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
 τοὺς ἀλφिताμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
 δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρά, 425
 ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τὰγαθόν.

ΧΡΕ. μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπῆς νεανίας
 λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικία,
 δημηγορήσων, κάπεχείρησεν λέγειν
 ὡς χρῆ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν. 430
 εἴτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὐ λέγοι,
 τὸ σκυτοτομικὸν πλήθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
 ἀνεβορβόρουξαν. **ΒΛΕ.** νοῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.

ΧΡΕ. ἀλλ' ἦσαν ἦττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῆ βοῆ,
 τὰς μὲν γυναικας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 435
 πολλὰ κακά. **ΒΛΕ.** καὶ τί εἶπε; **ΧΡΕ.** πρῶτον
 μέν σ' ἔφη
 εἶναι πανοῦργον. **ΒΛΕ.** καὶ σέ; **ΧΡΕ.** μὴ πω
 τοῦτ' ἔρη.
 κᾶπειτα κλέπτῃν. **ΒΛΕ.** ἐμὲ μόνον; **ΧΡΕ.** καὶ
 νῆ Δία
 καὶ σκυοφάντην. **ΒΛΕ.** ἐμὲ μόνον; **ΧΡΕ.** καὶ
 νῆ Δία

τωνδὶ τὸ πλήθος. **ΒΛΕ.** τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
ΧΡΕ. γυναικα δ' εἶναι πρᾶγμα ἔφη νοβυστικόν 441

καὶ χρηματοποιόν· κούτε τὰ πόρρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροιν ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ κάμὲ βουλευόντε τοῦτο δρᾶν αἰεί.

ΒΛΕ. καὶ νῆ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο. 445

ΧΡΕ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπάσματα
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κούκ ἀποστρεφεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν. 450

ΒΛΕ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.

ΧΡΕ. οὐ σνκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κάγαθά,
ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.

ΒΛΕ. τί δῆτ' ἔδοξεν; **ΧΡΕ.** ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν 455
αὐταῖς. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὕπω γεγενῆσθαι. **ΒΛΕ.** καὶ δέδοκται; **ΧΡΕ.**
φήμ' ἐγώ.

ΒΛΕ. ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς ἐστὶ προστεταγμένα
ἂ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν; **ΧΡΕ.** οὕτω ταῦτ' ἔχει.

ΒΛΕ. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ', ἀλλ' ἡ γυνή; 460

ΧΡΕ. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὐς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

ΒΛΕ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι προᾶγμ' ἄρά μοι;

ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

ΒΛΕ. ἐκείνο δεινὸν τοῖσιν ἠλίκοισι νῶν, 465
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας

ἔπειτ' ἀναγκάξωσι πρὸς βίαν **ΧΡΕ.** τί δρᾶν;

ΒΛΕ. κινεῖν ἑαυτάς. **ΧΡΕ.** ἦν δὲ μὴ δυνάμεθα;

ΒΛΕ. ἄριστον οὐ δώσουσι. **ΧΡΕ.** σὺ δέ γε νῆ Δία
δρᾶ ταῦθ', ἴν' ἀριστᾶς τε καὶ κινῆς ἅμα. 470

ΒΛΕ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. **ΧΡΕ.** ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χορῆ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.

λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
 ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
 ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. 475
 καὶ ξυμφέροι γ', ὧ³ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
 ἀλλ' εἴμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛΕ. καὶ σὺ γ', ὧ³
 Χρέμης.

ΧΟΡ. ἔμβα, χῶρει.

ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
 στρέφου, σκόπει, 480
 φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πα-
 νοῦργοι,
 μή πού τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν τὸ σχῆμα καταφυ-
 λάξῃ·
 ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιξε.
 ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνην φέροι
 πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ'
 ἐλεγχθέν. 485

πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαν-
 τήν, καὶ περισκοπούμενη

* * τὰκεῖσε καὶ

τὰκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.

ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἢδη
 ὄθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὠρμώμεθ', ἡνίκ' ἡμεν· 490
 τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὄρᾶν ὄθενπερ ἢ στρατηγὸς
 ἔσθ' ἢ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πο-
 λίταις.

ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμε-
 νούσας,

πώγωνας ἐξηρημένους,

μὴ καί τις ἡμᾶς ὄψεται χῆμῶν ἴσως κατείπη. 495
 ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς

ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
 παραβλέπουσα θατέρω,
 πάλιν μετασκεύαζε σαντήν αὐθις ἤπερ ἦσθα,
 καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
 ἡμῶν 500

χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὀρωῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
 ἅπανσα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα·
 χαῦται γὰρ ἤκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

ΠΡΑ. ταυτὶ μὲν, ὧ γυναιῖκες, ἡμῖν εὐτυχῶς
 τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν. 505

ἀλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
 ριπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδῶν ἴτω,
 χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικὰς,
 βακτηρίας ἄφεςθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
 ταύτας κατευτρέπιξ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι 510

εἶσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
 ἰδεῖν, καταθέσθαι τοῖμάτιον αὐτοῦ πάλιν
 ὄθενπερ ἔλαβον τᾶλλα θ' ἀξηνεγκάμην.

ΧΟΡ. κεῖται καὶ δὴ πάνθ' ἄπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον
 τᾶλλα διδάσκειν,

ὅ τι σοι δρωῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς
 ὑπακούειν. 515

οὐδεμιᾶ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυ-
 ναικί.

ΠΡΑ. περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχει-
 ροτόνημαι,

ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ
 ἐκεῖ μοι

ἐν τῷ θορούβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γε-
 γένησθε.

ΒΛΕ. αὕτη, πόθεν ἦκεις, Πραξαγόρα; ΠΡΑ. τί δ', ὧ
 μέλε, 520

σοὶ τοῦθ' ; ΒΛΕ. ὅ τί μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εὐη-
δικῶς.

ΠΡΑ. οὐ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. ΒΛΕ. οὐκ ἴσως
ἐνός γε. ΠΡΑ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. ΒΛΕ. πῶς; ΠΡΑ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω
μύρου.

ΒΛΕ. τί δ' ; οὐχὶ βινεῖται γυνή κἄνευ μύρου; 525

ΠΡΑ. οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε. ΒΛΕ. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾧχου σιωπῆ θοιμάτιον λαβοῦσά μου;

ΠΡΑ. γυνή μέ τις νύκτωρ ἐταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛΕ. κατ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι; ΠΡΑ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φρον-
τίσαι, 530

οὔτως ἐχούσης, ᾧνερ; ΒΛΕ. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡΑ. μὰ τῷ θεῷ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾧχόμην· ἐδεῖτο δὲ
ἦπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.

ΒΛΕ. εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν; 535
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοῦ γυγκλον,
ᾧχου καταλιποῦσ' ὥσπερ εἰ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.

ΠΡΑ. ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτή κἄσθενής·
ἔπειθ' ἴν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπισχόμην· 540
σὲ δ' ἐν ἀλέα κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ᾧνερ. ΒΛΕ. αἰ δὲ δὴ Λακωνικὰ
ᾧχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χῆ βακτηρία;

ΠΡΑ. ἵνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν 545
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.

ΒΛΕ. οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
ὄν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;

ΠΡΑ. μὴ φροντίσης· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

ΒΛΕ ἡκκλησία; **ΠΡΑ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐγωχόμεν. 550
 ἀτὰρ γεγένηται; **ΒΛΕ.** ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ἤδειςθά με
 φράσαντά σοι χθές; **ΠΡΑ.** ἄρτι γ' ἀναμιμνή-
 σκομαι.

ΒΛΕ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα; **ΠΡΑ.** μὰ Δί' ἐγὼ
 μὲν οὔ.

ΒΛΕ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
 ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν. 555

ΠΡΑ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; **ΒΛΕ.** οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρ-
 χειν. **ΠΡΑ.** τίνων;

ΒΛΕ. ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

ΠΡΑ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία τᾶρ' ἡ πόλις
 ἔσται τὸ λοιπόν. **ΒΛΕ.** κατὰ τί; **ΠΡΑ.** πολλῶν
 οὔνεκα.

οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχροῦ δρᾶν 560
 ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
 οὐ συκοφαντεῖν. **ΑΝΗΡ.** μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
 τουτὶ ποιήσης μηδ' ἀφέλη μου τὸν βίον.

ΒΛΕ. ᾧ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναικ' ἔα λέγειν.

ΠΡΑ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
 μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
 μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ νεχυραζόμενον φέρειν.

ΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μέγала γ', εἰ μὴ ψεύσεται.

ΠΡΑ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
 καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. 570

ΧΟΡ. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγγεί-
 ρειν

φροντίδ' ἐπισταμένην

ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.

κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν

ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην

δῆμον ἐπαγλαῖοῦσα

μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου, δη-
λουῖν ὃ τί περ δύναται.

καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευ-
ρήματος ἢ πόλις ἡμῶν.

ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ' εἰ-
ρημένα πω πρότερον·

μισοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ

580

πολλάκις θεῶνται.

ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρῆ ταῖς
διανοίαις,

ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ
τοῖσι θεαταῖς.

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ
θεατάς,

εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λίαν
τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα
δέδοικα.

585

ΒΛΕ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δεισῆς· τοῦτο
γὰρ ἡμῶν

δραῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστίν, τῶν δ' ἀρχαίων
ἀμεληῆσαι.

ΠΡΑ. μὴ νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντεῖπη μηδ' ὑπο-
κρούσῃ,

πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος
ἀκοῦσαι.

κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων με-
τέχοντας,

590

κὰκ ταύτου ζῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ'
ἄθλιον εἶναι,

μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ
ταφῆναι·

μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν
δ' οὐδ' ἀκολούθῳ·

ἀλλ' ἓνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίον καὶ τοῦτον
ὅμοιον.

ΒΛΕ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; **ΠΡΑ.** κατέδει σπέ-
λεθον πρότερός μου. 595

ΒΛΕ. καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; **ΠΡΑ.** μὰ Δί',
ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα
ποιήσω
κοινην πάντων καὶ τὰργύριον καὶ τ'ἄλλ' ὅπόσ'
ἔστιν ἐκάστῳ.

εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν
ὑμᾶς

ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμη
προσέχουσαι. 600

ΒΛΕ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύ-
ριον δὲ

καὶ Δαρεικούς, ἀφανῆ πλοῦτον; **ΠΡΑ.** τοῦτ' ἐς
τὸ μέσον καταθήσει.

ΒΛΕ. καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορκήσει. κἀκτήσατο γὰρ
διὰ τοῦτο.

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.
ΒΛΕ. κατὰ δὴ τί;

ΠΡΑ. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν
ἅπαντες, 605

ἄρτους, τεμάχη, μάξας, χλαίνας, οἶνον, στεφά-
νους, ἐρεβίνθους.

ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρῶν
ἀπόδειξον.

ΒΛΕ. οὐκουν καὶ νῦν οὔτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς
ταῦτα πάρεστι;

- ΠΡΑ.** πρότερόν γ', ὡταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα
τοῖς προτέροισιν·
νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ
καταθεῖναι; 610
- ΒΛΕ.** ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλα-
θῦραι,
ἔξει τούτων ἀφελῶν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ
μεθέξει
ξυγκαταδαρθῶν. **ΠΡΑ.** ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῶ
ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκα-
τακεῖσθαι
καὶ παιδοποιεῖν τῶ βουλομένῳ. **ΒΛΕ.** πῶς οὖν οὐ
πάντες ἴασι 615
ἐπὶ τὴν ὥραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖ-
δειν;
- ΠΡΑ.** αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς κα
θεδοῦνται·
κατ' ἦν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν προῶθ'
ὑποκρούσει.
- ΒΛΕ.** καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχροῖσι
συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἱ φῆς
ἀφικέσθαι; 620
- ΠΡΑ.** οὐχὶ μαχοῦνται. **ΒΛΕ.** περὶ τοῦ; **ΠΡΑ.** θάρρει,
μὴ δειΐσης, οὐχὶ μαχοῦνται.
- ΒΛΕ.** περὶ τοῦ; **ΠΡΑ.** τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ
τοιούτον ὑπάρχει.
- ΒΛΕ.** τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευ-
ται γὰρ, ὅπως ἂν
μηδεμιᾶς ἧ τρύπημα κενόν· το δὲ τῶν ἀνδρῶν τί
ποιήσῃ;

φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχύιους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
βαδιοῦνται. 625

ΠΡΑ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους
ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημο-
σίοισιν
[οἱ φαυλότεροι]· κούκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς
καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξίν πριν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς
χαρίσονται.

ΒΛΕ. ἡ Λυσικράτους ἄρα ἰνυλ ῥίς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρο-
νήσει. 630

ΠΡΑ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη καὶ
καταχήνη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγίδας
ἐχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἶπη, πρότερος παραχώρει, κατ'
ἐπιτήρει,
ὅταν ἤδη γὰρ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτε-
ριάξειν.

ΒΛΕ. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας
ἕκαστος 635
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡΑ. τί δὲ δεῖ;
πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν
νομιοῦσιν.

ΒΛΕ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα
γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοϊαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πα-
τέρ' ὄντα
ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἀγνώς ἦ, πῶς οὐ τότε κά-
πιχεσοῦνται; 640

ΠΡΑ. ἀλλ' ὁ παρεστῶς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς
οὐκ ἔμελ' οὐδέν
τῶν ἀλλοτριῶν, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγέν-
τος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνος τύπτῃ δεδιῶς, τοῖς δρωσιν τοῦτο
μαχεῖται.

ΒΛΕ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδέν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελ-
θῶν Ἐπίκουρος,
ἢ Λευκολόφας, πάππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δει-
νὸν ἀκούσαι. 645

ΠΡΑ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός
ἔστι ΒΛΕ. τὸ ποῖον;

ΠΡΑ. εἰ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πα-
τέρ' εἶναι.

ΒΛΕ. οἰμῶζοι τᾶν καὶ κωκύοι. ΠΡΑ. σὺ δέ γ' ὅζοις ἂν
καλαμίνθης.

ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψή-
φισμα γενέσθαι,

ὥστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φιλήσῃ. ΒΛΕ. δεινὸν μέν-
τᾶν ἐπεπόνθειν. 650

τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡΑ. οἱ δοῦ-
λοι. σοὶ δὲ μελήσει,

ὅταν ἦ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶ χωρεῖν ἐπὶ
δεῖπνον.

ΒΛΕ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστιν ἐρέσθαι.

ΠΡΑ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιφ'
ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

ΒΛΕ. ἐν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι
δίκην τῶ, 655

πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἔστι
δίκαιον.

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι προῶτον ἔβονται. **ΒΛΕ.** τουτὶ δὲ
πόσους ἐπιτρίψει;

ΑΝ. κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. **ΠΡΑ.** τοῦ γάρ, τά-
λαν, οὐνεκ' ἔβονται;

ΒΛΕ. πολλῶν ἔνεκεν νῆ τὸν Ἀπόλλω· προῶτον δ' ἐνὸς
εἴνεκα δήπου,

ἦν τις ὀφείλων ἐξαρνηῆται. **ΠΡΑ.** πόθεν οὖν ἐδά-
νεις' ὁ δανείσας 660

ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου 'στ'
ἐπίδηλος.

ΒΛΕ. νῆ τὴν Δήμητρο' εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν
φρασάτω μοι,

τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπει-
δὰν

εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπο-
ρήσειν.

ΠΡΑ. ἀπὸ τῆς μάξης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις
ἀφαιρῇ, 665

οὐχ ὑβριεῖται φάυλως οὕτως αὐθις τῇ γαστρὶ κο-
λασθεῖς.

ΒΛΕ. οὐδ' αὖ κλέπτῃς οὐδεὶς ἔσται; **ΠΡΑ.** πῶς γὰρ
κλέψει μετὸν αὐτῷ;

ΒΛΕ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; **ΠΡΑ.** οὐκ,
ἦν οἴκοι γε καθεύδῃς.

ΒΛΕ. οὐδ' ἦν γε θύραξ', ὥσπερ πρότερον; **ΠΡΑ.** βίο-
τος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.

ἦν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ προᾶγμα
μάχεσθαι; 670

ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου
κομιεῖται.

ΒΛΕ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ ἄνθρωποι; **ΠΡΑ.** περὶ τοῦ
γὰρ τοῦτο ποιήσει;

- ΒΛΕ. τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις; ΠΡΑ. κοινήν πᾶσιν.
 τὸ γὰρ ἄστν
 μίαν οἴκησίν φημι ποιήσειν συρορήξασ' εἰς ἓν
 ἅπαντα,
 ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. ΒΛΕ. τὸ δὲ δεῖπνον
 ποῦ παραθήσεις; 675
- ΠΡΑ. τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιαῖς ἀνδρῶνας πάντα
 ποιήσω.
- ΒΛΕ. τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; ΠΡΑ. τοὺς κρα-
 τήρας καταθήσω
 καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρί-
 οῖσιν
 τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς γεγέ-
 νηται,
 ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. ΒΛΕ. νὴ τὸν
 Ἀπόλλω χάριέν γε. 680
- τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; ΠΡΑ. εἰς τὴν ἀγο-
 ρὰν καταθήσω·
 κᾶτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας,
 ἕως ἂν
 εἰδῶς ὁ λαχὼν ἀπίη χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι
 δειπνεῖ·
 καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκο-
 λουθεῖν
 τὴν βασίλειον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν
 παρὰ ταύτην, 685
 τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν
 ἀλφιτόπωλιν.
- ΒΛΕ. ἵνα κάπτωσιν; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δει-
 πνῶσιν. ΒΛΕ. ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
 μὴ ἔξελκυσθῆῃ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελω-
 σιν ἅπαντες;

- ΠΡΑ.** ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
 πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν· 690
 ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
 πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾶδα λαβών.
 αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
 προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δειπνῶν
 τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς· 695
 ἐνθάδε μεῖράξ ἔσθ' ὥραία.
 παρ' ἔμοι δ', ἑτέρα
 φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερφύου,
 καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·
 πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν 700
 αὐτῆς παρ' ἔμοι.
 τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
 καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
 τοιάδ' ἔρουσιν· ποῖ θεῖς οὗτος;
 πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
 τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς 705
 ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
 ὑμᾶς δὲ τέως θροῖα λαβόντας
 διφόρου συκῆς
 ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.
 φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν; **ΒΛΕ.**
 πάνν. 710
- ΠΡΑ.** βαδιστέον τὰρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἔμοι,
 ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
 λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφωνόν τινα.
 ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δραῖν ἡρημένην
 ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια, 715
 ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.
- ΒΛΕ.** ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; **ΠΡΑ.** φήμ' ἐγώ.
 ἔπειτα τὰς πόρνas καταπαῦσαι βούλομαι

ἀπαξαπάσας. ΒΛΕ. ἵνα τί; ΑΝ. δῆλον τουτογί·
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὐταὶ τὰς ἀκμάς. 720

ΠΡΑ. καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάξειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

ΒΛΕ. φέρε νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον, 725
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί·

τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

ΑΝ. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκευὴ φέρω,
προχειριούμαι κάξετάσω τὴν οὐσίαν.

ΧΟΡΟΥ.

ΑΝ. Α. χάρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς 730

τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῆς,

πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούςς.

ποῦ 'σθ' ἢ διφροφόρος; ἢ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,

νῆ Δία μέλαινά γ', ὡς ἂν εἰ τὸ φάρμακον 735

ἔψουσ' ἔτυχεσ ᾧ Λυσικράτης μελαινεται.

ἴστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ' ἢ κομμώτρια·

φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,

ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἢ κιθαρωδὸς ἔξιθι,

πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν 740

ἄωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.

ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προῖτω· τὰ κηρία

κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,

καὶ τὰ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον·

τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε. 745

ΑΝ. Β. ἐγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα

ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.

μὰ τὸν Ποσειδῶ γὰρ οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ

πρωτίστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.

οὐ γὰρ τὸν ἕμὸν ἰδρωῶτα καὶ φειδωλίαν 756
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμα ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; *AN. A.* οὐδαμῶς.

AN. B. τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου' στὶν οὕτως; οὐ τι μὴ 756
Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

AN. A. μὰ Δία, ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδομένους νόμους.

AN. B. μέλλεις ἀποφέρειν; *AN. A.* πάνν γε. *AN. B.* κα-
κοδαίμων ἄρ' εἶ 760
νὴ τὸν Δία τὸν σωτήρα. *AN. A.* πῶς; *AN. B.*
πῶς; ὁαδίως.

AN. A. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;

AN. B. ποίοισιν, ᾧ δύστηνε; *AN. A.* τοῖς δεδομένοις.

AN. B. δεδομένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

AN. A. ἀνόητος; *AN. B.* οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀπαξαπάντων. *AN. A.* ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ; 766

AN. B. τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σῶφρονα;

AN. A. μάλιστα πάντων. *AN. B.* τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

AN. A. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; *AN. B.* φυλάξομαι,
πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλευέται. 770

AN. A. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν; *AN. B.* ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμεν.

AN. A. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. *AN. B.* λέξουσι γάρ.

AN. A. καὶ φασιν οἷσιν ἀράμενοι. *AN. B.* φήσουσι γάρ.

AN. A. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. *AN. B.* ἀπιστήσουσι
γάρ. 775

AN. A. ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρίψειεν. *AN. B.* ἐπιτρίψουσι γάρ.

οἷσιν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;

οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν

ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί·
 γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων, 780
 ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τὰγαθὰ,
 ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπίαν,
 οὐχ ὥς τι δώσουτ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.

AN. A. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἕα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
 ταυτὶ γὰρ ἔστι συνδετέα. ποῦ μοῦσθ' ἱμάς; 785

AN. B. ὄντως γὰρ οἴσεις; AN. A. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν
 οὔν

τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. AN. B. τῆς μωρίας,
 τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
 δράσουσιν, εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη AN. A. τί δρᾶν;

AN. B. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. 790

AN. A. ἵνα δὴ τί; AN. B. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
 ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
 παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὦμβρόντητε σύ.

AN. A. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ' χοιμ' ὅποι 794
 ταῦτα καταθείην. AN. B. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι
 θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς. AN. A. τῆ;

AN. B. ἐγῶδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
 ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.

AN. A. οἴσουσιν, ὦ τάν. AN. B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

[AN. A. ἀμέλει κομιούσιν. AN. B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι,
 τί;] 800

AN. A. μαχούμεθ' αὐτοῖς. AN. B. ἦν δὲ κρείττους ὦσι, τί;

AN. A. ἅπει μ' ἐάσας. AN. B. ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;

AN. A. διαρραγείης. AN. B. ἦν διαρραγῶ δέ, τί;

AN. A. καλῶς ποιήσεις. AN. B. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέ-
 ρεῖν;

AN. A. ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἔμαντοῦ γείτονας 805

ὄρω φέροντας. AN. B. πάνυ γ' ἂν οὔν Ἀντι-
 σθένης

αὐτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

AN.A. οἰμῶξε. AN. B. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι; AN. A. πλείω Καλλίου. 810

AN.B. ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

AN.A. δεινά γε λέγεις. AN. B. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ
ὄρων

ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.

οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὐδοξε, τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;

AN.A. ἔγωγε. AN. B. τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἤνικα 815
ἐψηφισάμεσθ', οὐκ οἶσθα; AN. A. καὶ κακόν γε
μοι

τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρως

μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,

κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.

ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον, 820

ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα

χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρω γὰρ χρῶμεθα.

AN.B. τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν

τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει

τῆς τετραρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης; 825

κεῦθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·

ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενοις ἐφαίνετο

ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,

πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

AN.A. οὐ ταυτόν, ὦ τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν, 830

νῦν δ' αἱ γυναικες. AN. B. ἄς ἐγὼ φυλάξομαι

νῆ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.

AN.A. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τὰνάφορον ὁ παῖς.

KHP. ὦ πάντες ἄστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,

χωρεῖτ', ἐπίγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος, 835

ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις

φράση καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅπου δειπνήσετε·
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναι τε σισυροῶν καὶ δαπιδῶν νενασμέναι. 840

κρατῆρας ἐγκριναῖσιν, αἱ μυροπόλιδες
ἔσταῶσ' ἐφεξῆς· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῶ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔττους ἔψουσιν αἱ νεώταται· 845

Σμοῖτος δ' ἐν αὐταῖς ἰππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.

Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τριβῶν ἐρριμμένος. 850
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

AN. B. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

AN. A. καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεῖς τὴν οὐσίαν; 855

AN. B. ἐπὶ δεῖπνον. *AN. A.* οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς
ἐνῆ,

πρὶν ἂν γ' ἀπενέγκῃς. *AN. B.* ἀλλ' ἀποίσω. *AN. A.*
πηνίκα;

AN. B. οὐ τοῦμόν, ᾧ τάν, ἐμποδῶν ἔσται. *AN. A.* τί δή;

AN. B. ἑτέρουσ ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρουσ ἐμοῦ.

AN. A. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; *AN. B.* τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν 861

τοὺς εὖ φρονοῦντας. *AN. A.* ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;

AN. B. ὁμόσ' εἴμι κύψας. *AN. A.* ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;

AN. B. καλούμεθ' αὐτάς. *AN. A.* ἦν δὲ καταγελῶσι, τί;

AN. B. ἐπὶ ταῖς θύραις ἔστῶς *AN. A.* τί δράσεις; εἰπέ
μοι.

AN. B. τῶν εἰσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σιτία. 866

AN. A. βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ', ὦ Σίκων
καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμψησίαν.

AN. B. φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω. AN. A. μή, μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῆ τῶν χρημάτων. 870

AN. B. νῆ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἔξω, τοῖσδε δὲ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθ' ἔξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον 875
ὁμός' ἐστὶ δειπνήσοντα κοῦ μελλητέον.

ΧΟΡΟΥ.

ΓΡ. A. τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἑμαυτὴν μέλος, 880
παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμόν στόμα,
μελύδριον εὐροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

NEANIS. νῦν μὲν με παρακύψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.
ῥου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε 885
ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξουσθαί τινα
ἄδουσ'. ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δρᾶς, ἀντάσομαι.
κεῖ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.

ΓΡ. A. τούτῳ διαλέγου κάποχώρησον· σὺ δέ, 890
φιλοττάριον αὐλητά, τοὺς αὐλοὺς λαβῶν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν- 895
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπειραῖς·

οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
 μᾶλλον ἢ ᾽ γὰ τῶν φίλων, ὧ-
 περ ξυνείην·

ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

NEANIS. μὴ φθόνοι ταῖσιν νέαισι.

900

τὸ τρυφερόν γὰρ ἐμπέφυκε

τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς,

κάπὶ τοῖς μήλοις ἐπαν-

θει· σὺ δ', ὧ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,

τῷ θανάτῳ μέλημα.

905

ΓΡ. Α. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα,

τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοιο,

βουλομένη σποδεῖσθαι,

κάπὶ τῆς κλίνης ὄφιν

εὐροῖς καὶ προσελκύσαιο

βουλομένη φιληῆσαι.

910

NEANIS. αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι;

οὐχ ἦκει μουταῖρος·

μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·

ἢ γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη

βέβηκε, κᾶτ' — ἀλλ' οὐ με ταῦτα δεῖ λέγειν.

ἀλλ', ὧ ματ', ἰκετεύομαι, κά-

λει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως —

σαντῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

915

ΓΡ. Α. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας

τρόπον τάλαινα κνησιᾶς·

δοκεῖς δέ μοι καὶ λάμβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.

NEANIS. ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιο

τάμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν

ῶραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

ΓΡ. Α. ἄδ' ὅποσα βούλει καὶ παράκνυθ' ὥσπερ γαλῆ·

οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἶσεις' ἀντ' ἐμοῦ.

925

(ΓΡ. Α.) οὐκουν ἐπ' ἐκφοράν γε. (ΝΕΑΝΙΣ.) καινόν γ',
ᾧ σαπρά.

(ΓΡ. Α.) οὐ δῆτα. (ΝΕΑΝΙΣ.) τί γὰρ ἂν γραῖ καινά τις
λέγοι;

(ΓΡ. Α.) οὐ τοῦμόν ὀδυνήσει σε γῆρας. (ΝΕΑΝΙΣ.) ἀλ-
λὰ τί;

ἤγγουσα μάλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

ΝΕΑΝΙΣ. τί μοι διαλέγει; ΓΡ. Α. σὺ δὲ τί διακύπτεις;

ΝΕΑΝΙΣ. ἐγώ; 930

ἄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένοι τῶμῶ φίλω.

ΓΡ. Α. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστὶν ἄλλος ἢ Γέρης;

ΝΕΑΝΙΣ. δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.

ὀδὴ γὰρ αὐτός ἐστιν. ΓΡ. Α. οὐ σοῦ γ', ὠλεθρε,
δεόμενος οὐδέν. ΝΕΑΝΙΣ. νῆ Δί', ὠφθίνυλλα σὺ,
δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι. 936

ΓΡ. Α. κάγωγ', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σου μεῖζον φρονῶ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. εἶθ' ἐξῆν παρὰ τῆ νεᾶ καθεύδειν,

καὶ μὴ δει πρότερον διασποδῆσαι

ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν.

940

οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρω.

ΓΡ. Α. οἰμῶζων ἄρα νῆ Δία σποδήσεις.

οὐ γὰρ τὰπλ Χαριξένης τὰδ' ἐστίν.

κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν

ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα.

945

ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅτι καὶ δράσει ποτέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. εἶθ', ὦ θεοί, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

ἐφ' ἣν πεπωκῶς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.

ΝΕΑΝΙΣ. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον.

φρούδη γὰρ ἐστὶν οἰομένη μ' ἔνδον μένειν. 950

ἀλλ' οὐτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὐ' μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,

φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι

πρόσελθε καὶ ξύνεννέ μοι
 τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
 πάνυ γάρ τις ἔρωσ με δονεῖ
 τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων. 955
 ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις
 πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει.
 μέθες, ἰκνοῦμαί σ', Ἔρωσ,
 καὶ ποιήσον τόνδ' ἐς εὐνήν
 τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

NEANIAΣ. δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ, 960

καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
 σα τὴν θύραν ἄνοιξον
 τήνδ'· εἰ δὲ μή, καταπεσῶν κείσομαι.
 φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι
 κόλπῳ πληκτίζεσθαι μετὰ
 τῆς σῆς πυγῆς.

Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; 965
 μέθες, ἰκνοῦμαί σ', Ἔρωσ,
 καὶ ποιήσον τήνδ' ἐς εὐνήν
 τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

NEANIS. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν
 ἀνάγκην

εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἰκετεύω, 970
 ἄνοιξον, ἀσπάξου με·
 διὰ τοι σὲ πόνουσ ἔχω.

NEANIAΣ. ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος
 ἔρνος,
 μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρό-
 σωπον,

ἄνοιξον, ἀσπάξου με·
 διὰ τοι σὲ πόνουσ ἔχω. 975

ΓΡ. Α. οὗτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΑΝΙΑΣ.
πόθεν;

ΓΡ. Α. καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀποθά-
νοιμ' ἄρα.

ΓΡ. Α. τοῦ δαὶ δεόμενος δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας;

ΝΕΑΝΙΑΣ. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρώπου. ΓΡ. Α.
τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως. 980

ΓΡ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἣν τε μή.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

ΓΡ. Α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὧ γλύκων· 985
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τὴνδεδί μοι κρουστέον.

ΓΡ. Α. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν. 990

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.

ΓΡ. Α. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύρασί μ' εὔρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ', ὧ μέλ', ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου.
ΓΡ. Α. τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ. τὸν τῶν γραφῶν ἄριστον. ΓΡ. Α. οὗτος
δ' ἔστι τίς; 995

ΝΕΑΝΙΑΣ. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.

ΓΡ. Α. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. ΝΕΑΝΙΑΣ. καὶ γὰρ ἐγὼ
σε νῆ Δία.

ΓΡ. Α. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἣ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
μῆ γὰρ σ' ἀφήσω. ΝΕΑΝΙΑΣ. παραφρονεῖς, ὧ
γράδιον. 1000

ΓΡ. Α. ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰ μὰ στρώματα.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτουὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

ΓΡ. Α. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάν, ἀλλ' ἔπον δεῦρ' ὡς ἐμέ. 1005

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' οὐδ' ἀνάγκη μούστιν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

ΓΡ. Α. νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἦδομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι, 1010
οὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. ΓΡ. Α. ἀλλὰ νὴ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε. ΝΕΑΝΙΑΣ. τοῦτο δ' ἔστι τί;

ΓΡ. Α. ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κᾶστι. ΓΡ. Α. καὶ δὴ σοὶ
λέγω.

ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἦν ἀνὴρ νέος 1015

νέας ἐπιθυμῆ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἦν δὲ μὴ θέλη
πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῆ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξίν ἔστω τὸν νέον
ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου. 1020

ΝΕΑΝΙΑΣ. οἴμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

ΓΡ. Α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τί δ', ἦν ἀφαιρηταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθῶν τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι. 1025

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ
στροφῆς.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Α. κλά-
ων γε σύ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν, ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολου-
θεῖν ὡς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοῦστί; ΓΡ. Α. Διομή-
δειά γε.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ὑποστόρεσαι νυν προῶτα τῆς ὀριγάνου, 1030
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύνθους,
ὑδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ΓΡ. Α. ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.

ΝΕΑΝΙΑΣ. νῆ τὸν Δί', ἦνπερ ἦ γέ που τῶν κηρίνων.
οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαι σ' ἀντίκα. 1036

ΝΕΑΝΙΑΣ. ποῖ τοῦτον ἔλκεις ἄνδρα; ΓΡ. Α. τὸν ἔμαν-
τῆς ἄγω.

ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικούτος ὢν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή. 1040

ὥστ' εἰ καὶ ἀστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡ. Α. ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἔξευρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, κεχάρισαί γέ μοι,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου· 1046
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡ. Β. αὕτη σύ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
ἔλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων εἰρηκότων 1050
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; ΝΕΑΝΙΑΣ. οἶμοι
δείλαιος.

πόθεν ἐξέκυψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

ΓΡ. Β. βάδιζε δεῦρο. ΝΕΑΝΙΑΣ. μηδαμῶς με περι-
ίδης

ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Β. ἀλλ'
οὐκ ἐγώ, 1055

ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'. ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐκ ἔμεγ',
ἀλλ' ἔμπουσά τις

ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.

ΓΡ. Β. ἔπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἴθι νυν ἕασον εἰς ἄφοδον πρῶτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἔμαντόν· εἰ δὲ μή, 1060
αὐτοῦ τι δρωῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἤπερ βούλομαι.

ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο

ἀξιόχρεως. ΓΡ. Β. μή μοι καθίστη. ΓΡ. Γ. ποῖ
σύ, ποῖ 1065

χωρεῖς μετὰ ταύτης; ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ'
ἔλκομαι.

ἀτὰρ ἥτις εἶ γραῦ, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιείδες ἐπιτριβέντ'. ᾧ Ἡράκλεις,
ᾧ Πᾶνες, ᾧ Κορύβαντες, ᾧ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺν τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκνῦα παρὰ τῶν πλειόνων;

ΓΡ. Γ. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου. ΓΡ. Β. δευρὶ
μὲν οὔν.

ΓΡ. Γ. ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε'. ΓΡ. Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. διασπάσεσθέ μ', ᾧ κακῶς ἀπολούμεναι. 1076

ΓΡ. Β. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σε δεῖ κατὰ τὸν νόμον.

ΓΡ. Γ. οὐκ, ἣν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῆ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἦν οὔν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; 1080

ΓΡ. Γ. αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ποτέρας προτέρας οὔν κατελάσας ἀπαλ-
λαγῶ;

ΓΡ. Β. οὐκ οἶσθα; βαδιεὶ δεῦρ'. NEANIAS. ἀφέτω νῦν
μ' αὐτήϊ.

ΓΡ. Γ. δευρὸ μὲν οὖν ἴθ' ὥς ἔμ'. NEANIAS. ἦν ἡδὶ
μ' ἀφῆ.

ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
NEANIAS. χαλεπαί γ' ἂν ἦσθε γενόμεναι πορθηῆς.

ΓΡ. Β. τιή; 1086

NEANIAS. ἔλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

ΓΡ. Β. σιγῆ βάδιξε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὥς ἐμέ.

NEANIAS. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090

πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρως δυνήσομαι;

ΓΡ. Β. καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.

NEANIAS. οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἐλκόμενός εἰμ'. ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλεόν.

ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. NEANIAS. μὴ
πρὸς θεῶν. 1095

ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡ. Γ. νῆ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλη γ' ἦν τε μῆ.

NEANIAS. ᾧ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναιῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,

κᾶπειτ' ἐπειδὴν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν 1106

Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.

ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρουδαίμων μὲν οὖν

νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνῆρ καὶ δυστυχῆς,

ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρξομαι.

ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω 1105

ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' εἰσπλέων,

θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς·

καὶ τήνδ' ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος

ζῶσαν καταπιτώσαντας, εἶτα τὰ πόδε

μολυβδοχοήσαντας κύκλω περὶ τὰ σφυρά, 1110

ἄνω ἴπιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΧΟΡΟΥ.

- ΘΕΡ. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
 αὐτὴ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
 ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
 οἱ γείτονές τε πάντες οἳ τε δημόται, 1115
 ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἢ διάκονος,
 ἦτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν
 ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
 τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορεΐδια.
 ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον· 1120
 τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτατο·
 ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ', ὦ θεοί.
 κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὄλην
 ἐκλεγομένης ὅτι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχη.
 ἄλλ', ὦ γυναιῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, 1125
 τὸν ἄνδρ', ὅπου ἴστί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
- ΧΟΡ. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἔξευρεῖν δοκεῖς.
- ΘΕΡ. μάλισθ'· ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
 ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
- ΔΕΣ. ἐγώ; ΘΕΡ. σὺ μέντοι νῆ Δί' ὡς γ' οὐδεὶς ἀνήρ. 1130
 τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
 ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
 ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;
- ΧΟΡ. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.
- ΘΕΡ. ποῖ ποῖ βαδίξεις; ΔΕΣ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
- ΘΕΡ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὕστατος. 1136
 ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἢ γυνὴ
 ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
 οἶνος δὲ Χῖός ἐστι περιλελειμμένος
 καὶ τ' ἄλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε, 1140
 καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὖνους τυγχάνει,

καὶ τῶν κριτῶν εἰ μὴ τις ἐτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.

ΔΕΣ. οὐκ οὐκ ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως 1145
καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον
ἅπαξ ἅπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.

ΘΕΡ. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη' πείζομαι,
ἔχω δέ τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὴ καλῶς. 1150

ΧΟΡ. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασδί λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρί-
νειν ἐμέ· 1157

τοῖς γελαῶσι δ' ἠδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ·
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
μηδὲ τὸν κληῖρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προεἰληχ'· ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημέ-
νους

μὴ' πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς
αἰί, 1160

μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἰ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰί.

ᾧ ᾧ ᾧρα δῆ,

ᾧ φίλαι γυναῖκες, εἶπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τῷ
πόδε 1165

καὶ σὺ κίνει. ΔΕΣ. τοῦτο δρᾶ. ΧΟΡ. καὶ τάσδε
[νῦν] λαγαράς

τοῖν σκελίσκοιν τὸν θυθμόν. τάχα γὰρ ἐπεισι
λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-

- κραιολειψανοδοριμυποτριμματο- 1170
 σιλφιοπαρομελιτοκατακεχυμενο-
 κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα
 λεκτρονονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
 λειολαγωσοιραιοβαφητραγαν-
 οπτερύγων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασαμε- 1175
 νος ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρύβλιον.
 εἶτα κόνισαι λαβῶν
 λέκιθον, ἴν' ἐπιδειπνῆς.
 ἀλλὰ λαιμάττουσί που,
 αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί, ἰαί.
 δειπνήσομεν, εὐοῖ, εὐαῖ, 1180
 εὐαῖ, ὡς ἐπὶ νίκη·
 εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ΠΕΝΙΑ.

ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΥΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι τοὺς Ἀθηναίους ἀδικία καὶ συκοφαντία καὶ τοῖς τοιοῦτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτουῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως· ὃς μετὰ τινος αὐτῷ θεράπωντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρη τοιουτοῦ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ ταῦτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξιῶν ἐντύχοι, τούτῳ ἔπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἣν δὲ οὗτος ὁ Πλούτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλούτος ἐστὶ. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεράπων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγγένοι παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἤσθησάν τε καὶ βουλήν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πῆρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τὰς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα Πλούτος Ἀριστοφάνους.

II.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἐκδηλον ἄβρον τε μετασταίῃ βίον. τοιόνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός. χρᾶ γὰρ αὐτῷ ὁ

θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἔπεσθαι, ᾧ πρώτῳ συντύχη. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχῶν εἶπετο πληρῶν τὸν χρησμόν· ἦν δὲ Πλούτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λοιδορομένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασιν· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφύνης γίνεται, συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισερόντων, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερῶσαντο Πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα. προλογίζει δὲ θεράπων, δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἤσχύνετο.

III.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἷόν, κατανοήσας ὡς οἱ φαῦλοι τὸ τηρικαῦτα εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψειε καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειεν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός), ἢ φαῦλον, ὡς τῶν φαύλων τότε εὐπραγούντων. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ᾧ τιμὴν πρώτον ἐξιῶν συντύχη, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Δάκωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν κωμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἷόν αὐτοῦ συστήσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

V.

[Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρα τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἰμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ· Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴση, ἦτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἦτοι πτωχός, ὁ βλέπων αἰεὶ ποτε εἰς τὸν δῆμον.]

VI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαντεύεται δίκαιος ὧν τις καὶ πένης
 εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.
 ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ᾧπερ ἂν
 ἀνέρι περιτύχη. Πλοῦτος ὀπτάνεται τυφλός.
 γνοὺς δ' αὐτόν, ἤγαγ' οἴκαδ', ἄλλους δημότας 5
 καλέσας μετασχεῖν· εἶθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
 ἔσπευδον· εἰς Ἀσκλήπιου δ' ἀπήγαγον.
 ἦ δ' . . ἄφνω Πενία διεκώλυεν.
 ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν
 οὐδεὶς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τὰγαθά. 10

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

- ΚΑΡ.** Ὠς ἀργαλέον πρᾶγμα ἔστιν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
 ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
 δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
 μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. 5
 τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔᾶ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξία,
 ὃς θεσπιωδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι 10
 ἱατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὡς φασιν, σοφός,
 μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τοῦναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἠγούμεθα· 15
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καμὲ προσβιάζεται,
 καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γρῦ.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
 ἦν μὴ φράσης ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πρᾶγματα. 20
 οὐ γὰρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
- ΧΡΕ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελών γε στέφανου, ἦν λυπῆς τί με,
 ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. **ΚΑΡ.** λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
 πρὶν ἂν φράσης μοι τίς ποτ' ἔστιν οὗτοσί·
 εὐνοὺς γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα. 25

- ΧΡΕ.** ἄλλ' οὐ τι κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκειῶν
πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. **ΚΑΡ.** οἶδά τοι.
- ΧΡΕ.** ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, ἱερόσυλοι, ῥήτορες 30
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. **ΚΑΡ.** πείθομαι.
- ΧΡΕ.** ἐπερησόμενος οὖν ᾤχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ' υἷόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει, 35
πενσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανουῖργον, ἄδικον, ὑγιᾶς μηδὲ ἓν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
- ΚΑΡ.** τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
- ΧΡΕ.** πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί· 40
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιῶν,
ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι,
πείθειν δ' ἔμαντῶ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
- ΚΑΡ.** καὶ τῷ ξυναντᾶς δῆτα πρῶτῳ; **ΧΡΕ.** τουτῶι.
- ΚΑΡ.** εἴτ' οὐ ξυνίεις τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, 45
φράξουσάν ᾧ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἄσκειν τὸν υἷον τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
- ΧΡΕ.** τῷ τοῦτο κρίνεις; **ΚΑΡ.** δῆλον ὅτι ἡ καὶ τυφλῷ
γνώναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μηδὲν ἄσκειν ὑγιᾶς ἓν τῷ νῦν χρόνῳ. 50
- ΧΡΕ.** οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἦν δ' ἡμῖν φράση
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσί, καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἤλθε μετὰ νῶν ἐνθαδί,
πυθοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ. 55
- ΚΑΡ.** ἄγε δῆ, σὺ πότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσεις,
ἢ τὰπὶ τούτοις δρωῶ; λέγειν χρὴ ταχὺ πάννυ.

- ΠΛ. ἐγὼ μὲν οἰμώξειν λέγω σοι. ΚΑΡ. μανθάνεις ὅς φησιν εἶναι; ΧΡΕ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἐμοί. σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει. 60
 ἀλλ' εἴ τι χαιρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις, ἐμοὶ φράσον. ΠΛ. κλάειν ἔγωγε σοὶ λέγω.
- ΚΑΡ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
 ΧΡΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητρα χαιρήσεις ἔτι.
- ΚΑΡ. εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς. 65
 ΠΛ. ὦ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡΕ. πώμαλα.
- ΚΑΡ. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὦ δέσποτα. ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί. ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν ἄπειμ', ἴν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῆ πεσών. 70
- ΧΡΕ. ἀλλ' αἴρε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡΕ. οὐκ οὐκ ἐρεῖς;
- ΠΛ. ἀλλ' ἦν πύθθησθέ μ' ὅστις εἶμ', εὖ οἶδ' ὅτι κακόν τί μ' ἐργάσεσθε κούκ ἀφήσεται.
- ΧΡΕ. νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', ἐὰν βούλη γε σύ.
 ΠΛ. μέθεσθέ νύν μου πρῶτον. ΧΡΕ. ἦν, μεθίμεν. 75
 ΠΛ. ἀκούετον δῆ. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικέ με λέγειν ἃ κρύπτειν ἤ παρεσκευασμένος. ἐγὼ γὰρ εἶμι Πλοῦτος. ΚΑΡ. ὦ μιαρῶτατε ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγας Πλοῦτος ὦν;
- ΧΡΕ. σὺ Πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος; 80
 ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; ΠΛ. ναί.
- ΧΡΕ. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡΕ. πόθεν οὖν, φράσον, ἀνχμῶν βαδίζεις; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἔρχομαι, ὅς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὄτουπερ ἐγένετο. 85
- ΧΡΕ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
 ΠΛ. ὃ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπέιλησ' ὅτι
ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δέ μ' ἐποίησεν τυφλόν, 90
ἵνα μὴ διαγιγνώσκωμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκείνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους. ΠΛ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡΕ. φέρε,
τί οὖν;

εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ, 95
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς; ΠΛ. φῆμ' ἐγώ.

ΧΡΕ. ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίξοις; ΠΛ. πάννυ μὲν
οὖν·

πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακά πω χρόνου.

ΧΡΕ. καὶ θαυμά γ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΛ. ἄφετόν με νῦν. ἴστων γὰρ ἤδη τὰ π' ἐμοῦ. 100

ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

ΠΛ. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρέξειν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; ΧΡΕ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἔτ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα· 105
μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

ΠΛ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἠνίκ' ἂν δέ μου
τύχως' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί. 110

ΠΛ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑΡ. οἰμῶξει μακρά.

ΧΡΕ. σοὶ δ' ὡς ἂν εἰδῆς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν. μένης,
γενήσεται ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γάρ, οἶμαι, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, 115
βλέψαι ποιήσας. ΠΛ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡΕ. τί φῆς;

ΚΑΡ. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὡς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ
 πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψει με. *ΧΡΕ.* νῦν δ' οὐ τοῦτο
 δοῶ,

120

ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
ΠΛ. οὐκ οἶδ' · ἐγὼ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάννυ.

ΧΡΕ. ἄληθες, ᾧ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
 οἶει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
 καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἀξιόους τριωβόλου,

125

ΠΛ. ᾧ, μὴ λέγ', ᾧ πονηρῆ, ταῦτ'. *ΧΡ.* ἔχ' ἡσυχος.
 ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺν
 μεῖζον δυνάμενον. *ΠΛ.* ἐμὲ σύ; *ΧΡΕ.* νῆ τὸν οὐ
 ρανόν.

αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; 130

ΚΑΡ. διὰ τὰργύριον · πλεῖστον γὰρ ἐστ' αὐτῷ. *ΧΡΕ.*
 φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; *ΚΑΡ.* ὀδί.

ΧΡΕ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτουί;

ΚΑΡ. καὶ νῆ Δί' εὐχονται γε πλουτεῖν ἄντικρος.

ΧΡΕ. οὐκ οὐδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥαδίως 135

παύσει' ἄν, εἰ βούλοιο, ταῦθ'; *ΠΛ.* ὅτιν' τί δή;

ΧΡΕ. ὅτι οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
 οὐ βούν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἕν,
 μὴ βουλομένου σοῦ. *ΠΛ.* πῶς; *ΧΡΕ.* ὅπως; οὐκ
 ἔσθ' ὅπως

ὠνήσεται δήπουθεν, ἣν σὺ μὴ παρῶν 140

αὐτὸς διδῶς τὰργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
 τὴν δύναμιν, ἣν λυπῆτι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; *ΧΡΕ.* φήμ' ἐγώ.
 καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστι λαμπρὸν καὶ καλὸν
 ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται. 145

απαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡ. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγέννημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

ΧΡΕ. καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης πειρῶν τύχη, 150
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν προκτὸν αὐτὰς εὐθύς ὡς τρυῆτον τρέπειν.

ΚΑΡ. καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταῦτὸ τοῦτο δοῦν,
οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τὰργυρίου χάριν.

ΧΡΕ. οὐ τοὺς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρονους· ἐπεὶ 155
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. **ΚΑΡ.** τί δαί;

ΧΡΕ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικούς.

ΚΑΡ. αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

ΧΡΕ. τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα, 160
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐσθ' εὕρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος,

ΚΑΡ. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.

ΧΡΕ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβῶν,

ΚΑΡ. ὁ δὲ λωποδυτεῖ γε νῆ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, 165

ΧΡΕ. ὁ δὲ κναφεύει γ'. **ΚΑΡ.** ὁ δὲ γε πλύνει κάρδια,

ΧΡΕ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'. **ΚΑΡ.** ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμυα,

ΧΡΕ. ὁ δ' ἀλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛ. οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

ΚΑΡ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; 170
ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;

ΧΡΕ. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

ΚΑΡ. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὔτος τρέφει;
ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

ΧΡΕ. ὁ Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου; 175

ΚΑΡ. Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

ΧΡΕ. Φιλέσιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;

ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοις Αἰγυπτίοις;
 ἔρᾳ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου;

ΚΑΡ. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ΧΡΕ. ἐμπέσοι γέ σοι. 180

τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σέ πάντα πράττεται;
 μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,
 καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΚΑΡ. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἐκάστοτε
 ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέξηται μόνον. 185

ΠΛ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;

ΧΡΕ. καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῶ πλείονα·
 ὥστ' οὐδὲ μεστὸς σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
 ἔρωτος ΚΑΡ. ἄρτων ΧΡΕ. μουσικῆς ΚΑΡ. τρα-

γημάτων 190

ΧΡΕ. τιμῆς ΚΑΡ. πλακούντων ΧΡΕ. ἀνδραγαθίας ΚΑΡ.

ἰσχάδων

ΧΡΕ. φιλοτιμίας ΚΑΡ. μάξης ΧΡΕ. στρατηγίας ΚΑΡ.
 φακῆς.

ΧΡΕ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.

ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβη τριακαίδεκα,
 πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα· 195
 κἂν ταῦτ' ἀνύσῃται, τετταράκοντα βούλεται,
 ἢ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.

ΠΛ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάνν·
 πλὴν ἔν μόνον δέδοικα. ΧΡΕ. φράζε, τοῦ πέρι.

ΠΛ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατὲ 200
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ΧΡΕ. νῆ τὸν Δί'· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
 δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ἦκιστ', ἀλλά με
 τοιχωρύχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γὰρ ποτε
 οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν, 205
 εὐρῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλειμένα·

εἶτ' ὠνόμασέν μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.

ΧΡΕ. μὴ νυν μελέτω σοι μηδέν· ὥς, ἔαν γένη
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. 210

ΠΛ. πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὢν;

ΧΡΕ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.

ΠΛ. κἀκεῖνος οὖν σύνοιδε ταῦτα. **ΧΡΕ.** φῆμ' ἐγώ.

ΠΛ. ὀρᾶτε. **ΧΡΕ.** μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦγαθέ. 215

ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δῆ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. **ΚΑΡ.** κἂν βούλη γ', ἐγώ.

ΧΡΕ. πολλοὶ δ' ἔσονται χᾶτεροι νῶν ξύμμαχοι,
ὅσοις δικαίους οὔσιν οὐκ ἦν ἄλφριτα.

ΠΛ. παπαῖ, πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους. 220

ΧΡΕ. οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμῶν. **ΚΑΡ.** τί δρωῶ;
λέγε.

ΧΡΕ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρῶν 225
ἡμῖν μετάσχη τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

ΚΑΡ. καὶ δὴ βαδίξω· τουτοδὶ τὸ κρεάδιον
τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβῶν.

ΧΡΕ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλουῦτε πάντων δαιμόνων, 230
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη ἴσθι ἦν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.

ΠΛ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν νῆ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἕκαστοτ' ἄλλοτρίαν πάννυ· 235
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πάποτε.
ἦν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,

- εὐθύς κατώρουξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
 κἄν τις προσέλθῃ χρηστός ἄνθρωπος φίλος
 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον, 240
 ἔξαρονός ἐστι μηδ' ἰδεῖν με πώποτε.
 ἦν δ' ὡς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῳ,
 πόρνοισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένους
 γυμνὸς θύραξ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
 ΧΡΕ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε. 245
 ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἰεὶ.
 χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ
 πάλιν τ' ἀναλῶν, ἠνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
 ἀλλ' εἰσίσωμεν, ὡς ἰδεῖν σὲ βούλομαι
 καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον, 250
 ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. ΠΛ. πείθομαι.
 ΧΡΕ. τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σὲ ἀληθῆ λέγοι;
 ΚΑΡ. ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θυμὸν φαγόντες,
 ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
 ἴτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλ-
 λειν, 255
 ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἧ δεῖ παρόντ'
 ἀμύνειν.
 ΧΟΡ. οὐκ οὐν ὀρθῶς ὀρωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
 ὡς εἰκὸς ἐστὶν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη;
 σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φρά-
 σαι μοι
 ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. 260
 ΚΑΡ. οὐκ οὐν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ
 ἀκούεις.
 ὁ δεσπότης γὰρ φησὶν ὑμᾶς ἠδέως ἅπαντας
 ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
 ΧΟΡ. ἐστὶν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πράγμα τοῦθ' ὅ φησιν;
 ΚΑΡ. ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὃ πονηροί,

δυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νω-
δόν· 266

οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψαλὸν αὐτὸν εἶναι.

ΧΟΡ. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῆς; πάλιν φρά-
σον μοι.

δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.

ΧΟΡ. μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι 271

ἀξήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑΡ. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ
πάντα

ἠγείσθ' ἐμ' εἶναι κούδεν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

ΧΟΡ. ὡς σεμνὸς οὐπίτριπτος· αἶ κνῆμαι δέ σου βο-
ῶσιν 275

λοῦ ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ΚΑΡ. ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δί-
δωσιν.

ΧΟΡ. διαρραγείης. ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος, 279
ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν
[ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·]
οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προ-
θύμως

δεῦρ' ἦλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίξας διεκπε-
ρῶντες.

ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γὰρ, ὦν-
δρες, ἦκει

ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. 285

ΧΟΡ. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίους ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;

ΚΑΡ. νῆ τοὺς θεούς, Μίδαο μὲν οὖν, ἣν ὦτ' ὄνου λά-
βητε.

ΧΟΡ. ὡς ἦδομαι καὶ τέρομαι καὶ βούλομαι χορευσαί

ὕφ' ἡδουῆς, εἶπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

ΚΑΡ. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θροετανελὸ τὸν Κύ-
κλωπα 290

μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῖν ὠδὶ παρενσαλεύων
ὕμας ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
βληχῶμενοί τε προβατίων

αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,

ἔπεσθ' ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. 295

ΧΟΡ. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θροετανελὸ τὸν Κύ-
κλωπα

βληχῶμενοι, σὲ τουτουὶ πινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπα-
λῶντα,

ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,

εἰκῆ δὲ καταδαρθέντα που,

300

μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑΡ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακν-
κῶσαν,

ἢ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους

μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐ-
τοῖς, 305

μιμήσομαι πάντας τρόπους·

ὕμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληθίας

ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟΡ. οὐκοῦν σὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακν-
κῶσαν

καὶ μαγγανεύουσιν μολύνουσάν τε τοὺς ἐταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληθίας 311

τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,

μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγου

τὴν θῖνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς·

ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

315

ΚΑΡ. ἄγ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
 ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
 ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
 βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
 λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
 μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

320

ΧΟΡΟΥ.

ΧΡΕ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἔστιν, ὦνδρες δημόται,
 ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
 ἀσπάζομαι δ', ὅτι ἡ προθύμως ἤκετε
 καὶ συντεταμένως κού κατεβλακευμένως.
 ὅπως δέ μοι καὶ τᾶλλα συμπαραστάται
 ἔσεσθε καὶ σωτήρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

325

ΧΟΡ. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
 δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
 ὠστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τῆ κκλησίᾳ,
 αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῷ λαβεῖν.

330

ΧΡΕ. καὶ μὴν ὄρω καὶ Βλεψίδημον τουτουὶ
 προσιόντα· δῆλος δ' ἔστιν ὅτι τοῦ πράγματος
 ἀκήκοέν τι τῆ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
 Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
 καίτοι λόγος γ' ἦν νῆ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
 ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
 ὡς ἐξαπίνης ἀνῆρ γεγένηται πλούσιος.
 ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
 χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
 οὐκ οὐκ ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

340

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ· νῆ τοὺς θεοὺς,
 ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
 ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.

345

- ΒΛΕ.** γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;
ΧΡΕ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἣν θεὸς θέλη.
 ἐνὶ γὰρ τις, ἐνὶ κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
- ΒΛΕ.** ποῖός τις; **ΧΡΕ.** οἶος, **ΒΛΕ.** λέγ' ἀνύσας ὅ τι
 φῆς ποτε.
- ΧΡΕ.** ἦν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν αἰεί. 350
 ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετριφθαι τὸ παράπαν.
- ΒΛΕ.** τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
 καὶ μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
 οὔτως ὑπερπλουτεῖν, τὸ δ' αὖ δεδοικέναι
 πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου. 355
- ΧΡΕ.** πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές; **ΒΛΕ.** εἴ τι κεκλοφῶς νῆ Δία
 ἐκεῖθεν ἦκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
 παρὰ τοῦ θεοῦ, κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
- ΧΡΕ.** Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
ΒΛΕ. παῦσαι φλυαρῶν, ὧγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς. 360
- ΧΡΕ.** σὺ μὴδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτοῦνί.
ΒΛΕ. φεῦ· ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστὶν οὐδενός,
 ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἦττονες.
- ΧΡΕ.** οὔ τοι μὰ τὴν Δήμητρο' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
ΒΛΕ. ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. 365
- ΧΡΕ.** μελαγχολᾶς, ὦνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.
ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
 ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλον τι πεπανούργηχ' ὅτι.
- ΧΡΕ.** σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώξεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότης
 ζητεῖς μεταλαβεῖν. **ΒΛΕ.** μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνοσ;
- ΧΡΕ.** τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἐτέρως ἔχον. 371
ΒΛΕ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἤρπακας; **ΧΡΕ.** κακο-
 δαιμονᾶς.
- ΒΛΕ.** ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκας γ' οὐδένα;
ΧΡΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ'. **ΒΛΕ.** ὦ Ἡράκλειε, φέρε, ποῖ τις ἂν
 τραπίτοι; τάληθές γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι. 375

- ΧΡΕ.** κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμα μου.
- ΒΛΕ.** ὦ τάν, ἐγὼ τοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ ἐθέλω διαπραῖξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν, τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
- ΧΡΕ.** καὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς νῆ τοὺς θεοὺς 380
τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δώδεκα.
- ΒΛΕ.** ὄρω τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον, ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων καὶ τῆς γυναικός, κοῦ διοίσουτ' ἄντικρυς τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὀτιοῦν τῶν Παμφίλου. 385
- ΧΡΕ.** οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. **ΒΛΕ.** τί σὺ λέγεις; οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; **ΧΡΕ.** οἴμοι τῶν κακῶν, ἀπολεῖς. **ΒΛΕ.** σὺ μὲν οὖν σεαυτόν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 390
- ΧΡΕ.** οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλοῦτον, ὦ μοχθηρὲ σύ, ἔχω. **ΒΛΕ.** σὺ Πλοῦτον; ποῖον; **ΧΡΕ.** αὐτὸν τὸν θεόν.
- ΒΛΕ.** καὶ ποῦ 'στιν; **ΧΡΕ.** ἔνδον. **ΒΛΕ.** ποῦ; **ΧΡΕ.** παρ' ἐμοί. **ΒΛΕ.** παρὰ σοί; **ΧΡΕ.** πάνυ.
- ΒΛΕ.** οὐκ ἐς κόρακας; Πλοῦτος παρὰ σοί; **ΧΡΕ.** νῆ τοὺς θεοὺς.
- ΒΛΕ.** λέγεις ἀληθῆ; **ΧΡΕ.** φημί. **ΒΛΕ.** πρὸς τῆς Ἑστίας; 395
- ΧΡΕ.** νῆ τὸν Ποσειδῶ. **ΒΛΕ.** τὸν θαλάττιον λέγεις;
- ΧΡΕ.** εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
- ΒΛΕ.** εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
- ΧΡΕ.** οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. **ΒΛΕ.** τί φῆς; οὐ τῷ μεταδοῦναι; **ΧΡΕ.** μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα **ΒΛΕ.** τί; 400

ΧΡΕ. βλέπει ποιῆσαι νὰ ΒΛΕ. τίνα βλέπει; φράσον.

ΧΡΕ. τὸν Πλοῦτον ὡς τὸ πρότερον ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.

ΒΛΕ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡΕ. νὴ τὸν οὐρανόν.

ΒΛΕ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.

ΧΡΕ. ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται. 405

ΒΛΕ. οὐκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;

ΧΡΕ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;

οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἔτ' ἔστ' οὔθ' ἡ τέχνη.

ΒΛΕ. σκοπῶμεν. ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛΕ. οὐδ' ἐμοὶ
δοκεῖ.

ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμενην 410

ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ

κράτιστόν ἐστι. ΒΛΕ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς

θεούς.

μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄννε πράττων ἐν γέ τι.

ΧΡΕ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛΕ. σπεῦδέ νυν. ΧΡΕ. τοῦτ'
αὐτὸ δρω.

ΠΕΝ. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον 415

τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε,

ποῖ ποῖ; τί φεύγετ'; οὐ μενεΐτον; ΒΛΕ. Ἠρά-
κλεις.

ΠΕΝ. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·

τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,

ἀλλ' οἶον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε 420

οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος· ὥστ' ἀπολώλατον.

ΧΡΕ. σὺ δ' εἶ τίς; ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.

ΒΛΕ. ἴσως Ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας·

βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγωδικόν.

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας. ΒΛΕ. οὐκοῦν κλαύ-
σεται. 425

ΠΕΝ. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡΕ. πανδοκεύτριαν,

ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ

ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἡδίκημένη.

ΠΕΝ. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χάρας ἐκβαλεῖν; 430

ΧΡΕ. οὐκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίγνεται;
ἀλλ' ἥτις εἶ λέγειν σ' ἐχρῆν ἀντίκα μάλα.

ΠΕΝ. ἢ σφῶ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθ' ἐνδ' ἀφανίσει.

ΒΛΕ. ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἢ κατῶν γειτόνων,
ἢ ταῖς κοτύλαις αἰεὶ με διαλυμαίνεται; 435

ΠΕΝ. Πενία μὲν οὖν, ἢ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

ΒΛΕ. ἄναξ Ἀπολλοῦ καὶ θεοί, ποῖ τις φύγη;

ΧΡΕ. οὗτος, τί δρᾶς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίου,
οὐ παραμενεῖς; ΒΛΕ. ἦκιστα πάντων. ΧΡΕ. οὐ
μενεῖς; 440

ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

ΒΛΕ. Πενία γὰρ ἐστὶν, ὦ πονήρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

ΧΡΕ. στήθ', ἀντιβολῶ σε, στήθι. ΒΛΕ. μὰ Δί' ἐγώ
μὲν οὔ.

ΧΡΕ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ 445
ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξόμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχομέθα.

ΒΛΕ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποῖαν δ' ἀσπίδα 450
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μιαρωτάτη;

ΧΡΕ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝ. γρούζειν δὲ καὶ τολμαῖτον, ὦ καθάρματα,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' εἰλημμένω; 455

ΧΡΕ. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λαιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὀτιοῦν ἀδικουμένη;

- ΠΕΝ. οὐδὲν γάρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
 ἀδικεῖν με τὸν Πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
 βλέπειν πάλιν; ΧΡΕ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
 εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν 461
 ἀγαθόν; ΠΕΝ. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ' ;
 ΧΡΕ. ὅτι ;
 σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
- ΠΕΝ. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετε
 κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώποις; ΧΡΕ. ὅτι ;
 εἰ τοῦτο δοῦν μὲλλοντες ἐπιλαθοίμεθα. 466
- ΠΕΝ. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
 τὸ πρῶτον αὐτοῦ· κἄν μὲν ἀποφῆνω μόνην
 ἀγαθῶν ἀπάντων οὐσαν αἰτίαν ἐμὲ
 ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή, 470
 ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅτι ἂν ὑμῖν δοκῆ.
- ΧΡΕ. ταυτὶ σὺ τολμᾶς, ὦ μιαρωτάτη, λέγειν;
 ΠΕΝ. καὶ σὺ γε διδάσκου· πάννυ γὰρ οἶμαι ῥαδίως
 ἅπανθ' ἀμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
 εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιήσειν πλουσίους. 475
- ΧΡΕ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρηξέετε;
 ΠΕΝ. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
- ΧΡΕ. καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν ἰοῦ ἰοῦ
 τοιαῦτ' ἀκούων; ΠΕΝ. ὅστις ἐστὶν εὖ φρουρῶν.
- ΧΡΕ. τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, 480
 ἔὰν ἀλῶς; ΠΕΝ. ὅτι σοι δοκεῖ. ΧΡΕ. καλῶς λέγεις.
- ΠΕΝ. τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἠττιᾶσθε, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.
- ΧΡΕ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
- ΒΛΕ. ταύτη γε· νῶν δὲ δὴ ἀποχρήσουσιν μόνω.
- ΠΕΝ. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττουτ'· ἢ τί γὰρ 485
 ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
- ΧΟΡ. ἄλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε
 τηνδὶ

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδῶ-
σετε μηδέν.

ΧΡΕ. φανερόν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γινῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶ-
σιν ὁμοίως,

ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν
ἐστὶ δίκαιον, 490

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τάν-
αντία δήπου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὔρομεν ὥστε
γενέσθαι

βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς
ἅπαν ἔργον.

ἦν γὰρ ὁ Πλούτος νυνὶ βλέψη καὶ μὴ τυφλὸς ὢν
περινοστῆ,

ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοῦκ
ἀπολείψει, 495

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται·
κᾶτα ποιήσει

πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά τε
θεῖα σέβοντας.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ'
ἄμεινον;

ΒΛΕ. οὐδεὶς ἂν· ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ'
ἀνερώτα.

ΧΡΕ. ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διά-
κειται, 500

τίς ἂν οὐχ ἠγοῖτ' εἶναι μανίαν, κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον;

πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι
πονηροί,

ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ
χρηστοὶ

πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
πλεῖστα σύνεισιν.

οὕκουν εἶναί φημ', εἰ παύσαι ταῦτ' ἀμβλέψας
ποθ' ὁ Πλοῦτος, 505
ὁδὸν ἣν τις ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω
πορίσειεν.

ΠΕΝ. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶσθ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ'
οὐχ ὑγιαίνειν
δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παρα-
παίειν,
εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυ-
σιτελεῖν σφῶν.

εἰ γὰρ ὁ Πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέν τ' ἴσον
αὐτόν, 510

οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαι
μελετώη

οὐδεῖς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντοις
ἐθελήσει

τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχο-
ποιεῖν

ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυ-
λοδεψεῖν

ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Δηοῦς θε-
ρίσασθαι, 515

ἢν ἐξῆ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμε-
λοῦσιν;

ΧΡΕ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ
κατέλεξας

οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕΝ. πόθεν οὖν
ἔξεῖς θεράποντας;

ΧΡΕ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. ΠΕΝ. τίς δ' ἔσται
πρωτὸν ὁ πωλῶν,

ὅταν ἀργύριον κάκεινος ἔχη; ΧΡΕ. κερδαίνειν
 βουλόμενός τις 520
 ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων ἀν-
 δραποδιστῶν.

ΠΕΝ. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδεὶς οὐδ'
 ἀνδραποδιστῆς
 κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλου-
 τῶν ἐθελήσει
 κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποι-
 ῆσαι;
 ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν
 τ'ἄλλα τε μοχθεῖν 525
 ὀδυνηρότερον τρίψεις βίον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡΕ.
 ἐς κεφαλὴν σοί.

ΠΕΝ. ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ
 γὰρ ἔσονται·
 οὔτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυ-
 σίου ὄντος;
 οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὅποταν νύμφην
 ἀγάγησθον·
 οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικι-
 λομόρφων. 530
 καίτοι τί πλεον πλουτεῖν ἔσται τούτων πάντων
 ἀποροῦντα;
 παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν
 δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ
 τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποιν' ἐπαναγκάζουσα
 κάθημαι
 διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὀπόθεν βίον
 ἕξει.

ΧΡΕ. σὺ γὰρ αν πορίσαι τί δύναί' ἀγαθόν, πλὴν φώ-
 δων ἐκ βαλανείου 535

καὶ παιδαρίων ὑποπεινῶντων καὶ γραϊδίῳ κολο-
συρτόν;

φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνώπων καὶ ψυλλῶν
οὐδὲ λέγω σοι

ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἱ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφα-
λὴν ἀνιῶσιν,

ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ' ἐπα-
νίστω.

πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος·
ἀντὶ δὲ κλίνης 540

στιβάδα σχοίνων κόρρων μεστήν, ἢ τοὺς εὐδοντας
ἐγείρει·

καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ
προσκεφαλαίου,

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ'
ἀντὶ μὲν ἄρτων

μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ' ἰσχνῶν
ῥαφανίδων,

ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαρότος,
ἀντὶ δὲ μάκτρας 545

πιθάκνης πλευρὰν ἐρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἄρά γε
πολλῶν

ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰ-
τιον οὕσαν;

ΠΕΝ. συ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν
δ' ὑπεκρούσω.

ΧΡΕ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φημὲν εἶναι
ἀδελφὴν.

ΠΕΝ. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διοιυσιον εἶναι
ὄμοιον. 550

ἀλλ' οὐχ οὐμός τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί',
οὐδέ γε μέλλει.

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἔστιν μη-
δὲν ἔχοντα·

τοῦ δὲ πένητος ζῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις
προσέχοντα,
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ'
ἐπιλείπειν.

ΧΡΕ. ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέ-
λεξας, 555
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ τα-
φῆναι.

ΠΕΝ. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμωδεῖν τοῦ σπουδάζειν
ἀμελήσας,
οὐ γιννώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρῆχον βελτίο-
νας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ιδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ
ποδαγρῶντες
καὶ γαστροῦδες καὶ παχύκνημοι καὶ πίνουές εἰσιν
ἀσελγῶς, 560
παρ' ἔμοι δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκῶδες καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἀνιαροί.

ΧΡΕ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ
πορίζεις.

ΠΕΝ. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περὶ τῶν σφῶν κἀ-
ναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἑμοῦ, τοῦ Πλούτου δ'
ἔστιν ὑβρίζειν.

ΧΡΕ. πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἔστιν καὶ τοὺς τοί-
χους διορύττειν. 565

[ΒΛΕ. νῆ τὸν Δί', εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν
ἔστι;]

ΠΕΝ. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς θήτορας, ὡς
ὀπόταν μὲν

ὧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ
 δίκαιοι,
 πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχορῆμ' ἄδι-
 κοι γεγένηται,
 ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολε-
 μοῦσιν. 570

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καίπερ σφόδρα
 βάσκανος οὔσα.

ἀτὰρ οὐχ ἤττον γ' οὐδὲν κλαύσει, μηδὲν ταύτη γε
 κομήσης,
 ὅτι ἡ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπεῖθιν ἡμᾶς, ὡς ἔστιν ἀμεί-
 νων

πενία πλούτου. ΠΕΝ. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὔπω
 δύνασαι περὶ τούτου,

ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡΕ. καὶ πῶς
 φεύγουσί σ' ἅπαντες; 575

ΠΕΝ. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μάλ-
 λιστα

ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι,
 φρονοῦντας ἄριστα

αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν προᾶγμ' ἔστι
 δίκαιον.

ΧΡΕ. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ
 κράτιστον·

κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ΒΛΕ. ταύτην δ'
 ἡμῖν ἀποπέμπει. 580

ΠΕΝ. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμαις ὄντως λημῶντες τὰς
 φρένας ἄμφω,

ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερῶς σε
 διδάξω.

εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν
 αὐτὸς ἀγῶνα,

ἵνα τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου
 ξυναγείρῃ,
 ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφα-
 νώσας 585

κοτίνῳ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῶ μᾶλλον ἐχοῖν, εἶ-
 περ ἐπλούτει.

ΧΡΕ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλοῦτον
 ἐκεῖνος·

φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δα-
 πανᾶσθαι,

λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλοῦτον ἐᾷ
 παρ' ἑαυτῶ.

ΠΕΝ. πολὺ τῆς πενίας προᾶγμ' αἰσχίον ζητεῖς αὐτῷ περι-
 ἄψαι, 590

εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτως καὶ φι-
 λοκερδής.

ΧΡΕ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτίνῳ στεφάνῳ στε-
 φανώσας.

ΠΕΝ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἔστ'
 ἀγάθ' ὑμῖν

διὰ τὴν Πενίαν. **ΧΡΕ.** παρὰ τῆς Ἐκάτης ἕξεστιν
 τοῦτο πυθέσθαι,

εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ
 αὕτη 595

τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον προσ-
 ἄγειν κατὰ μῆνα,

τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν
 καταθεῖναι.

ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρούξης

ἔτι μηδ' ὀτιοῦν.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης.

600

ΠΕΝ. ὦ πόλις Ἀργους, κλύεθ' οἷα λέγει.

ΧΡΕ. Πανύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

ΠΕΝ. τί πάθω τλήμων;

ΧΡΕ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.

ΠΕΝ. εἴμι δὲ ποῖ γῆς;

605

ΧΡΕ. ἐς τὸν κύφωv· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρήσ', ἀλλ' ἀνύειν.

ΠΕΝ. ἤ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῖ
μεταπέμψεσθον.

ΧΡΕ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.

610

κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σὲ δ' ἔαν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν.

ΒΛΕ. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν

εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων

τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος

λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου

τῶν χειροτεχνῶν

καὶ τῆς Πενίας καταπαρθεῖν.

615

ΧΡΕ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἠπίτριπτος οἴχεται.

ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν

ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

620

ΒΛΕ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ

ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.

ΧΡΕ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχοῖν,

αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὡς νομίζεται,

καὶ τᾶλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον εὐτρεπισμένα.

625

ΧΟΡΟΥ.

ΚΑΡ. ὦ πλεῖστα Θεσείοις μεμυστιλημένοι

γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,

ὡς εὐτυχεῖθ', ὡς μακαρίως πεπράγατε,

ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

630

ΧΟΡ. τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;

φαίνει γὰρ ἦκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

- ΚΑΡ.** ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἔξωμάτῳται καὶ λελάμπρυνται κόρας, 635
'Ασκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
- ΧΟΡ.** λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.
- ΚΑΡ.** πάρεστι χαίρειν, ἦν τε βούλησθ' ἦν τε μή.
- ΧΟΡ.** ἀναβοάσομαι τὸν εὐπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος 'Ασκληπιόν. 640
- ΓΥ.** τίς ἢ βοή ποτ' ἐστίν; ἄρ' ἀπαγγελεῖ
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτουί.
- ΚΑΡ.** ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον, ὧ δέσποιν', ἵνα
καύτῃ πίης· φιλεῖς δὲ δροῶσ' αὐτὸ σφόδρα· 645
ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντ' ἄ σοι φέρω.
- ΓΥ.** καὶ ποῦ'στιν; **ΚΑΡ.** ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
- ΓΥ.** πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
- ΚΑΡ.** ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ. 650
- ΓΥ.** μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλὴν. **ΚΑΡ.** μὴ τὰγαθὰ
ἂ νῦν γεγένηται; **ΓΥ.** μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
- ΚΑΡ.** ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴτιν' ἄλλον μακάριον κεύδαίμουνα, 655
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. **ΓΥ.** νῆ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
- ΚΑΡ.** ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἤμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῶ πόπανα καὶ θυλήματα 660
καθωσιώθη μέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
- ΓΥ.** ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

- ΚΑΡ.** εἷς μὲν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός, 665
 κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
 ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
 ἔχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
 ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
 ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἦν τις αἰσθηται ψόφου, 670
 σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
 κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλὰ με
 ἀθάρας χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
 ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γράδιου,
 ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι. 675
 ἔπειτ' ἀναβλέψας ὄρω τὸν ἱερέα
 τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
 ἀπὸ τῆς τραπέξης τῆς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
 περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
 εἶ που πόπανον εἶη τι καταλελειμμένον· 680
 ἔπειτα ταῦθ' ἤγιζεν εἰς σάκταν τινά.
 κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὀσίαν τοῦ πράγματος
 ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρας ἀνίσταμαι.
- ΓΥ.** ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
- ΚΑΡ.** νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με 685
 ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
 ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προῦδιδάξατο.
 τὸ γράδιον δ' ὡς ἤσθητό πού μου τὸν ψόφοι,
 τὴν χεῖρ' ὑπερῆρε· κᾶτα συρίζας ἐγὼ
 ὀδαξέλαβόμην, ὡς παρείας ὦν ὄφεις. 690
 ἢ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
 κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξασ' ἠσυχῆ,
 ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
 κἀγὼ τότε ἤδη τῆς ἀθάρας πολλὴν ἔφλων·
 ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαλλόμην. 695
- ΓΥ.** ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν; **ΚΑΡ.** οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάνυ
ἀπέπαρδον· ἢ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

ΓΥ. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθύς ἐβδελύττετο. 700

ΚΑΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἰασὼ μὲν γ' ἐπακολουθοῦσ' ἅμα
ὑπερσφύρασε χῆ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ῥῆν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

ΓΥ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑΡ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόν-
τισεν.

ΓΥ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν. 705

ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αἶ
τάλαν.

ΚΑΡ. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθύς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιήει πάντα κοσμίως πάνυ.
ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεΐδιον 710
παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.

ΓΥ. λίθινον; ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώ-
τιον.

ΓΥ. σὺ δὲ πῶς ἐώρας, ᾧ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὅς ἐγκεκαλύφθαι φῆς; ΚΑΡ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
ὁπᾶς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία. 715

πρωῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλῶν
σκοροδῶν κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἔπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυεΐᾳ συμπαραμιγνύων ὀπὸν
καὶ σχῖνον· εἴτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ, 720

κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῶτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἔφην γ' ἀνάξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας. 725

- ΓΥ.** ὡς φιλόπολις τίς ἐστ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
ΚΑΡ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ 730
κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόπυσεν.
ἔξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῶ
ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. **ΓΥ.** ᾧ φίλοι θεοί.
ΚΑΡ. τούτῳ δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἠσυχῆ 735
τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμουδόκει·
καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα
ὁ Πλοῦτος, ᾧ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἠδονῆς,
τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως 740
ἠφάνισεν αὐτὸν οἷ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεῶν.
οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
ἐργηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
ἐγὼ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα, 745
ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλοῦτον ταχύ,
τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
ΓΥ. ὅσῃν ἔχεις τὴν δύναμιν, ᾧναξ δέσποτα.
ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'στ' ὁ Πλοῦτος; **ΚΑΡ.** ἔρ-
χεται.
ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὅσος. 750
οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ
ἐδεξιούνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἠδονῆς·
ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν
οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι, 755
ὀφροῦς συνῆγον ἐσκυθρῶπαζόν θ' ἅμα.

οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἔστεφανωμένοι,
 γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
 ἔμβας γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.

ἀλλ' εἴ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου 760

ὄρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·

οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ
 ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.

ΓΥ. νῆ τὴν Ἐκάτην, κἀγὼ δ' ἀναδηῆσαι βούλομαι

εὐαγγελία σε κριβανωτῶν ὄρμαθῶ, 765

τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑΡ. μή νυν μέλλ' ἔτι,

ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΥ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα

ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

ΚΑΡ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι. 770

ΧΟΡΟΥ.

ΠΛ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,

ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον,

χῶραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἧ μ' ἐδέξατο.

αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἑμαντοῦ συμφοράς,

οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνῶν ἐλάνθανον, 775

τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὀμιλίας

ἔφευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὧ τλήμων ἐγώ.

ὡς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·

ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ

δειξῶ τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι 780

ἄκων ἑμαντὸν τοῖς πονηροῖς ἐπεδίδουν.

ΧΡΕ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὡς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι

οἱ φαινόμενοι παραχοῆμ' ὅταν πράττη τις εὖ.

νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τάντικνήμια,

ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοϊάν τινα. 785

ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος

περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικὸς;

ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
 φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
 ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΛ. μηδαμῶς. 790
 ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
 πρῶτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
 πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.

ΓΥ. εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
 ΠΛ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος· 795
 ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
 οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
 ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
 προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.

ΓΥ. εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικός γ' οὐτοσὶ 800
 ἀνίσταθ' ὡς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΥ.

ΚΑΡ. ὡς ἡδὺ πράττειν, ἄνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,
 καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
 ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
 ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἡδίκηκόσιν. 805

[οὔτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα δῆ.]
 ἡ μὲν σιπύη μεστή' ἔστι λευκῶν ἀλφίτων,
 οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
 ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
 τὰ σκευάρια πλήρη' ἔστιν, ὥστε θαναμάσαι.
 τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκνυθοι 810
 μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῶν ἰσχάδων.
 ὄξις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
 χαλκῆ γέρονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπρούς
 τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὄραν.
 ὁ δ' ἱπνὸς γέρον' ἡμῖν ἑξαπίνης ἑλεφάντινος. 815
 στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
 χρυσοῖς, ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,

ἀλλὰ σκοροδίους ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ὑν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος, 820
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚ. ἔπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. ΚΑΡ. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὐτοσί;

ΔΙΚ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής. 825

ΚΑΡ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.

ΔΙΚ. μάλιστ'. ΚΑΡ. ἔπειτα τοῦ δέει; ΔΙΚ. πρὸς τὸν
θεὸν

ἦκω· μεγάλων γὰρ μούστιν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων, 830
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

ΚΑΡ. ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙΚ. κομιδῇ μὲν οὔν. ΚΑΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ'
ἄθλιος.

ΔΙΚ. κομιδῇ μὲν οὔν. κἀγὼ μὲν ᾧμην οὐς τέως
εὐηργέτησα δεομένους ἔξειν φίλους 835
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθεῖην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο κούκ ἐδόκουν ὄρᾶν μ' ἔτι.

ΚΑΡ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙΚ. κομιδῇ μὲν
οὔν.

ἀνχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν 840
προσευξόμενος ἦκω δικαίως ἐνθάδε.

ΚΑΡ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

ΔΙΚ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΚΑΡ. μῶν ἐνεμνήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα; 845

ΔΙΚ. οὐκ, ἀλλ' ἐνεροίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.

- ΚΑΡ.** τὰ δ' ἐμβάδια; **ΔΙΚ.** καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
- ΚΑΡ.** καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; **ΔΙΚ.** νῆ τὸν Δία.
- ΚΑΡ.** χαρίεντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
- ΣΥΚ.** οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δειλαιοσ, 850
καὶ τρεῖς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰοὺ.
οὔτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
- ΚΑΡ.** Ἄπολλον ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν; 855
- ΣΥΚ.** οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκῶς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἦνπερ μὴ' ἠλίπωσιν αἱ δίκαι;
- ΔΙΚ.** ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ. 860
προσέροχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
- ΚΑΡ.** νῆ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
- ΣΥΚ.** ποῦ ποῦ ἔσθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὔτος ποιήσειν εὐθέρως, 865
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκῶς.
- ΚΑΡ.** καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; **ΣΥΚ.** ἐμὲ τουτονί.
- ΚΑΡ.** ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
- ΣΥΚ.** μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἐσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός, 870
κούκ ἐσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε μου τὰ χρήματα.
- ΚΑΡ.** ὡς σοβαρός, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμῆ.
- ΣΥΚ.** σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις.
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον 875
εἰπεῖν ἅ πεπανούργηκας. **ΚΑΡ.** οἰμῶξ' ἄρα σύ.
- ΔΙΚ.** νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, πολλοῦ γ' ἄξιος
ἅπασι τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς οὔτος, εἰ

τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

ΣΥΚ. οἶμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελαῶς; 880
ἐπεὶ πόθεν θοιμάτιον εἴληφας τοδί;
ἐχθρὸς δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.

ΔΙΚ. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχυῆς.

ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δῆγματος. 885

ΣΥΚ. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,
ὅτι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
οὐκ ἐπ' ἀγαθῶ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

ΚΑΡ. μὰ τὸν Δί' οὐκουν τῶ γε σῶ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.

ΣΥΚ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετε. 890

ΚΑΡ. ὡς δὴ π' ἀληθεία σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.

ΣΥΚ. ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστίν, ὧ μισρωτάτω,
πολὺν χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ ὕ.

895

ΔΙΚ. κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι; **ΚΑΡ.** τοῦ ψύχους γ'
ἴσως,

ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.

ΣΥΚ. ταῦτ' οὖν ἀνασχέτ' ἐστίν, ὧ Ζεῦ καὶ θεοί,
τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'; οἶμ' ὡς ἄχθομαι
ὅτι χρηστός ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς. 900

ΔΙΚ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; **ΣΥΚ.** ὡς οὐδεὶς γ'
ἀνήρ.

ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι, **ΣΥΚ.** τὸ τί;

ΔΙΚ. γεωργὸς εἶ; **ΣΥΚ.** μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶει;

ΔΙΚ. ἀλλ' ἔμπορος; **ΣΥΚ.** ναί, σκῆπτομαί γ', ὅταν
τύχω.

ΔΙΚ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; **ΣΥΚ.** οὐ μὰ τὸν Δία.

ΔΙΚ. πῶς οὖν διέξης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν; 906

ΣΥΚ. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων

καὶ τῶν ἰδίων πάντων. ΔΙΚ. σὺ; τί μαθῶν; ΣΥΚ.
βούλομαι.

ΔΙΚ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὃ τοιχωρῦχε,
εἴ σοι προσῆκον μηδὲν εἶτ' ἀπεχθάνει; 910

ΣΥΚ. οὐ γὰρ προσῆκει τὴν ἔμαντοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν, ὃ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;

ΔΙΚ. εὐεργετεῖν οὖν ἔστι τὸ πολυπραγμονεῖν;

ΣΥΚ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
καὶ μὴ' πιτρέπειν ἕάν τις ἐξαμαρτάνῃ. 915

ΔΙΚ. οὐκ οὐν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἢ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; ΣΥΚ. κατηγορεῖ δὲ τίς;

ΔΙΚ. ὁ βουλόμενος. ΣΥΚ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ὥστ' εἰς ἔμ' ἤκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΔΙΚ. νῆ Δία, πονηρόν τ' ἄρα προστάτην ἔχει. 920
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων

ζῆν ἀργός; ΣΥΚ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,
εἰ μὴ φανεῖται διατριβὴ τις τῷ βίῳ.

ΔΙΚ. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; ΣΥΚ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. 925

ΔΙΚ. κατάθου ταχέως θοιμάτιον. ΚΑΡ. οὔτος, σοὶ λέγει.

ΔΙΚ. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑΡ. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.

ΣΥΚ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. ΚΑΡ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.

ΣΥΚ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. 930

ΚΑΡ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πράττων ἐσθίειν;

ΣΥΚ. ὄραξ ἂ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΔΙΚ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν εἶχες μάρτυρα.

ΣΥΚ. οἴμοι περιείλημμαι μόνος. ΚΑΡ. νυνὶ βοᾷς;

ΣΥΚ. οἴμοι μάλ' ἀνθις. ΚΑΡ. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί. 936

ΔΙΚ. μὴ δῆθ'· ἱερὸν γὰρ ἔστι τοῦ Πλούτου πάλαι.

ΚΑΡ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται

ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρῦχον ;
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει. 940

ΔΙΚ. τοῖς δ' ἔμβαδίοις τί χρήσεται τις ; εἶπέ μοι.

ΚΑΡ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον ἀντίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῶι.

ΣΥΚ. ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἦττων ὢν πολὺ
ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ 945

καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτι ἡ καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλήν πιθῶν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν. 950

ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐσθηκῶς θέρου.
κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

ΚΑΡ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύραξ' αὐτὸν λαβὼν 955
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γινώσεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νῶ δ' εἰσίσωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ.

ΓΡ. ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ, 960
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν ;

ΧΟΡ. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.

ΓΡ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινὰ.

ΧΡΕ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα. 965

ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρην.

ΓΡ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε·
ἀφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.

- ΧΡΕ.** τί δ' ἔστιν; ἢ που καὶ σὺ συκοφάντρια 970
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἦσθα; **ΓΡ.** μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
- ΧΡΕ.** ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
ΓΡ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
- ΧΡΕ.** οὐκουν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
ΓΡ. ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον, 975
 πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
 καὶ χρηστόν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
 ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
 ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτουν.
- ΧΡΕ.** τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἐκάστοτε; 980
ΓΡ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἤσχύνετο.
 ἀλλ' ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ἦτησ' εἴκοσιν
 εἰς ἱμάτιον, ὀκτῶ δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
 καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον
 ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρί θ' ἱματίδιον· 985
 πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
- ΧΡΕ.** οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
 εἶρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἤσχύνετο.
- ΓΡ.** καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισητίας
 αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὔνεκα, 990
 ἵνα τοῦμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνητό μου.
- ΧΡΕ.** λέγεις ἐρῶντ' ἀνθρωπον ἐκνομιώτατα.
ΓΡ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
 τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάνυ.
 ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ 995
 καὶ τᾶλλα τὰπὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
 ἐπόντα πεμψάσης ὑπειπούσης θ' ὅτι
 εἰς ἐσπέραν ἤξιοιμι, **ΧΡΕ.** τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
- ΓΡ.** ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί,
 ἐφ' ᾧ τ' ἐκεῖσε μηδέποτε μ' ἐλθεῖν ἔτι, 1000
 καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

- ΧΡΕ.** δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἦδεται φακῆ·
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν. 1005
- ΓΡ.** καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὄσημέραι νῆ τῶ θεῷ
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰὲ τὴν ἐμὴν.
- ΧΡΕ.** ἐπ' ἐκφοράν; **ΓΡ.** μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἔρω ἀκούσαι. **ΧΡΕ.** τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
- ΓΡ.** καὶ νῆ Δί' εἰ λυπουμένην αἰσθοιτό με, 1010
νητάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο.
- ΧΡΕ.** ἔπειτ' ἴσως ἦτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.
- ΓΡ.** μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοισι νῆ Δία
ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψέν μέ τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. 1015
οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
- ΧΡΕ.** μόνος γὰρ ἦδεθ', ὡς ἔοικεν, ἐσθίων.
- ΓΡ.** καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.
- ΧΡΕ.** ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
- ΓΡ.** ὄξειν τε τῆς χροῆς ἔφασκεν ἡδύ μου, 1020
- ΧΡΕ.** εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία.
- ΓΡ.** τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
- ΧΡ.** οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τάφοδια κατεσθίειν.
- ΓΡ.** ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις αἰεὶ. 1026
- ΧΡΕ.** τί γὰρ ποιήσῃ; φράζε, καὶ πεπράξεται.
- ΓΡ.** ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ Δία
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντ' εὖ ποιεῖν·
ἢ μῆδ' ὅτι οὖν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν. 1030
- ΧΡΕ.** οὐκουν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;
- ΓΡ.** ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
- ΧΡΕ.** ὀρθῶς γε· νῦν δέ σ' οὐκέτι ζῆν οἶεται.

- ΓΡ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ', ὧ φίλτατε.
 ΧΡΕ. οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὡς γ' ἔμοι δοκεῖς. 1035
 ΓΡ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις.
 ΧΡΕ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὦν τηλίας.
 ΓΡ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
 οὔπερ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω·
 ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡΕ. φαίνεται. 1040
 στεφάνους γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται.
 ΝΕΑ. ἀσπάζομαι. ΧΡΕ. σέ φησιν. ΝΕΑ. ἀρχαία φίλη,
 πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νῆ τὸν οὐρανόν.
 ΓΡ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι.
 ΧΡΕ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἔορακέναί. 1045
 ΓΡ. ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὅς παρ' ἔμοι χθῆς ἦν;
 ΧΡ. τοῦναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
 μεθύων γάρ, ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
 ΓΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰετὸς τοὺς τρόπους.
 ΝΕΑ. ὧ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί, 1050
 ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὀντιδῶν ὅσας ἔχει.
 ΓΡ. εἶ ἄ,
 τὴν δᾶδα μὴ μοι πρόσφερ'. ΧΡΕ. εὖ μέντοι λέγει.
 εἴαν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθῆρ λάβῃ,
 ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην κἀνσεται.
 ΝΕΑ. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;
 ΝΕΑ. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρνα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα; 1056
 ΝΕΑ. πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΧΡΕ. ἀλλὰ γνώσομαι
 κᾶγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας.
 ΝΕΑ. ἀπότισον· ἓνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
 ΓΡ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς, 1060
 πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσοῦτοις ἀνδράσιν.
 ΝΕΑ. ὄναιο μέντ' ἂν, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
 ΧΡΕ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
 εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,

ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη. 1065

ΓΡ. γέρων ἀνῆρ ὦν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

ΝΕΑ. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιθίῳν
ἐφάπτεται σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.

ΓΡ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὧ βδελυρὸς σύ.

ΧΡΕ. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν. 1070
ἄλλ', ὧ νεανίσκ', οὐκ ἐὼ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. ΝΕΑ. ἄλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.

ΧΡΕ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. ΝΕΑ. τί κατηγορεῖ;

ΧΡΕ. εἶναι σ' ὑβριστὴν φησι καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075

ΝΕΑ. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι. ΧΡΕ. τὸ τί;

ΝΕΑ. αἰσχυρόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἄν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ ποιεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.

ΧΡΕ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιόις ἴσως 1080
εἶναι μετ' αὐτῆς. ΓΡ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;

ΝΕΑ. οὐκ ἄν διαλεχθείην διεσπλεκωμένη
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων.

ΧΡΕ. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἤξιους
πίνειν, συνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα. 1085

ΝΕΑ. ἄλλ' ἐστὶ κομιδῆ τρυῆ παλαιὰ καὶ σαπρὰ.

ΧΡΕ. οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

ΝΕΑ. ἄλλ' εἴσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθῶν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.

ΓΡ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1090

ΝΕΑ. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. ΧΡΕ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται. ΝΕΑ. πάννυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουσιν χρόνον.

ΓΡ. βάδιξ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.

ΧΡΕ. ὡς εὐτόνως, ὧ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον 1095
ὡσπερ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΥ.

- ΚΑΡ.** τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ. **ΕΡΜ.** σέ τοι λέγω,
ὦ Καρίων, ἀνάμεινον. **ΚΑΡ.** οὗτος, εἶπέ μοι, 1100
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτωςί σφόδρα;
- ΕΡΜ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἔμελλον· εἴτ' ἀνέωξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἶτα τὴν κῦνα, 1105
ἔπειτα σαυτόν, εἶτα τὴν ὕν. **ΚΑΡ.** εἶπέ μοι,
τί δ' ἔστιν; **ΕΡΜ.** ὁ Ζεὺς, ὦ πονηρέ, βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον
ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
- ΚΑΡ.** ἢ γλωττα τῷ κήρυκι τούτων γίγνεται. 1110
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; **ΕΡΜ.** ὅτι ἡ δεινότητα πάντων πραγμάτων
εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ Πλούτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἐν 1115
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. **ΚΑΡ.** μὰ Δί', οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
- ΕΡΜ.** καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἦττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κάπιτέτριμμαι. **ΚΑΡ.** σωφρονεῖς.
- ΕΡΜ.** πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσι 1120
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνουτταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυλὴ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
- ΚΑΡ.** οὐκουν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν 1124
ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων; **ΕΡΜ.** οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἕν τετραδί πεπεμμένον.
- ΚΑΡ.** ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς

- ΕΡΜ. οἴμοι δὲ κωλῆς ἦν ἐγὼ κατήσθιον·
 ΚΑΡ. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα προς τὴν αἰθρίαν.
 ΕΡΜ. σπλάγγνων τε θερμοῶν ὦν ἐγὼ κατήσθιον. 1130
 ΚΑΡ. ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγγν' ἔοικέ τις στρέφειν.
 ΕΡΜ. οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
 ΚΑΡ. ταύτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;
 ΕΡΜ. ἄρ' ὠφελήσαις ἂν τι τὸν σαντοῦ φίλον;
 ΚΑΡ. εἴ του δέει γ' ὦν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν. 1135
 ΕΡΜ. εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
 δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
 ὦν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
 ΕΡΜ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου
 ὑφέλοι', ἐγὼ σ' ἂν λανθάνειν ἐποίουν αἶε. 1140
 ΚΑΡ. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτός, ᾧ τοιχωρύχε.
 ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
 ΕΡΜ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
 ΚΑΡ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
 ὁπότε τι ληφθεῖν πανουργήσας ἐγὼ. 1145
 ΕΡΜ. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
 ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
 ΚΑΡ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
 ΕΡΜ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολύ.
 ΚΑΡ. τί δέ; ταῦτο μολεῖν ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ; 1150
 ΕΡΜ. πατρὶς γὰρ ἐστὶ πᾶσ' ἴν' ἂν πράττη τις εὖ.
 ΚΑΡ. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὦν;
 ΕΡΜ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἰδρύσασθέ με.
 ΚΑΡ. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
 ΕΡΜ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. ΚΑΡ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
 Ἐρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν; 1156
 ΕΡΜ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. ΚΑΡ. δόλιον; ἦμιστά γε·
 οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.
 ΕΡΜ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑΡ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,

- ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι. 1160
 EPM. ἑναγώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἔρεις;
 Πλούτῳ γὰρ ἔστι τοῦτο συμφορώτατον,
 ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
 KAP. ὡς ἀγαθόν ἔστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
 οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον. 1165
 οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
 σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
 EPM. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; KAP. καὶ πλῦνέ γε
 αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
 ἴν' εὐθέως διακονικὸς εἶναι δοκῆς. 1170

ΧΟΡΟΥ.

- IEP. τίς ἂν φράσειε ποῦ ἔστι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
 XPE. τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε; IEP. τί γὰρ ἄλλ' ἢ κα-
 κῶς;
 ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
 ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
 καὶ ταῦτα τοῦ σωτήρος ἱερεὺς ἂν Διός. 1175
 XPE. ἡ δ' αἰτία τίς ἔστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
 IEP. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. XPE. τίνοσ οὔνεκα;
 IEP. ὅτι πάντες εἰσὶ πλουσιοί· καίτοι τότε,
 ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἤκων ἔμπορος
 ἔθυσεν ἱερεῖόν τι σωθεῖς, ὁ δέ τις ἂν 1180
 δίκην ἀποφυγῶν· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
 κάμει γ' ἐκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἷς
 θύει τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
 πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μυροί.
 XPE. οὐκ οὖν Δία τὸν σωτήρα καὐτός μοι δοκῶ
 χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν; 1185
 IEP. τὸν οὖν Δία τὸν σωτήρα καὐτός μοι δοκῶ
 χαίρειν ἐάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν.
 XPE. θάρρει· καλῶς ἔσται γὰρ, ἣν θεὸς θέλη.
 ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,

αυτόματος ἐλθών. *ΙΕΡ.* πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέ-
γεις. 1190

ΧΡΕ. ἰδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκα μάλ', ἀλλὰ περίμενε,
τὸν Πλουῦτον, οὐπερ πρότερον ἦν ἰδρυσμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας,
ἴν' ἔχων προηγῆ τῷ θεῷ σύ. *ΙΕΡ.* πάνυ μὲν οὖν
δρᾶν ταῦτα χροῖ. *ΧΡΕ.* τὸν Πλουῦτον ἔξω τις
κάλει. 1196

ΓΡ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; *ΧΡΕ.* τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἤλθες αὐτῇ ποιικίλα.

ΓΡ. ὣν δ' οὐνεκ' ἤλθον; *ΧΡΕ.* πάντα σοι πεπραῖξεται.
ἤξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν. 1201

ΓΡ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νῆ Δί' ἐγγυᾶ σύ μοι
ἤξειν ἐκεῖνον ὡς ἔμ', οἴσω τὰς χύτρας.

ΧΡΕ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τάναντία
αὐταὶ ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις 1205
ἢ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

ΧΟΡ. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνα-
χωρεῖν
εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄδοντας
ἔπεσθαι.

